

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1154 rendelete (2019. június 20.) a kardhal földközi-tengeri állománya-ra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint az 1967/2006/EK tanácsi rendelet és az (EU) 2017/2107 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1155 rendelete (2019. június 20.) a Közösségi Vízümkódex (vízümkódex) létrehozásáról szóló 810/2009/EK rendelet módosításáról 25
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1156 rendelete (2019. június 20.) a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítéséről, valamint a 345/2013/EU, a 346/2013/EU és az 1286/2014/EU rendelet módosításáról⁽¹⁾ 55
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1157 rendelete (2019. június 20.) az uniós polgárok személyazonosító igazolványai és a szabad mozgás jogával élő uniós polgárok és azok családtagjai részére kiállított tartózkodási okmányok biztonságának megerősítéséről⁽¹⁾ 67

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1158 irányelve (2019. június 20.) a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről 79
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1159 irányelve (2019. június 20.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008/106/EK irányelv módosításáról és a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről szóló 2005/45/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről⁽¹⁾ 94

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1160 irányelve (2019. június 20.) a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvnek a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazása tekintetében történő módosításáról ⁽¹⁾ 106
 - ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1161 irányelve (2019. június 20.) a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról szóló 2009/33/EK irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 116
-

II Nem jogalkotási aktusok

INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

- ★ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös nyilatkozata 131

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1154 RENDELETE

(2019. június 20.)

a kardhal földközi-tengeri állományára vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint az 1967/2006/EK tanácsi rendelet és az (EU) 2017/2107 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁾ foglaltak szerint a közös halászati politika célja az, hogy a tengerek biológiai erőforrásainak kiaknázását fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételekkel biztosítsa.
- (2) Az Unió szerződő fele az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Egyezménynek (a továbbiakban: az ICCAT-egyezmény).
- (3) A portugáliai Vilamourában tartott 2016-os éves találkozón az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottság (a továbbiakban: az ICCAT) szerződő felei, valamint az együttműködő nem szerződő felek, szervezetek vagy halászatot folytató szervezetek elismerték, hogy kezelni kell a kardhal (*Xiphias gladius*) földközi-tengeri állományának (a továbbiakban: a földközi-tengeri kardhal) aggasztó helyzetét, amelyet az elmúlt 30 évben túlhalásztak. E célból, többek között az állomány összeomlásának megelőzése érdekében, valamint a Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság (SCRS) tudományos tanácsának elemzését követően az ICCAT elfogadta a földközi-tengeri kardhal többéves helyreállítási tervének (a továbbiakban: az ICCAT helyreállítási terv) létrehozásáról szóló 16-05. számú ajánlást. Tekintettel arra, hogy a földközi-tengeri kardhalállomány jelenlegi biológiája, szerkezete és dinamikája rövid távon nem teszi lehetővé a maximális fenntartható hozam előállítására képes biomassza szintjének elérését, még akkor sem, ha drasztikus és sürgős állománygazdálkodási intézkedéseket – például teljes halászati tilalmat – fogadnak el, az ICCAT helyreállítási terv a 2017–2031 közötti időszakra vonatkozik. Az ICCAT 16-05. számú ajánlása 2017. június 12-én lépett hatályba, és kötelező az Unióra nézve.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 174. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 6-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

- (4) 2016. decemberi levelében az Unió tájékoztatta az ICCAT titkárságát arról, hogy 2017 januárjában hatályba lépnek az ICCAT 16-05. számú ajánlás által meghatározott egyes intézkedések, különösen a január 1-jétől március 31-ig tartó tilalmi időszakokkal, valamint a kardhal földközi-tengeri halászatára vonatkozó kvóták kiosztásával kapcsolatos intézkedések. Az e rendeletben meghatározott uniós helyreállítási tervbe bele kell foglalni minden egyéb, az ICCAT 16-05. számú ajánlás által meghatározott intézkedést, néhány már végrehajtott intézkedéssel együtt.
- (5) Az 1380/2013/EU rendelet 29. cikkének (2) bekezdésével összhangban a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben az Uniónak a rendelkezésre álló legjobb tudományos szakvéleményekre kell alapoznia álláspontját, ezáltal gondoskodva arról, hogy a halászati erőforrásokkal folytatott gazdálkodás a közös halászati politika célkitűzéseivel összhangban történjen, kiváltképp a halállományok fokozatos helyreállítására és a maximális fenntartható hozamot biztosítani képes biomaszszint felett tartására irányuló célkitűzéssel, még akkor is, ha ebben a konkrét esetben 2031 az a dátum, ameddig ezt a célt teljesíteni kell, valamint azzal a célkitűzéssel, amely szerint meg kell teremteni a feltételeket ahhoz, hogy a halászati és a halfeldolgozó ipar, valamint a halászathoz kötődően a szárazföldön végzett tevékenységek gazdaságilag életképesek és versenyképesek váljanak. Ugyanakkor figyelembe kell venni az 1380/2013/EU rendelet 28. cikke (2) bekezdésének d) pontját, amely előírja, hogy az uniós gazdasági szereplők számára a harmadik országbeli piaci szereplőkkel egyenlő versenyfeltételeket kell előmozdítani.
- (6) Az ICCAT helyreállítási terv figyelembe veszi a halászeszközök és halászati technikák különböző típusainak sajátosságait. Az ICCAT helyreállítási terv végrehajtása során az Uniónak és a tagállamoknak törekedniük kell a part menti halászati tevékenységek, valamint az alacsony környezeti hatással járó és a sérülékeny fajok járulékos fogását csökkentő szelektív – többek között a hagyományos és kisüzemi halászatban használt – halászeszközök és halászati technikák alkalmazásának és kutatásának ösztönzésére, hogy ezzel is hozzájáruljanak a helyi gazdasági szereplők megfelelő megélhetéséhez.
- (7) Az 1380/2013/EU rendelet bevezeti a minimális állományvédelmi referenciaméret fogalmát. A következetesség biztosítása érdekében az ICCAT szerinti minimális méret fogalmát minimális állományvédelmi referenciaméretként kell végrehajtani az uniós jogban.
- (8) A Földközi-tengeren kifogott, a minimális állományvédelmi referenciaméretet el nem érő kardhalakat az ICCAT 16-05. számú ajánlás szerint vissza kell dobni. Ugyanez alkalmazandó a tagállamok által az éves halászati terveikben megállapított járulékos fogási korlátokat túllépő földközi-tengeri kardhalfogásokra. Az ICCAT keretében az Unió részéről vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében az (EU) 2015/98 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet⁽⁴⁾ 5a. cikke az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban lehetővé teszi a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó kirakodási kötelezettségtől való eltérést. Az (EU) 2015/98 felhatalmazáson alapuló rendelet végrehajtja az ICCAT 16-05. számú ajánlás egyes rendelkezéseit, amely meghatározza, hogy azok a hajók, amelyek túllépik a számukra kiosztott kvótát vagy megengedett járulékos fogások maximális szintjét, kötelesek visszadobni a fedélzetükön lévő földközi-tengeri kardhalakat. E felhatalmazáson alapuló rendelet hatálya a hobbihorgászatot folytató hajókra is kiterjed.
- (9) Figyelembe véve, hogy az e rendeletben foglalt helyreállítási terv végrehajtja az ICCAT 16-05. számú ajánlást, az (EU) 2017/2107 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ földközi-tengeri kardhalra vonatkozó rendelkezéseit el kell hagyni.
- (10) Az eresztőháló alkalmazó halászati tevékenységek az elmúlt időszakban gyors ütemben növekedtek a halászati erőfelfejtés tekintetében, ráadásul nem elég szelektívek. E tevékenységek ellenőrizetlen bővülése komoly kockázatot jelentett a célfajokra, ezért a nagy távolságra vándorló halak, köztük a kardhalak vonatkozásában az 1239/98/EK tanácsi rendelet⁽⁶⁾ betiltotta a szóban forgó háló használatát.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2015/98/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. november 18.) az atlanti tonhalfélék védelméről szóló nemzetközi egyezményből és az északnyugat-atlanti halászatban folytatandó jövőbeni többoldalú együttműködésről szóló egyezményből adódó, az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének (2) bekezdése szerinti uniós nemzetközi kötelezettségek végrehajtásáról (HL L 16., 2015.1.23., 23. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2107 rendelete (2017. november 15.) az Atlanti Tonhal Védelmére Létrehozott Nemzetközi Bizottságot (ICCAT) létrehozó egyezmény hatálya alá tartozó területen alkalmazandó állománygazdálkodási, állományvédelmi és ellenőrzési intézkedések megállapításáról, valamint az 1936/2001/EK, az 1984/2003/EK és az 520/2007/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 315., 2017.11.30., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 1239/98/EK rendelete (1998. június 8.) a halászati erőforrások megóvását biztosító egyes technikai intézkedésekről szóló 894/97/EK rendelet módosításáról (HL L 171., 1998.6.17., 1. o.).

- (11) A közös halászati politika szabályainak betartása érdekében uniós jogszabályok kerültek elfogadásra egy olyan ellenőrzési, vizsgálati és jogérvényesítési rendszer létrehozására irányulóan, amely a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan (a továbbiakban: IUU) halászat elleni küzdelem szabályait is magában foglalja. Ezen belül az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁽⁷⁾ a közös halászati politika valamennyi szabályának betartását biztosítandó globális és integrált szemléletű uniós ellenőrzési, vizsgálati és jogérvényesítési rendszert hozott létre. A 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet⁽⁸⁾ megállapította az 1224/2009/EK rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat. Az 1005/2008/EK tanácsi rendelet⁽⁹⁾ létrehozta az IUU-halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszert. Ezek a rendeletek az ICCAT 16-05. számú ajánlásában megállapított intézkedések közül már számos rendelkezést magukban foglalnak. E rendelkezéseket tehát nem szükséges felvenni e rendeletbe.
- (12) A halászhajók bérlésére vonatkozó megállapodásokban gyakran nem egyértelműek a tulajdonos, a bérlő és a lobogó szerinti állam közötti viszonyok. Egyes üzemeltetők bizonyos, jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan tevékenységeket folytatva elkerülik az ellenőrzéseket azáltal, hogy visszaélnék ezekkel a megállapodásokkal. A kékúszójú tonhal halászatának összefüggésében az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete⁽¹⁰⁾ tiltja a bérlést. A helyreállítási terv hatálya alá tartozó állomány védelmére és az uniós joggal való összhang biztosítása érdekében megelőző intézkedésként az e rendeletben meghatározott helyreállítási tervben helyénvaló hasonló tilalomról rendelkezni.
- (13) Az uniós jogszabályoknak annak érdekében kell végrehajtaniuk az ICCAT-ajánlásokat, hogy biztosítani lehessen az uniós és a harmadik országbeli halászok közötti egyenlő bánásmódot és lehetővé váljon a szabályok mindenki általi elfogadása.
- (14) Az ICCAT-helyreállítási tervet módosító vagy kiegészítő jövőbeli ICCAT-ajánlások uniós jogban való mihamarabbi végrehajtása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendelet mellékleteinek módosítására, valamint rendeleteknek az adatszolgáltatási határidőkre, a halászati tilalom időszakaira, a minimális állományvédelmi referenciaméretre, a véletlen kifogásokra és a járulékos fogásokra vonatkozó toleranciaszintekre, a halászeszközök műszaki jellemzőire, a kvóta kimerítésének a Bizottság tájékoztatására szolgáló százalékos arányára, valamint a halászhajókról szolgáltatandó információkra irányuló egyes rendelkezéseinek módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (15) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az e rendelet végrehajtásával kapcsolatban a tagállamok által benyújtandó éves jelentés formátumára vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (16) Az e rendeletben meghatározott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok nem érinthetik a jövőbeli ICCAT-ajánlásoknak az uniós jogban rendes jogalkotási eljárás útján történő végrehajtását.

⁽⁷⁾ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

⁽⁸⁾ A Bizottság 404/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. április 8.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló 1224/2009/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 112., 2011.4.30., 1. o.).

⁽⁹⁾ A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1627 rendelete (2016. szeptember 14.) az Atlanti-óceán keleti részén és a Földközi-tengerben élő kékúszójútonhal-állományra vonatkozó többéves helyreállítási tervről, valamint a 302/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 252., 2016.9.16., 1. o.).

⁽¹¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (17) Az 1967/2006/EK tanácsi rendelet ⁽¹³⁾ II. melléklete szerint legfeljebb 3 500 horog helyezhető ki vagy tartható a kardhalra halászó hajók fedélzetén, míg az ICCAT 16-05. számú ajánlása szerint legfeljebb 2 500 horog használata engedélyezett. Az említett ajánlás uniós jogban történő megfelelő végrehajtása érdekében az 1967/2006/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (18) Az (EU) 2017/2107 rendelet III. fejezetének 2. szakasza technikai és ellenőrzési intézkedéseket határoz meg a földközi-tengeri kardhalra vonatkozóan. Az ICCAT 16-05. számú ajánlásban meghatározott intézkedések, amelyeket e rendelet illeszt be az uniós jogba, korlátozóbbak vagy részletesebbek, hogy lehetővé tegyék az állomány helyreállítását. Az (EU) 2017/2107 rendelet III. fejezetének 2. szakaszát ezért el kell hagyni és fel kell váltani az e rendeletben megállapított vonatkozó intézkedésekkel,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet általános szabályokat állapít meg az ICCAT által elfogadott, a kardhal (*Xiphias gladius*) földközi-tengeri állományára (a továbbiakban: a földközi-tengeri kardhal) vonatkozó többéves, 2017-től kezdődő és 2031-ig tartó helyreállítási terv Unió általi végrehajtására vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

Ez az rendelet az alábbiakra alkalmazandó:

- a) olyan uniós halászhajók és hobbihorgászatot folytató uniós hajók, amelyek:
 - i. a földközi-tengeri kardhalra halásznak; vagy
 - ii. a földközi-tengeri kardhalakat átrakják vagy a fedélzeten szállítják, beleértve az egyezmény hatálya alá tartozó területen kívüli átrakást és szállítást is;
- b) olyan harmadik országbeli halászhajók és hobbihorgászatot folytató harmadik országbeli hajók, amelyek uniós vizeken folytatnak tevékenységet, és amelyek földközi-tengeri kardhalra halásznak;
- c) olyan harmadik országbeli hajók, amelyeket tagállami kikötőkben vizsgálatnak vetnek alá, és amelyek földközi-tengeri kardhalakat szállítanak fedélzetükön, vagy földközi-tengeri kardhalakból készült olyan halászati termékeket szállítanak, amelyeket korábban nem rakodtak ki vagy raktak át kikötőben.

3. cikk

Célkitűzés

Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdésétől eltérve e rendeletnek az a célja, hogy a földközi-tengeri kardhal biomasszája 2031-ig legalább 60 %-os valószínűséggel elérje a maximális fenntartható hozamnak megfelelő szintet.

4. cikk

Kapcsolat más uniós jogi aktusokkal

E rendeletet a következő rendeleteken túlmenően, vagy amennyiben ezek a rendeletek úgy rendelkeznek, azoktól eltérően kell alkalmazni:

- a) az 1224/2009/EK rendelet;
- b) a 2017/2403/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁴⁾;
- c) az (EU) 2017/2107 rendelet.

⁽¹³⁾ Tanács 1967/2006/EK rendelete (2006. december 21.) a földközi-tengeri halászati erőforrások fenntartható kiaknázásával kapcsolatos irányítási intézkedésekről, a 2847/93/EGK rendelet módosításáról és az 1626/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2006.12.30., 11. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2403 rendelete (2017. december 12.) a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2017.12.28., 81. o.).

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „halászhajó”: a tengerek biológiai erőforrásainak kereskedelmi célú kiaknázására felszerelt vízi jármű;
2. „uniós halászhajó”: valamely tagállam lobogója alatt közlekedő és az Unióban lajstromozott halászhajó;
3. „az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó terület”: az Atlanti-óceán és a vele szomszédos tengerek valamennyi vízterülete;
4. „Földközi-tenger”: a nyugati hosszúság 5°36′ vonalától keletre található földközi-tengeri térségi tengeri vizek;
5. „SZEF”: az ICCAT-egyezmény szerződő fele, valamint együttműködő nem szerződő fél, szervezet vagy halászatot folytató szervezet;
6. „halászati engedély”: egy uniós halászhajó számára kiadott engedély, amelynek birtokában az adott hajó meghatározott időtartamon belül, meghatározott feltételek mellett meghatározott halászati műveleteket végezhet egy adott területen vagy egy adott halászat vonatkozásában;
7. „halászati lehetőség”: mennyiségileg meghatározott halászati jogosultság, fogási mennyiségben vagy halászati erő kifejtésben kifejezve;
8. „állomány”: valamely adott állománygazdálkodási területen előforduló tengeri biológiai erőforrás;
9. „halászati termékek”: halászati tevékenységből származó vízi organizmus, vagy az abból előállított termékek;
10. „visszadobások”: olyan fogások, amelyeket visszadobnak a tengerbe;
11. „hobbihorgászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú kiaknázására irányuló, nem kereskedelmi célú halászati tevékenység;
12. „a hajómegfigyelési rendszer adatai”: a halászhajók azonosítására és földrajzi helyzetére, valamint a dátumra, időpontra, útirányra és sebességre vonatkozó adatok, amelyeket a halászhajók fedélzetére telepített műholdas követő eszközökkel a lobogó szerinti tagállam halászati felügyelő központjába továbbítanak;
13. „kirakodás”: a halászhajó fedélzetén található halászati termékek bármely mennyiségének partra történő első kirakodása;
14. „átrakás”: egy halászhajó fedélzetén található halászati termékek egy részének vagy egészének egy másik hajóra történő rakodása;
15. „hajóbérlet”: olyan megállapodás, amelynek révén egy másik tagállambeli vagy harmadik országbeli piaci szereplő egy tagállami lobogó alatt közlekedő halászhajóval meghatározott időtartamra, lobogóváltás nélkül szerződik;
16. „horogsor”: egy fő zsinórból álló, számos, a célfajoktól függően különböző hosszúságú és elhelyezésű mellékzsinórra (horogelőke) szerelt horoggal ellátott halászeszköz;
17. „horog”: meghajlított, kihegyezett végű acél- vagy fém darab;
18. „horgászbót”: horgászok által használt botra felszerelt olyan horgász zsinór, amely csévélő mechanizmus (orsó) segítségével felcsévélhető.

II. CÍM

ÁLLOMÁNYGAZDÁLKODÁSI INTÉZKEDÉSEK, TECHNIKAI ÁLLOMÁNYVÉDELMI INTÉZKEDÉSEK ÉS ELLENŐRZÉSI INTÉZKEDÉSEK

1. FEJEZET

Gazdálkodási intézkedések

6. cikk

Halászati erő kifejtés

- (1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a lobogója alatt közlekedő halászhajók halászati erő kifejtése arányban álljon a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában az adott tagállam rendelkezésére álló halászati lehetőségekkel.
- (2) Tilos a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó fel nem használt kvóta átvitele.

7. cikk

A halászati lehetőségek elosztása

- (1) Az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkével összhangban a tagállamoknak a számukra rendelkezésre álló halászati lehetőségek elosztása során átlátható és objektív – többek között környezeti, társadalmi és gazdasági jellegű – kritériumokat kell alkalmazniuk, és törekedniük kell egyrészt arra, hogy a nemzeti kvótákat méltányosan osszák el a különböző flottaszegmensek között, kellő figyelmet fordítva a hagyományos és a kisüzemi halászatra, másrészt pedig arra, hogy ösztönzőket biztosítsanak olyan uniós halászhajók számára, amelyek szelektív halászeszközöket vagy alacsony környezeti hatású halászati technikákat alkalmaznak.
- (2) A földközi-tengeri kardhalra vonatkozó kvótája keretében valamennyi tagállam rendelkezik a kardhal járulékos fogásairól, és erről éves halászati tervének 9. cikk szerinti benyújtásakor tájékoztatja a Bizottságot. Az említett rendelkezésnek biztosítania kell, hogy valamennyi elpusztult földközi-tengeri kardhal levonásra kerüljön a kvótából.
- (3) A tagállamok törekednek arra, hogy a halászati lehetőségek bármilyen, e rendelet sikeres alkalmazásának köszönhető növekedése esetén e lehetőségeket olyan halászhajóknak osszák ki, amelyek korábban nem részesültek a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó kvótában, és amelyek megfelelnek az 1380/2013/EU rendelet 17. cikkében a halászati lehetőségek kiosztására vonatkozóan megállapított kritériumoknak.

8. cikk

Kapacitás-korlátozások

- (1) Az e rendeletben meghatározott helyreállítási terv időtartama alatt a halászhajók vonatkozásában halászeszköztípusonkénti kapacitáskorlátozást kell alkalmazni. A tagállamok a lobogójuk alatt közlekedő, a kardhal földközi-tengeri halászatára engedéllyel rendelkező halászhajók számát halászeszköz-típusonként a lobogójuk alatt közlekedő azon halászhajók átlagos éves létszámára korlátozzák, amelyek a 2013–2016 közötti időszakban a kardhal földközi-tengeri állományára halásztak, e halat a fedélzetükön tárolták, átrakták, szállították vagy kirakodták.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kapacitáskorlátozás kiszámítása céljából a lobogójuk alatt közlekedő azon halászhajók számát használják fel, amelyek 2016-ban halásztak a kardhal földközi-tengeri állományára, vagy 2016-ban fedélzetükön tárolták, átrakták, szállították vagy kirakodták a földközi-tengeri kardhalat, amennyiben ez a szám alacsonyabb, mint a hajók átlagos éves száma a 2013–2016 közötti időszak során. A kapacitás-korlátozás a halászhajók esetében halászeszköztípusonként alkalmazandó.
- (3) Az (1) bekezdésben említett kapacitáskorlát tekintetében a tagállamok a 2018-as és a 2019-es évre 5 %-os túrértékűt alkalmazhatnak.
- (4) A tagállamok minden év március 1. napjáig tájékoztatják a Bizottságot azokról az intézkedésekről, amelyeket a lobogójuk alatt közlekedő és a kardhal földközi-tengeri halászatára engedéllyel rendelkező halászhajók számának korlátozása érdekében hoztak. Ezeket az információkat a bele kell foglalni az éves halászati tervek 9. cikkel összhangban történő továbbításába.

9. cikk

Éves halászati tervek

- (1) Az éves halászati tervüket a tagállamok minden év március 1. napjáig benyújtják a Bizottságnak. Az éves halászati terveket az adatok és információk benyújtására vonatkozó ICCAT-iránymutatásokban meghatározott formátumban kell benyújtani, és azoknak részletes információkat kell tartalmazniuk a kardhal földközi-tengeri állománya tekintetében halászeszköz-típusonként kiosztott kvótákról, beleértve adott esetben a hobbihorgászat, illetve a járulékos fogások céljára kiosztott kvótákat is.
- (2) A Bizottság összegyűjti az (1) bekezdés szerinti éves halászati terveket, majd belefoglalja őket az uniós halászati tervbe. A Bizottság az uniós halászati tervet minden év március 15. napja előtt megküldi az ICCAT titkárságának.

2. FEJEZET

Technikai állományvédelmi intézkedések

1. szakasz

Halászati idények

10. cikk

Halászati tilalmi időszakok

- (1) A halászati tilalmi időszakban tilos földközi-tengeri kardhalat akár célfajként, akár járulékosan kifogni, a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni. A halászati tilalmi időszak minden évben a január 1-jétől március 31-ig tart.

(2) A földközi-tengeri kardhalállomány védelme érdekében minden évben október 1-jétől november 30-ig tilalmi időszakot kell alkalmazni a földközi-tengeri germonra (*Thunnus alalunga*) halászó horogsoros hajók vonatkozásában.

(3) A tagállamok figyelemmel kísérik az (1) és a (2) bekezdésben említett halászati tilalom időszakok hatékonyságát, és e cikk betartásának biztosítására évente legalább két hónappal és 15 nappal az ICCAT éves ülése előtt benyújtják a Bizottságnak az előző évben elvégzett megfelelő ellenőrzésekkel és vizsgálatokkal kapcsolatos valamennyi lényeges információt. A Bizottság ezeket az információkat minden évben legalább két hónappal az ICCAT éves ülése előtt megküldi az ICCAT titkárságának.

2. szakasz

Minimális állományvédelmi referenciaméret, véletlen fogások és járulékos fogások

11. cikk

A földközi-tengeri kardhal minimális állományvédelmi referenciamérete

(1) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve tilos halászni, a fedélzeten tartani, átrakni, kirakodni, szállítani, tárolni, értékesíteni, eladásra kiállítani vagy felkínálni – többek között hobbihorgászat keretében ejtett – olyan földközi-tengeri kardhalakat, amelyeknek:

- a) az alsó állkapocstól a fark tövéig mért hossza nem éri el a 100 cm-t; vagy
- b) a tömege nem éri el a 11,4 kg-os élőtömeget vagy a 10,2 kg-os kopolytú nélküli és kizsigerelt tömeget.

(2) Csak a földközi-tengeri kardhal egész egyedei (a külső testrészek eltávolítása nélkül), vagy kopolytú nélküli és kizsigerelt egyedei tarthatók a fedélzeten, rakodhatók ki, rakhatók át, illetve szállíthatók a kirakodást követő első szállításkor.

12. cikk

A minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb kardhalak véletlen kifogása

A 1. cikk (11) bekezdése ellenére a földközi-tengeri kardhalra halászó hajók a fedélzeten tarthatják, átrakhatják, átszállíthatják, kirakodhatják, szállíthatják, tárolhatják, értékesíthetik, illetve eladásra kiállíthatják vagy felkínálhatják a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb, járulékosan kifogott földközi-tengeri kardhalakat, feltéve, hogy az ilyen fogások tömegben vagy egyedszámban nem haladják meg az érintett halászhajók összes földközi-tengeri kardhalfogásának 5 %-át.

13. cikk

Járulékos fogások

(1) A halászati műveletek után a földközi-tengeri kardhal járulékos fogásai semmikor sem haladhatják meg a tagállamok által éves halászati tervükben a fedélzeten lévő teljes, tömegben vagy egyedszámban megadott mennyiségre vonatkozóan meghatározott járulékos fogási korlátot.

(2) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a földközi-tengeri kardhalra nem halászó halászhajók nem tarthatnak fedélzetükön a fenti járulékos fogási korlátot meghaladó mennyiségű földközi-tengeri kardhalat.

(3) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, ha a lobogó szerinti tagállam számára a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában kiosztott kvóta kimerült, az élve kifogott kardhalakat vissza kell engedni.

(4) Amennyiben a lobogó szerinti tagállam számára a földközi-tengeri kardhal vonatkozásában kiosztott kvóta kimerült, tilos az elpusztult földközi-tengeri kardhalak feldolgozása és forgalmazása, és minden fogást nyilván kell tartani. Az ilyen módon elpusztult földközi-tengeri kardhalak mennyiségét valamennyi tagállam évente bejelenti a Bizottságnak, amely ezt az információt a 21. cikknek megfelelően továbbítja az ICCAT titkárságának.

3. szakasz

A halászeszközök műszaki jellemzői

14. cikk

A halászeszközök műszaki jellemzői

- (1) A földközi-tengeri kardhalra halászó hajók által kihelyezhető vagy fedélzetre vehető horgok maximális száma 2 500.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a két napnál hosszabb utak esetében a fedélzeten további 2 500 felszerelt tartalékhorog szállítható, feltéve, hogy e horogsort az alsó fedélzeteken kellőképpen rögzítették és elhelyezték oly módon, hogy azt ne lehessen könnyen használatba venni.
- (3) A horgok mérete nem lehet kisebb 7 cm-nél.
- (4) A nyílt vízi horogsorok hossza nem haladhatja meg a 30 tengeri mérföldet (55,56 km).

3. FEJEZET

Ellenőrzési intézkedések

1. szakasz

Hajónyilvántartás

15. cikk

Halászati engedélyek

- (1) A tagállamok az (EU) 2017/2403 rendeletben, különösen annak 20. és 21. cikkében által megállapított vonatkozó rendelkezésekkel összhangban engedélyeket bocsátanak ki a lobogójuk alatt közlekedő, földközi-tengeri kardhalra halászó hajók számára.
- (2) Kizárólag az ICCAT-hajónyilvántartásba a 16. és 17. cikkben megállapított eljárás szerint felvett uniós hajók kaphatnak engedélyt a földközi-tengeri kardhal halászatára, illetve arra, hogy ilyen kardhalat tartsanak fedélzetükön, rakjanak át, szállítsanak, dolgozzanak fel vagy rakodjanak ki, 13. cikkben meghatározott, a járulékos fogásokról szóló rendelkezések sérelme nélkül.
- (3) A tagállamok engedélyezett nagy méretű halászhajókat fel kell venni az ICCAT által a 20 méter vagy annál nagyobb teljes hosszúságú, az ICCAT egyezmény hatálya alá tartozó területen engedélyezett halászhajókról vezetett nyilvántartásba.

16. cikk

Tájékoztató a folyó évben földközi-tengeri kardhal és germon halászatára engedéllyel rendelkező hajókról

- (1) A tagállamok az adatok és információk benyújtására vonatkozó ICCAT-iránymutatásokban meghatározott formátumban évente elektronikus úton benyújtják a Bizottságnak az alábbi információkat:
 - a) január 1-jéig a lobogójuk alatt közlekedő, a földközi-tengeri kardhal halászatára engedéllyel rendelkező halászhajókra vonatkozó, valamint a földközi-tengeri kardhal hobbihorgászati keretében történő halászatára engedéllyel rendelkező hajókra vonatkozó információk;
 - b) március 1-jéig a lobogójuk alatt közlekedő, a földközi-tengeri germon halászatára engedéllyel rendelkező halászhajókra vonatkozó információk.

A Bizottság az a) pontban említett információkat minden év január 15. napjáig, a b) pontban említett információkat március 15. napjáig megküldi az ICCAT titkárságának.

Az e bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja szerinti halászhajókra vonatkozó információknak tartalmazniuk kell a hajó nevét és az uniós halászflootta-nyilvántartásról szóló (EU) 2017/218 bizottsági végrehajtási rendelet⁽¹⁵⁾ I. melléklete szerinti uniós flottanyilvántartási számot.

⁽¹⁵⁾ A Bizottság (EU) 2017/218 végrehajtási rendelete (2017. február 6.) az uniós halászflootta-nyilvántartásról (HL L 34., 2017.2.9., 9. o.).

(2) A (1) bekezdésben említett információkon túlmenően a tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés szerinti halászhajókra vonatkozó információk módosításáról, e módosítást követően 30 napon belül. A Bizottság ezeket az információkat a módosítás napjától számított 45 napon belül továbbítja az ICCAT titkárságának.

(3) Az ICCAT titkárságának az e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban küldött információkon felül a Bizottság szükség esetén, az (EU) 2017/2043 rendelet 7. cikkének (6) bekezdésével összhangban haladéktalanul továbbítja az ICCAT titkárságának az e cikk (1) bekezdésében említett hajók frissített adatait.

17. cikk

Információk földközi-tengeri kardhal szigonyval vagy nyílt vízi horogsorral történő halászatára az előző év során engedéllyel rendelkező hajókról

(1) A tagállamok minden év június 30. napjáig elektronikus úton benyújtják a Bizottságnak az azon, lobogójuk alatt közlekedő halászhajókra vonatkozó alábbi információkat, amelyek az előző évben engedéllyel rendelkeztek a földközi-tengeri kardhal nyílt vízi horogsoros halászatára vagy szigonyos halászatára:

- a) a hajó neve (a név hiányában a lajstromszám az ország kezdőbetűi nélkül);
- b) a hajó uniós flottanyilvántartási száma az (EU) 2017/218 bizottsági rendelet I. mellékletében meghatározottak szerint;
- c) ICCAT nyilvántartási szám.

(2) Az (1) bekezdés szerinti információkat az adatok és információk benyújtására vonatkozó ICCAT-iránymutatókban meghatározott formátumban kell benyújtani.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett információkat minden év július 31. napjáig megküldi az ICCAT titkárságának.

2. szakasz

Nyomon követés és felügyelet

18. cikk

Műholdas hajómegfigyelési rendszer

(1) A műholdas hajómegfigyelési rendszerből (VMS) nyert adatoknak a földközi-tengeri kardhal halászatára engedéllyel rendelkező halászhajók általi megküldése – ellenőrzési okokból kifolyólag – nem szakítható meg a hajók kikötői tartózkodásának idejére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól kapott VMS-üzeneteket halászati felügyelőközpontjaik valós időben és „https adatátviteli” formátumban továbbítsák a Bizottságnak és az általa kijelölt szervnek. A Bizottság ezeket az üzeneteket elektronikus úton továbbítja az ICCAT titkárságának.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy:

- a) a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól kapott VMS-üzeneteket legalább kétóránként továbbítsák a Bizottságnak;
- b) a VMS műszaki hibája esetén a lobogójuk alatt közlekedő halászhajóktól a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban alternatív eszközök útján kapott üzeneteket azoknak a halászati felügyelőközpontjaikba való beérkezésétől számított 24 órán belül továbbítsák a Bizottságnak;
- c) a Bizottságnak továbbított VMS-üzenetek (egyedi azonosítókkal történő) számozása az üzenetek többszörös elküldésének elkerülése érdekében folyamatos legyen;
- d) a Bizottságnak továbbított VMS-üzenetek meg kell felelniük a 404/2011/EU végrehajtási rendelet 24. cikkének (3) bekezdésének.

(4) Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ellenőrhajók számára rendelkezésre bocsátott VMS-üzeneteket bizalmasan kezeljék, és kizárólag a tengeren végzett vizsgálatok céljára használják fel őket.

19. cikk

Uniós halászhajók bérelte

Tilos uniós halászhajókat földközi-tengeri kardhal halászata céljából bérelni.

20. cikk

A nyílt vízi horogsoros hajókat érintő nemzeti tudományos megfigyelői programok

- (1) A földközi-tengeri kardhal tekintetében minden kvótával rendelkező tagállam nemzeti tudományos megfigyelői programot hajt végre az e cikk értelmében a földközi-tengeri kardhalra halászó, az e tagállam lobogója alatt közlekedő nyílt vízi horogsoros hajók vonatkozásában. A nemzeti megfigyelői programnak meg kell felelnie az I. mellékletben megállapított minimumkövetelményeknek.
- (2) Minden érintett tagállam biztosítja, hogy a földközi-tengeri kardhalra halászó, 15 méternél nagyobb teljes hosszúságú, az e tagállam lobogója alatt közlekedő nyílt vízi horogsoros hajók legalább 10 %-án nemzeti tudományos megfigyelők legyenek jelen. A százalékos lefedettséget a halászati napok, a halászeszközök, a hajók vagy az utak száma alapján kell mérni.
- (3) Az érintett tagállamok tudományos nyomkövetési megközelítést dolgoznak ki és alkalmaznak a legfeljebb 15 méter teljes hosszúságú, az e tagállam lobogója alatt közlekedő nyílt vízi horogsoros hajók tevékenységeire vonatkozó információk összegyűjtése érdekében. Az egyes lobogó szerinti tagállam 2020-ig a 9. cikkben említett éves halászati tervében részletesen bemutatja az említett tudományos nyomkövetési megközelítést a Bizottságnak.
- (4) A Bizottság a (3) bekezdésben említett tudományos nyomkövetési megközelítés részleteit értékelés céljából haladéktalanul eljuttatja az ICCAT Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottságának. A tudományos nyomkövetési megközelítéseket alkalmazásuk előtt az ICCAT-bizottságnak az ICCAT éves ülésén jóvá kell hagynia.
- (5) A tagállamok nemzeti tudományos megfigyelőik részére hivatalos személyazonosító okmányt állítanak ki.
- (6) A tudományos megfigyelők I. mellékletben meghatározott feladatain túlmenően a tagállamok előírják, hogy a tudományos megfigyelők értékeljék és bejelentsek a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó alábbi adatokat:
- a) a minimális állományvédelmi referenciaméretnél kisebb, visszadobott egyedek mennyisége;
 - b) az adott térségre jellemző méret és életkor az ivarérettség elérésekor;
 - c) az élőhelyek igénybevétele annak összehasonlító felméréséhez, hogy a földközi-tengeri kardhal mennyiben áll rendelkezésre a különböző halászatok számára, beleértve a hagyományos és a mezopelágikus zónában folytatott horogsoros halászat összehasonlítását is;
 - d) a mezopelágikus zónában folytatott horogsoros halászat hatása a fogás összetételére, az egységnyi erő kifejtésre jutó halfogás sorozataira és a fogások méreteloszlására; és
 - e) havi becslés a fogásokban található ívó és állománypótló halegyedek arányáról.
- (7) A tagállamok minden év június 30. napjáig benyújtják a Bizottságnak a nemzeti tudományos megfigyelői programjuk keretében az előző év során gyűjtött információkat. A Bizottság ezeket az információkat minden év július 31. napjáig továbbítja az ICCAT titkárságának.

3. szakasz

A fogások ellenőrzése

21. cikk

A fogások rögzítése és bejelentése

- (1) A kardhal földközi-tengeri halászatára engedéllyel rendelkező valamennyi halászhajó parancsnoka köteles a II. mellékletben megállapított követelményeknek megfelelően halászati naplót vezetni, és a hajónaplóban szereplő információkat köteles benyújtani a lobogó szerinti tagállamnak.
- (2) Az 1224/2009/EK rendelettel előírt tagállami jelentéstételi kötelezettségek sérelme nélkül a tagállamok negyedévenként jelentést küldenek a Bizottságnak a lobogójuk alatt közlekedő, engedéllyel rendelkező hajók által kifogott földközi-tengeri kardhal összes fogásáról, kivéve, ha havonta elküldik az említett információkat. E negyedéves jelentéseket legkésőbb az egyes negyedéves időszakok vége után 15 nappal kell elküldeni (nevezetesen: minden évben április 15., július 15. és október 15., valamint a következő évben január 15.), az összesített fogási adatokat tartalmazó jelentés formátumát alkalmazva. A Bizottság ezeket az információkat minden év április 30., július 30. és október 30. napjáig, valamint a következő év január 30. napjáig megküldi az ICCAT titkárságának.

(3) Az (1) bekezdés szerinti információkon túlmenően a tagállamok minden év június 30. napjáig benyújtják Bizottságnak az olyan uniós halászhajókra vonatkozó alábbi információkat, amelyek az előző évben engedéllyel rendelkeztek a földközi-tengeri kardhal nyílt vízi horogsoros halászatára vagy szigonyos halászatára:

- a) a halászati tevékenységekre vonatkozó információk mintavétel alapján vagy a flotta egészére vonatkozóan, célfajok és területek szerinti bontásban:
 - i. halászati időszak(ok), valamint a hajó éves halászati napjainak teljes száma;
 - ii. érintett földrajzi területek a hajó által folytatott halászati tevékenységek vonatkozásában az ICCAT statisztikai négyeszetek szerinti bontásban;
 - iii. a hajó típusa;
 - iv. a hajó által használt horgok száma;
 - v. a hajó által használt horogsoregységek száma;
 - vi. a hajó horogsoregységeinek teljes hossza;
- b) fogási adatok, a lehető legkisebb időbeli-területi egységben megadva:
 - i. a fogások méret és – amennyiben lehetséges – kor szerinti megoszlása;
 - ii. hajónkénti fogások és azok összetétele;
 - iii. halászati erőfelfejtés (a halászati napok átlagos száma hajónként, horgok átlagos száma hajónként, a horogsoregységek átlagos száma hajónként, a horogsorok átlagos teljes hossza hajónként).

A Bizottság ezeket az információkat minden év július 31. napjáig továbbítja az ICCAT titkárságának.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerinti információkat az adatok és információk benyújtására vonatkozó ICCAT-iránymutatásokban meghatározott formátumban kell benyújtani.

22. cikk

A kvótafelhasználásra vonatkozó adatok

- (1) Az 1224/2009/EK rendelet 34. cikkének sérelme nélkül minden tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, ha egy meghatározott halászeszköz tekintetében, a földközi-tengeri kardhalra megállapított kvótafelhasználás eléri a 80 %-ot.
- (2) Amikor a földközi-tengeri kardhal halmozott fogásai elérik a nemzeti kvóta 80 %-át, a fogási adatokat a lobogó szerinti tagállamok heti rendszerességgel küldik a Bizottságnak.

4. szakasz

Kirakodás és átrakás

23. cikk

Kijelölt kikötők

- (1) A földközi-tengeri kardhal fogásai – a járulékos fogásokat és a hobbihorgászat keretében kifogott kardhalak 30. cikk szerinti, jelölés nélküli minden egyedét is ideértve – csak kijelölt kikötőkben rakodhatók ki vagy rakhatók át.
- (2) Az 1224/2009/EK rendelet 43. cikkének (5) bekezdésével összhangban minden tagállam kijelöli azokat a kikötőket, amelyekben az (1) bekezdés szerint, a földközi-tengeri kardhal kirakodására és átrakására sor kerül.
- (3) Kijelölt kikötők jegyzékét a tagállamok minden év február 15. napjáig eljuttatják a Bizottsághoz. A Bizottság ezeket az információkat minden év március 1. napjáig továbbítja ezt a jegyzéket az ICCAT titkárságának.

24. cikk

Előzetes értesítés

(1) Az e rendelet 16. cikkében említett hajójegyzékben szereplő, legalább 12 méter teljes hosszúságú uniós halászhajók parancsnokaira az 1224/2009/EK rendelet 17. cikke alkalmazandó. Az 1224/2009/EK rendelet 17. cikkében említett előzetes értesítést meg kell küldeni a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam vagy SZEZ illetékes hatóságának, valamint a lobogó szerinti tagállamnak, ha az eltér a kikötő szerinti tagállamtól.

(2) A 16. cikkben említett hajójegyzékben szereplő, 12 méternél kisebb teljes hosszúságú uniós halászhajók parancsnoka a kikötőbe érkezés várható időpontja előtt legalább négy órával köteles bejelenteni a használni kívánt kikötő vagy kirakodóhely szerinti tagállam vagy SZEZ illetékes hatóságának, valamint a lobogó szerinti tagállamnak – ha az eltér a kikötő szerinti tagállamtól – a következő információkat:

- a) az érkezés várható időpontja;
- b) a fedélzeten lévő földközi-tengeri kardhal becsült mennyisége; és
- c) a fogás szerinti földrajzi területre vonatkozó adatok.

(3) Ha a halászterület kevesebb mint 4 órányi távolságra van a kikötőtől, a fedélzeten tárolt földközi-tengeri kardhal becsült mennyisége az érkezés előtt bármikor módosítható.

(4) A kikötő szerinti tagállamok hatóságai kötelesek nyilvántartani minden, a folyó évre vonatkozó előzetes értesítést.

25. cikk

Átrakási műveletek

(1) A fedélzetükön földközi-tengeri kardhalat szállító uniós hajók, vagy uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajók számára a tengeren végzett átrakás minden körülmények között tilos.

(2) Az (EU) 2017/2107 rendelet 51. cikkének, 52. cikke (2) és (3) bekezdésének, 54. és 57. cikkének sérelme nélkül a hajók csak a kijelölt kikötőkben rakhatnak át földközi-tengeri kardhalat.

5. szakasz

Helyszíni vizsgálatok

26. cikk

Éves vizsgálati tervek

(1) A tagállamok minden év január 31. napjáig eljuttatják a Bizottsághoz éves vizsgálati tervüket. E vizsgálati terveket a következőkkel összhangban kell összeállítani:

- a) az (EU) 2018/1986 bizottsági végrehajtási határozatban ⁽¹⁶⁾ meghatározott vizsgálati tevékenységek céljai, prioritásai és eljárásai, valamint az ilyen tevékenységek referenciaértékei; és
- b) az 1224/2009/EK rendelet 46. cikke alapján létrehozott, a földközi-tengeri kardhalra vonatkozó nemzeti ellenőrzési cselekvési program.

(2) A Bizottság összegyűjti a nemzeti vizsgálati terveket, majd belefoglalja azokat az uniós vizsgálati tervbe. A Bizottság az uniós vizsgálati tervet a 9. cikk szerinti éves halászati tervekkel együtt jóváhagyásra megküldi az ICCAT titkárságának.

⁽¹⁶⁾ A Bizottság (EU) 2018/1986 végrehajtási határozata (2018. december 13.) bizonyos halászati tevékenységek tekintetében egyedi ellenőrzési és vizsgálati programok létrehozásáról, valamint a 2012/807/EU, a 2013/328/EU, a 2013/305/EU és a 2014/156/EU végrehajtási határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 317., 2018.12.14., 29. o.).

27. cikk

Az ICCAT közös nemzetközi vizsgálati rendszere

- (1) A közös nemzetközi vizsgálati tevékenységeket a III. mellékletben meghatározott, a közös nemzetközi vizsgálatokra vonatkozó ICCAT-programmal (a továbbiakban: az ICCAT-program) összhangban kell elvégezni.
- (2) Azok a tagállamok, amelyek halászhajói engedéllyel rendelkeznek a kardhal földközi-tengeri kifogására, ellenőröket jelölnek ki, és az ICCAT-program keretében vizsgálatokat folytatnak a tengeren. A Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv az ICCAT-program keretében uniós ellenőröket jelölhet ki.
- (3) Ha valamely tagállam az ICCAT egyezmény hatálya alá tartozó területen bármikor több mint 50, lobogója alatt közlekedő hajóval halászik földközi-tengeri kardhalra, az adott tagállam egészen addig, amíg a hajók ott tartózkodnak, tengeri ellenőrzés és vizsgálat céljából ellenőrhajót működtet a Földközi-tenger területén. Ezt a kötelezettséget akkor is teljesítettnek kell tekinteni, ha a tagállamok az ellenőrhajó üzemeltetése céljából együttműködnek, vagy ha a Földközi-tengeren uniós ellenőrhajó folytat tevékenységet.
- (4) A Bizottság vagy egy általa kijelölt szerv az Unió nevében összehangolja a felügyeleti és vizsgálati tevékenységeket. A Bizottság az érintett tagállamokkal együttműködve olyan közös vizsgálati programokat dolgozhat ki, amelyek lehetővé teszik, hogy az Unió teljesítse az ICCAT-program keretében vállalt kötelezettségeit. Azok a tagállamok, amelyek halászhajói kardhalra halásznak a Földközi-tengeren, meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy elősegítsék e közös vizsgálati programok végrehajtását, különösen a szükséges emberi és anyagi erőforrások, valamint azok igénybevételének időszakai és földrajzi területei tekintetében.
- (5) A tagállamok minden év december 1. napjáig értesítik a Bizottságot azon ellenőrök és ellenőrhajók nevével, akiket, illetve amelyeket a következő év során az ICCAT-programhoz kívánnak rendelni. Ezen információk felhasználásával a Bizottság a tagállamokkal együttműködve éves tervet dolgoz ki az Uniónak az ICCAT-programban való részvételére vonatkozóan, és azt minden év január 1. napjáig elküldi az ICCAT titkárságának.

28. cikk

Vizsgálatok jogsértés esetén

Ha egy tagállam lobogója alatt közlekedő valamely hajó megsértett egy, az e rendeletben foglalt rendelkezést, ez a tagállam biztosítja, hogy ennek a hajónak a fizikai vizsgálatára saját felügyelete alatt, saját kikötőiben kerül sor, amennyiben a hajó nem az említett tagállam valamelyik kikötőjében tartózkodik, akkor a fizikai vizsgálatot egy általa kijelölt személy végzi el.

4. FEJEZET

Hobbihorgászat

29. cikk

Gazdálkodási intézkedések

- (1) Nemzeti kvótáján belül a földközi-tengeri kardhal hobbihalászatát engedélyező minden tagállam hobbihorgászati kvótát állapít meg, és erről az éves halászati tervének 9. cikkel összhangban történő benyújtásakor tájékoztatja a Bizottságot. Az említett rendelkezésnek biztosítania kell, hogy valamennyi elpusztult földközi-tengeri kardhal levonásra kerüljön a kvótából.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett tagállamok a földközi-tengeri kardhal hobbihorgászatában részt vevő, a lobogójuk alatt közlekedő hajók számára biztosítják, hogy a 30. cikk (2) bekezdésében említett, engedéllyel rendelkező hajókra vonatkozó információk tartalmazzák ezeket a hajókat. Azon a hajók számára, amelyek nem szerepelnek az említett információk között, nem engedélyezik a földközi-tengeri kardhal halászatát.
- (3) A hobbihorgászat keretében kifogott földközi-tengeri kardhalakat tilos értékesíteni vagy bármilyen más formában forgalmazni.
- (4) Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikke (1) bekezdésétől eltérve, a hobbihorgászatban tilos hajónként naponta egynél több földközi-tengeri kardhalat kifogni, a fedélzeten tartani, átrakni vagy kirakodni. Az érintett tagállamok a lehető legnagyobb mértékben megteszik a szükséges intézkedéseket a hobbihorgászat keretében élve kifogott földközi-tengeri kardhalak visszaengedésének biztosítására és megkönnyítésére, és olyan, korlátozottabb intézkedéseket hozhatnak, amelyek elősegítik a földközi-tengeri kardhal nagyobb fokú védelmét.

30. cikk

Ellenőrzési intézkedések

- (1) Hobbihorgászat keretében csak horgászbotos hajók kaphatnak engedélyt a kardhal földközi-tengeri halászatára.
- (2) Az engedéllyel rendelkező hobbihorgász hajókról az ICCAT titkárságának a 16. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban küldött információknak tartalmazniuk kell a következőket:
- a) a hajó neve (a név hiányában az ország kezdőbetűi nélkül);
 - b) a hajó korábbi neve, adott esetben;
 - c) a hajó teljes hossza;
 - d) a hajótulajdonos(ok) és -üzemeltető(k) neve és címe.
- (3) Minden egyes, hobbihorgászat keretében kifogott, fedélzeten tartott és kirakodott földközi-tengeri kardhal fogási adatait, beleértve az élőtömeget és az alsó állkapocstól a farok tövéig mért hosszt, a 21. cikknek megfelelően kell feljegyezni és bejelenteni.
- (4) Földközi-tengeri kardhal csak egészben vagy kopoltyú nélkül és kizsigerelve rakodható ki vagy a 23. cikknek megfelelően kijelölt kikötőben vagy úgy, hogy az egyes példányokat jelöléssel kell ellátni. A manipulációbiztos jelöléseken egyedi országspecifikus számot kell feltüntetni.
- (5) A tagállamok e rendelet alkalmazásában jelölési programot hoznak létre, amelynek jellemzőit belefoglalják a 9. cikkben említett éves halászati tervekbe.
- (6) Minden egyes tagállam csak akkor engedélyezi jelölések használatát, ha a felhalmozott fogásmennyiség a számára kiosztott kvóta keretén belül van.
- (7) A tagállamok minden évben legalább két hónappal és 15 nappal az ICCAT éves ülése előtt jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a jelölési program végrehajtásáról. A Bizottság összeállítja a tagállamoktól származó információkat, és azokat legalább két hónappal az ICCAT éves ülése előtt megküldi az ICCAT titkárságának.

III. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Éves jelentés

- (1) A tagállamok minden év szeptember 15. napjáig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak e rendelet előző naptári évi végrehajtásáról, illetve szükség szerint bejelentenek bármilyen kiegészítő információt.
- (2) Az éves jelentésnek információkat kell tartalmaznia a minimális állományvédelmi referenciaméreten aluli földközi-tengeri kardhalak járulékos fogásainak és visszadobott mennyiségének mérséklésére tett lépésekről, valamint bármilyen, e tárgyban folytatott releváns kutatásról.
- (3) A Bizottság összegyűjti az (1) és a (2) bekezdés alapján kapott információkat, és azokat minden év október 15. napjáig továbbítja az ICCAT titkársága számára.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az e cikk szerinti éves jelentés formátumára vonatkozó részletes követelményekre vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 36. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2025. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelet szerinti helyreállítási terv működéséről.

33. cikk

Finanszírozás

Az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁷⁾ alkalmazásában a helyreállítási terv az 1380/2013/EU rendelet 9. cikke szerinti többéves tervnek tekintendő.

34. cikk

Módosítási eljárás

(1) Amennyiben az Unióra nézve kötelező erejűvé váló, az ICCAT helyreállítási tervet módosító vagy kiegészítő ICCAT-ajánlások uniós jogban történő végrehajtásához szükséges, és amennyiben az uniós jogot érintő módosítások nem lépnek túl az ICCAT-ajánlásokban foglaltakon, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak módosítása céljából:

- a) adatszolgáltatási határidők a 9. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében, a 16. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 17. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 21. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 22. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (3) bekezdésében, a 26. cikk (1) bekezdésében, a 27. cikk (5) bekezdésében és a 31. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározottak szerint;
- b) a 10. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt tilalmi időszakok;
- c) a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott minimális állományvédelmi referenciaméret;
- d) a 12. és 13. cikkben említett toleranciaszintek;
- e) a 14. cikk (1)–(4) bekezdésében meghatározott halászeszközök műszaki jellemzői;
- f) a kvóta kimerítésének a 22. cikk (1) és (2) bekezdésében megállapított százalékos aránya;
- g) a 16. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 17. cikk (1) bekezdésében, a 21. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésében és a 30. cikk (2) bekezdésében említett hajókra vonatkozó információk; és
- h) az I., a II. és a III. melléklet.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban elfogadott módosításoknak szigorúan a kapcsolódó ICCAT-ajánlásokat érintő módosítások vagy kiigazítások uniós jogban való végrehajtására kell korlátozódnuk.

35. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 34. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. július 15-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 34. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 34. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

36. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1380/2013/EU rendelet 47. cikke által létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

37. cikk

Az (EU) 2017/2107 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2107 rendeletben a 20–26. cikket el kell hagyni.

38. cikk

Az 1967/2006/EK rendelet módosítása

Az 1967/2006/EK rendelet II. mellékletének 6. (2) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. Hajónként 2 500 horgot a kardhalat (*Xiphias gladius*) halászó hajók esetében, amennyiben osztályozást követően ez a faj az élőszűlyban számított fogás legalább 70 %-át teszi ki.”.

39. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

A HALÁSZHAJÓKAT ÉRINTŐ TUDOMÁNYOS MEGFIGYELŐI PROGRAMOKRA VONATKOZÓ ICCAT-MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

Általános rendelkezések

- (1) Ezek a halászhajókat érintő tudományos megfigyelői programokra vonatkozóan a 16-14. számú ICCAT-ajánlásban meghatározott minimumkövetelmények.

A megfigyelők képesítése

- (2) A Kutatási és Statisztikai Állandó Bizottság (SCRS) által ajánlott képzések vagy szakmai képesítések sérelme nélkül a SZEK-ek biztosítják, hogy feladataik ellátásához a megfigyelők rendelkezzenek a következő minimális képesítéssel:
- az ICCAT szabályozása alá eső fajok és halászeszköz-konfigurációk azonosításához szükséges megfelelő ismeretek és tapasztalat;
 - a program keretében összegyűjtendő információk pontos megfigyelésének és rögzítésének képessége;
 - az alábbi 7. pontban meghatározott feladatok ellátásának képessége;
 - biológiai minták gyűjtésére vonatkozó képesség; és
 - alapszintű és megfelelő képzés a biztonság és a tengeri túlélés területén.
- (3) Ezenkívül a nemzeti megfigyelői programjuk integritása érdekében a SZEK-ek biztosítják, hogy a megfigyelők:
- ne legyenek tagjai a megfigyelt halászhajó személyzetének;
 - ne legyenek alkalmazottai a megfigyelt halászhajó tulajdonosának vagy hasznélvezőjének; és
 - aktuálisan ne rendelkezzenek pénzügyi vagy más érdekeltségekkel a megfigyelés tárgyát képező halászatban.

Megfigyelői jelenlét

- (4) Hazai megfigyelői programjai tekintetében minden SZEK biztosítja a következőket:
- a halászati erő kifejtés vonatkozásában legalább 5 %-os megfigyelői jelenlét valamennyi nyílt vízi horogsoros halászatban, valamint – az ICCAT glosszáriumában szereplő meghatározások szerint – a csalival halászó hajókkal és csapdákkal folytatott halászatban, valamint a kopolyúháló és a vonóháló halászatban. A megfigyelői jelenlét százalékos arányát az alábbiak szerint kell mérni:
 - a nyílt vízi horogsoros halászat esetében halászati napok, a halászeszközök vagy az utak számában;
 - a csalival halászó hajókkal és csapdákkal folytatott halászat esetében halászati napokban;
 - a kopolyúháló halászat esetében halászzal töltött órákban vagy halászati napokban; és
 - a vonóháló halászat esetében a hálóbehúzások számában vagy halászati napokban;
 - az a) pont ellenére, amennyiben a 15 méter teljes hosszúságú esetében olyan rendkívüli biztonsági aggály áll fenn, amely kizárja a fedélzeti megfigyelő jelenlétét, a SZEK-ek alkalmazhatnak alternatív tudományos nyomkövetési megközelítést, amely az ICCAT 16-14. számú ajánlásban meghatározottal egyenértékű adatgyűjtésre irányul az összehasonlítható megfigyelői jelenlét biztosítása érdekében. Ilyen esetekben az alternatív megközelítéssel élni nem kívánó SZEK-nek a megközelítés részleteit értékelés céljából be kell mutatnia az SCRS-nek. Az SCRS szaktanácsadást biztosít az ICCAT számára az ICCAT 16-14. számú ajánlásban meghatározott adatgyűjtési kötelezettségek végrehajtására vonatkozó alternatív megközelítés megfelelőségéről. Végrehajtásuk előtt az e rendelkezésnek megfelelően kidolgozott alternatív megközelítéseket az ICCAT-nak jóvá kell hagynia az éves ülésen;
 - az ICCAT 16-14. számú ajánlásban előírt kielégítő és megfelelő adatok összegyűjtése érdekében a flotta működésének, illetve a SZEK-ek hazai megfigyelői programjai vonatkozásában megállapított további követelményeknek a reprezentatív időbeli és térbeli lefedettsége, figyelembe véve a flották és a halászat jellemzőit;
 - a halászati művelet releváns szempontjaira – többek között a fogásokra – kiterjedő adatgyűjtés a 7. pontban részletezettek szerint.
- (5) A SZEK-ek kétoldalú megállapodásokat köthetnek, amelyek értelmében egy SZEK hazai megfigyelőket rendel ki valamely másik SZEK lobogója alatt közlekedő hajókra, feltéve, hogy teljesül az ICCAT 16-14. számú ajánlás valamennyi rendelkezése.
- (6) A SZEK-ek törekednek arra, hogy a megfigyelőket megbízatásaik során mindig más és más hajókra rendeljék ki.

A megfigyelő feladatai

- (7) A SZEK-ek többek között előírják, hogy a megfigyelők:
- a) rögzítsék és jelentsék a megfigyelt hajó halászati tevékenységével kapcsolatos információkat, amelyeknek magukban kell foglalniuk legalább a következőket:
 - i. adatgyűjtés, amely kiterjed a célfajok összes fogásának, a visszadobott halmennyiségnek és a járulékos fogásoknak a számszerűsítésére (beleértve a cápákat, a tengeri teknősöket, a tengeri emlősöket és a tengeri madarakat is), a méret szerinti összetétel becslésére vagy mérésére (a lehetőségekhez mérten), a kezelés módjára (azaz a fedélzeten tartott, az elpusztult állapotban visszadobott és az élve visszaengedett egyedekre) vonatkozó adatokra, valamint az élettörténet-tanulmányok készítéséhez szükséges biológiai minták gyűjtésére (például ivarmirigyekre, otolitokra, tövisnyúlványokra, pikkelyekre) vonatkozó adatok;
 - ii. minden talált jelölés összegyűjtése és bejelentése;
 - iii. a halászati műveletre vonatkozó információk, beleértve az alábbiakat:
 - a fogás helyszíne a földrajzi hosszúság és szélesség megjelölésével,
 - a halászati erőkefejtésre vonatkozó információk (pl. a halászeszközök száma, horgok száma stb.),
 - az egyes halászati műveletek dátuma, beleértve adott esetben a halászati tevékenység megkezdésének és befejezésének időpontját,
 - halcsoportosulást előidéző tárgyak, többek között halcsoportosulást előidéző eszközök (FAD-ok) használata, és
 - a visszaengedett állategyedek általános állapota a túlélési rátákhoz viszonyítva (azaz elpusztult/élő, sebesült stb.);
 - b) figyeljék meg és rögzítsék a járulékos fogásokat mérséklő intézkedések alkalmazását és más releváns információkat;
 - c) amennyire lehetséges, figyeljék meg és jelentsék be a környezeti feltételeket (pl. a tenger állapota, éghajlati és hidrológiai paraméterek stb.);
 - d) a trópusi tonhalra vonatkozó többéves állományvédelmi és -gazdálkodási program keretében elfogadott ICCAT megfigyelői programmal összhangban figyeljék meg a FAD-okat és tegyenek róluk jelentést; és
 - e) hajtsanak végre minden egyéb, az SCRS által javasolt és az ICCAT által elfogadott tudományos feladatot.

A megfigyelő kötelezettségei

- (8) A SZEK-ek biztosítják, hogy a megfigyelő:
- a) ne nyúljon hozzá a hajó elektronikus berendezéseihöz;
 - b) ismerje a hajó fedélzetén érvényes vészhelyzeti eljárásokat, beleértve a mentőtutajok, tűzoltó készülékek és elsősegélycsomagok helyét;
 - c) szükség szerint kommunikáljon a hajóparancsnokkal a megfigyelőkkel összefüggő releváns kérdésekről és a megfigyelői feladatokról;
 - d) ne akadályozza a hajó halászati tevékenységét és rendes működését, és azokba ne avatkozzon be;
 - e) vegyen részt a megfigyelői program végrehajtásáért felelős tudományos intézet vagy hazai hatóság megfelelő képviselőivel folytatott tájékoztató megbeszélés(ke)n.

A hajóparancsnok kötelezettségei

- (9) A SZEK-ek gondoskodnak arról, hogy a megfigyelő kirendelésének helye szerinti hajó parancsnoka:
- a) megfelelő hozzáférést biztosítson a hajóhoz és a hajón végzett műveletekhez;
 - b) tegye lehetővé a megfigyelő számára, hogy feladatait hatékonyan lássa el, többek között az alábbiak révén:
 - i. megfelelő hozzáférést biztosít a hajó halászeszközeihez, dokumentumaihoz (beleértve az elektronikus és papíralapú hajónaplót is) és a fogásokhoz;
 - ii. bármikor kommunikál a tudományos intézet vagy a hazai hatóság megfelelő képviselőivel;
 - iii. megfelelő hozzáférést biztosít az elektronikai és egyéb, halászattal összefüggő berendezésekhez, beleértve egyebek mellett a következőket:
 - műholdas navigációs berendezés;
 - elektronikus kommunikációs eszközök;

- iv. biztosítja, hogy a megfigyelt hajó fedélzetén senki se manipulálja a megfigyelők eszközeit vagy dokumentumait, illetve senki se semmisítse meg azokat; senki se akadályozza vagy zavarja a megfigyelő munkáját, illetve senki ne lépjen fel oly módon, amely szükségtelenül megakadályozza a megfigyelőt feladatainak ellátásában; senki se félemlítse meg vagy zaklassa bármilyen módon a megfigyelőt, illetve senki okozzon neki bármilyen testi sérülést; vagy senki se vesztesse meg vagy kísérelje megvesztegetni a megfigyelőt;
- c) a megfigyelőknek a tisztekkel azonos szállást biztosítson, beleértve az elhelyezést, étellemezést és megfelelő szaniterhelyiségek biztosítását;
- d) a megfigyelőknek megfelelő helyet biztosítson a parancsnoki hídon vagy a kormányosfülkében munkájuk elvégzésére, valamint a fedélzeten a megfigyelői feladatok ellátására.

A SZEF-ek feladatai

(10) Minden SZEF:

- a) előírja hajói számára, hogy az ICCAT szabályozása alá eső fajok halászatok az ICCAT 16-14. számú ajánlás rendelkezéseivel összhangban tudományos megfigyelő tartózkodjon fedélzetén;
- b) gondoskodik a megfigyelők biztonságáról;
- c) amennyiben lehetséges és helyénvaló, ösztönzi tudományos intézetét vagy hazai hatóságait, hogy a megfigyelői jelentések és megfigyelői adatok cseréje céljából megállapodásokat kössenek más SZEF-ek tudományos intézeteivel vagy nemzeti hatóságaival;
- d) az ICCAT és az SCRS általi felhasználásra szánt éves jelentésében konkrét információkkal szolgál az ICCAT 16-14. számú ajánlás végrehajtásáról, amely tartalmazza a következőket:
 - i. a tudományos megfigyelői programjaik szerkezetére és kialakítására vonatkozó részletek, többek között:
 - a megfigyelői jelenlét célszintje halászat és halászeszközök szerinti bontásban, valamint a mérési módszer részletei,
 - az összegyűjtendő adatok,
 - az érvényben lévő egyed- és mintakezelési protokollok,
 - az arra vonatkozó információk, hogy miként történik a hajók kiválasztása a SZEF által a megfigyelői jelenlét tekintetében kitűzött célszint eléréséhez,
 - a megfigyelők képzési követelményei, és
 - a megfigyelők képesítési követelményei;
 - ii. a megfigyelt hajók száma, a halászat és a halászeszköz típusa szerinti lefedettség; és
 - iii. a lefedettségi szintek számítására vonatkozó részletek;
- e) a 10. d) i. pontban előírt információk eredeti benyújtása után éves jelentéseiben beszámol a megfigyelői programok szerkezetét vagy tervezését érintő változásokról, amennyiben ilyen változások bekövetkeznek. A 10. d) ii. pontban előírt információkat a SZEF-ek a továbbiakban is minden évben benyújtják az ICCAT-nak;
- f) az SCRS által kialakított, kijelölt elektronikus formátumok segítségével – az egyéb adatszolgáltatási követelményekre vonatkozó eljárásokkal összhangban és a hazai titoktartási követelményeknek megfelelően – az ICCAT-bizottság általi felhasználás céljából minden évben bejelenti az SCRS-nek a hazai megfigyelői programok keretében gyűjtött információkat, különösen az állományértékelési és az egyéb tudományos célú információkat;
- g) biztosítja, hogy a 7. pontban említett feladataik ellátása során a megfigyelők megbízható adatgyűjtési protokollokat alkalmazzanak, beleértve – amennyiben szükséges és helyénvaló – a fényképek készítését is.

Az ügyvezető titkár feladatai

- (11) Az ügyvezető titkár megkönnyíti, hogy az SCRS és az ICCAT hozzájusson az ICCAT 16-14. számú ajánlás alapján benyújtott releváns adatokhoz és információkhoz.

Az SCRS feladatai

(12) Az SCRS feladatai:

- a) amennyiben szükséges és helyénvaló, kézikönyv kidolgozása a megfigyelők számára, amelyet hazai megfigyelői programjaikban a SZEK-ek önkéntes alapon használhatnak, és amely magában foglalja az adatgyűjtési formanyomtatványokat és a szabványosított adatgyűjtési eljárásokat; a kézikönyv kidolgozásakor figyelembe veszi a más forrásokból – többek között a SZEK-ektől, regionális és szubregionális szervektől és egyéb szervezetektől – származó megfigyelői kézikönyveket és kapcsolódó anyagokat;
- b) specifikus halászati iránymutatások kidolgozása az elektronikus monitoringrendszerekre vonatkozóan;
- c) az ICCAT-nak az ICCAT 16-14. számú ajánlás alapján összegyűjtött és bejelentett tudományos adatok és információk, valamint bármely, az ezekhez kapcsolódó megállapítás összefoglalása;
- d) amennyiben szükséges és helyénvaló, ajánlások megfogalmazása arra vonatkozóan, hogy az ICCAT adatigényeinek kielégítése érdekében miként javítható a tudományos megfigyelői programok hatékonysága, beleértve az ICCAT 16-14. számú ajánlás esetleges felülvizsgálatára vagy a minimumkövetelmények és -protokollok SZEK-ek általi végrehajtására vonatkozó ajánlásokat is.

Elektronikus monitoringrendszer

- (13) Amennyiben az SCRS megállapítása szerint egy adott halászatban hatékonyak bizonyulnak, a halászhajók fedélzetére elektronikus monitoringrendszerek telepíthetők azzal a céllal, hogy kiegészítsék vagy – az SCRS szakvéleményének és az ICCAT határozatának függvényében – felváltsák a fedélzeten tartózkodó emberi megfigyelők munkáját.
- (14) A SZEK-eknek figyelembe kell venniük minden olyan érvényes iránymutatást, amelyet az SCRS az elektronikus monitoringrendszerek használatával kapcsolatban jóváhagyott.
- (15) A SZEK-ek ösztönzést kapnak arra, hogy beszámoljanak az SCRS-nek azon tapasztalataikról, amelyeket az elektronikus monitoringrendszereknek az ICCAT által szabályozott halászati tevékenységek során az emberi megfigyelői programok kiegészítése céljából történő használatával kapcsolatban szereztek. Azok a SZEK-ek, amelyek még nem vezettek be ilyen rendszereket, bátorítást kapnak arra, hogy vizsgálják meg a szóban forgó rendszerek használatának lehetőségét, és megállapításaikról számoljanak be az SCRS-nek.

II. MELLÉKLET

A HALÁSZATI NAPLÓKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

A halászati naplóra vonatkozó minimumkövetelmények:

- (1) A napló oldalait számozni kell.
- (2) A naplót minden nap (éjfélig) vagy minden kikötőbe érkezés előtt ki kell tölteni.
- (3) A naplót tengeren végzett ellenőrző vizsgálat során ki kell tölteni.
- (4) Az egyes oldalak egy másolatának a naplóban kell maradnia.
- (5) A naplót egy műveleti évnek megfelelő időtartamig a fedélzeten kell tartani.

A halászati napló tartalmára vonatkozó minimumkövetelmények:

- (1) A parancsnok neve és címe.
- (2) A kihajózások napja és az indulási kikötő, az érkezések napja és az érkezési kikötő.
- (3) A hajó neve, lajstromozási száma, ICCAT-száma, nemzetközi rádióhívójele és (adott esetben) IMO-száma.
- (4) Halászeszközök:
 - a) FAO-típuskód;
 - b) méret (pl. hossz, szembőség, horgok száma).
- (5) A halászati út minden napján (legalább) egy sor bejegyzés a tengeren végzett műveletekről, a következők feltüntetésével:
 - a) tevékenység (pl. halászat, hajózás);
 - b) földrajzi helymeghatározás: pontos napi helymeghatározás (fokban és percben), minden egyes halászati művelet során, vagy délben, ha az adott napon nem folytattak halászati tevékenységet;
 - c) a fogások feljegyzése, megadva többek között az alábbiakat:
 - i. FAO-kód;
 - ii. élőtömeg kg-ban naponta;
 - iii. egyedek száma naponta.
- (6) A parancsnok aláírása.
- (7) Tömegmérési módszerek: becslés, mérlegelés a fedélzeten.
- (8) A naplót a halak élőtömege szerint kell vezetni, és fel kell tüntetni az értékeléskor használt átváltási együtthatókat.

A halászati naplókba kirakodás vagy átrakás esetén bejegyzendő alapvető információk:

- (1) A kirakodás vagy átrakás napja és a kikötő.
- (2) Termékek:
 - a) faj és kiszerezés FAO-kódonként;
 - b) a halegyedek vagy ládák száma és kg-ban megadott mennyisége.
- (3) A hajóparancsnok vagy a hajózási ügynök aláírása;
- (4) Átrakás esetén: a fogadó hajó neve, lobogója és ICCAT-száma.

III. MELLÉKLET

AZ ICCAT KÖZÖS NEMZETKÖZI VIZSGÁLATI RENDSZERE

Az ICCAT-egyezmény IX. cikkének (3) bekezdése alapján az ICCAT a nemzeti joghatóságon kívül eső vizek nemzetközi ellenőrzésére vonatkozó ajánlásában a következő rendelkezések elfogadására tesz javaslatot az egyezmény és az ICCAT-egyezmény alapján elfogadott hatályos intézkedések alkalmazásának biztosítása érdekében:

I. Súlyos jogsértések

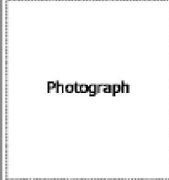

- (1) E szabályzat alkalmazásában súlyos jogsértésnek minősül az ICCAT által elfogadott állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedésekben szereplő rendelkezések következő módokon történő megsértése:
 - a) a lobogó szerinti szerződő fél által kiállított jogosítvány, felhatalmazás vagy engedély nélkül folytatott halászat;
 - b) a fogási és a fogásokkal összefüggő egyéb adatoknak az ICCAT által rögzített jelentéstételi előírásoknak meg nem felelő nyilvántartása, vagy az ilyen fogási vagy a fogásokkal összefüggő egyéb adatoknak a valóságtól lényegesen eltérő rögzítése a jelentésben;
 - c) halászat tilalmi övezetben;
 - d) halászat tilalmi időszakban;
 - e) az ICCAT alkalmazandó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedéseinek megsértésével egyes fajok szándékos kifogása vagy fedélzetten tartása;
 - f) az ICCAT szabályai értelmében hatályban lévő fogási korlátok vagy kvóták nagymértékű megsértése;
 - g) tiltott halász eszközök használata;
 - h) halászhajó jelöléseinek, azonosításának vagy lajstromozásának meghamisítása vagy szándékos elrejtése;
 - i) egy jogsértés vizsgálatához tartozó bizonyíték elrejtése, meghamisítása vagy megsemmisítése;
 - j) olyan többszöri jogsértések, amelyek összességükben az ICCAT hatályban lévő intézkedései súlyos figyelmen kívül hagyásának minősülnek;
 - k) engedéllyel rendelkező ellenőr vagy megfigyelő ellen elkövetett testi sértés, neki való ellenszegülés, az ellenőr vagy megfigyelő megfélemlítése, szexuális zaklatása, feladatai ellátásának zavarása vagy szükségtelen akadályozása és késleltetése;
 - l) a VMS-be történő szándékos beavatkozás vagy a rendszer üzemen kívül helyezése;
 - m) az ICCAT által meghatározandó egyéb jogsértések, amint ezeket felveszik a jegyzékbe és e szabályzat átdolgozott változatában közzéteszik;
 - n) beavatkozás a műholdas megfigyelési rendszerbe vagy egy hajó VMS nélküli üzemeltetése;
 - o) tengeren végzett átrakási művelet.
- (2) Ha egy halászhajó fedélzetén annak vizsgálata során az engedéllyel rendelkező ellenőrök az 1. pontban szereplő meghatározás alapján súlyos jogsértésnek minősülő tevékenységet vagy körülményt tapasztalnak, az ellenőrhajó lobogója szerinti állam hatóságai közvetlenül, valamint az ICCAT titkárságán keresztül is haladéktalanul kötelesek értesíteni a halászhajó lobogója szerinti államot. Ilyen helyzetekben az ellenőrnek a halászhajó lobogója szerinti állam azon ellenőrhajóit is értesítenie kell, amelyek tudomása szerint a közelben tartózkodnak.
- (3) Az ICCAT-ellenőröknek a halászhajó naplójában rögzíteniük kell az elvégzett vizsgálatokat és (adott esetben) bármely feltárt jogsértést.
- (4) A lobogó szerinti szerződő fél gondoskodik arról, hogy a 2. pontban említett ellenőrzést követően az érintett, halászati tevékenységben részt vevő hajó hagyjon fel minden halászati tevékenységgel. A lobogó szerinti szerződő fél a halászhajót kötelezi, hogy 72 órán belül induljon el az általa kijelölt kikötőbe, ahol vizsgálatot kell indítani.
- (5) Amennyiben egy vizsgálat során súlyos jogsértésnek minősülő tevékenységre vagy körülményre derül fény, a hajót az ICCAT-egyezmény hatálya alá tartozó területen feltételezhetően jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységet folytató hajók listájának összeállításáról szóló 09-10. számú ajánlást tovább módosító 11-18. számú ICCAT-ajánlásban ismertetett eljárások alapján felülvizsgálatnak kell alávetni, figyelembe véve bármilyen válaszintézkedést vagy más utólagos lépéseket.

II. A vizsgálatok lefolytatása

- (6) A vizsgálatokat a szerződő kormányok által kijelölt ellenőrök hajtják végre. A felhatalmazott kormányzati ügynökségek és az e feladat elvégzésére a nemzeti kormányok által kijelölt egyes ellenőrök nevét el kell küldeni az ICCAT-bizottságnak.
- (7) A nemzetközi fedélzeti ellenőrző vizsgálati feladatokat e mellékletnek megfelelően ellátó ellenőrhajóknak az ICCAT-bizottság által jóváhagyott és az ICCAT titkársága által kibocsátott egyedi lobogó vagy jelzőlobogó alatt kell hajózniuk. Az így használt hajók nevét a vizsgálatok megkezdése előtt a lehető leghamarabb közölni kell az ICCAT titkárságával. Az ICCAT titkárságának a kijelölt ellenőrhajókkal kapcsolatos információkat minden SZEF számára hozzáférhetővé kell tennie, többek között úgy, hogy azokat közzéteszi jelszóval védett weboldalán.
- (8) Az ellenőrök kötelesek megfelelő, a lobogó szerinti állam hatóságai által kiállított személyazonosító okmányt maguknál tartani, amely a 21. pont szerinti minta alapján készül.
- (9) A 16. pont alapján elfogadott rendelkezésekre is figyelemmel, az ICCAT egyezmény hatálya alá tartozó területen a nemzeti joghatóságon kívül eső vizeken tonhalra vagy makrahalalkatúakra halászó, valamely szerződő fél lobogója alatt közlekedő halászhajónak meg kell állnia, ha egy ellenőrt szállító, a 7. pontban leírt ICCAT-jelzőlobogó alatt közlekedő ellenőrhajóról a nemzetközi jelkódex szerint erre utasítást kap, kivéve, ha a hajó éppen halászati műveletet folytat, amely esetben a hajónak közvetlenül a halászati művelet befejezése után kell megállnia. A halászhajó parancsnoka a 10. pont szerinti ellenőr csoportnak köteles engedélyt adni a fedélzetre szállásra, valamint e célra hajólétrát biztosítani. A parancsnoknak gondoskodnia kell arról, hogy az ellenőr csoport megvizsgálhassa a berendezéseket, a fogásokat vagy a halászeszközöket, valamint minden olyan okmányt, amelyet valamely ellenőr szükségesnek tart annak igazolására, hogy a halászhajó eleget tesz a hatályos ICCAT ajánlásokban az érintett hajó lobogó szerinti állama tekintetében meghatározott követelményeknek. Ezenkívül az ellenőrök feltehetnek bármilyen olyan kérdést, amelyet szükségesnek tartanak.
- (10) Az ellenőr csoport létszámát az ellenőrhajó parancsnoki szerepet betöltő tisztje határozza meg a lényeges körülmények figyelembevételével. Az ellenőr csoportot az e mellékletben meghatározott feladatok biztonságos körülmények között történő ellátásához szükséges legkisebb létszámúra kell szabni.
- (11) A halászhajóra szálláskor az ellenőrök kötelesek bemutatni a 8. pontban ismertetett személyazonosító okmányt. Az ellenőröknek be kell tartaniuk a vizsgálat tárgyát képező halászhajó és legénysége biztonságára vonatkozó általánosan elfogadott nemzetközi rendelkezéseket, eljárásokat és gyakorlatokat, valamint úgy kell eljárniuk, hogy a halászati tevékenységeket vagy a termékek raktérben való elhelyezését a lehető legkisebb mértékben hátráltassák és – amennyire lehetséges – elkerüljenek minden olyan tevékenységet, amely káros hatással lenne a fedélzeten lévő fogás minőségére. Az ellenőröknek azon tények vizsgálatára kell szorítkozniuk, amelyek az ICCAT-bizottságnak az érintett halászhajó lobogó szerinti államára vonatkozóan érvényes ajánlásaiban megállapított követelmények teljesítésének igazolásához szükségesek. A vizsgálat során az ellenőrök a halászhajó parancsnokától bármilyen segítséget kérhetnek. A vizsgálatról jelentést kell készíteniük az ICCAT-bizottság által jóváhagyott formában. Az ellenőrök a halászhajó parancsnokának jelenlétében kötelesek aláírni a jelentést, aki a jelentéssel kapcsolatban általa megfelelőnek vélt észrevételeket tehet, illetve ilyen észrevételekkel egészítheti ki a jelentést, és ezen észrevételeit köteles aláírni.
- (12) A jelentésről másolatot kap a halászhajó parancsnoka és az ellenőr csoportot küldő kormány, amely utóbbi továbbítja azt az ellenőrző vizsgálat tárgyát képező halászhajó lobogó szerinti államának megfelelő hatóságai és az ICCAT-bizottság számára. Ha az ICCAT-ajánlások bárminemű megsértését állapítja meg, az ellenőr lehetőség szerint a halászhajó lobogója szerinti állam azon ellenőrhajóit is értesíti, amelyek tudomása szerint a közelben tartózkodnak.
- (13) Az ellenőrök által adott utasítások teljesítésének megtagadását vagy elmulasztását a vizsgálat tárgyát képező halászhajó lobogó szerinti állama ugyanúgy szankcionálja, mint a saját ellenőrei által adott utasítások teljesítésének megtagadását vagy elmulasztását.
- (14) Az e rendelkezésekből adódó feladataikat az ellenőrök az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően kötelesek ellátni, de továbbra is nemzeti hatóságaik operatív ellenőrzése alatt maradnak, és nekik tartoznak felelősséggel.
- (15) A külföldi ellenőrök által az e rendelkezések szerint végzett dokumentumalapú vizsgálatok alapján készített vizsgálati jelentéseket és a 94-09. számú ICCAT ajánlás szerinti észlelési adatlapokat, illetve az említett dokumentumalapú vizsgálatok alapján tett megállapításokat a szerződő kormányok a saját ellenőreik által készített jelentésekre vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően veszik figyelembe és kezelik. E pont rendelkezései nem rónak a szerződő kormányokra olyan kötelezettséget, hogy a külföldi ellenőr által készített jelentésnek nagyobb bizonyító erőt tulajdonítsanak, mint amellyel az az adott ellenőr saját országában rendelkezne. A szerződő kormányoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy előmozdítsák az e rendelkezések keretében tevékenységet végző ellenőrök jelentéseivel kapcsolatos bírósági és egyéb jogi eljárásokat.

- (16) a) A szerződő kormányoknak minden év január 1. napjáig tájékoztatniuk kell az ICCAT-bizottságot az 16-5 számú ICCAT ajánlás keretében a folyó naptári évben végzendő vizsgálati tevékenységükkel kapcsolatos előzetes terveikről, és az ICCAT-bizottság javaslatokat tehet a szerződő kormányoknak az e területet érintő nemzeti tevékenységek összehangolására, beleértve az ellenőrök és az ellenőröket szállító ellenőrhajók számának megállapítását is;
- b) A 16-5 számú ICCAT ajánlásban meghatározott rendelkezéseket és a részvételi terveket a szerződő kormányoknak egymás között alkalmazniuk kell, hacsak nincs közöttük erre vonatkozóan más megállapodás, továbbá az ICCAT-bizottságot minden ilyen jellegű megállapodásról értesíteni kell. Feltéve azonban, hogy bármely két szerződő kormány közül az egyik ilyen értelmű értesítést küld az ICCAT-bizottságnak, a vizsgálati rendszer végrehajtását – az említett megállapodás megkötéséig – fel kell függeszteni;
- (17) a) a halászeszközt az azon alterületre vonatkozó hatályos szabályok szerint kell megvizsgálni, ahol a vizsgálatot végzik. Az ellenőrök a vizsgálati jelentésben kötelesek megjelölni a vizsgálat végzésének helye szerinti alterületet, valamint ismertetni az esetlegesen feltárt jogsértéseket;
- b) az ellenőrök jogosultak megvizsgálni minden használatban lévő vagy a fedélzeten található halászeszközt.
- (18) Az ellenőröknek az ICCAT-bizottság által jóváhagyott azonosító jelzéssel kell ellátniuk azokat a vizsgálat tárgyát képező halászeszközöket, amelyek a jelek szerint nem felelnek meg az érintett halászhajó lobogó szerinti államára vonatkozóan érvényes ICCAT ajánlásoknak, és erről a vizsgálati jelentésben is be kell számolniuk.
- (19) Az ellenőrök fényképeket készíthetnek a halászeszközökről, a berendezésekről, a dokumentumokról, illetve bármely más, általuk szükségesnek tartott tárgyról oly módon, hogy a fényképen látszódnak a tárgy azon részei, amelyek véleményük szerint nem felelnek meg a hatályos szabályozásnak; ilyen esetben a lefényképezett tárgyakat fel kell sorolni a jelentésben, és a fényképek másolatát csatolni kell a jelentésnek a lobogó szerinti állam számára küldött példányához.
- (20) Az ICCAT-ajánlásoknak való megfelelés megállapításához az ellenőrök szükség szerint a fedélzeten lévő összes fogást vizsgálatnak vethetik alá.
- (21) Az ellenőrök azonosítására szolgáló, kártyaformátumú okmány mintája:

méret: a szélesség 10,4 cm, a magasság 7 cm.

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA	
	ICCAT
Inspector Identity Card	
Contracting Party:	
	Inspector Name:
	Card n°:
	Issue Date:
	Valid five years
	ICCAT
The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.	
..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority Inspector

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1155 RENDELETE**(2019. június 20.)****a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló 810/2009/EK rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió közös vízümpolitikája szerves részét képezi a belső határok nélküli térség kialakításának. A vízümpolitikának a turizmust és az üzleti tevékenységet előmozdító alapvető eszköznek kell maradnia, miközben hozzá kell járulnia a biztonsági kockázatokkal és az Unióba irányuló irreguláris migráció kockázatával szembeni fellépéshez. A közös vízümpolitikának hozzá kell járulnia a növekedés előmozdításához, és összhangban kell állnia más uniós szakpolitikákkal, például a külkapcsolatokra, a kereskedelemre, az oktatásra, a kultúrára és a turizmusra vonatkozó szakpolitikákkal.
- (2) Az Uniónak a harmadik országokkal folytatott együttműködése során alkalmaznia kell vízümpolitikáját, és segítségével megfelelőbb egyensúlyt kell kialakítania a migrációs és biztonsági aggályok, a gazdasági megfontolások és az általános külkapcsolatok között.
- (3) A 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ megállapítja a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.
- (4) A vízumkérelmeket a konzulátusoknak, vagy – eltérés alkalmazásával – a központi hatóságoknak kell megvizsgálniuk és azokról döntést kell hozniuk. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a konzulátusok és a központi hatóságok kellő ismeretekkel rendelkezzenek a helyi körülményekről a vízumeljárás integritásának biztosítása érdekében.
- (5) A kérelmezési eljárásnak a lehető legegyszerűbbnek kell lennie a kérelmezők számára. Egyértelművé kell tenni, hogy melyik tagállam illetékes megvizsgálni egy kérelmet, különösen akkor, ha a kérelmező több tagállamot érintő látogatást tervez. Amennyiben lehetséges, a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a kérelmek elektronikus kitöltését és benyújtását. A kérelmezők számára lehetővé kell tenni továbbá a vízumkérdőív elektronikus aláírását is, amennyiben az illetékes tagállam elismeri az elektronikus aláírást. Meg kell állapítani az eljárás különböző szakaszaira vonatkozó határidőket, különösen annak érdekében, hogy az utazók tudjanak előre tervezni, és elkerüljék a konzulátusok ügyfélforgalmának csúcsidezeit.
- (6) A tagállamok számára nem írható elő, hogy fenntartsák a kérelem konzulátuson történő közvetlen benyújtásának lehetőségét olyan helyeken, ahol egy külső szolgáltatót bízták meg a kérelmeknek a konzulátus nevében történő átvételével, nem érintve a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésében meghatározott tagállami kötelezettségeket.

⁽¹⁾ HL C 440., 2018.12.6., 142. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 17-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 6-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

- (7) A vízumdíjnak biztosítania kell, hogy elegendő pénzügyi forrás álljon rendelkezésre a kérelmek feldolgozása – ezen belül a kérelemvizsgálat minőségének és integritásának, valamint a határidők betartásának biztosításához szükséges megfelelő struktúrák és elegendő személyzet – költségeinek a fedezéséhez. A vízumdíj összegét háromévente, objektív értékelési kritériumok alapján felül kell vizsgálni.
- (8) A vízumkötelezettség hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok számára lehetővé kell tenni, hogy a lakóhelyükön nyújthassák be kérelmüket még akkor is, ha a kérelmek átvétele céljából az illetékes tagállamnak nincs konzulátusa, valamint a tagállamot nem képviseli egy másik tagállam ebben a harmadik országban. E célból a tagállamoknak törekedniük kell a külső szolgáltatókkal való együttműködésre, amelyek számára lehetővé kell tenni, hogy szolgáltatási díjat számítsanak fel. E szolgáltatási díj – főszabály szerint – nem haladhatja meg a vízumdíj összegét. Amennyiben ez az összeg nem elég a teljes körű szolgáltatás fedezéséhez, a külső szolgáltató számára ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy magasabb szolgáltatási díjat számítson fel, az e rendeletben előírt felső határ erejéig.
- (9) A képviseleti megállapodásokat észszerűsíteni és egyszerűsíteni kell, továbbá a tagállamok közötti ilyen megállapodások megkötése előtt álló akadályokat ki kell küszöbölni. A képviselő tagállamnak kell felelnie a teljes vízumeljárásért, a képviselt tagállam bevonása nélkül.
- (10) Amennyiben a képviselő tagállam konzulátusának illetékességi területe nem csak a fogadó országra terjed ki, a képviseleti megállapodásban lehetővé kell tenni, hogy az az érintett harmadik országokra is kiterjedjen.
- (11) A konzulátusokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése és a gyakran vagy rendszeresen utazó személyek utazásának elősegítése érdekében objektíven meghatározott közös kritériumok alapján – meghatározott utazási célokra vagy a kérelmezők egyes kategóriáira való korlátozás nélkül – hosszú távú tartózkodásra érvényes és többszöri beutazásra jogosító vízumokat kell kiadni azoknak a kérelmezőknek, akik a kiadott vízum teljes érvényességi ideje alatt eleget tesznek a beutazási feltételeknek. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak azonban különös figyelmet kell fordítaniuk a szakmai tevékenységük gyakorlása céljából utazó személyekre, például az üzletemberekre, a tengerészekre, a művészekre és a sportolókra. Ha észszerű okok indokolják, lehetővé kell tenni rövidebb érvényességi idejű, többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadását is.
- (12) A különösen a migrációs és biztonsági kockázatok, valamint az Unió által bizonyos országokkal fenntartott kapcsolatok tekintetében fennálló eltérő helyi körülmények miatt az adott helyszíneken működő konzulátusoknak értékelniük kell, hogy szükséges-e kiigazítani a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadásának szabályait a kedvezőbb vagy korlátozóbb alkalmazás lehetővé tétele érdekében. A hosszú távú tartózkodásra érvényes és többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó kedvezőbb megközelítések alkalmazásakor figyelembe kell venni különösen, hogy léteznek-e az üzletemberek mobilitására kiterjedő kereskedelmi megállapodások. Ezen értékelés alapján a Bizottságnak végrehajtási jogi aktusok révén el kell fogadnia az ilyen vízumok kiadásának feltételeire vonatkozó, az egyes illetékességi területeken alkalmazandó szabályokat.
- (13) Amennyiben egyes harmadik országok nem működnek együtt az elfogott, rendezetlen jogállású állampolgáraik visszafogadása terén, illetve nem működnek együtt hatékonyan a visszaküldési eljárásban, objektív kritériumokon alapuló átlátható mechanizmus alapján a 810/2009/EK rendelet egyes rendelkezéseinek korlátozó jellegű, ideiglenes alkalmazását kell bevezetni annak érdekében, hogy az adott harmadik ország fokozza az együttműködését az irreguláris migránsok visszafogadását illetően. A Bizottságnak rendszeresen – legalább évente – értékelnie kell a harmadik országok együttműködését a visszafogadás terén, valamint meg kell vizsgálnia a tagállamoktól érkezett minden olyan értesítést, amely egy harmadik országgal az irreguláris migránsok visszafogadása terén folytatott együttműködésre vonatkozik. A Bizottságnak arra vonatkozó értékelésében, hogy egy adott harmadik ország kellőképpen együttműködik-e, illetve szükség van-e intézkedésre, figyelembe kell vennie, hogy az adott harmadik ország miként működik együtt általában véve a migráció területén, mindenekelőtt a határigazgatás, a migráncscempészség megelőzése és az ellene való küzdelem, valamint az irreguláris migránsoknak a területén való átutazásának megelőzése terén. Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy az adott harmadik ország nem működik kellőképpen együtt, illetve azt követően, hogy a tagállamok egyszerű többsége értesíti arról, hogy egy harmadik ország nem működik kellőképpen együtt, javaslatot kell benyújtania a Tanács részére végrehajtási határozat elfogadása céljából, és emellett folytatnia kell arra irányuló erőfeszítéseit, hogy javítsa az együttműködést az érintett harmadik országgal. Továbbá, ha egy harmadik ország által az irreguláris migránsok visszafogadása terén a tagállamokkal folytatott együttműködés – releváns és objektív adatok alapján értékelt – mértékének függvényében a Bizottság úgy véli, hogy az adott harmadik ország kellőképpen együttműködik, akkor a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy javaslatot nyújtson be a Tanács részére olyan végrehajtási határozat elfogadása érdekében, amely egy vagy több vízumkönnyítésről rendelkezik olyan kérelmezők esetében, akik az említett harmadik ország állampolgárai közé tartoznak, és akik e harmadik ország területén vízumot kérelmeznek.

- (14) Annak biztosítása érdekében, hogy az összes releváns tényezőt és a harmadik ország visszafogadás terén való együttműködésének fokozására irányuló intézkedések alkalmazásából eredő összes lehetséges következményt megfelelően figyelembe vegyék, továbbá tekintettel az ilyen intézkedések politikailag rendkívül érzékeny jellegére, illetve a tagállamokra és magára az Unióra – és különösen a külkapcsolatokra és a schengeni térség általános működésére – gyakorolt horizontális hatásaira, a Tanácsra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, amelynek a Bizottság javaslata alapján kell eljárnia. E végrehajtási hatáskörök Tanácsra ruházása megfelelően figyelembe veszi az arra irányuló intézkedések végrehajtásának politikailag potenciálisan érzékeny jellegét, hogy valamely harmadik ország fokozza az együttműködését a visszafogadás terén, és figyelembe veszi a tagállamok és a harmadik országok közötti vízumkönnyítési megállapodásokat is.
- (15) Azon kérelmezők, akik esetében a vízum kiadását elutasították, jogorvoslattal élhetnek. Az elutasításról szóló értesítésben részletes tájékoztatást kell nyújtani az elutasítás indokairól és a jogorvoslati eljárásról. A jogorvoslati eljárás során a kérelmezők számára a nemzeti joggal összhangban hozzáférést kell biztosítani az ügyükkel kapcsolatos összes releváns információhoz.
- (16) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szem előtt tartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert jogokat és elveket. Különösen biztosítani kívánja a személyes adatok védelméhez való jognak, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jognak, a gyermekek jogainak teljes mértékű tiszteletben tartását és a különleges bánásmódot igénylő személyek védelmét.
- (17) A helyi schengeni együttműködés elengedhetetlen jelentőségű a közös vízumpolitika harmonizált alkalmazása és a migrációs és biztonsági kockázatok helyes felmérése szempontjából. Ezen együttműködés keretében a tagállamoknak értékelniük kell az egyes rendelkezések gyakorlati alkalmazását a helyi körülmények és a migrációs kockázat fényében. Az adott helyszíneken működő konzulátusok közötti együttműködést és információcserét az Unió küldöttségeinek kell koordinálniuk.
- (18) A tagállamoknak szorosan és rendszeresen nyomon kell követniük a külső szolgáltatók tevékenységeit, hogy biztosítsák a rájuk bízott feladatkörre vonatkozó jogi eszköz rendelkezéseinek való megfelelést. A tagállamoknak évente jelentést kell tenniük a Bizottságnak a külső szolgáltatókkal folytatott együttműködésről és azok nyomon követéséről. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kérelmek feldolgozásának teljes eljárását és a külső szolgáltatókkal való együttműködést kihelyezett személyzet kövesse nyomon.
- (19) Rugalmas szabályokat kell meghatározni annak érdekében, hogy a tagállamok optimálisan kiaknázhassák az erőforrások megosztását, és bővüljön a konzuli lefedettség. A tagállamok közötti együttműködés (schengeni vízumközpontok) bármilyen formát ölthet a helyi körülményekhez igazítva, a földrajzi konzuli lefedettség növelése, a tagállami költségek csökkentése, az Unió láthatóságának fokozása, valamint a kérelmezőknek nyújtott szolgáltatások javítása céljából.
- (20) Az elektronikus kérelmezési rendszerek fontos eszközt jelentenek a kérelmezési eljárások megkönnyítésében. A digitalizálást célzó közös megoldást kell kidolgozni a jövőben, teljes mértékben kiaknávva ezáltal a legújabb jogi fejleményeket és technológiai fejlesztéseket, hogy a kérelmezők igényeinek kielégítése érdekében a kérelmeket online be lehessen nyújtani, és hogy minél több látogatót vonzzanak a schengeni térségbe. Az egyértelmű és egyszerűsített eljárási garanciákat meg kell erősíteni és egységesen kell alkalmazni. Továbbá, amennyiben lehetséges, a személyes elbeszélgetések modern digitális eszközök és távoli kommunikációs megoldások igénybevételevel, így például internetes hang- és videóhívások útján is lefolytathatók. A kérelmezők alapvető jogait az eljárás során garantálni kell.
- (21) Annak érdekében, hogy lehetőség legyen az e rendeletben megállapított vízumdíjak összegének felülvizsgálatára, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a vízumdíjak összege tekintetében történő módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽⁹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértői rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁽⁹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (22) A 810/2009/EK rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (23) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (24) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal ⁽⁷⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (25) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal ⁽⁸⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (26) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽⁹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽¹⁰⁾ 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (27) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽¹¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat ⁽¹²⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (28) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv ⁽¹³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat ⁽¹⁴⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (29) Ciprus tekintetében ez a rendelet a 2003. évi csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

⁽⁹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽¹⁰⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽¹¹⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽¹²⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

⁽¹³⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽¹⁴⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

- (30) Bulgária és Románia tekintetében ez a rendelet a 2005. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.
- (31) Horvátország tekintetében ez a rendelet a 2011. évi csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.
- (32) A 810/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 810/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez a rendelet megállapítja a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok e rendelet alkalmazásakor úgy járnak el, hogy teljeskörűen megfeleljenek az uniós jognak, ideértve az Európai Unió Alapjogi Chartáját is. Az uniós jog általános elveivel összhangban a kérelmekről való, e rendelet szerinti döntéseket eseti alapon kell meghozni.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a tagállamok területén bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodás; vagy”;

b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. »elismert úti okmány«: olyan úti okmány, amelyet az 1105/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat (*) alapján egy vagy több tagállam a külső határok átlépése és a vízumok beillesztése céljából elismer.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1105/2011/EU határozata (2011. október 25.) a külső határok átlépésére jogosító és vízummal ellátható úti okmányok listájáról, valamint az e lista összeállítására irányuló eljárás meghatározásáról (HL L 287., 2011.11.4., 9. o.).”;

c) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„12. »tengerész«: minden olyan személy, aki tengerhajózásban részt vevő vagy nemzetközi belvízi utakon hajózó hajón bármely minőségben alkalmazásban áll, szerződötten van, vagy munkát végez;

13. »elektronikus aláírás«: a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkének 10. pontjában meghatározott elektronikus aláírás.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).”

3. A 3. cikk (5) bekezdése b) és c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik az e rendelet elfogadásában részt nem vevő vagy a schengeni vívmányokat még nem teljes mértékben alkalmazó tagállam által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, vagy azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik Andorra, Kanada, Japán, San Marino vagy az Amerikai Egyesült Államok által kiadott olyan érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek, amely birtokosának feltétel nélküli visszatérést biztosít, és amely szerepel az V. mellékletben található jegyzékben, vagy érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek a Holland Királysághoz tartozó egy vagy több tengerentúli országra és területre vonatkozóan (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius és Saba);

- c) azok a harmadik országbeli állampolgárok, akik az e rendelet elfogadásában részt nem vevő vagy a schengeni vívmányok rendelkezéseit még nem teljes mértékben alkalmazó tagállam területére, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes fél országba, vagy az Amerikai Egyesült Államokba, Kanadába vagy Japánba, vagy a Holland Királysághoz tartozó egy vagy több tengerentúli országra és területre (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius és Saba) érvényes vízummal rendelkeznek, abban az esetben, amikor a vízumot kiadó országba vagy bármely más harmadik országba utaznak, illetve amikor a vízum felhasználását követően visszatérnek az azt kiadó országból;”.

4. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kérelmeket központi hatóságok vizsgálják meg és hozzanak döntést azokról. A tagállamok biztosítják, hogy e hatóságok kellő ismeretekkel rendelkezzenek a kérelem benyújtásának helye szerinti ország helyi körülményeiről, hogy fel tudják mérni a migrációs és biztonsági kockázatokat, továbbá a dokumentumok elemzéséhez szükséges szintű, megfelelő nyelvtudással rendelkezzenek, és gondoskodnak arról, hogy szükséges esetben a konzulátusok lefolytassák a további vizsgálatokat és a személyes elbeszéléseket.”

5. Az 5. cikk (1) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) ha a látogatásnak egynél több úti célja van, vagy ha két hónapos időszakon belül több különálló látogatást is terveznek, az a tagállam, amelynek területe a tartózkodás napokban számolt hosszát vagy a tartózkodás célját tekintve a látogatás(ok) fő úti célját képezi; vagy”.

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy tagállam megállapodást köthet arról, hogy egy másik, az 5. cikk szerint illetékes tagállamot képvisel abból a célból, hogy az adott tagállam nevében megvizsgálja a kérelmeket és döntést hozzon azokról. Egy tagállam kizárólag a kérelmek átvétele és a biometrikus azonosítók felvétele céljából, korlátozott mértékben is képviselhet más tagállamot.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni;

c) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha az (1) bekezdés második mondatával összhangban a képviselet a kérelmek átvételére korlátozódik, az adatok összegyűjtését és azoknak a képviselt tagállam felé történő továbbítását a vonatkozó adatvédelmi és biztonsági szabályoknak megfelelően kell elvégezni.

(4) A képviselő tagállam és a képviselt tagállam kétoldalú megállapodást köt. E megállapodásban:

a) meg kell határozni a képviselet időtartamát – amennyiben az csak ideiglenes –, továbbá a megszüntetésére vonatkozó eljárásokat;

b) rendelkezni lehet – különösen, ha a képviselt tagállam rendelkezik konzulátussal az érintett harmadik országban – a képviselt tagállam által biztosítandó helyiségekről, személyzetről és pénzügyi hozzájárulásról.”;

d) a (7) és a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A képviselt tagállam értesíti a Bizottságot a képviseleti megállapodásokról, vagy az ilyen megállapodások megszűnéséről legalább 20 naptári nappal azelőtt, hogy azok hatályba lépnek, illetve megszűnnek, kivéve a vis maior esetét.

(8) A képviselő tagállam konzulátusa a (7) bekezdésben említett értesítéssel egyidejűleg tájékoztatja a többi tagállamnak az érintett illetékességi területen található konzulátusait, valamint az Unió érintett illetékességi területen található küldöttségét a képviseleti megállapodásokról vagy azok megszűnéséről.”;

e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(10) Ha valamely tagállam nincs jelen vagy nem rendelkezik képviselettel abban a harmadik országban, amelyben a kérelmezőnek a kérelmet be kell nyújtania, az említett tagállam arra törekszik, hogy az adott harmadik országban egy külső szolgáltatóval együttműködjön a 43. cikkel összhangban.

(11) Ha egy adott területen egy tagállam konzulátusa egy elhúzódó technikai vis maiort tapasztal, e tagállam más tagállam általi ideiglenes képviselő kialakítására törekszik az adott helyen az összes kérelmezőre vagy azok egyes kategóriáira vonatkozóan.”

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kérelmeket legfeljebb hat hónappal, a tengerészeknek pedig feladataik ellátásához kapcsolódóan legfeljebb kilenc hónappal a tervezett látogatás megkezdése előtt lehet, illetve főszabályként legalább 15 naptári nappal a tervezett látogatás megkezdése előtt kell benyújtani. Indokolt, sürgős egyedi esetekben a konzulátus vagy a központi hatóságok lehetőséget adhatnak rá, hogy a kérelmeket a tervezett látogatás megkezdése előtti 15 naptári napos határidőn túl is be lehessen nyújtani.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 13. cikk sérelme nélkül, a kérelmet az alábbiak nyújthatják be:

a) a kérelmező;

b) akkreditált kereskedelmi közvetítő;

c) tagjaik nevében a szakmai, kulturális, sport- és oktatási egyesületek vagy intézmények.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kérelmező nem kötelezhető arra, hogy a kérelem benyújtása érdekében egynél több helyszínen jelenjen meg személyesen.”

8. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kérelmezőnek a 13. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 13. cikk (7) bekezdésének b) pontja szerint a kérelem benyújtásakor személyesen kell megjelennie ujjnyomatvételre. E bekezdés első mondata és a 45. cikk sérelme nélkül, amennyiben lehetséges, a kérelmezők a kérelmüket elektronikusan is benyújthatják.”;

b) a (2) bekezdést el kell hagyni.

9. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden egyes kérelmezőnek az I. melléklet szerinti, kézzel vagy elektronikusan kitöltött vízumkérdőívet kell benyújtania. A vízumkérdőívet alá kell írni. A vízumkérdőívet kézzel, vagy ha a kérelem vizsgálatáért és a kérelemre vonatkozó döntés meghozataláért illetékes tagállam elismeri az elektronikus aláírást, elektronikusan kell aláírni.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Ha a kérelmező elektronikusan írja alá a vízumkérdőívet, az elektronikus aláírásnak minősített elektronikus aláírásnak kell lennie a 910/2014/EU rendelet 3. cikkének 12. pontja értelmében.

(1b) A vízumkérdőív elektronikus változatának – amennyiben van ilyen – tartalma megfelel az I. mellékletben foglaltaknak.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A vízumkérdőívnek legalább a következő nyelveken kell elérhetőnek lennie:

a) azon tagállam hivatalos nyelve(i), amely(ek) esetében vízumkötelezettség áll fenn, vagy a képviselő tagállam hivatalos nyelve(i); és

b) a fogadó ország hivatalos nyelve(i).

Az a) pontban említett nyelv(ek) mellett a vízumkérdőívet hozzáférhetővé lehet tenni az Unió intézményeinek bármely más hivatalos nyelvén is.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben a fogadó ország nyelve(i) nem szerepel(nek) a vízumkérdőíven, az említett nyelv(ek)re való fordítást külön a kérelmező rendelkezésére kell bocsátani.”

10. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3)–(5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A II. melléklet tartalmazza azon támogató dokumentumok nem kimerítő jegyzékét, amelyek a kérelmezőtől az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételek teljesítésének ellenőrzése céljából bekérhetők.

(4) A tagállamok előírhatják a kérelmezők számára, hogy az egyes tagállamok által készített formanyomtatvány kitöltésével nyújtsanak be igazolást a költségviselésről vagy a magánszállásadásról, vagy mindkettőről. A formanyomtatványon fel kell tüntetni különösen:

a) azt, hogy célja a költségviselés, vagy a magánszállásadás, vagy mindkettő igazolása-e;

b) azt, hogy a költségviselő vagy vendéglátó magánszemély, vállalat vagy szervezet-e;

c) a költségviselő vagy vendéglátó személyazonosságát, illetve azonosító adatait és elérhetőségeit;

d) a kérelmező(k) személyazonosító adatait (utónév és vezetéknev, születési idő, születési hely és állampolgárság);

e) a szállás címét;

f) a tartózkodás hosszát és célját;

g) a költségviselővel vagy vendéglátóval fennálló esetleges családi köteleket;

h) a VIS-rendelet 37. cikkének (1) bekezdése szerint előírt információkat.

A formanyomtatványt a tagállam hivatalos nyelve(i) mellett az Unió intézményeinek legalább egy másik hivatalos nyelvén is el kell készíteni. A formanyomtatvány mintáját meg kell küldeni a Bizottságnak.

(5) A konzulátusok a helyi schengeni együttműködés keretében értékelik az (1) bekezdésben meghatározott feltételek végrehajtását a helyi körülmények, valamint a migrációs és biztonsági kockázatok figyelembevételére érdekében.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Ha erre a helyi körülmények 48. cikkben említettek szerinti figyelembevételéhez szükség van, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az egyes illetékességi területeken használandó támogató dokumentumok harmonizált jegyzékét. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálobi-zottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (1) bekezdésében felsorolt követelmények teljesítésétől el lehet tekinteni az olyan kérelmezők esetében, akik feddhetetlenségükről és megbízhatóságukról a konzulátus vagy a központi hatóságok előtt ismertek, különösen ami a korábbi vízumok jogszerű felhasználását illeti, amennyiben nem merül fel kétség a tekintetben, hogy a tagállamok külső határainak átlépésekor e kérelmezők teljesítik az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményeket.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.)”

11. A 15. cikk (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A többszöri beutazásra jogosító vízumot kérelmezőknek bizonyítaniuk kell, hogy rendelkeznek az első tervezett tartózkodásuk időtartamára szóló, megfelelő és érvényes utazási egészségbiztosítással.”

12. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kérelmezőnek 80 EUR vízumdíjat kell lerónia.

(2) A hatodik életévüket betöltött és 12 évesnél fiatalabb gyermekeknek 40 EUR vízumdíjat kell leróniuk.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) 120 EUR vagy 160 EUR összegű vízumdíj alkalmazandó, ha a Tanács a 25a. cikk (5) bekezdésének b) pontja értelmében végrehajtási határozatot fogad el. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó a 12 év alatti gyermekekre.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a (4) bekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) az (EU) 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 2. pontjában (*) meghatározottak szerinti kutatók, akik tudományos kutatás vagy tudományos szemináriumon vagy konferencián való részvétel céljából utaznak;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/801 irányelve (2016. május 11.) a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, és au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről (HL L 132., 2016.5.21., 21. o.);

e) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A vízumdíjtól el lehet tekinteni az alábbiak esetében:

a) a hatodik életévüket betöltött és 18 évesnél fiatalabb gyermekek;

b) a diplomata- és szolgálati útlevelek birtokosai;

c) a nonprofit szervezetek által szervezett szemináriumok, konferenciák, sport-, kulturális vagy oktatási események 25 éves vagy annál fiatalabb résztvevői.”;

f) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Egyedi esetekben a felszámítandó vízumdíj összege elengedhető vagy csökkenthető, ha ez az intézkedés kulturális, sporttal kapcsolatos, külpolitikai és fejlesztési politikai érdekeket vagy más alapvetően fontos közérdeket, vagy humanitárius célokat szolgál, vagy azt nemzetközi kötelezettségek indokolják.”;

g) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Abban az esetben, ha a vízumdíjat az eurótól eltérő pénznemben számítják fel, összegét az Európai Központi Bank által megállapított euro-referenciaárfolyam alkalmazásával kell megállapítani és rendszeresen felül kell vizsgálni. A felszámított összeg kerekíthető, és a helyi schengeni együttműködés keretében biztosítani kell, hogy hasonló díjakat számítsanak fel.”;

h) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(9) A Bizottság háromévente objektív kritériumokat – így az Eurostat által közzétett általános uniós inflációs rátát és a tagállami köztisztviselők fizetésének súlyozott átlagát – figyelembe véve értékeli, hogy szükséges-e felülvizsgálni a vízumdíjaknak az e cikk (1), (2) és (2a) bekezdésében meghatározott összegét. Az említett értékelések alapján adott esetben a Bizottság az 51a. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek a vízumdíjak összege tekintetében történő módosítására vonatkozóan.”

13. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A külső szolgáltató a 43. cikkben foglaltaknak megfelelően szolgáltatási díjat számíthat fel.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdéstől eltérve, a szolgáltatási díj – elvben – nem haladhatja meg a 80 EUR összeget azokban a harmadik országokban, ahol a kérelmek átvétele céljából az illetékes tagállamnak nincs konzulátusa, és nem képviseli őt másik tagállam.

(4b) Kivételes körülmények között, ha a (4a) bekezdésben említett összeg nem elegendő a teljes körű szolgáltatás fedezéséhez, legfeljebb 120 EUR összegű magasabb szolgáltatási díj is felszámítható. Ilyen esetben az érintett tagállam legalább három hónappal azelőtt értesíti a Bizottságot a magasabb szolgáltatási díj felszámítására irányuló szándékáról, hogy megkezdene az intézkedés alkalmazását. Az értesítésben meg kell adni, hogy a szolgáltatási díj mértékének megállapítását mire alapozták, és különösen részletezni kell azokat a költségeket, amelyek magasabb összeg megállapításához vezettek.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az érintett tagállam fenntarthatja annak lehetőségét, hogy konzulátusain – vagy a 8. cikkel összhangban annak a tagállamnak a konzulátusán, amellyel képviseleti megállapodással rendelkezik – minden kérelmező közvetlenül benyújthassa kérelmét.”

14. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes konzulátusnak vagy az illetékes tagállam központi hatóságainak ellenőrizniük kell, hogy:”;

b) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha az illetékes konzulátus vagy az illetékes tagállam központi hatóságai megállapítják, hogy az (1) bekezdésben említett feltételek teljesültek, a kérelem befogadható, és a konzulátus vagy a központi hatóságok:

— lefolytatják a VIS-rendelet 8. cikkében meghatározott eljárásokat, és

— folytatják a kérelem vizsgálatát.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha az illetékes konzulátus vagy az illetékes tagállam központi hatóságai megállapítják, hogy az (1) bekezdésben említett feltételek nem teljesültek, a kérelem nem befogadható, és a konzulátus vagy a központi hatóságok haladéktalanul:

— visszajuttatják a kérelmező által benyújtott vízumkérdőívet és minden egyéb dokumentumot,

— megsemmisítik a felvett biometrikus adatokat,

— visszatérítik a vízumdíjat, és

— nem vizsgálják meg a kérelmet.”;

d) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (3) bekezdéstől eltérve, humanitárius okokból, nemzeti érdek vagy nemzetközi kötelezettségek miatt befogadhatónak tekinthető az (1) bekezdésben foglalt követelményeket nem teljesítő kérelem is.”

15. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A konzulátus vagy a központi hatóságok annak ellenőrzése során, hogy a kérelmező eleget tesz-e a beutazási feltételeknek, ellenőrzik:”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) hogy a kérelmező – adott esetben – rendelkezik-e megfelelő és érvényes utazási egészségbiztosítással a tagállamok területén történő tervezett tartózkodás időtartamára, vagy amennyiben többszöri beutazásra jogosító vízumot kérelmeznek, az első tervezett látogatás időtartamára.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A konzulátus vagy a központi hatóságok adott esetben kötelesek ellenőrizni a megelőző és tervezett tartózkodások hosszát, hogy meggyőződjenek arról, hogy a kérelmező nem tartózkodott tovább a tagállamok területén az engedélyezett maximális időtartamnál, függetlenül a hosszú távú tartózkodásra jogosító nemzeti vízummal vagy a tartózkodási engedéllyel engedélyezett lehetséges tartózkodásoktól.”;

c) a (6) bekezdés bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A repülőtéren tranzitvízum iránti kérelem vizsgálata során a konzulátus vagy a központi hatóságok ellenőrzik különösen az alábbiakat.”;

d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A kérelem vizsgálata során a konzulátusok vagy a központi hatóságok indokolt esetben elbeszélgetést folytathatnak a kérelmezővel, és további dokumentumokat kérhetnek.”

16. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)–(3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egy tagállam a közrend, a belső biztonság, a nemzetközi kapcsolatok, illetve a közegészség veszélyeztetésére hivatkozva megkövetelheti, hogy más tagállamok központi hatóságai egyeztetést folytassanak az ő központi hatóságaival egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái által benyújtott kérelmek vizsgálata során. A repülőtéren tranzitvízumok iránti kérelmek esetében nem kell ilyen egyeztetést folytatni.

(2) Az egyeztetésre felkért központi hatóságoknak a lehető leghamarabb, de legkésőbb hét naptári nappal az egyeztetés után végleges választ kell adniuk. Amennyiben e határidőn belül nem érkezik válasz, az úgy értendő, hogy az említett központi hatóságok nem ellenzik a vízum kiadását.

(3) A tagállamok – főszabályként legalább 25 naptári nappal az intézkedés hatálybalépése előtt – értesítik a Bizottságot az előzetes egyeztetésre vonatkozó követelmény bevezetéséről vagy eltörléséről. Ezt a tájékoztatást az érintett illetékességi területen a helyi schengeni együttműködés keretében is biztosítani kell.”;

b) az (5) bekezdést el kell hagyni.

17. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A határozathozatal időtartama egyes esetekben legfeljebb 45 naptári napra meghosszabbítható, különösen, amikor a kérelem további vizsgálatára van szükség.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A kérelmekről indokolt, sürgős egyedi esetekben haladéktalanul döntení kell.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„ba) repülőtéren tranzitvízumot adnak ki a 26. cikknek megfelelően.”

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) elutasítják a vízum kiadását a 32. cikknek megfelelően.”;

iii. a d) pontot el kell hagyni.

18. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

- i. a harmadik albekezdést el kell hagyni;
- ii. a negyedik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 12. cikk a) pontjának sérelme nélkül az egyszeri beutazásra jogosító vízum érvényességi időtartama egy 15 naptári napos »túrelmi időt« is magában foglal.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Feltéve, hogy a kérelmező teljesíti az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének a) és c)–e) pontjában foglalt beutazási feltételeket, hosszú távú tartózkodásra és többszöri beutazásra jogosító vízumokat kell kiadni az alábbi érvényességi időtartamokra, kivéve, ha a vízum érvényességi ideje meghaladná az úti okmány érvényességi idejét:

- a) egyéves érvényességi időtartam, amennyiben a kérelmező az előző két éven belül három alkalommal vízumot szerzett, és azokat jogszerűen használta fel;
- b) kétéves érvényességi időtartam, amennyiben a kérelmező az előző két éven belül egyéves érvényességi idejű, többszöri beutazásra jogosító vízumot szerzett, és azt jogszerűen használta fel;
- c) ötéves érvényességi időtartam, amennyiben a kérelmező az előző három éven belül kétéves érvényességi idejű, többszöri beutazásra jogosító vízumot szerzett, és azt jogszerűen használta fel.

A repülőtéri tranzitvízumok és a 25. cikk (1) bekezdésével összhangban kiadott korlátozott területi érvényességű vízumok nem vehetők figyelembe a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadásához.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdéstől eltérve, a kiadott vízum érvényességi időtartama egyes esetekben rövidebb lehet, ha megalapozott kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy teljesülnek-e a teljes időtartam alatt a beutazási feltételek.

(2b) A (2) bekezdéstől eltérve, a konzulátusoknak a helyi schengeni együttműködés keretében értékelniük kell, hogy a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadására vonatkozóan a (2) bekezdésben meghatározott szabályokat szükséges-e kiigazítani azért, hogy a helyi körülmények, valamint a migrációs és biztonsági kockázatok figyelembevétele érdekében a (2d) bekezdéssel összhangban kedvezőbb vagy szigorúbb szabályokat fogadjanak el.

(2c) A (2) bekezdés sérelme nélkül, legfeljebb öt évig érvényes, többszöri beutazásra jogosító vízum adható ki az olyan kérelmezők számára, akik igazolják, hogy gyakran vagy rendszeresen kell utazniuk vagy szándékoznak utazni, feltéve, hogy a kérelmezők igazolják feddhetetlenségüket és megbízhatóságukat, különösen a korábbi vízumok jogszerű felhasználását, a származási országban fennálló gazdasági helyzetüket, valamint azon valódi szándékukat, hogy az általuk kérelmezett vízum lejárta előtt elhagyják a tagállamok területét.

(2d) Amennyiben az e cikk (2b) bekezdésében említett értékelés alapján szükséges, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadásának az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeire vonatkozóan az egyes illetékességi területeken alkalmazandó szabályokat abból a célból, hogy figyelembe vegye a helyi körülményeket, a migrációs és biztonsági kockázatokat, valamint az Uniónak az említett harmadik országgal fennálló általános kapcsolatait. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

19. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„25a. cikk

Együttműködés a visszafogadás terén

(1) Annak függvényében, hogy egy harmadik ország – releváns és objektív adatok alapján értékelve – milyen mértékben működik együtt a tagállamokkal az irreguláris migránsok visszafogadása terén, a 14. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (1) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdésének b) pontja, a 23. cikk (1) bekezdése, valamint a 24. cikk (2) és (2c) bekezdése nem alkalmazandó az olyan kérelmezőkre vagy azok olyan kategóriáira, akik vagy amelyek egy olyan harmadik ország állampolgárai, amely e cikkel összhangban nem minősül kellőképpen együttműködőnek.

(2) A Bizottság rendszeresen, legalább évente egyszer értékeli a harmadik országok által a visszafogadás terén folytatott együttműködést, figyelembe véve különösen a következő mutatókat:

- a) az adott harmadik országból származó, a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó személyekkel szemben hozott kiutasítási határozatok száma;
- b) azon személyek száma, akikkel szemben kiutasítási határozatot hoztak és ténylegesen kitoloncoltak, az adott harmadik ország állampolgáraival szemben hozott kiutasítási határozatok számának százalékában kifejezve, beleértve adott esetben – uniós vagy kétoldalú visszafogadási megállapodások alapján – az adott harmadik ország területén áthaladó harmadik országbeli állampolgárok számát is;
- c) a harmadik ország által elfogadott visszafogadási kérelmek száma tagállamokra lebontva, a számára benyújtott ilyen kérelmek számának százalékában kifejezve;
- d) a visszaküldés terén folytatott gyakorlati együttműködés mértéke a visszaküldési eljárás különböző szakaszai tekintetében, például:
 - i. segítség nyújtása a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó személyek azonosításához és az úti okmányok mielőbbi kiállításához;
 - ii. a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kiállított európai úti okmány vagy laissez-passer elfogadása;
 - iii. azon személyek visszafogadásának elfogadása, akiket jogszerűen vissza kell küldeni az országukba;
 - iv. kitoloncolásra szolgáló légi járatok és visszaküldési műveletek elfogadása.

Az ilyen értékelésnek a tagállamok, valamint az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek által szolgáltatott megbízható adatok felhasználásán kell alapulnia. A Bizottság rendszeresen, legalább évente egyszer jelentést tesz a Tanácsnak az értékeléséről.

(3) Egy tagállam értesítheti a Bizottságot akkor is, ha a (2) bekezdésben felsorolt mutatókat alapul véve jelentős és tartós gyakorlati nehézségeket tapasztal az irreguláris migránsok visszafogadása terén valamely harmadik országgal folytatott együttműködésben. A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az értesítésről az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(4) A Bizottság a (3) bekezdés alapján tett minden értesítést egy hónapon belül megvizsgál. A Bizottság a vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Ha a (2) és a (4) bekezdésben említett elemzés alapján, valamint az érintett harmadik ország által a visszafogadás terén folytatott együttműködés mértékének javítása érdekében tett bizottsági lépéseket és az Uniónak az említett harmadik országgal fennálló általános kapcsolatait – többek között a migráció területén – figyelembe véve a Bizottság úgy véli, hogy az ország nem kellőképpen működik együtt, és ezért intézkedésre van szükség, vagy ha 12 hónapon belül a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a (3) bekezdéssel összhangban, a Bizottság – az érintett harmadik országgal folytatott együttműködés javítása érdekében tett erőfeszítései fenntartása mellett – javaslatot nyújt be Tanács részére a következők elfogadása céljából:

- a) olyan végrehajtási határozat, amely ideiglenesen felfüggeszti a 14. cikk (6) bekezdése, a 16. cikk (5) bekezdésének b) pontja, a 23. cikk (1) bekezdése vagy a 24. cikk (2) és (2c) bekezdése közül bármelyiknek vagy többnek az alkalmazását az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára vagy azok egyes kategóriái esetében;
- b) amennyiben az e bekezdés a) pontjában említett végrehajtási határozatnak megfelelően alkalmazott intézkedések – a Bizottság által végzett értékelés alapján – hatástalannak bizonyulnak, olyan végrehajtási határozat, amely a 16. cikk (2a) bekezdésében meghatározott vízumdíjak egyikének fokozatos alapon történő alkalmazását írja elő az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára vagy azok egyes kategóriái esetében.

(6) A Bizottság a (2) bekezdésben meghatározott mutatók alapján folyamatosan értékeli és jelentést tesz arról, hogy megállapítható-e számottevő és tartós javulás az érintett harmadik országgal az irreguláris migránsok visszafogadása terén folytatott együttműködés tekintetében, és – az Uniónak az említett harmadik országgal fennálló általános kapcsolatait is figyelembe véve – javaslatot nyújthat be a Tanács részére az (5) bekezdésben említett végrehajtási határozatok hatályon kívül helyezése vagy módosítása céljából.

(7) Az (5) bekezdésben említett végrehajtási határozatok hatálybalépése után legkésőbb hat hónappal a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az adott harmadik ország által a visszafogadás terén folytatott együttműködés tekintetében elért előrelépésről.

(8) Ha a (2) bekezdésben említett elemzés alapján, valamint az Uniónak az említett harmadik országgal fennálló általános kapcsolatait – különösen a visszafogadás terén folytatott együttműködést – figyelembe véve a Bizottság úgy véli, hogy az érintett harmadik ország kellőképpen együttműködik, akkor javaslatot nyújthat be a Tanács részére olyan végrehajtási határozat elfogadása céljából, amely olyan kérelmezők vagy azok kategóriái esetében, akik az említett harmadik ország állampolgárai közé tartoznak, és akik e harmadik ország területén vízumot kérelmeznek, egy vagy több intézkedésről rendelkezik a következők közül:

- a) a 16. cikk (1) bekezdésében említett vízumdíj összegének 60 EUR-ra csökkentése;
- b) a kérelemre vonatkozó döntés meghozatalára előírt, a 23. cikk (1) bekezdésében említett határidő 10 napra csökkentése;
- c) a többszöri beutazásra jogosító vízumok 24. cikk (2) bekezdésében meghatározott érvényességi idejének megnövelése.

Ez a végrehajtási határozat legfeljebb egy évig alkalmazandó. E végrehajtási határozat egyszer megújítható.”

20. A 27. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a vízumbélyegek kitöltésére vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A tagállamok nemzeti bejegyzéseket is tehetnek a vízumbélyeg »Megjegyzések« rovatában. Ezek a bejegyzések nem ismételtetik meg az (1) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően létrehozott kötelező bejegyzéseket.”;

- b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az egyszeri beutazásra jogosító vízumok vízumbélyegeit kézzel csak technikai vis maior esetén szabad kitölteni. A kézzel kitöltött vízumbélyeget tilos módosítani.”

21. A 29. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A vízumbélyeget be kell illeszteni az úti okmányba.”;

- b) a cikk szövege a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a vízumbélyegek beillesztésére vonatkozó részletes szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

22. A 31. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírhatják, hogy – a repülőtéri tranzitvízumokat kivéve – központi hatóságukat tájékoztassák a más tagállamok által kiadott olyan vízumokról, amelyeket egyes harmadik országbeli állampolgárok vagy ilyen állampolgárok bizonyos kategóriái számára adtak ki.

(2) A tagállamok – legalább 25 naptári nappal az intézkedés hatálybalépése előtt – értesítik a Bizottságot az ilyen tájékoztatásra vonatkozó követelmény bevezetéséről vagy eltörléséről. Ezt a tájékoztatást az érintett illetékségi területen a helyi schengeni együttműködés keretében is biztosítani kell.”;

- b) a (4) bekezdést el kell hagyni.

23. A 32. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdésének a) pontja a következő alponttal egészül ki:

„iia. nem indokolja meg a tervezett repülőtéri tranzit célját és körülményeit;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az elutasításról szóló döntést és az annak alapjául szolgáló indokokat a VI. mellékletben foglalt formanyomtatványon kell közölni a kérelmezővel azon tagállam nyelvén, amely a kérelemre vonatkozó végső döntést meghozta, továbbá az Unió intézményeinek egy másik hivatalos nyelvén.”;

c) a (4) bekezdést el kell hagyni.

24. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdést el kell hagyni;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén operatív utasításokat határoz meg a határokon a tengerészek számára történő vízumkiadásra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

25. A 37. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A csalások és eltűnések megelőzése érdekében a vízumbélyegek tárolására és kezelésére megfelelő biztonsági intézkedéseket kell alkalmazni. Minden egyes konzulátusnak nyilvántartást kell vezetnie a vízumbélyegkészletéről, és rögzítenie kell minden egyes vízumbélyeg felhasználási módját. Jelentős számú üres vízumbélyegek eltűnését jelenteni kell a Bizottságnak.

(3) A konzulátusok vagy a központi hatóságok papíron vagy elektronikus formátumban irattárakban őrzik a kérelmeket. Minden egyes egyéni aktának tartalmaznia kell az összes ahhoz szükséges releváns információt, hogy szükség esetén rekonstruálni lehessen a kérelemről hozott döntés hátterét.

Az egyéni aktákat a kérelemre vonatkozó, a 23. cikk (1) bekezdésében említett döntés időpontjától számított legalább egy évig vagy jogorvoslat esetén a jogorvoslati eljárás végéig – amelyik hosszabb – meg kell őrizni. Az egyéni elektronikus kérelemfájlokot adott esetben a kiadott vízum érvényességi időtartamára meg kell őrizni.”

26. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A kérelmek megvizsgálásához és a vízumeljárások ellenőrzéséhez biztosított források”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kérelmek megvizsgálásával kapcsolatos feladatok elvégzésére a tagállamok elegendő számú, megfelelő személyzetet alkalmaznak a konzulátusokon oly módon, hogy a nyilvánosság számára elfogadható és összehangolt minőségű szolgáltatást biztosítsanak.”;

c) a cikk szövege a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a konzulátusokon lefolytatott teljes vízumeljárást, ideértve a kérelmek benyújtását és kezelését, a vízumbélyegek nyomtatását, valamint a külső szolgáltatókkal való gyakorlati együttműködést is, a kihelyezett személyzet ellenőrizze az eljárás összes szakasza integritásának biztosítása érdekében.”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok központi hatóságainak megfelelő képzésben kell részesíteniük a kihelyezett és a helyben alkalmazott személyzetet, valamint kötelesek őket teljeskörűen, pontosan és naprakészen tájékoztatni a vonatkozó uniós és nemzeti jogról.”;

e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) Ha központi hatóságok vizsgálják meg a kérelmeket és döntenek azokról a 4. cikk (1a) bekezdésében említettek szerint, a tagállamok külön képzést szerveznek annak biztosítása érdekében, hogy ezen központi hatóságok személyzete a helyi társadalmi-gazdasági körülményekről kellő és naprakészé tett országspecifikus ismeretekkel, a vonatkozó uniós és nemzeti jogról pedig teljeskörű, pontos és naprakész információkkal rendelkezzen.

(3b) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a konzulátusok elegendő számú és megfelelően képzett személyzettel rendelkezzenek ahhoz, hogy a központi hatóságok részére segítséget tudjanak nyújtani a kérelmek vizsgálatához és a kérelmekre vonatkozó döntés meghozatalához, mindenekelőtt a helyi schengeni együttműködés keretében tartott üléseken való részvétel, más konzulátusokkal és helyi hatóságokkal való információcseré, a migrációs kockázatra és a csalárd gyakorlatokra vonatkozóan helyben gyűjtött releváns információk, valamint a személyes elbeszélések és a kiegészítő vizsgálatok lefolytatása révén.”;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok gondoskodnak olyan eljárásról, amelynek keretében a kérelmezők panaszt nyújthatnak be a következők vonatkozásában:

a) a konzulátusi személyzet és adott esetben a külső szolgáltató személyzetének magatartása; vagy

b) a kérelmezési folyamat.

A konzulátusoknak vagy a központi hatóságoknak nyilvántartást kell vezetniük a panaszokról és az azok nyomán tett intézkedésekről.

A tagállamok az e bekezdésben előírt eljárásra vonatkozó információkat elérhetővé teszik a nyilvánosság számára.”

27. A 39. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Feladataik ellátása során a konzuli hatóságok és a központi hatóságok személyzete köteles teljes mértékben tiszteletben tartani az emberi méltóságot. Valamennyi intézkedésnek arányosnak kell lennie az ilyen intézkedések által elérni kívánt célkitűzésekkel.

(3) Feladataik ellátása során a konzuli és a központi hatóságok személyzete senkivel szemben nem alkalmazhat hátrányos megkülönböztetést neme, faji vagy etnikai származása, vallása vagy meggyőződése, fogyatékosága, kora vagy szexuális irányultsága alapján.”

28. A 40. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„40. cikk

Konzuli szervezet és együttműködés

(1) Minden tagállam maga felel a kérelmekhez kapcsolódó eljárások megszervezéséért.

(2) A tagállamok:

a) konzulátusaikat, valamint a határokon történő vízumkiadásért felelős hatóságukat ellátják a biometrikus azonosítók felvételéhez szükséges felszereléssel, csakúgy, mint a tiszteletbeli konzuljaik hivatalait, amennyiben azokat a 42. cikk alapján biometrikus azonosítók felvétele céljából igénybe veszik;

b) képvisleti megállapodások keretében vagy a konzuli együttműködés bármely más formájában együttműködnek egy vagy több másik tagállammal.

(3) A tagállamok egy külső szolgáltatóval is együttműködhetnek a 43. cikkel összhangban.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot az egyes konzuli körzetekben kialakított konzuli szervezetükről és együttműködésükről.

(5) A tagállamok a más tagállamokkal folytatott együttműködés megszüntetése esetén törekednek a teljes körű szolgáltatás folyamatosságának biztosítására.”

29. A 41. cikket el kell hagyni.

30. A 43. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdést el kell hagyni;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A külső szolgáltatók semmilyen körülmények között nem férhetnek hozzá a VIS-hez. A VIS-hez való hozzáférés kizárólag a konzulátusok és a központi hatóságok megfelelően felhatalmazott személyzete számára van fenntartva.”;

c) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) általános tájékoztatás a vízumszerzés feltételeiről, a 47. cikk (1) bekezdése a)–c) pontjának megfelelően, valamint a vízumkérdőívekről;”

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az adatok és a kérelmek felvétele (ideértve a biometrikus azonosítók felvételét is), valamint a kérelmek továbbítása a konzulátus vagy a központi hatóságok részére;”

iii. az e) és az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a kérelmezőnek adott időpontok egyeztetése, adott esetben a konzulátuson vagy egy külső szolgáltató helyiségében;

f) az úti okmányoknak a konzulátustól vagy a központi hatóságoktól való átvétele (ideértve adott esetben az elutasításról szóló értesítést is), majd a kérelmezőhöz való visszajuttatása.”;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A külső szolgáltató kiválasztásánál az érintett tagállam értékeli a szervezet vagy vállalkozás megbízhatóságát és fizetőképességét, valamint gondoskodik arról, hogy nem áll fenn összeférhetlenség. Az értékelés adott esetben kiterjed a szükséges engedélyek vizsgálatára, a kereskedelmi nyilvántartásba való bejegyzésre, az alapító okiratra és a banki szerződésekre.”;

e) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok felelnek a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályok betartásáért, és biztosítják, hogy a külső szolgáltatót ellenőrizzék az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 51. cikkének (1) bekezdése szerinti adatvédelmi felügyeleti hatóságok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)”;

f) a (11) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a) és b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) a külső szolgáltató által a kérelmezőknek a kérelmezéssel kapcsolatos, a 47. cikk (1) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott kritériumokról, feltételekről és eljárásokról, valamint a vízumkérdőívek tartalmáról nyújtott általános tájékoztatást;

b) minden olyan technikai és szervezési biztonsági intézkedést, amelyekre a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan közlése vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés elleni védelem érdekében szükség van – különösen, ha az együttműködés magában foglalja a fájloknak és az adatoknak az érintett tagállam(ok) konzulátusához vagy központi hatóságaihoz történő továbbítását is –, továbbá a személyes adatok kezelésének minden egyéb jogellenes formája elleni védelmet is;”

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E célból az érintett tagállam(ok) konzulátusa(i)nak vagy központi hatóságainak rendszeresen, de legalább kilencharvonta előre nem bejelentett, helyszíni ellenőrzést kell végezniük a külső szolgáltatónál. A tagállamok megállapodhatnak az e rendszeres ellenőrzéssel járó terhek megosztásáról.”;

g) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(11a) A tagállamok minden év február 1-jéig jelentést tesznek a Bizottságnak a külső szolgáltatókkal világszerte folytatott együttműködésükről és a külső szolgáltatók ellenőrzéséről a X. melléklet C. pontjában említettek szerint.”

31. A 44. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„44. cikk

Titkosítás és védett adattovábbítás

(1) A tagállamok közötti együttműködés és egy külső szolgáltatóval folytatott együttműködés, valamint a tiszteletbeli konzulok igénybevétele esetén az érintett tagállam(ok) gondoskodik (gondoskodnak) arról, hogy a továbbított adatok teljes mértékben titkosítva legyenek, függetlenül attól, hogy továbbításuk elektronikusan vagy fizikailag, elektronikus adathordozón történik.

(2) Azon harmadik országokba, amelyek tiltják az elektronikusan továbbítandó adatok titkosítását, az érintett tagállam(ok) nem engedélyezheti (engedélyezhetik) az adatok elektronikus továbbítását.

Ilyen esetekben az érintett tagállam(ok) gondoskodik (gondoskodnak) arról, hogy az elektronikus adatokat fizikailag, elektronikus adathordozón, teljes mértékben titkosított formában, valamely tagállam konzuli tisztviselője útján továbbítsák, vagy amennyiben az ilyen továbbítás aránytalan vagy észszerűtlen intézkedéseket tenne szükségessé, más biztonságos és védett módon, például az érintett harmadik országban az érzékeny dokumentumok és adatok továbbítása terén tapasztalattal rendelkező, bejegyzett gazdasági szereplők igénybevételével továbbítsák.

(3) A továbbítás biztonsági szintjét minden esetben az adatok érzékeny jellegéhez kell igazítani.”

32. A 45. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az akkreditált kereskedelmi közvetítőket helyszíni ellenőrzések révén rendszeresen ellenőrizni kell beleértve a kérelmezőkkel személyesen vagy telefonon folytatott elbeszélgetéseket, az utazások és a szállás ellenőrzését, továbbá – amennyiben szükségesnek bizonyul – a csoport visszatérésére vonatkozó dokumentumok ellenőrzését is.”;

b) az (5) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Valamennyi konzulátusnak és a központi hatóságoknak adott esetben biztosítaniuk kell, hogy a nyilvánosságot tájékoztatásuk azon akkreditált kereskedelmi közvetítők jegyzékéről, amelyekkel együttműködnek.”

33. A 47. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„aa) azok a kritériumok, amelyek teljesülése esetén a kérelem befogadhatónak minősül, a 19. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint;

ab) az az elv, hogy a biometrikus adatokat az első felvételük időpontjától számítva 59 havonta fel kell venni;”

b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a kérelem benyújtásának helye (illetékes konzulátus vagy külső szolgáltató);”

c) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„j) információ a 38. cikk (5) bekezdése szerinti panasztételi eljárásról.”

34. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A közös vízumpolitika helyi körülményeket figyelembe vevő, harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében a konzulátusok és az Unió küldöttségei valamennyi illetékességi területen együttműködnek.

E célból a Bizottság a 2010/427/EU tanácsi határozat (*) 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban utasításokat ad az Unió küldöttségeinek az e cikk rendelkezései szerinti releváns koordinációs feladatok elvégzésére.

Ha az érintett illetékességi területen benyújtott kérelmeket központi hatóságok vizsgálják meg és hoznak döntést azokról a 4. cikk (1a) bekezdésében említettek szerint, a tagállamok biztosítják ezen központi hatóságok aktív részvételét a helyi schengeni együttműködésben. Az érintett illetékességi területen a helyi schengeni együttműködésben közreműködő személyzet számára megfelelő képzést és részvételt kell biztosítani a kérelmek megvizsgálása terén.

(*) A Tanács 2010/427/EU határozata (2010. július 26.) az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.);

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok és a Bizottság együttműködnek különösen a következők céljából:

- a) harmonizált jegyzék készítése a kérelmezők által benyújtandó támogató dokumentumokról, a 14. cikk figyelembevételével;
- b) a 24. cikk (2) bekezdése helyi végrehajtásának előkészítése a többszöri beutazásra jogosító vízumok kiadása tekintetében;
- c) adott esetben a vízumkérdőív közös fordításának biztosítása;
- d) a fogadó ország által kiállított úti okmányok jegyzékének összeállítása és rendszeres frissítése;
- e) közös tájékoztató készítése, amely tartalmazza a 47. cikk (1) bekezdésében említett információkat;
- f) adott esetben a 25a. cikk (5) és (6) bekezdése végrehajtásának nyomon követése.”;

c) a (2) bekezdést el kell hagyni;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A helyi schengeni együttműködés keretében a tagállamok az alábbi információkat cserélik ki:

- a) negyedéves statisztika a kérelmezett és a kiadott egységes vízumokról, a korlátozott területi érvényességű vízumokról és a repülőtéri tranzitvízumokról, valamint az ezek iránti elutasított kérelmekről;
- b) a migrációs és biztonsági kockázatok értékeléséhez kapcsolódóan információ az alábbiakról:
 - i. a célország társadalmi-gazdasági szerkezete;
 - ii. a helyi szintű információforrások, ideértve a társadalombiztosítást, az egészségbiztosítást, az adóügyi nyilvántartásokat és a belépés és a kilépés rögzítését is;
 - iii. a hamis, utáncolt vagy hamisított okmányok használata;
 - iv. az irreguláris bevándorlás útvonalai;
 - v. a csalárd magatartások tendenciái;
 - vi. az elutasítások tendenciái;
- c) a külső szolgáltatókkal és a közlekedési vállalatokkal való együttműködésre vonatkozó információk;
- d) információ a megfelelő utazási egészségbiztosítást nyújtó biztosítótársaságokról, ideértve a biztosítási típusok és az esetleges többletösszegek ellenőrzését is.”;

e) az (5) bekezdés második albekezdését el kell hagyni;

f) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) Valamennyi illetékességi területre vonatkozóan minden év december 31-ig éves jelentést kell készíteni. E jelentések alapján a Bizottság éves jelentést készít a helyi schengeni együttműködés helyzetéről, és azt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

35. Az 50. cikket el kell hagyni.

36. Az 51. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„51. cikk

E rendelet gyakorlati alkalmazására vonatkozó utasítások

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén operatív utasításokat határoz meg e rendelet rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

37. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„51a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 16. cikk (9) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. augusztus 1-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 16. cikk (9) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 16. cikk (9) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

38. Az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„52. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti (a továbbiakban: a vízümbizottság). Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

39. Az I. melléklet helyébe e rendelet I. mellékletének szövege lép.

40. Az V. melléklet helyébe e rendelet II. mellékletének szövege lép.

41. A VI. melléklet helyébe e rendelet III. mellékletének szövege lép.

42. A VII., a VIII. és a IX. mellékletet el kell hagyni.

43. A X. melléklet helyébe e rendelet IV. mellékletének szövege lép.

2. cikk

Nyomon követés és értékelés

- (1) A Bizottság 2022. augusztus 2-ig értékeli az e rendelettel módosított 810/2009/EK rendelet alkalmazását. Az átfogó értékelésnek tartalmaznia kell az elért eredményeknek a célkitűzések fényében történő vizsgálatát, valamint az e rendelettel módosított 810/2009/EK rendelet rendelkezései végrehajtásának a vizsgálatát.
- (2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelést megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság az értékelés alapján szükség szerint megfelelő javaslatokat nyújt be.
- (3) A tagállamok 2020. május 2-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátják az elérhető releváns adatokat azzal kapcsolatban, hogy a vízümbirtokosok a tagállamok területén való tartózkodásuk alatt miként veszik igénybe a 810/2009/EK rendelet 15. cikkében említett utazási egészségbiztosítást, valamint hogy a nemzeti hatóságok, illetve az egészségügyi szolgáltatók részéről milyen költségek merültek fel a vízümbirtokosok tekintetében. Ezen adatok alapján a Bizottság 2020. november 2-ig jelentést készít az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz való benyújtás céljából.

3. cikk

Hatálybalépés

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) Ezt a rendeletet 2020. február 2-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknél megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

I. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

Harmonizált vízumkérdőív
SCHENGENI VÍZUM KÉRELMEZÉSE

Ez a vízumkérdőív ingyenes

(¹)

Az EU-, EGT-tagállambeli, illetve svájci állampolgárok családtagjainak nem kell kitölteniük a 21., 22., 30., 31. és 32. mezőt (a*-gal jelölt mezőket).

Az 1–3. mezőt az úti okmányban szereplő adatokkal összhangban kell kitölteni.

1. Vezetéknév (Családi név):			A HIVATAL TÖLTI KI. A kérelem benyújtásának időpontja: A kérelem száma:
2. Születés kori vezetéknév (Korábbi családi név(nevek)):			
3. Utónév(nevek) (Keresztnév(nevek)):			
4. Születési idő (év/hó-nap/nap):	5. Születési hely: 6. Születési ország:	7. Jelenlegi állampolgárság: Születés kori állampolgárság, amennyiben eltérő: Egyéb állampolgárságok:	A benyújtás helye: ☐ Nagykövetség / konzulátus ☐ Szolgáltató ☐ Kereskedelmi közvetítő
8. Nem: ☐ Férfi ☐ Nő	9. Családi állapot: ☐ Egyedülálló ☐ Házas ☐ Bejegyzett élettársi kapcsolat ☐ Külön élő ☐ Elvált ☐ Özvegy ☐ Egyéb (nevezze meg):		☐ Határátkelőhely (nevezze meg): ☐ Egyéb
10. A szülői felügyeletet gyakorló személy (kiskorúak esetében) / törvényes gyám (vezetéknéve, utóneve, címe, amennyiben különbözik a kérelmezőtől, telefonszáma, e-mail-címe és állampolgársága):			Ügyintéző:
11. Adott esetben nemzeti azonosító szám:			Támogató dokumentumok: ☐ Úti okmány ☐ Anyagi fedezet ☐ Meghívás

(¹) Norvégia, Izland, Liechtenstein és Svájc esetében a logó használata nem kötelező.

12. Az úti okmány típusa: ☐ Magánútleveél ☐ Diplomata-útleveél ☐ Szolgálati útleveél ☐ Hivatalos útleveél ☐ Különleges útleveél ☐ Egyéb úti okmány (nevezze meg)				
13. Az úti okmány száma:	14. Kiállítás kelte:	15. Érvényes ...-ig	16. Kiállítója (ország):	☐ Utazási egészségbiztosítás ☐ Közlekedési eszköz ☐ Egyéb: Vízumhatározat: ☐ Elutasítva ☐ Kiadva: ☐ A ☐ C ☐ LTV ☐ Érvényes: ...-tól/-től ...-ig
17. Adott esetben az EU-, EGT-tagállambeli, illetve svájci állampolgár családtag személyes adatai				
Vezetéknév (Családnév):		Utónév (nevek) (Keresztnév(nevek)):		
Születési idő (nap-hónap-év)	Állampolgárság:	Úti okmány vagy személyi igazolvány száma:		
18. Adott esetben EU-, EGT-tagállambeli, illetve svájci állampolgárhoz fűződő családi kapcsolat: ☐ házastárs ☐ gyermek ☐ unoka ☐ eltartott felmenő ági rokon ☐ bejegyzett élettársi kapcsolat ☐ egyéb:				
19. A kérelmező lakcíme és e-mail-címe:			Telefonszám:	
20. A jelenlegi állampolgárság szerinti országtól eltérő országban lévő lakóhely: ☐ Nincs ☐ Van. Tartózkodási engedély vagy azzal egyenértékű dokumentum száma: Érvényes-ig				
*21. Jelenlegi foglalkozása:				Beutazások száma: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Többszöri
*22. Munkáltató neve, címe és telefonszáma. Diákok esetében az oktatási intézmény neve és címe:				Napok száma:
23. Az utazás célja(i): ☐ Turizmus ☐ Üzlet ☐ Családi vagy baráti látogatás ☐ Kulturális ☐ Sport ☐ Hivatalos látogatás ☐ Egészségügyi okok ☐ Tanulás ☐ Repülőtéri tranzit ☐ Egyéb (nevezze meg):				
24. További információk az utazás céljáról:				
25. A fő úti cél szerinti tagállam (és adott esetben a többi úti cél szerinti tagállam):		26. Az első beutazás tagállama:		
27. Kért beutazások száma: ☐ Egyszeri beutazás ☐ Kétszeri beutazás ☐ Többszöri beutazás Az első tervezett tartózkodás esetében a schengeni térségbe érkezés tervezett időpontja: Az első tervezett tartózkodást követően a schengeni térség elhagyásának tervezett időpontja:				

28. Schengeni vízum iránti kérelem céljából korábban vett ujjnyomat: ☐ Nincs ☐ Van. Időpont, ha ismert Vízumbélyeg száma, ha ismert	
29. Adott esetben beutazási engedély a végső úti cél szerinti országba: Kiállító: Érvényes-tól-ig	
* 30. A tagállam(ok)beli meghívó személy(ek) vezeték- és utóneve. Ha nincs ilyen, a tagállambeli szálloda(szállodák) vagy ideiglenes szállás(ok) neve:	
A meghívó személy(ek) / szálloda(szállodák) / ideiglenes szállás(ok) címe és e-mail-címe:	Telefonszám:
*31. A meghívó vállalat / szervezet neve és címe:	
A vállalat / szervezet kapcsolattartójának vezetékneve, utóneve, címe, telefonszáma és e-mail-címe:	A vállalat / szervezet telefonszáma:
*32. A kérelmező tartózkodása során felmerülő utazási és megélhetési költségeket:	
☐ maga a kérelmező fedezi A fedezet módja: ☐ Készpénz ☐ Utazási csekk ☐ Hitelkártya ☐ Előre fizetett szállás ☐ Előre fizetett közlekedés ☐ Egyéb (nevezze meg):	☐ az a költségviselő (vendéglátó, vállalat, szervezet) fedezi, aki (nevezze meg): ☐ a 30. vagy a 31. mezőben szerepel ☐ Egyéb (nevezze meg): A fedezet módja: ☐ Készpénz ☐ Szállás biztosítása ☐ A tartózkodás időtartama alatt felmerülő összes költség fedezése ☐ Előre fizetett közlekedés ☐ Egyéb (nevezze meg):

Tudomásul veszem, hogy a vízumdíjat nem térítik vissza a vízum kiadásának elutasítása esetén.

Többszöri beutazásra jogosító vízum kérelmezése esetén alkalmazandó:

Tudomásul veszem, hogy megfelelő utazási egészségbiztosítással kell rendelkeznem a tagállamok területén való első tartózkodásom, valamint későbbi tartózkodásaim során is.

A lenti tájékoztató ismeretében kijelentem, hogy hozzájárulok az abban foglaltakhoz: az e vízumkérdőíven kért adatok gyűjtése és a fényképkészítés, és adott esetben az ujjnyomatvétel kötelező a kérelem vizsgálatához; továbbá az e kérdőíven megadott személyes adataimat, valamint az ujjnyomataimat és fényképeimet a tagállamok illetékes hatóságaihoz továbbítják, amely hatóságok azokat a kérelmemről történő döntés meghozatala céljából kezelik.

Ezen adatokat, valamint a kérelemről vagy a kiadott vízum megsemmisítéséről, visszavonásáról vagy meghosszabbításáról való döntésre vonatkozó adatokat rögzítik és legfeljebb öt évig tárolják a Vízuminformációs Rendszerben (VIS), amely időtartam alatt hozzáférhetőek a vízumhatóságok és a vízumoknak a külső határokon és a tagállamok területén történő ellenőrzése tekintetében illetékes hatóságok, valamint a tagállamok bevándorlási és menekültügyi hatóságai számára annak érdekében, hogy e hatóságok ellenőrizni tudják, teljesülnek-e a tagállamok területére történő jogszerű beutazás és az ott-tartózkodás feltételei, hogy azonosítani tudják azon személyeket, akik e feltételeknek nem vagy már nem felelnek meg, továbbá hogy a menedékjog iránti kérelmet megvizsgálják, és meghatározzák, ki a felelős az ilyen vizsgálat elvégzéséért. Bizonyos körülmények mellett az adatokhoz a tagállamok kijelölt hatóságai és a terrorista bűncselekmények és egyéb súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése és nyomozása céljából az Europol is hozzáférhet. Az adatkezelésért felelős tagállami hatóság: [(.....)].

Tudatában vagyok, hogy jogomban áll, bármelyik tagállamban, tájékoztatást kérni a velem kapcsolatosan a VIS-ben rögzített adatokról és az azokat oda továbbító tagállamról, továbbá kérni, hogy a rám vonatkozó pontatlan adatokat helyesbítsék, valamint a személyemmel kapcsolatos, nem jogszerűen kezelt adatokat töröljék. Kifejezett kérésre a kérelmemet megvizsgáló hatóság tájékoztat arról a módról, ahogyan a személyes adataim ellenőrzésére vonatkozó jogomat gyakorolhatom, és ahogyan helyesbítésüket vagy törlésüket kérhetem, ideértve az érintett tagállam nemzeti joga által biztosított jogorvoslatokat is. E tagállam nemzeti felügyeleti hatóságához [elérhetőségei:] lehet fordulni a személyes adatok védelmével kapcsolatos panaszokkal.

Kijelentem, hogy legjobb tudomásom szerint az általam megadott adatok pontosak és teljeskörűek. Tudatában vagyok annak, hogy bármely hamis nyilatkozat a kérelmem elutasításához, illetve a már megadott vízum megsemmisítéséhez vezet, és velem szemben a kérelmet feldolgozó tagállam joga szerinti büntetőeljárást vonhat maga után.

Vállalom, hogy a tagállamok területét a vízum érvényességi idejének lejárta előtt elhagyom, amennyiben a vízumot megadják. Tájékoztattak arról, hogy a vízum birtoklása a tagállamok európai területére történő beutazásnak csak egyik előfeltétele. A vízum megadásának pusztán ténye nem jelenti azt, hogy kártérítésre leszek jogosult, ha az (EU) 2016/399 rendelet (Schengeni határellenőrzési kódex) 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt vonatkozó rendelkezéseknek nem teszek eleget, és ezért beutazásomat megtagadják. A beutazás előfeltételeit a tagállamok európai területére történő belépéskor ismételt ellenőrzik.

Kelt (hely és dátum):	Aláírás: (adott esetben a szülői felügyeletet gyakorló személy / a törvényes gyám aláírása):”
-----------------------	--

II. MELLÉKLET

„V. MELLÉKLET

AZON TARTÓZKODÁSI ENGEDÉLYEK JEGYZÉKE, AMELYEK BIRTOKOSUKAT A TAGÁLLAMOK REPÜLŐTEREIN A REPÜLŐTÉRI TRANZITVÍZUM BIRTOKLÁSÁNAK KÖTELEZETTSÉGE NÉLKÜLI ÁTHALADÁSRA JOGOSÍTJÁK FEL

ANDORRA:

- autorizáció temporal (ideiglenes bevándorlási engedély – zöld),
- autorizáció temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (ideiglenes bevándorlási engedély külföldi vállalatok alkalmazottai számára – zöld),
- autorizació residència i treball (tartózkodási és munkavállalási engedély – zöld),
- autorizació residència i treball del personal d'ensenyament (tartózkodási és munkavállalási engedély tanároknak – zöld),
- autorizació temporal per estudis o per recerca (ideiglenes bevándorlási engedély tanulmányokhoz és kutatáshoz – zöld),
- autorizació temporal en pràctiques formatives (ideiglenes bevándorlási engedély gyakornoki programokhoz és képzésekhez – zöld),
- autorizació residència (tartózkodási engedély – zöld).

KANADA:

- permanent resident card (állandó tartózkodási kártya),
- permanent Resident Travel Document (PRTD) (az állandó tartózkodási engedéllyel rendelkezők úti okmánya).

JAPÁN:

- tartózkodási kártya.

SAN MARINO:

- permesso di soggiorno ordinario (egy év érvényességi idő, a lejárát napján megújítható),
- különleges tartózkodási engedélyek (érvényességi idejük egy év, a lejárát napján megújíthatók), amelyek kiadhatók az alábbi okokból: egyetemi tanulmányok, sport, egészségügyi ellátás, vallási okok, állami kórházakban ápolóként dolgozó személyek, diplomáciai tevékenységek, együttélés, kiskorúak engedélye, humanitárius okok, szülői engedély,
- szezonális és ideiglenes munkavállalási engedélyek (11 hónap érvényességi idő, a lejárát napján megújítható),
- személyazonosító igazolvány olyan személyek számára, akik San Marinóban hivatalos tartózkodási hellyel (»residenza«) rendelkeznek (öt év érvényességi idő).

AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK:

- érvényes, le nem járt bevándorló vízum; elfogadható a beutazás helye szerinti kikötőben egy évig a tartózkodás ideiglenes igazolásaként, az I-551 kártya előállításáig,
- érvényes, le nem járt Form I-551 (Permanent Resident Card); 2 vagy 10 évig lehet érvényes – a befogadás osztályozásától függően; ha a kártyán nem szerepel lejárati dátum, a kártya utazás céljára érvényes,
- érvényes, le nem járt Form I-327 (Re-entry Permit),
- érvényes, le nem járt Form I-571 (Menekültek úti okmánya elfogadható mint »Permanent Resident Alien«).

III. MELLÉKLET

„VI. MELLÉKLET

FORMANYOMTATVÁNY A VÍZUM KIADÁSÁNAK ELUTASÍTÁSÁRA, A VÍZUM MEGSEMMISÍTÉSÉRE
VAGY A VÍZUM VISSZAVONÁSÁRA VONATKOZÓ INDOKOKRÓL SZÓLÓ ÉRTESETÉS CÉLJÁRA

A VÍZUM KIADÁSÁNAK ELUTASÍTÁSA / A VÍZUM MEGSEMMISÍTÉSE / A VÍZUM VISSZAVONÁSA

Tisztelt !

A-i nagykövetség/főkonzulátus/konzulátus [egyéb illetékes hatóság] [(a képviselt tagállam neve) nevében];

A-i [egyéb illetékes hatóság];

A személyek ellenőrzéséért-ban/-ben felelős hatóságok
megvizsgálta/megvizsgálták

kérelmét;

..... sz. vízumát, kiadva: [év/hónap/nap].

A vízum kiadását elutasították. A vízumot megsemmisítették. A vízumot visszavonták.

E határozatot az alábbi indok(ok) alapján hozták:

1. hamis, utánzott vagy hamisított úti okmányt mutattak be
2. a tervezett tartózkodás célját és feltételeit nem igazolták
3. Ön nem nyújtott be igazolást arról, hogy megfelelő anyagi fedezettel rendelkezik a tervezett tartózkodás időtartamára; illetve a származási vagy a lakóhely szerinti országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová beutazását biztosan engedélyezik
4. Ön nem nyújtott be igazolást arról, hogy módjában áll törvényes módon megfelelő anyagi fedezetet szerezni a tervezett tartózkodás időtartamára; illetve a származási vagy a lakóhely szerinti országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová beutazását biztosan engedélyezik
5. Ön már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott a folyó 180 napos időszakban egy egységes vízum vagy egy korlátozott területi érvényességű vízum alapján
6. a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) (tagállam neve) egy, a beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzést adtak ki
7. egy vagy több tagállam úgy ítéli meg, hogy Ön veszélyt jelent a közrendre vagy a belső biztonságra
8. egy vagy több tagállam úgy ítéli meg, hogy Ön veszélyt jelent a közegészségre az (EU) 2016/399 (Schengeni határellenőrzési kódex) 2. cikkének 21. pontjában meghatározottak szerint

(1) Norvégia, Izland, Liechtenstein és Svájc esetében a logó használata nem kötelező.

9. egy vagy több tagállam úgy ítéli meg, hogy Ön veszélyt jelent a nemzetközi kapcsolata(k)ra
10. a tervezett tartózkodás céljának és feltételeinek indoklására benyújtott információ nem volt megbízható
11. észszerű kétségek merültek fel a megtett nyilatkozatok megbízhatóságát illetően a következő tekintetben:
(kérem, részletezze)
12. észszerű kétségek merültek fel a benyújtott támogató dokumentumok megbízhatóságát, hitelességét vagy tartalmuk helytállóságát illetően
13. észszerű kétségek merültek fel azt illetően, hogy a vízum érvényességi idejének lejárta előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét
14. a vízum határon történő kérelmezésének alátámasztásához Ön nem nyújtott be megfelelő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy nem állt módjában előzetesen vízumot igényelni
15. nem igazolták a tervezett repülőtéri tranzit célját és feltételeit
16. Ön nem bizonyította, hogy megfelelő és érvényes utazási egészségbiztosítással rendelkezik
17. a vízum visszavonását a vízum birtokosa kérte ⁽²⁾.

További megjegyzések:

.....

.....

.....

.....

.....

Ön fellebbezést nyújthat be a vízum kiadásának elutasításáról / a vízum megsemmisítéséről / a vízum visszavonásáról szóló határozat ellen.

A vízum kiadásának elutasításáról / a vízum megsemmisítéséről / a vízum visszavonásáról szóló határozat elleni fellebbezés szabályait az alábbi jogi aktus tartalmazza (hivatkozás a nemzeti jogszabályra):

.....

A fellebbezés benyújtása tekintetében illetékes hatóság (elérhetőségi adatok):

.....

A követendő eljárással kapcsolatos információk a következő címen található (elérhetőségi adatok):

.....

A fellebbezés benyújtásának határideje (a határidő megjelölése):

.....

Dátum és a nagykövetség/főkonzulátus/konzulátus/a személyek ellenőrzése tekintetében illetékes hatóságok/más illetékes hatóságok bélyegzője:

Az érintett személy aláírása ⁽³⁾:

⁽²⁾ Az ezen indok alapján visszavont vízum nem képezheti fellebbezés tárgyát.

⁽³⁾ Ha a nemzeti jogszabályok előírják.

IV. MELLÉKLET

„X. MELLÉKLET

A KÜLSŐ SZOLGÁLTATÓKKAL VALÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS ESETÉN A VONATKOZÓ JOGI ESZKÖZBEN FELTÜNTETENDŐ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK JEGYZÉKE

A. A jogi eszköznek:

- a) e rendelet 43. cikkének (6) bekezdésével összhangban fel kell sorolnia a külső szolgáltató által elvégzendő feladatokat;
- b) fel kell tüntetnie a külső szolgáltató működési helyeit, valamint azt a konzulátust, amelyhez az egyes igénylési központ továbbítja a kérelmeket;
- c) fel kell sorolnia, milyen szolgáltatásokat fedez a kötelező szolgáltatási díj;
- d) utasítania kell a külső szolgáltatót, hogy egyértelmű tájékoztatást nyújtson a nyilvánosságnak arról, hogy a további díjak fakultatív szolgáltatásokat fedeznek.

B. A külső szolgáltató a feladatai ellátása során az adatvédelem vonatkozásában:

- a) minden esetben megakadályozza az adatok bármilyen jogosulatlan olvasását, másolását, módosítását vagy törlését, különösen a kérelmek feldolgozása tekintetében illetékes tagállam(ok) konzulátusához való továbbításuk során;
- b) az érintett tagállam(ok)tól kapott utasításoknak megfelelően továbbítja az adatokat:
 - elektronikusan, titkosított formában, vagy
 - fizikailag, védett módon;
- c) a lehető leghamarabb továbbítja az adatokat:
 - a fizikailag továbbított adatok esetében legalább hetente egyszer,
 - az elektronikusan továbbított titkosított adatok esetében legkésőbb a felvételük napjának végén;
- d) megfelelő módon biztosítja az egyéni kérelmek konzulátusra és a konzulátusról való továbbításának nyomon követését;
- e) az adatokat továbbításuk után legkésőbb hét nappal törli, és biztosítja, hogy időpont-egyeztetés céljára kizárólag a kérelmező neve és elérhetőségi adatai, valamint az útlevel száma maradjanak meg az útlevelnek a kérelmezőhöz való visszajuttatásáig, majd öt nappal ezt követően törörlék ezeket;
- f) biztosít minden olyan technikai és szervezési biztonsági intézkedést, amelyekre a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan közlése vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés elleni védelem érdekében szükség van – különösen, ha az együttműködés magában foglalja a fájlok és az adatok az érintett tagállam(ok) konzulátusához történő továbbítását is –, továbbá a személyes adatok kezelésének minden más jogellenes formája elleni védelmet is;
- g) az adatokat kizárólag a kérelmezők személyes adatainak az érintett tagállam(ok) nevében történő kezelésével összefüggő célokból kezeli;
- h) legalább az (EU) 2016/679 rendeletben foglaltakkal egyenértékű adatvédelmi normákat alkalmaz;
- i) ellátja a kérelmezőket a VIS-rendelet 37. cikkében előírt információkkal.

C. A külső szolgáltató a feladatai ellátása során az alkalmazottak magatartása vonatkozásában:

- a) biztosítja a személyzet megfelelő képzését;
- b) biztosítja, hogy személyzete a feladatainak végrehajtása során:
 - udvariasan fogadja a kérelmezőket,
 - tiszteletben tartsa a kérelmezők emberi méltóságát és integritását, és senkivel szemben ne alkalmazzon hátrányos megkülönböztetést neme, faji vagy etnikai származása, vallása vagy meggyőződése, fogyatékossága, kora vagy szexuális irányultsága alapján, továbbá
 - tiszteletben tartsa a bizalmas adatkezelés szabályait; ezek a szabályok a személyzet munkaviszonyának megszűnését vagy a jogi eszköz felfüggesztését vagy megszűnését követően is alkalmazandók;

- c) biztosítja a külső szolgáltatónál dolgozó alkalmazottak személyazonosságáról történő mindenkori tájékoztatást;
 - d) igazolja, hogy alkalmazottai nem szerepelnek a bűnügyi nyilvántartásban, továbbá rendelkeznek a szükséges szakértelemmel.
- D. A külső szolgáltató feladatai ellátásának ellenőrzésével kapcsolatban:
- a) az érintett tagállam(ok) erre jogosult személyzete számára mindenkor, előzetes értesítés nélkül hozzáférést biztosít helyiségeihez, különösen vizsgálat céljára;
 - b) vizsgálati célra lehetőséget biztosít az időpont-egyeztetési rendszeréhez való külső hozzáférésre;
 - c) biztosítja a megfelelő felügyeleti eszközök alkalmazását (pl. tesztelési célú kérelmezői fellépés, webkamera);
 - d) hozzáférést biztosít a tagállam nemzeti adatvédelmi hatósága számára az adatvédelmi előírásoknak való megfelelés bizonyítékaihoz, ideértve a jelentéstételi kötelezettségeket, a külső auditokat és a rendszeres helyszíni ellenőrzéseket is;
 - e) az érintett tagállam(ok)nak haladéktalanul írásban jelenti a biztonsági előírások megsértését, illetve a kérelmezők által az adatokkal való visszaéléssel vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáféréssel kapcsolatban tett panaszokat, továbbá együttműködik az érintett tagállammal (tagállamokkal) annak érdekében, hogy a panaszos kérelmezők számára megoldást találjanak és gyors magyarázattal szolgáljanak.
- E. Általános követelményként a külső szolgáltató:
- a) a kérelem feldolgozásában illetékes tagállam(ok) utasításai alapján jár el;
 - b) megfelelő korrupcióellenes intézkedéseket vezet be (pl. az alkalmazottak megfelelő javadalmazása; együttműködés a feladattal megbízott alkalmazottak kiválasztásában; páros feladatvégzés szabálya; rotációs elv);
 - c) teljes mértékben tiszteletben tartja a jogi eszköz rendelkezéseit, amelynek felfüggesztési vagy megszűnési záradékot is tartalmaznia kell különösen a megállapított szabályok megsértése esetére, továbbá felülvizsgálati záradékot abból a célból, hogy a jogi eszköz a legjobb gyakorlatot tükrözze.”
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1156 RENDELETE**(2019. június 20.)****a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítéséről,
valamint a 345/2013/EU, a 346/2013/EU és az 1286/2014/EU rendelet módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározott alternatív befektetési alapok (ABA-k) – többek között a 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁴⁾ meghatározott európai kockázati-tőke-alapok (EuVECA-k), a 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ meghatározott európai szociális vállalkozási alapok (ESZVA-k) és az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁶⁾ meghatározott európai hosszú távú befektetési alapok (EHTBA-k) –, valamint a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ szerinti, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV-k) határokon átnyúló forgalmazását érintő eltérő szabályozási és felügyeleti megközelítések az ABA-k és az ÁÉKBV-k határokon átnyúló forgalmazása és az azokhoz való határokon átnyúló hozzáférés tekintetében széttagoltságot és korlátozásokat eredményeznek, ami megakadályozhatja, hogy azokat más tagállamokban forgalmazzák. Az ÁÉKBV jogi formájától függően lehet külső vagy belső kezelésű. E rendelet bármely, az ÁÉKBV-kezelő társaságokra vonatkozó rendelkezését alkalmazni kell az olyan társaságokra, amelyeknek rendes üzleti tevékenysége az ÁÉKBV-k kezelése, és az olyan ÁÉKBV-kre, amelyek nem jelölték ki ÁÉKBV-kezelő társaságot.
- (2) A kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó szabályozási keret erősítése és a magasabb szintű befektetővédelem érdekében az ABA-k és az ÁÉKBV-k befektetőinek szánt forgalmazási közleményeknek forgalmazási közleményként azonosíthatónak kell lenniük, és az ABA vagy az ÁÉKBV befektetési jegyei vagy részvényei megvásárlásával összefüggő kockázatokat és előnyöket egyformán kiemelt módon kell leírniuk. Emellett a befektetőknél szánt forgalmazási közleményekbe foglalt valamennyi információt tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető módon kell közzétenni. A befektetők védelmének garantálása, valamint az ABA-k és az ÁÉKBV-k számára egyforma versenyfeltételek biztosítása érdekében a forgalmazási közleményekkel kapcsolatos előírások alkalmazandók az ABA-kra és az ÁÉKBV-kra vonatkozó forgalmazási közleményekre.
- (3) Az ABA-k és az ÁÉKBV-k befektetőinek szánt forgalmazási közleményeknek meg kell határozniuk, hogy a befektetők hol, miként és milyen nyelven kaphatnak összefoglaló tájékoztatást a befektetői jogokról, és egyértelműen rögzíteniük kell, hogy az ABAK, az EuVECA-kezelő, az ESZVA-kezelő vagy az ÁÉKBV-kezelő társaság (a továbbiakban együtt: kollektív befektetési vállalkozások kezelői) jogosult a forgalmazás céljából hozott intézkedéseket megszüntetni.

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 50. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázati-tőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- (4) Az átláthatóság fokozása és a magasabb szintű befektetővédelem, valamint a forgalmazási közleményekre vonatkozó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel kapcsolatos információk könnyebb elérhetősége érdekében az illetékes hatóságoknak legalább egy, a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven közzé kell tenniük weboldalaikon az említett szövegeket, beleértve azok nem hivatalos összefoglalóit is, hogy a kollektív befektetési vállalkozások kezelőinek lehetőségük legyen világos áttekintést kapni az említett törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről. A közzététel kizárólag tájékoztatási célokat szolgálhat, és nem keletkeztethet jogi kötelezettségeket. Az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁸⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Értékpapírpiazi Hatóság, ESMA) ugyanezen okokból kifolyólag létre kell hoznia egy, a forgalmazási közleményekre vonatkozó nemzeti követelmények összefoglalóit, valamint az illetékes hatóságok weboldalain közzétett információkra mutató hiperhivatkozásokat tartalmazó központi adatbázist.
- (5) A forgalmazási közlemények – többek között online vonatkozásai – tisztességes jellegével és egyértelműségével szemben támasztott nemzeti követelményekben rögzített, befektetővédelmet szolgáló helyes gyakorlatok támogatása érdekében az ESMA-nak iránymutatásokat kell kiadnia e követelmények forgalmazási közlemények tekintetében történő alkalmazásáról.
- (6) Az illetékes hatóságoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a forgalmazási közleményekre vonatkozóan előzetes értesítési kötelezettséget írjanak elő annak előzetes ellenőrzése céljából, hogy az említett közlemények megfelelnek-e ennek a rendeletnek és más alkalmazandó követelményeknek, például, hogy a forgalmazási közlemények forgalmazási közleményként azonosíthatók-e, hogy az ÁÉKBV befektetési jegyeinek és – amennyiben a tagállam lehetővé teszi az ABA-k lakossági befektetőknek történő forgalmazását – az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek vásárlásával összefüggő kockázatok és előnyök egyformán kiemelt módon ismertetik-e, és hogy a forgalmazási közleményekben szereplő valamennyi információt tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető módon írják-e le. Az említett ellenőrzést korlátozott időkereten belül kell elvégezni. Az illetékes hatóságok attól, hogy kötelezővé teszik az előzetes értesítést, még ellenőrizhetik utólag a forgalmazási közleményeket.
- (7) Az illetékes hatóságoknak jelenteniük kell az ESMA-nak az említett ellenőrzések eredményeit, a módosítási kérelmeket és a kollektív befektetési vállalkozások kezelőire kiszabott szankciókat. Egyrészt a forgalmazási közleményekre alkalmazandó szabályok tudatosítása és átláthatóságuk fokozása, másrészt a befektetővédelem biztosítása céljából az ESMA-nak a forgalmazási közlemények illetékes hatóságok általi előzetes és utólagos ellenőrzése alapján minden második évben jelentést kell készítenie az említett szabályokról és gyakorlati alkalmazásokról, és ezt a jelentést meg kell küldenie az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (8) A kollektív befektetési vállalkozások kezelőivel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása, valamint számukra az arra vonatkozó döntéshozatal megkönnyítése érdekében, hogy részt vegyenek-e befektetési alapok határokon átnyúló forgalmazásában, fontos, hogy az illetékes hatóságok által a határokon átnyúló tevékenységek felügyeletéért felszámított díjak és illetékek arányosak legyenek a végrehajtott felügyeleti feladatokkal és azokat nyilvánosságra hozzák, továbbá, hogy az átláthatóság fokozása érdekében ezeket a díjakat és illetékeket az illetékes hatóságok weboldalain közzétegyék. Ugyanezen okból az ESMA weboldalán – egy központi információs pont kialakítása érdekében – közzé kell tenni az illetékes hatóságok weboldalain a díjakkal és illetékekkel kapcsolatban szerepeltetett információkra mutató hiperhivatkozásokat. Az ESMA weboldalának emellett olyan interaktív eszközt is tartalmaznia kell, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok által felszámított említett díjak és illetékek indikatív kiszámítását.
- (9) Amennyiben az illetékes hatóságok alkalmaznak ilyen díjakat vagy illetékeket, ezek hatékonyabb beszédése, valamint a díj- és illetérendszer átláthatóságának és egyértelműségének javítása érdekében a kollektív befektetési vállalkozások kezelőinek a felszámított díjak vagy illetékek összegét, valamint a fizetési módokat egyértelműen feltüntető számlát, egyedi fizetési kimutatást vagy fizetési előírást kell kapniuk.
- (10) Mivel az ESMA-nak az 1095/2010/EU rendelettel összhangban a hatáskörébe tartozó területen nyomon kell követnie és értékelnie kell a piaci fejleményeket, helyénvaló és szükséges az ESMA ismereteinek bővítése azáltal, hogy az ESMA jelenleg létező adatbázisait kiegészítik egy, az összes, határokon átnyúlóan forgalmazott ABA-t és ÁÉKBV-t, e kollektív befektetési vállalkozások kezelőit, valamint azokat a tagállamokat tartalmazó központi adatbázissal, amelyekben a forgalmazás történik. E célból és annak érdekében, hogy az ESMA naprakészen tartsa a központi adatbázist, az illetékes hatóságoknak továbbítaniuk kell az ESMA-nak a határokon átnyúló tevékenységgel összefüggésben kapott bejelentésekkel és jelentendő levelekkel kapcsolatos információkat, a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelv alapján a határokon átnyúló forgalmazási tevékenységekkel kapcsolatos információkat, valamint minden olyan, az információkat érintő változásokat, amelyet az említett adatbázisban meg kell jeleníteni. E tekintetben az ESMA-nak létre kell hoznia egy értesítési portált, ahová az illetékes hatóságoknak fel kell tölteniük az ÁÉKBV-k és ABA-k határokon átnyúló forgalmazására vonatkozó valamennyi dokumentumot.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

- (11) Az egyrészről a 345/2013/EU rendeletben meghatározott minősített kockázatitőke-alapok és a 346/2013/EU rendeletben meghatározott minősített szociális vállalkozási alapok, másrészről pedig egyéb ABA-k közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az említett rendeletekbe a 2011/61/EU irányelvben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra vonatkozóan meghatározott szabályokkal azonos szabályokat kell belefoglalni a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás tekintetében. Ezeknek a szabályoknak lehetővé kell tenniük az említett rendeletekkel összhangban nyilvántartásba vett alapkezelők számára, hogy a befektetők minősített kockázatitőke-alapok és minősített szociális vállalkozási alapok révén felmerülő befektetési lehetőségekkel összefüggő befektetési hajlandóságát vagy stratégiáját felmérve megcélazzák a befektetőket.
- (12) Az 1286/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁹⁾ összhangban az említett rendelet 32. cikkében említett bizonyos társaságok és személyek 2019. december 31-ig mentesülnek az említett rendelet szerinti kötelezettségek alól. Az említett rendelet azt is előírja, hogy a Bizottság 2018. december 31-ig felülvizsgálja azt, többek között annak értékelése érdekében, hogy az említett átmeneti mentességet meg kell-e hosszabbítani, vagy – adott esetben a szükséges kiigazítások meghatározását követően – a 2009/65/EK irányelv kiemelt befektetői információkra vonatkozó rendelkezéseit fel kell-e váltani vagy egyénértékűnek kell-e tekinteni az említett rendelet szerinti, kiemelt információkat tartalmazó dokumentummal.
- (13) Annak érdekében, hogy a Bizottság az 1286/2014/EU rendelettel összhangban, az eredetileg előírtak szerint végezhesse el a felülvizsgálatot, az említett felülvizsgálat határidejét 12 hónappal meg kell hosszabbítani. Az Európai Parlament illetékes bizottságának – a témában az iparági és a fogyasztói érdekeket képviselő érintett érdekelt felekkel tartott meghallgatások szervezésével – támogatnia kell a Bizottság felülvizsgálati eljárását.
- (14) Azt elkerülendő, hogy az 1286/2014/EU rendelet szerinti felülvizsgálatból adódó jogi aktusok elfogadása és végrehajtása során a befektetők két különböző előzetes tájékoztatási dokumentumot – azaz a 2009/65/EK irányelv szerinti kiemelt befektetői információkat tartalmazó dokumentumokat és az 1286/2014/EU rendelet szerinti kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokat – kapjanak ugyanazon kollektív befektetési vállalkozás tekintetében, az említett rendeletben meghatározott kötelezettségek alóli átmeneti mentességet 24 hónappal meg kell hosszabbítani. Az érintett intézményeknek és felügyeleti hatóságoknak – e meghosszabbítás sérelme nélkül – törekedniük kell arra, hogy az említett átmeneti mentesség megszüntetésének elősegítése céljából a lehető leggyorsabban járjanak el.
- (15) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az ESMA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az illetékes hatóságok által a területükön alkalmazandó forgalmazási követelményekre irányadó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekre, valamint azok összefoglalóira, a határokon átnyúló forgalmazási tevékenységekért általuk felszámított díjakra és illetékekre, valamint adott esetben a releváns számítási módszerekre vonatkozó közzététel és értesítés egységes formanyomtatványaira, mintadokumentumaira és eljárásaira vonatkozóan. Ezen túlmenően az ESMA felé történő továbbítás javítása érdekében végrehajtás-technikai standardokat kell elfogadni a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelv által előírt, határokon átnyúló forgalmazási tevékenységekre vonatkozó bejelentésekre, bejelentő levelekre és információkra, valamint az ESMA által létrehozott értesítési portál működéséhez szükséges technikai intézkedésekre vonatkozóan is. A Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (16) Meg kell határozni azokat az információkat, amelyeket a kollektív befektetési vállalkozásokra és azok kezelőire kiterjedő adatbázisok naprakészen tartása érdekében negyedévente az ESMA rendelkezésére kell bocsátani.
- (17) A személyes adatok e rendelet keretében történő kezelését, például a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által történő megosztását vagy továbbítását az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁰⁾, az információknak az ESMA által történő megosztását vagy továbbítását pedig az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹¹⁾ összhangban kell végezni.
- (18) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok elláthassák az e rendelettel rájuk ruházott feladatokat, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett hatóságok rendelkezzenek minden szükséges felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1286/2014/EU rendelete (2014. november 26.) a lakossági befektetési csomagtermékekkel, illetve biztosítási alapú befektetési termékekkel kapcsolatos kiemelt információkat tartalmazó dokumentumokról (HL L 352., 2014.12.9., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

- (19) A Bizottságnak 2024. augusztus 2-ig el kell végeznie e rendelet alkalmazásának értékelését. Az értékelésnek figyelembe kell vennie a piac alakulását, és meg kell vizsgálnia, hogy a bevezetett intézkedések javították-e a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazását.
- (20) A Bizottságnak 2021. augusztus 2-ig jelentést kell közzétennie a fordított megkeresésről és a befektetők saját kezdeményezésű érdeklődéséről, meghatározva az alapok e jegyzési formájának mértékét, földrajzi megoszlását – beleértve a harmadik országokat is – és a passzportálási szabályokra gyakorolt hatását.
- (21) A jogbiztonság érdekében a forgalmazási közleményekre és a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések tekintetében össze kell hangolni az (EU) 2019/1160 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹²⁾ átültető nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazásának kezdőnapját e rendelet alkalmazásának kezdőnapjával.
- (22) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a piac hatékonyságának erősítését és ezzel együtt a tőkepiaci unió létrehozását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a kollektív befektetési vállalkozások forgalmazási követelményeire vonatkozó nemzeti rendelkezések közzététele, a befektetőknek szánt forgalmazási közlemények, és a kollektív befektetési vállalkozások kezelőinek határokon átnyúló tevékenységükkel kapcsolatban felszámított díjakra és illetékekre vonatkozó közös elvek tekintetében. Előírja továbbá a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazására vonatkozó központi adatbázis létrehozását.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

- alternatív befektetési alap-kezelők;
- ÁÉKBV-kezelő társaságok, ideértve az olyan ÁÉKBV-t, amely nem jelölt ki ÁÉKBV-kezelő társaságot;
- EuVECA-kezelők; valamint
- ESZVA-kezelők.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „alternatív befektetési alap” vagy „ABA”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA, beleértve az EuVECA-t, az ESZVA-t és az EHTBA-t;
- „alternatív befektetési alap-kezelő” vagy „ABAK”: a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott és az említett irányelv 6. cikkével összhangban engedélyezett ABAK;
- „EuVECA-kezelő”: a 345/2013/EU rendelet 3. cikke első bekezdésének c) pontjában meghatározott és az említett rendelet 14. cikkével összhangban nyilvántartásba vett, minősített kockázatitőkealap-kezelő;
- „ESZVA-kezelő”: a 346/2013/EU rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott és az említett rendelet 15. cikkével összhangban nyilvántartásba vett, minősített szociális vállalkozási alapkezelő;

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1160 irányelve (2019. június 20.) a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelveknek a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazása tekintetében történő módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 106. oldalát).

- e) „illetékes hatóságok”: a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott illetékes hatóságok vagy a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott uniós ABA tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok;
- f) „letelepedés szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben az ABAK, az EuVECA-kezelő, az ESZVA-kezelő vagy az ÁÉKBV-kezelő társaság létesítő okirat szerinti székhelye található;
- g) „ÁÉKBV”: a 2009/65/EK irányelv 5. cikkével összhangban engedélyezett ÁÉKBV;
- h) „ÁÉKBV-kezelő társaság”: a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság.

4. cikk

A forgalmazási közleményekre vonatkozó követelmények

(1) Az ABAK-oknak, az EuVECA-kezelőknek, az ESZVA-kezelőknek és az ÁÉKBV-kezelő társaságoknak biztosítaniuk kell, hogy a befektetőknek szánt valamennyi forgalmazási közleményről felismerhető legyen, hogy forgalmazási közleményről van szó, és hogy az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek, illetve az ÁÉKBV befektetési jegyeinek kockázatait és előnyeit egyformán kiemelt módon írja le, továbbá biztosítaniuk kell, hogy a forgalmazási közleményben közölt információk tisztességesek, egyértelműek és nem félrevezetőek legyenek.

(2) Az ÁÉKBV-kezelő társaságoknak biztosítaniuk kell, hogy az ÁÉKBV-ről konkrét információkat tartalmazó forgalmazási közlemény ne legyen ellentmondásban a 2009/65/EK irányelv 68. cikkében említett tájékoztatóban vagy az említett irányelv 78. cikkében említett kiemelt befektetői információkban közölt információkkal, illetve ne csökkentse azok jelentőségét. Az ÁÉKBV-kezelő társaságoknak biztosítaniuk kell, hogy az összes forgalmazási közleményben jelezve legyen, hogy létezik tájékoztató, és rendelkezésre állnak a kiemelt befektetői információk. Ezekben a forgalmazási közleményekben meg kell határozni, hogy a befektetők és a lehetséges befektetők hol, hogyan és milyen nyelven juthatnak hozzá a tájékoztatóhoz és a kiemelt befektetői információkhoz, továbbá meg kell adni az e dokumentumokra mutató hiperhivatkozásokat vagy annak a weboldalnak a címét ahol ezek a dokumentumok elérhetők.

(3) A (2) bekezdésben említett forgalmazási közleménynek meg kell határoznia, hogy a befektetők vagy lehetséges befektetők hol, hogyan és milyen nyelven juthatnak hozzá a befektetői jogok összefoglalójához, amely adott esetben tartalmazza a jogvita esetében alkalmazható uniós és nemzeti szintű kollektív jogorvoslati mechanizmushoz való hozzáférésre vonatkozó információt is, valamint meg kell adnia az említett összefoglalóra mutató hiperhivatkozást.

Ezeknek a forgalmazási közleményeknek egyértelmű információt kell közölniük arról is, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kezelő vagy kezelő társaság dönthet úgy, hogy a kollektív befektetési vállalkozásának forgalmazása céljából hozott intézkedéseket a 2009/65/EK irányelv 93a. cikkével és a 2011/61/EU irányelv 32a. cikkével összhangban megszünteti.

(4) Az ABAK-oknak, az EuVECA-kezelőknek és az ESZVA-kezelőknek biztosítaniuk kell, hogy az ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek vásárlására való felhívást magában foglaló, az ABA-ra vonatkozóan konkrét információt tartalmazó forgalmazási közlemény ne mondjon ellent a 2011/61/EU irányelv 23. cikkével, a 345/2013/EU rendelet 13. cikkével vagy a 346/2013/EU rendelet 14. cikkével összhangban a befektetők rendelkezésre bocsátandó információknak, vagy ne csökkentse azok jelentőségét.

(5) E cikk (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó azon ABA-kra, amelyek az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹³⁾ vagy a nemzeti joggal összhangban tájékoztatót tesznek közzé, vagy a 2009/65/EK irányelv 78. cikkében említett kiemelt befektetői információk formájára és tartalmára vonatkozó szabályokat alkalmaznak.

(6) Az ESMA 2021. augusztus 2-ig iránymutatásokat bocsát ki a forgalmazási közleményekre vonatkozó, az (1) bekezdésben említett követelmények alkalmazásáról e forgalmazási közlemények online vonatkozásainak figyelembevételével, és ezt követően rendszeres időközönként naprakésszá teszi azokat.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

5. cikk

A forgalmazási követelményekre vonatkozó nemzeti rendelkezések közzététele

(1) Az illetékes hatóságok weboldalaikon legalább a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelvek valamelyikén közzéteszik és naprakészen tartják az ABA-kok és az ÁÉKBV-k forgalmazási követelményeire vonatkozó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekre vonatkozó információk teljes körét, valamint azok összefoglalóit.

(2) Az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t az azon weboldalaikra mutató hiperhivatkozásokról, amelyeken az (1) bekezdésben említett információkat közzétették.

Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül értesítik az ESMA-t az e bekezdés első albekezdése szerinti információkban bekövetkező bármely változásról.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti közzétételek és értesítések egységes formanyomtatványainak, mintadokumentumainak és eljárásainak meghatározása céljából.

Az ESMA 2021. február 2-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

6. cikk

Az ESMA központi adatbázisa a forgalmazási követelményekre vonatkozó nemzeti rendelkezésekről

Az ESMA 2022. február 2-ig weboldalán az 5. cikk (1) bekezdésében említett összefoglalókat és az illetékes hatóságok weboldalaikra mutató, az 5. cikk (2) bekezdésében említett hiperhivatkozásokat tartalmazó központi adatbázist tesz közzé és azt naprakészen tartja.

7. cikk

A forgalmazási közlemények előzetes ellenőrzése

(1) Kizárólag az e rendeletnek és a forgalmazási követelményekre vonatkozó nemzeti rendelkezéseknek való megfelelés ellenőrzése céljából az illetékes hatóságok előírhatják, hogy előzetesen értesítsék őket az ÁÉKBV-kezelő társaságok által a befektetőkkel folytatott ügyleteik kapcsán közvetlenül vagy közvetve alkalmazni kívánt forgalmazási közleményekről.

Az első albekezdésben említett előzetes értesítési kötelezettség nem minősül az ÁÉKBV befektetési jegyeinek forgalmazására vonatkozó előzetes feltételnek, és nem képezi részét a 2009/65/EK irányelv 93. cikkében említett bejelentési eljárásnak.

Abban az esetben, ha az illetékes hatóságok előírják az első albekezdés szerinti előzetes értesítést, a forgalmazási közlemények kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül tájékoztatják az ÁÉKBV-kezelő társaságot a forgalmazási közleményének módosítására irányuló esetleges felszólításról.

Az első albekezdésben említett előzetes értesítés rendszeres jelleggel vagy bármely más ellenőrzési gyakorlattal összhangban is előírható, és nem érinti a forgalmazási közlemények utólagos ellenőrzésére vonatkozó bármely felügyeleti hatáskört.

(2) A forgalmazási közleményekre vonatkozó előzetes értesítést előíró illetékes hatóságok meghatározzák, alkalmazzák és weboldalaikon közzéteszik ezen előzetes értesítések eljárásait. A belső szabályoknak és eljárásoknak biztosítaniuk kell valamennyi ÁÉKBV átlátható és megkülönböztetésmentes kezelését, függetlenül attól, hogy az ÁÉKBV mely tagállamban engedélyezett.

(3) Amennyiben az ABAK-ok, az EuVECA-kezelők vagy ESZVA-kezelők ABA-ik befektetési jegyeit vagy részvényeit lakossági befektetők részére forgalmazzák, az (1) és a (2) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell az érintett ABAK-okra, EuVECA-kezelőkre és ESZVA-kezelőkre.

8. cikk

Az ESMA jelentése a forgalmazási közleményekről

(1) Az illetékes hatóságok 2021. március 31-ig és azt követően minden második évben bejelentik a következő információkat az ESMA-nak:

- a) adott esetben a forgalmazási közlemények előzetes ellenőrzésén alapuló, azok módosítására irányuló felszólítások száma;
- b) az utólagos ellenőrzéseken alapuló módosítási felszólítások és meghozott határozatok száma, egyértelműen megkülönböztetve a leggyakoribb jogsértéseket, az adott jogsértések ismertetésével és jellegével együtt;
- c) a 4. cikkben említett követelmények tekintetében leggyakrabban elkövetett jogsértések megjelölése; valamint
- d) egy-egy példa a b) és a c) pontban említett jogsértések mindegyikére.

(2) 2021. június 30-ig és azt követően két évente az ESMA jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, amely áttekintést nyújt az 5. cikk (1) bekezdésében említett forgalmazási követelményekről valamennyi tagállam tekintetében, és tartalmazza a forgalmazási közleményekre irányadó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések hatásainak elemzését, többek között az e cikk (1) bekezdésével összhangban kapott információk alapján.

9. cikk

A díjakra és illetékekre vonatkozó közös elvek

(1) Abban az esetben, ha az illetékes hatóságok az ABAK-ok, az EuVECA-kezelők, az ESZVA-kezelők és az ÁÉKBV-kezelő társaságok határon átnyúló tevékenységeivel kapcsolatban végzett feladataikkal kapcsolatban díjat vagy illetéket számítanak fel, ezeknek a díjaknak és illetékeknek összhangban kell állniuk az illetékes hatóság feladatainak ellátása során felmerülő összes költséggel.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett díjakról és illetékekről az illetékes hatóságok a fizetés módját és a fizetési határidőt világosan feltüntető számlát, egyedi fizetési kimutatást vagy fizetési előírást küldenek a 2009/65/EK irányelv 93. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében, illetve a 2011/61/EU irányelv IV. mellékletének i) pontjában említett címre.

10. cikk

A díjakra és illetékekre vonatkozó nemzeti rendelkezések közzététele

(1) Az illetékes hatóságok 2020. február 2-ig weboldalukon a 9. cikk (1) bekezdésében említett díjak és illetékek jegyzékére, vagy adott esetben az említett díjak és illetékek kiszámításának módszertanára vonatkozó információkat tesznek közzé legalább a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelvek valamelyikén, és azokat naprakészen tartják.

(2) Az illetékes hatóságok értesítik az ESMA-t az illetékes hatóságok azon weboldalaira mutató hiperhivatkozásokról, amelyeken az (1) bekezdésben említett információkat közzétették.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti közzétételek és értesítések egységes formanyomtatványainak, mintadokumentumainak és eljárásainak meghatározása céljából.

Az ESMA 2021. február 2-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

11. cikk

A díjak és illetékek ESMA általi közzététele

(1) Az ESMA 2022. február 2-ig weboldalán közzéteszi a 10. cikk (2) bekezdésében említett, az illetékes hatóságok weboldalaira mutató hiperhivatkozásokat. E hiperhivatkozásokat naprakészen kell tartani.

(2) Az ESMA 2022. február 2-ig weboldalán legalább a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelvek valamelyikén nyilvánosan hozzáférhető, általa kidolgozott interaktív eszközt bocsát rendelkezésre, amely a 9. cikk (1) bekezdésében említett díjak illetve illetékek indikatív kiszámítására szolgál. Ezt az eszközt naprakészen kell tartani.

12. cikk

Az ABA-k és ÁÉKBV-k határokon átnyúló forgalmazására vonatkozó központi ESMA-adatbázis

(1) Az ESMA 2022. február 2-ig az ABA-k és ÁÉKBV-k határokon átnyúló forgalmazására vonatkozó központi adatbázist tesz közzé weboldalán, amely adatbázis nyilvánosan hozzáférhető a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelvek valamelyikén és a következők felsorolását tartalmazza:

- a) az összes, a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban forgalmazott ABA, azok ABAK-ja, ESZVA-kezelője vagy EuVECA-kezelője és a forgalmazásuk helye szerinti tagállamok; valamint
- b) az összes, 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban forgalmazott ÁÉKBV, azok ÁÉKBV-kezelő társasága és a forgalmazásuk helye szerinti tagállamok.

Ezt a központi adatbázist naprakészen kell tartani.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett adatbázisra vonatkozó, e cikkben és a 13. cikkben említett kötelezettségek nem érintik a 2009/65/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett listával, a 2011/61/EU irányelv 7. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében említett központi nyilvános nyilvántartással, a 345/2013/EU rendelet 17. cikkében említett központi adatbázissal, valamint a 346/2013/EU rendelet 18. cikkében említett központi adatbázissal kapcsolatos kötelezettségeket.

13. cikk

Az ESMA számára küldött értesítések szabványosítása

(1) A letelepedés szerinti tagállamok illetékes hatóságai negyedévente megküldik az ESMA számára a 2009/65/EK irányelv 93. cikkének (1) bekezdésében, 93a. cikkének (2) bekezdésében, valamint a 2011/61/EU irányelv 31. cikkének (2) bekezdésében, 32. cikkének (2) bekezdésében és 32a. cikkének (2) bekezdésében említett bejelentésekkel, bejelentő levelekkel vagy információkkal kapcsolatos, az e rendelet 12. cikkében említett központi adatbázis létrehozásához és fenntartásához szükséges információkat, továbbá az ezen információkat érintő változásokat, amennyiben e változások az említett központi adatbázisban szereplő információk módosítását eredményeznék.

(2) Az ESMA létrehoz egy értesítési portált, ahová minden illetékes hatóság feltölti az (1) bekezdésben említett összes dokumentumot.

(3) Az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a megküldendő információk, az információk illetékes hatóságok általi, az (1) bekezdés alkalmazásában történő megküldésére szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások, valamint a (2) bekezdésben említett értesítési portál működéséhez szükséges technikai szabályok meghatározása céljából.

Az ESMA 2021. február 2-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

14. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az e rendelet szerinti feladatainak végrehajtásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel.

(2) Az illetékes hatóságokra a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelv, valamint a 345/2013/EU, a 346/2013/EU és az (EU) 2015/760 rendelet alapján ruházott hatásköröket – beleértve a szankciókra és egyéb intézkedésekre vonatkozó hatásköröket – az e rendelet 4. cikkében említett kezelők tekintetében is gyakorolni kell.

15. cikk

A 345/2013/EU rendelet módosításai

A 345/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„o) »forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás«: az Unióban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező lehetséges befektetők számára a minősített kockázati tőke-alapok kezelője által vagy annak nevében befektetési stratégiákra vagy befektetési elképzelésekre vonatkozóan végzett közvetlen vagy közvetett információszolgáltatás vagy kommunikációs tevékenység egy még létre nem jött minősített kockázati tőke-alap vagy a lehetséges befektetők lakóhelye vagy létesítő okirat szerinti székhelye szerinti tagállamban létrejött, de a 15. cikkel összhangban forgalomba hozatal céljából még be nem jelentett minősített kockázati tőke-alap iránti érdeklődésük felmérése céljából, ami egyik esetben sem minősül az említett minősített kockázati tőke-alap befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó, lehetséges befektetőknek szóló ajánlattételnek, illetve az említett befektetési jegyek vagy részvények befektetők részére történő kihelyezésének;”

2. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk

(1) A minősített kockázati tőke-alapok kezelői forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást folytathatnak az Unióban, kivéve, ha a lehetséges befektetők számára nyújtott információk:

- elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék a befektetők számára, hogy kötelezettséget vállaljanak egy adott minősített kockázati tőke-alap befektetési jegyeinek vagy részvényeinek megszerzésére;
- jegyzési formanyomtatványoknak vagy hasonló dokumentumoknak minősülnek, akár tervezetben, akár végleges formában; vagy
- egy még létre nem jött minősített kockázati tőke-alap végleges alapító dokumentumainak, tájékoztatójának vagy ajánlati dokumentumainak minősülnek.

Amennyiben tájékoztató-tervezetet vagy ajánlati dokumentumot bocsátanak rendelkezésre, e dokumentumok nem tartalmazhatnak ahhoz elegendő információt, hogy lehetővé tegyék a befektetők számára a befektetési döntés meghozatalát, és egyértelműen ki kell mondaniuk, hogy:

- nem minősülnek a minősített kockázati tőke-alap befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó ajánlattételnek vagy jegyzési felhívásnak; és
- a bennük közölt információk nem teljeskörűek, és változhatnak, ezért nem szabad rájuk hagyatkozni.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok nem írhatják elő a minősített kockázati tőke-alapok kezelői számára, hogy jelentsék be a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás tartalmát vagy címzettjeit a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, és az sem, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás nyújtása előtt az e cikkben meghatározottaktól eltérő feltételeket vagy követelményeket teljesítsenek.

(3) A minősített kockázati tőke-alap-kezelőknek biztosítaniuk kell, hogy a befektetők a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás keretében ne szerezzék meg a minősített kockázati tőke-alap befektetési jegyeit vagy részvényeit, és hogy azok a befektetők, akikkel a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás keretében felvették a kapcsolatot, kizárólag a 15. cikk szerint engedélyezett forgalmazás keretében szerezhetnek befektetési jegyeket vagy részvényeket az adott minősített kockázati tőke-alapban.

A forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás keretében nyújtott információkban említett minősített kockázati tőke-alap vagy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás eredményeképpen létrejött minősített kockázati tőke-alap befektetési jegyeinek vagy részvényeinek szakmai befektetők általi – a minősített kockázati tőke-alap-kezelő általi forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás megkezdésétől számított 18 hónapon belül történő – jegyzését a forgalmazás eredményének kell tekinteni, és a 15. cikkben említett, alkalmazandó eljárás szerint be kell jelenteni.

(4) A minősített kockázati tőke-alapok kezelői a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás megkezdésétől számított két héten belül – papíralapú vagy elektronikus formában – informális levelet küldenek letelepedés szerinti tagállamuk hatáskörrel rendelkező hatóságai számára. A levélnek tartalmaznia kell, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra mely tagállamokban és mely időszakokban kerül vagy került sor, a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás rövid ismertetését, ideértve a bemutatott befektetési stratégiákkal kapcsolatos információkat és adott esetben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásban bemutatandó vagy bemutatott minősített kockázati tőke-alapok jegyzékét. A minősített kockázati tőke-alap kezelő letelepedés szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amelyekben a minősített kockázati tőke-alap kezelője forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást nyújt vagy nyújtott. Azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, amelyben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra sor került, kérhetik a minősített kockázati tőke-alap kezelő letelepedés szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy nyújtsanak további tájékoztatást a területükön történő vagy történt forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásról.

(5) Harmadik fél kizárólag akkor végezhet forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást az engedéllyel rendelkező minősített kockázatiőkealap-kezelő nevében, ha az a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban engedélyezett befektetési vállalkozás, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (**) összhangban engedélyezett hitelintézet, a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett ÁÉKBV-kezelő társaság, a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett alternatív befektetési alap-kezelő, vagy ha a 2014/65/EU irányelvvel összhangban függő ügynökként jár el. Ilyen harmadik félre az e cikkben meghatározott feltételek vonatkoznak.

(6) A minősített kockázatiőke-alapok kezelői biztosítják, hogy forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást megfelelően dokumentálják.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).”

16. cikk

A 346/2013/EU rendelet módosításai

A 346/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

„o) »forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás«: az Unióban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező lehetséges befektetők számára a minősített szociális vállalkozási alapok kezelője által vagy annak nevében befektetési stratégiákra vagy befektetési elképzelésekre vonatkozóan végzett közvetlen vagy közvetett információszolgáltatás vagy kommunikációs tevékenység egy még létre nem jött minősített szociális vállalkozási alap vagy a lehetséges befektetők lakóhelye vagy létesítő okirat szerinti székhelye szerinti tagállamban létrejött, de a 16. cikkkel összhangban forgalomba hozatal céljából még be nem jelentett minősített szociális vállalkozási alap iránti érdeklődésük felmérése céljából, ami egyik esetben sem minősül az említett minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó, lehetséges befektetőknek szóló ajánlattételnek, illetve az említett befektetési jegyek vagy részvények befektetők részére történő kihelyezésének;”

2. A rendelet a következő cikkel egészül ki:

„4a. cikk

(1) A minősített szociális vállalkozási alapok kezelői forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást folytathatnak az Unióban, kivéve, ha a lehetséges befektetők számára nyújtott információk:

- a) elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék a befektetők számára, hogy kötelezettséget vállaljanak egy adott minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeinek vagy részvényeinek megszerzésére;
- b) jegyzési formanyomtatványoknak vagy hasonló dokumentumoknak minősülnek, akár tervezetben, akár végleges formában; vagy
- c) egy még létre nem jött minősített szociális vállalkozási alap végleges alapító dokumentumainak, tájékoztatójának vagy ajánlati dokumentumainak minősülnek.

Amennyiben tájékoztató-tervezetet vagy ajánlati dokumentumot bocsátanak rendelkezésre, e dokumentumok nem tartalmazhatnak ahhoz elegendő információt, hogy lehetővé tegyék a befektetők számára a befektetési döntés meghozatalát, és egyértelműen ki kell mondaniuk, hogy:

- a) nem minősülnek a minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó ajánlattételnek vagy jegyzési felhívásnak; és
- b) a bennük közölt információk nem teljeskörűek, és változhatnak, ezért nem szabad rájuk hagyatkozni.

(2) A hatáskörrel rendelkező hatóságok nem írhatják elő a minősített szociális vállalkozási alapok kezelői számára, hogy jelentsék be a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás tartalmát vagy címzettjeit a hatáskörrel rendelkező hatóságnak, vagy hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás nyújtása előtt az e cikkben meghatározottaktól eltérő feltételeket vagy követelményeket teljesítsenek.

(3) A minősített szociális vállalkozási alapok kezelőnek biztosítaniuk kell, hogy a befektetők a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás keretében ne szerezzék meg a minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeit vagy részvényeit, és hogy azok a befektetők, akikkel a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás keretében felvették a kapcsolatot, kizárólag a 16. cikk szerint engedélyezett forgalmazás keretében szerezhetnek befektetési jegyeket vagy részvényeket az adott minősített szociális vállalkozási alapon.

A forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás keretében nyújtott információkban említett minősített szociális vállalkozási alap vagy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás eredményeképpen létrejött minősített szociális vállalkozási alap befektetési jegyeinek vagy részvényeinek a szakmai befektetők általi – a minősített szociális vállalkozási alap kezelője általi forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás megkezdésétől számított 18 hónapon belül történő – jegyzését a forgalmazás eredményének kell tekinteni, és a 16. cikkben említett, alkalmazandó eljárás szerint be kell jelenteni.

(4) A minősített szociális vállalkozási alapok kezelői a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás megkezdésétől számított két héten belül – papíralapú vagy elektronikus formában – informális levelet küldenek letelepedés szerinti tagállamuk hatáskörrel rendelkező hatóságai számára. A levélnek tartalmaznia kell, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra mely tagállamokban és mely időszakokban kerül vagy került sor, a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás rövid ismertetését, ideértve a bemutatott befektetési stratégiákkal kapcsolatos információkat és adott esetben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásban bemutatandó vagy bemutatott minősített szociális vállalkozási alapok jegyzékét. A minősített szociális vállalkozási alapkezelő letelepedés szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságai haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, amelyekben a minősített szociális vállalkozási alap kezelője forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást nyújt vagy nyújtott. Azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságai, amelyben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra sor kerül vagy került, kérhetik a minősített szociális vállalkozási alapkezelő letelepedés szerinti tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy nyújtsanak további tájékoztatást a területükön történő vagy történt forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásról.

(5) Harmadik fél kizárólag akkor végezhet forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást a minősített szociális vállalkozási alap engedéllyel rendelkező kezelője nevében, ha az a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) összhangban engedélyezett befektetési vállalkozás, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (**) összhangban engedélyezett hitelintézet, a 2009/65/EK irányelvvel összhangban engedélyezett ÁÉKBV-kezelő társaság, a 2011/61/EU irányelvvel összhangban engedélyezett alternatív befektetési alap-kezelő, vagy ha a 2014/65/EU irányelvvel összhangban függő ügynökként jár el. Ilyen harmadik félre az e cikkben meghatározott feltételek vonatkoznak.

(6) A minősített szociális vállalkozási alapok kezelői biztosítják, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást megfelelően dokumentálják.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).”

17. cikk

Az 1286/2014/EU rendelet módosításai

Az 1286/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 32. cikk (1) bekezdésében a „2019. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2021. december 31-ig” szövegrész lép.
2. A 33. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1) bekezdés első albekezdésében a „2018. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2019. december 31-ig” szövegrész lép;
 - b) a (2) bekezdés első albekezdésében a „2018. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2019. december 31-ig” szövegrész lép;
 - c) a (4) bekezdés első albekezdésében a „2018. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2019. december 31-ig” szövegrész lép.

18. cikk

Értékelés

A Bizottság 2024. augusztus 2-ig egy nyilvános konzultáció, valamint az ESMA-val és az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján értékeli ezen rendelet alkalmazását.

A Bizottság 2021. augusztus 2-ig az illetékes hatóságokkal, az ESMA-val és a többi érdekelt féllel folytatott konzultáció alapján jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fordított megkeresésről és a befektetők saját kezdeményezésű érdeklődéséről, meghatározva az alapok e jegyzési formájának mértékét, földrajzi megoszlását – beleértve a harmadik országokat is – és a passzportálási szabályokra gyakorolt hatását. E jelentésben azt is meg kell vizsgálni, hogy a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban létrehozott értesítési portált fejleszteni kell-e annak érdekében, hogy a dokumentumok illetékes hatóságok közötti továbbítása ezen keresztül történjen.

19. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. augusztus 1-től kell alkalmazni.

A 4. cikk (1)–(5) bekezdését, az 5. cikk (1) és (2) bekezdését, a 15. és a 16. cikket azonban 2021. augusztus 2-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1157 RENDELETE**(2019. június 20.)****az uniós polgárok személyazonosító igazolványai és a szabad mozgás jogával élő uniós polgárok és azok családtagjai részére kiállított tartózkodási okmányok biztonságának megerősítéséről****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 21. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unióról szóló szerződésben (EUSZ) elhatározták, hogy – miközben biztosítják az európai népek védelmét és biztonságát – megkönnyítik a személyek szabad mozgását azáltal, hogy az EUSZ és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezéseinek megfelelően létrehoznak egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget.
- (2) Az uniós polgárság az Unió valamennyi polgárát felruházza a szabad mozgás jogával, bizonyos korlátozások és feltételek mellett. E jogot a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ juttatja érvényre. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 45. cikke szintén rendelkezik a szabad mozgásról és tartózkodásról. A szabad mozgás magában foglalja az érvényes személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel a tagállamok területéről való kiutazás és az oda való beutazás jogát.
- (3) A 2004/38/EK irányelv értelmében a tagállamok a nemzeti joggal összhangban állampolgáraik részére személyazonosító igazolványt vagy útlevelet állítanak ki és hosszabbítanak meg. Továbbá az említett irányelv úgy rendelkezik, hogy a tagállamok megkövetelhetik az uniós polgároktól és családtagjaiktól a megfelelő hatóságoknál történő bejelentkezést. A tagállamoknak az uniós polgárok részére igazolást kell kiállítaniuk a bejelentkezésről az abban meghatározott feltételek mellett. Az említett irányelv értelmében a tagállamoknak tartózkodási kártyát kell kiállítaniuk azon családtagok számára, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, valamint kérelemre huzamos tartózkodási jogot igazoló okmányt és huzamos tartózkodási kártyát kell kiállítaniuk.
- (4) A 2004/38/EK irányelv úgy rendelkezik, hogy a tagállamok elfogadhatják a szükséges intézkedéseket, hogy megtagadják, megszüntessék vagy visszavonják az említett irányelv által biztosított bármely jogot, joggal való visszaélés vagy csalás esetében. Az okmányok hamisítását és a tartózkodási jogra vonatkozó feltételekkel kapcsolatos lényeges tények hamis feltüntetését azonosították az említett irányelvvvel összefüggésben elkövetett csalás jellemző eseteiként.
- (5) A tagállamok által kiállított nemzeti személyazonosító igazolványok, valamint a más tagállamban tartózkodó uniós polgárok és családtagjaik számára kiállított tartózkodási engedélyek biztonsági szintje jelentősen eltér. Ezen eltérések növelik a meghamisítás és az okmányokkal való visszaélés kockázatát, és gyakorlati nehézségeket is okoznak a polgároknak, amikor azok élni kívánnak a szabad mozgáshoz való jogukkal. Az okmányhamisítás kockázatait elemző európai hálózat statisztikái azt mutatják, hogy a hamisított személyazonosító igazolványokkal kapcsolatos esetek száma az idő múlásával emelkedett.

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 78. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 4-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 6-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

- (6) A Bizottság a „Fokozott biztonság a mobilitás korában: a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos információcsere javítása és a külső határok megerősítése” című, 2016. szeptember 14-i közleményében hangsúlyozta, hogy a biztonságos úti és személyazonosító okmányok döntő fontosságúak minden olyan esetben, amikor kétséget kizáróan meg kell állapítani egy személy személyazonosságát, és bejelentette, hogy cselekvési tervet terjeszt elő az úti okmányokkal való visszaélés kezelésére. Az említett közlemény szerint a továbbfejlesztett megközelítés – különösen a terrorizmushoz és a határokon átnyúló bűnözéshez kapcsolódó –, az okmánybiztonság hiányosságából eredő visszaélések és a belső biztonság elleni fenyegetések megelőzését szolgáló szilárd rendszereken nyugszik.
- (7) A Bizottság úti okmányokkal való visszaéléssel szembeni európai reagálás megerősítésére irányuló, 2016. december 8-i cselekvési terve (a továbbiakban: a 2016. évi cselekvési terv) szerint a külső határokon és a belső, határellenőrzés nélküli térségen belül felderített hamis okmányok legalább háromnegyede esetében is azt a látszatot akarják kelteni, hogy a tagállamok és a schengeni társult országok állították ki azokat. A tagállamok által kiállított, kevésbé biztonságos nemzeti személyazonosító igazolványok a schengeni térségen belüli utazásra használt, leggyakrabban felderített hamis okmányok körébe tartoznak.
- (8) A személyazonossággal való visszaélés megakadályozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy nemzeti joguk megfelelően szankcionálja a személyazonosító okmányok meghamisítását és utánczását, továbbá az ilyen meghamisított vagy utánczott okmányok használatát.
- (9) A 2016. évi cselekvési terv foglalkozott a hamis személyazonosító igazolványokból és tartózkodási okmányokból eredő kockázattal. A Bizottság a 2016. évi cselekvési tervben és az uniós polgárságról szóló 2017. évi jelentésében elkötelezte magát amellett, hogy elemzi a személyazonosító igazolványok és a tartózkodási okmányok biztonságának javítását lehetővé tevő szakpolitikai lehetőségeket.
- (10) A 2016. évi cselekvési terv szerint a hiteles és biztonságos személyazonosító igazolványok kiállításához megbízható személyazonosság-regisztrációs eljárásra és a kérelmezési eljárás alátámasztásához szükséges biztonságos személyazonosító alapidokumentumokra van szükség. Tekintettel arra, hogy egyre több hamis személyazonosító alapidokumentumot használnak fel, a Bizottságnak, a tagállamoknak és az illetékes uniós ügynökségeknek továbbra is együtt kell működniük annak érdekében, hogy ezek a személyazonosító alapidokumentumok kevésbé legyenek hamisíthatók.
- (11) E rendelet nem kötelezi a tagállamokat személyazonosító igazolványok vagy tartózkodási okmányok bevezetésére abban az esetben, ha ezekről a nemzeti jog nem rendelkezik, és nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét sem, hogy a nemzeti jog alapján, az uniós jog hatályán kívül eső egyéb tartózkodási okmányokat állítsanak ki, például olyan tartózkodási kártyákat, amelyeket állampolgárságra való tekintet nélkül a területükön tartózkodó összes lakos számára kiállítanak.
- (12) Ez a rendelet nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy személyazonosítási célból az úti okmányoktól eltérő egyéb okmányokat, például vezetői engedélyeket is elfogadjanak, feltéve, hogy ez megkülönböztetésmentesen történik.
- (13) Azok a személyazonosító okmányok, amelyeket olyan polgárok számára állítottak ki, akiknek szabad mozgáshoz való jogát az uniós vagy a nemzeti jog szerint korlátozták, és amelyek kifejezetten utalnak arra, hogy nem használhatók úti okmányokként, nem tekintendők e rendelet hatálya alá tartozóknak.
- (14) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (a továbbiakban: az ICAO) a géppel olvasható úti okmányokról szóló 9303. sz. dokumentuma (hetedik kiadás, 2015) (a továbbiakban: az ICAO 9303. sz. dokumentuma) ötödik részének megfelelő olyan úti okmányok, amelyek nem szolgálnak személyazonosítási célokra a kiállító tagállamban – például az Írország által kiállított útlevel –, nem tekintendők e rendelet hatálya alá tartozóknak.
- (15) E rendelet nem érinti az elektronikus úton történő azonosítási funkcióval ellátott személyazonosító igazolványoknak és tartózkodási okmányoknak a tagállamok által egyéb célokra való alkalmazását, sem pedig a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított szabályokat, amely rendelet az elektronikus azonosítás egész Unióra kiterjedő, a közszolgáltatások igénybevétele tekintetében való kölcsönös elismeréséről rendelkezik, és amely az elektronikus azonosító eszközök más tagállamban való, bizonyos feltételek melletti kölcsönös elismerésének előírásával segíti a más tagállamba költöző polgárokat. A személyazonosító igazolványok továbbfejlesztése várhatóan könnyebb személyazonosítást tesz lehetővé és hozzájárul a szolgáltatásokhoz való könnyebb hozzáféréshez.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

- (16) A személyazonosító igazolványok és a tartózkodási okmányok megfelelő ellenőrzéséhez szükséges, hogy a tagállamok az ezen rendelet hatálya alá tartozó mindegyik típusú okmányra a megfelelő elnevezést alkalmazzák. Az ezen rendelet hatálya alá tartozó okmányok más tagállamokban való ellenőrzésének megkönnyítése érdekében az okmány elnevezését az uniós intézmények legalább egy további hivatalos nyelvén is fel kell tüntetni. Amennyiben a tagállamok már alkalmazzák a „személyazonosító igazolványtól” eltérő, jól bevált megjelöléseket a személyazonosító okmányokra, hivatalos nyelvükön vagy nyelveiken továbbra is megtehetik ezt. A jövőben azonban nem lehet új megnevezéseket bevezetni.
- (17) A biztonsági elemek szükségesek az okmány hitelességének ellenőrzéséhez és az egyén személyazonosságának megállapításához. A biztonsági minimumszabályok meghatározása, valamint a biometrikus adatoknak a személyazonosító igazolványokba és az olyan családtagok tartózkodási kártyáiba való beillesztése, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, fontos lépést jelent afelé, hogy biztonságosabbá váljon az érintett okmányok Unión belüli használata. Az ilyen biometrikus azonosítók alkalmazása elősegíti azt is, hogy az uniós polgárok teljes mértékben élhessenek a szabad mozgáshoz való jogukkal.
- (18) Az arcképnek és két ujjnyomatnak (a továbbiakban: a biometrikus adatok) a személyazonosító igazolványokon és tartózkodási kártyákon történő tárolása, ami a harmadik országbeli állampolgárok biometrikus útlevelei és tartózkodási engedélyei esetében már előírás, megfelelő módon ötvözi a megbízható személyazonosítást és hitelesítést mérsékelt családi kockázat fennállása mellett, a személyazonosító igazolványok és tartózkodási kártyák biztonságának megerősítése céljából.
- (19) Általános gyakorlatként az okmányok hitelességének és a birtokos személyazonosságának ellenőrzése céljából a tagállamoknak elsősorban az arcképet kell ellenőrizniük, és amennyiben az okmány hitelességének és a birtokos személyazonosságának kétséget kizáró megerősítésére van szükség, a tagállamoknak az ujjnyomatokat is ellenőrizniük kell.
- (20) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azokban az esetekben, amikor a biometrikus adatok ellenőrzése nem erősíti meg az okmány hitelességét vagy birtokosának személyazonosságát, a szakképzett személyzet kötelező manuális ellenőrzést hajtson végre.
- (21) Ez a rendelet nem szolgáltat jogalapot a biometrikus adatok tárolására vonatkozó nemzeti szintű tagállami adatbázisok létrehozására és fenntartására, amelyre az adatvédelemre vonatkozó uniós jognak megfelelő nemzeti jog vonatkozik. Továbbá e rendelet nem szolgáltat jogalapot egy uniós szintű központi adatbázis létrehozásához vagy fenntartásához.
- (22) Az okmányok hitelességének és a birtokos személyazonosságának ellenőrzése céljából a biometrikus azonosítókat a személyazonosító igazolványok és tartózkodási okmányok adathordozóján kell gyűjteni és tárolni. Az ilyen ellenőrzést csak kellően felhatalmazott személyzet végezheti, és csak abban az esetben, ha az okmány bemutatását jogszabály írja elő. Ezenkívül a személyazonosító igazolványok vagy tartózkodási okmányok személyre szabásának céljából tárolt biometrikus azonosító adatokat kiemelten biztonságos módon, csak az okmány átvételének időpontjáig, és legkésőbb az okmány kiállításától számított 90 napig lehet tárolni. Ezen időszakot követően ezeket a biometrikus adatokat azonnal törölni kell vagy meg kell semmisíteni. Ez nem érinti ezen adatoknak az adatvédelemre vonatkozó uniós és nemzeti joggal összhangban történő egyéb kezelését.
- (23) E rendelet alkalmazásában az ICAO 9303. sz. dokumentumában meghatározott azon jellemzőket kell figyelembe venni, amelyek biztosítják a globális interoperabilitást többek között a gép általi olvashatóság és a szemrevételezés tekintetében.
- (24) A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy a személyek nemét feltüntetik-e az e rendelet hatálya alá tartozó okmányokban. Amennyiben egy tagállam az ilyen okmányokban feltünteti a személy nemét, az ICAO 9303. sz. dokumentumában szereplő „F”, „M” vagy „X” jelöléseket, vagy adott esetben az adott tagállam nyelvén vagy nyelvein az azoknak megfelelő egy betűből álló kezdőbetűt kell alkalmazni.
- (25) Annak biztosítása érdekében, hogy az 1030/2002/EK tanácsi rendelet⁽⁵⁾ értelmében elfogadott jövőbeni biztonsági szabályokat és műszaki előírásokat adott esetben kellően figyelembe vegyék a személyazonosító igazolványok és a tartózkodási kártyák tekintetében, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁶⁾ megfelelően kell gyakorolni. E célból a Bizottságot az 1683/95/EK tanácsi rendelet⁽⁷⁾ 6. cikkével létrehozott bizottság segíti. Az utánzás és a meghamisítás kockázatának megelőzése érdekében az elfogadott végrehajtási jogi aktusokat szükség esetén titkosítani lehet.

(5) A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

(6) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(7) A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

- (26) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a biometrikus azonosítók gyűjtése tekintetében megfelelő és hatékony eljárások álljanak rendelkezésre, amely eljárások megfelelnek a Chartában, az Európa Tanács emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményében, valamint az Egyesült Nemzetek gyermek jogairól szóló egyezményében meghatározott jogoknak és elveknek. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a gyermek mindenek felett álló érdeke az adatgyűjtési eljárás egésze során elsődleges szempont legyen. Ennek érdekében a szakképzett személyzetnek megfelelő képzésben kell részesülnie a biometrikus azonosítók gyűjtésének gyermekbarát gyakorlatairól.
- (27) Amennyiben nehézségekkel jár a biometrikus azonosítók gyűjtése, a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre az érintett személy méltóságának tiszteletben tartására. Ezért figyelembe kell venni a nemekhez, valamint a gyermekek és a különleges bánásmódot igénylő személyek sajátos igényeihez kapcsolódó egyedi megfontolásokat.
- (28) A személyazonosító igazolványok biztonságára és formátumára vonatkozó minimumszabályok bevezetése lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy ezen okmányok hitelességére támaszkodhassanak a szabad mozgáshoz való jogokkal élő uniós polgárok esetében. A megerősített biztonsági szabályok bevezetésének kielégítő garanciát kell nyújtania a hatóságok és a magánszervezetek számára ahhoz, hogy az uniós polgárok által személyazonosítási célból használt személyazonosító igazolványok hitelességére támaszkodhassanak.
- (29) Az okmányt kiállító tagállam kék négyszögben negatív nyomtatással készített, tizenkét sárga csillaggal körülvett kétbetűs országcódja olyan megkülönböztető jel, amely megkönnyíti az okmány szemrevételezéssel történő ellenőrzését, különösen akkor, amikor birtokosa a szabad mozgáshoz fűződő jogát gyakorolja.
- (30) Bár fennmarad a további nemzeti elemek előírásának lehetősége, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy ezek az elemek ne csökkentsék a közös biztonsági elemek hatékonyságát, illetve ne érintsék hátrányosan a személyazonosító igazolványok határokon átnyúló kompatibilitását, például azt, hogy a személyazonosító igazolványoknak olvashatóknak kell lenniük az okmányt kiállító tagállamtól eltérő tagállamok által használt gépekkel is.
- (31) A biztonsági szabályok bevezetése a személyazonosító igazolványok és azon családtagok tartózkodási kártyái tekintetében, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, nem vezethet a díjak aránytalan emeléséhez az uniós polgárok és a harmadik országbeli állampolgárok számára. A tagállamoknak az ajánlati felhívások kibocsátásakor figyelembe kell venniük ezt az elvet.
- (32) A tagállamoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak biztosítása érdekében, hogy a biometrikus adatok helyesen azonosítsák azt a személyt, aki számára a személyazonosító igazolványt kiállítják. E célból a tagállamoknak meg kell fontolniuk a biometrikus azonosítók, különösen az arcképek, személyazonosító igazolványokat kiállító nemzeti hatóságok általi valós idejű nyilvántartásba vétellel történő begyűjtését.
- (33) A tagállamok kötelesek megosztani egymással a biztonságos adathordozón tárolt információkhoz való hozzáféréshez, az azok hitelesítéséhez és ellenőrzéséhez szükséges információkat. A biztonságos adathordozókhoz használt formátumoknak interoperábilisaknak kell lenniük, többek között az automatizált határátkelőhelyek tekintetében is.
- (34) A 2004/38/EK irányelv arról a helyzetről rendelkezik, amikor azon uniós polgárok számára vagy az uniós polgárok valamelyik tagállam állampolgárságával nem rendelkező azon családtagjai számára, akik nincsenek birtokában a szükséges úti okmányoknak, minden észszerű lehetőséget biztosítani kell arra, hogy más módon bizonyítsák, hogy a szabad mozgás jogával rendelkeznek. Ezek a módok magukban foglalhatják az ideiglenes jelleggel használt személyazonosító okmányokat és az ilyen családtagok számára kiállított tartózkodási kártyákat.
- (35) E rendelet tiszteletben tartja a Chartában és az Egyesült Nemzetek fogyatékkal élő személyek jogairól szóló egyezményében meghatározott kötelezettségeket. A tagállamokat ezért arra ösztönzik, hogy működjenek együtt a Bizottsággal olyan kiegészítő elemek beillesztése érdekében, amelyek a személyazonosító igazolványokat hozzáférhetőbbé és felhasználóbarátabbá teszik a fogyatékkal élő személyek, például a látássérültek számára. A tagállamoknak fel kell tárnuk a személyazonosító igazolványok kiállítására szolgáló megoldások, például a mobil regisztrációs eszközök használatának lehetőségét azon személyek számára, akik nem képesek felkeresni a személyazonosító igazolványok kiállításáért felelős hatóságokat.
- (36) Az uniós polgárok számára kiállított tartózkodási okmányoknak tartalmazniuk kell olyan meghatározott információkat, amelyek biztosítják, hogy azokat az összes tagállamban ilyen okmányként azonosítsák. Ez meg kell, hogy könnyítse az uniós polgárok számára, hogy éljenek a szabad mozgás jogával és az ehhez kapcsolódó jogokkal, ugyanakkor a harmonizáció nem lehet nagyobb mértékű, mint ami a jelenlegi okmányok gyengeségeinek kiküszöbölése érdekében helyénvaló. A tagállamok szabadon megválaszthatják, hogy milyen formátumban állítják ki ezeket az okmányokat, ám azokat csak az ICAO 9303. sz. dokumentumában szereplő előírásoknak megfelelő formátumban állíthatják ki.

- (37) Az azon családtagok számára kiállított tartózkodási okmányok esetében, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, helyénvaló az (EU) 2017/1954 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽⁸⁾ módosított 1030/2002/EK rendeletben meghatározottakkal azonos formátumot és biztonsági elemeket alkalmazni. Ezek az okmányok a tartózkodáshoz való jog bizonyítása mellett mentesítik az egyébként vízumkötelezettség alá tartozó birtokosaikat a vízum megszerzésének kötelezettsége alól abban az esetben, amikor az Unió területén belül az uniós polgár kíséretében utaznak vagy hozzá csatlakoznak.
- (38) A 2004/38/EK irányelv úgy rendelkezik, hogy azon családtagok számára, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, a „Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára” elnevezésű okmányt kell kiállítani. Azonosításuk megkönnyítése érdekében az uniós polgárok családtagjai számára kiállított tartózkodási kártyáknak egységes elnevezéssel és kóddal kell rendelkezniük.
- (39) A biztonsági kockázatot és a tagállamokra háruló költségeket egyaránt figyelembe véve fokozatosan ki kell vonni az olyan személyazonosító igazolványokat és az uniós polgárok családtagjainak kiállított olyan tartózkodási kártyákat, amelyek tekintetében a biztonsági szabályok nem kielégítőek. Általában a személyazonosító igazolványokra vonatkozó tíz éves és a tartózkodási kártyákra vonatkozó öt éves fokozatos kivonási időszaknak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy egyensúlyban álljon az okmányok szokásos lecserélési gyakorisága és az Unión belül fennálló biztonsági hiányosságok felszámolásának szükségessége. Azon kártyák esetében azonban, amelyekből fontos biztonsági elemek hiányoznak, vagy géppel nem olvashatóak, biztonsági okok miatt rövidebb fokozatos kivonási időszakot kell meghatározni.
- (40) Az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁹⁾ alkalmazandó az e rendelet alkalmazásával összefüggésben kezelendő személyes adatok tekintetében. Szükség van a kezelt személyes adatokra vonatkozó biztosítékok további pontosítására, különösen a különleges adatok, mint például a biometrikus azonosítók tekintetében. Az érintetteket tájékoztatni kell arról, hogy okmányaikban egy a biometrikus adataikat tartalmazó adathordozó található, ezen belül ennek kontaktmentes hozzáférhetőségéről, valamint a személyazonosító igazolványaikban és tartózkodási okmányaikban megtalálható adatok felhasználásának minden esetéről. Az érintettek számára mindenképpen hozzáférést kell biztosítani a személyazonosító igazolványaikban és tartózkodási okmányaikban kezelt személyes adatokhoz, és hibás vagy hiányos adatok esetében új okmány kiállítása révén biztosítani kell számukra az azok helyesbítéséhez való jogot. Az adathordozónak kiemelten biztonságosnak kell lennie, és hatékony védelmet kell nyújtania a rajta tárolt személyes adatoknak a jogosulatlan hozzáféréssel szemben.
- (41) A tagállamoknak felelőseknek kell lenniük a biometrikus adatok megfelelő kezeléséért, az adatok gyűjtésétől azoknak a kiemelten biztonságos adathordozón történő tárolásáig, az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban.
- (42) A tagállamoknak különös körültekintéssel kell eljárniuk, amikor külső szolgáltatóval működnek együtt. Az ilyen együttműködés nem zárhatja ki a tagállamnak a személyes adatokkal kapcsolatos kötelezettségek megsértése miatt az uniós vagy a nemzeti jog alapján keletkező felelősségét.
- (43) E rendeletben meg kell határozni a személyazonosító igazolványok és tartózkodási okmányok adathordozóján tárolt adatok gyűjtésének és tárolásának alapját. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az uniós vagy a nemzeti joggal összhangban, és figyelembe véve a szükségesség és az arányosság elvét, elektronikus szolgáltatások vagy a személyazonosító igazolványokkal vagy tartózkodási okmányokkal kapcsolatos egyéb célok érdekében más adatokat is tároljanak az adathordozón. Az ilyen egyéb adatoknak a kezelését, ezen belül a gyűjtésüket és a lehetséges felhasználási céljaikat az uniós vagy a nemzeti jognak engedélyeznie kell. Minden nemzeti adatot fizikailag vagy logikailag el kell különíteni az e rendeletben említett biometrikus adatoktól, és azokat az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban kell kezelni.
- (44) Ezt a rendeletet a tagállamoknak legkésőbb 24 hónappal a hatálybalépésének napja után alkalmazniuk kell. A tagállamok e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától csak az e rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelő okmányokat állíthatnak ki.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1954 rendelete (2017. október 25.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló 1030/2002/EK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 286., 2017.11.1., 9. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- (45) A Bizottságnak a rendelet végrehajtásáról – ezen belül a biztonság szintjének megfelelőségéről, az alapvető jogokra és az adatvédelmi elvekre gyakorolt hatásokat figyelembe véve – az alkalmazás kezdőnapjától számított két év, illetve tizenegy év elteltével jelentést kell tennie. A jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodással⁽¹⁰⁾ összhangban a Bizottságnak az e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított hat év elteltével, majd azt követően hatévente értékelést kell végeznie e rendeletről a meghatározott nyomkövetési rendelkezések révén gyűjtött információk alapján annak értékelése céljából, hogy milyen tényleges hatásokkal járt a rendelet, és hogy szükség van-e további lépések megtételére. A nyomkövetés céljából a tagállamoknak statisztikákat kell gyűjteniük az általuk kiállított személyazonosító igazolványok és tartózkodási okmányok számáról.
- (46) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a biztonság megerősítését és az uniós polgárok és a családtagjaik által a szabad mozgás joga gyakorlásának megkönnyítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés léptéke vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (47) Ez a rendelet tiszteletben tartja a különösen a Charta által elismert alapvető jogokat és elveket, köztük az emberi méltóságot, a személyi integritáshoz való jogot, az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmát, a törvény előtti egyenlőséget és a megkülönböztetés tilalmát, a gyermekek jogait, az idősek jogait, a magán- és a családi élet tiszteletben tartását, a személyes adatok védelméhez való jogot, a szabad mozgás jogát, valamint a hatékony jogorvoslathoz való jogot. E rendelet alkalmazásakor a tagállamoknak meg kell felelniük a Chartának.
- (48) Az európai adatvédelmi biztos és az Alapjogi Ügynökség 2018. augusztus 10-én⁽¹¹⁾, illetve 2018. szeptember 5-én⁽¹²⁾ véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

E rendelet megerősíti a tagállamok által állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra és a tagállamok által az uniós polgárok és azok családtagjai részére az Unióban való szabad mozgáshoz való joguk gyakorlására kiállított tartózkodási okmányokra vonatkozó biztonsági szabályokat.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet a következőkre alkalmazandó:

- a) a tagállamok által saját állampolgáraik számára kiállított személyazonosító igazolványok, a 2004/38/EK irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint;

E rendelet nem alkalmazandó az ideiglenes jelleggel kiállított, hat hónapnál rövidebb érvényességi idejű személyazonosító okmányokra.

- b) a három hónapnál hosszabb ideig a fogadó tagállamban tartózkodó uniós polgárok számára a 2004/38/EK irányelv 8. cikkével összhangban kiállított bejelentkezésről szóló igazolás, valamint az uniós polgárok számára a 2004/38/EK irányelv 19. cikkével összhangban, kérelemre kiállított, huzamos tartózkodási jogot igazoló okmányok;
- c) a 2004/38/EK irányelv 10. cikkével összhangban kiállított tartózkodási kártyák az uniós polgárok azon családtagjai számára, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, valamint a 2004/38/EK irányelv 20. cikkével összhangban kiállított huzamos tartózkodási kártyák az uniós polgárok azon családtagjai számára, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai.

⁽¹⁰⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL C 338., 2018.9.21., 22. o.

⁽¹²⁾ Még nem tették közzé.

II. FEJEZET

NEMZETI SZEMÉLYAZONOSÍTÓ IGAZOLVÁNYOK

3. cikk

Biztonsági szabályok/formátum/előírások

(1) A tagállamok által kiállított személyazonosító igazolványokat ID-1 formátumban kell előállítani, és azoknak tartalmazniuk kell egy géppel olvasható vizsgálati zónát. Ezeknek a személyazonosító igazolványoknak az ICAO 9303. sz. dokumentumában meghatározott előírásokon és biztonsági minimumszabályokon kell alapulniuk, és meg kell felelniük az (EU) 2017/1954 rendelettel módosított 1030/2002/EK rendelet mellékletének c), d), f) és g) pontjában meghatározott követelményeknek.

(2) A személyazonosító igazolványokon szereplő adatelemeknek meg kell felelniük az ICAO 9303. sz. dokumentumának ötödik részében meghatározott előírásoknak.

Az első albekezdéstől eltérve, az okmány száma az I. zónába is beilleszthető, és a személy nemének megjelölése nem kötelező.

(3) Az okmányon fel kell tüntetni a „Személyazonosító igazolvány” elnevezést, vagy egyéb jól bevált nemzeti elnevezést a kiállító tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, és a „Személyazonosító igazolvány” szavakat az uniós intézmények hivatalos nyelveinek legalább egyikén.

(4) A személyazonosító igazolvány előlapján az igazolványt kiállító tagállam kék négyszögben negatív nyomtatással készített, tizenkét sárga csillaggal körülvett kétbetűs országcódjának kell szerepelnie.

(5) A személyazonosító igazolványoknak magukban kell foglalniuk egy kiemelten biztonságos adathordozót, amely tartalmazza a birtokos arcképmását és két ujjnyomatot interoperábilis digitális formátumban. A biometrikus azonosítók rögzítéséhez a tagállamoknak a C(2018)7767 bizottsági végrehajtási határozatban ⁽¹³⁾ megállapított műszaki előírásokat kell alkalmazniuk.

(6) Az adathordozónak elegendő kapacitással és képességgel kell rendelkeznie az adatok sértetlenségének, hitelességének és titkosságának biztosításához. A tárolt adatoknak kontaktmentesen hozzáférhetőeknek kell lenniük, és azok védelmét a C(2018)7767 végrehajtási határozat szerint kell biztosítani. A tagállamok megosztják egymással az adathordozó hitelesítéséhez, valamint az (5) bekezdésben említett biometrikus adatokhoz való hozzáféréshez és az azok ellenőrzéséhez szükséges információkat.

(7) A 12 év alatti gyermekek mentesülhetnek az ujjnyomatadási kötelezettség alól.

A 6 év alatti gyermekek mentesülnek az ujjnyomatadási kötelezettség alól.

Azon személyek, akik az ujjnyomatadásra fizikailag képtelenek, mentesülnek az ujjnyomatadási kötelezettség alól.

(8) Amennyiben szükséges és az elérendő céllal arányban áll, a tagállamok rögzíthetnek olyan, nemzeti használatra szolgáló adatokat és észrevételeket, amelyek nemzeti jogukkal összhangban szükségesek lehetnek. A biztonsági minimumszabályok hatékonysága és a személyazonosító igazolványok határokon átnyúló kompatibilitása ennek eredményeképpen nem csökkenhet.

(9) Ha a tagállamok kettős interfészt vagy különálló adathordozót építenek be a személyazonosító igazolványba, a kiegészítő adathordozónak meg kell felelnie a vonatkozó ISO-szabványoknak, és nem zavarhatja az (5) bekezdésben említett adathordozót.

(10) Ha a tagállamok a személyazonosító igazolványokban elektronikus szolgáltatások – például e-kormányzat és e-üzletvitel – céljaira szolgáló adatokat tárolnak, az ilyen nemzeti adatokat fizikailag vagy logikailag el kell különíteni az (5) bekezdésben említett biometrikus adatoktól.

(11) Ha a tagállamok további biztonsági elemekkel egészítik ki a személyazonosító igazolványokat, ennek eredményeképpen nem csökkenhet az ilyen személyazonosító igazolványok határokon átnyúló kompatibilitása és a biztonsági minimumszabályok hatékonysága.

⁽¹³⁾ A Bizottság C(2018)7767 végrehajtási határozata (2018. november 30) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumára vonatkozó műszaki előírások megállapításáról és a C(2002)3069 határozat hatályon kívül helyezéséről.

4. cikk

Az érvényességi idő

- (1) A személyazonosító igazolványok érvényességi ideje legalább öt év és legfeljebb tíz év.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok a következő érvényességi időket is előírhatják:
 - a) kevesebb mint öt év a kiskorúak számára kiállított személyazonosító igazolványok esetében;
 - b) kivételes esetekben kevesebb mint öt év az egyedi és korlátozott körülmények között élő személyek számára kiállított személyazonosító igazolványok esetében, és amennyiben az érvényességi időt az uniós és a nemzeti jognak megfelelően korlátozzák;
 - c) több mint tíz év a 70 éves vagy annál idősebb személyek számára kiállított személyazonosító igazolványok esetében.
- (3) A tagállamok 12 hónapos vagy annál rövidebb érvényességű személyazonosító igazolványt állítanak ki, amennyiben ideiglenesen fizikailag lehetetlen a kérelmező bármelyik ujjáról ujjnyomatot venni.

5. cikk

Fokozatos kivonás

- (1) A 3. cikkben meghatározott követelményeknek meg nem felelő személyazonosító igazolványok érvényessége a lejáratuk időpontjában vagy 2031. augusztus 3-ig szűnik meg, attól függően, hogy melyik következik be korábban.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve:
 - a) azon személyazonosító igazolványok érvényessége, amelyek nem felelnek meg az ICAO 9303. sz. dokumentumának második részében meghatározott biztonsági minimumszabályoknak, vagy amelyek nem tartalmazzák a (3) bekezdésben meghatározott géppel olvasható vizsgálati zónát, a lejáratuk időpontjában vagy 2026. augusztus 3-ig szűnik meg, attól függően, hogy melyik következik be korábban;
 - b) 2021. augusztus 2-án 70 éves vagy annál idősebb személyek számára kiállított, az ICAO 9303. sz. dokumentumának második részében meghatározott biztonsági minimumszabályoknak megfelelő, és a (3) bekezdésben meghatározott géppel olvasható vizsgálati zónával rendelkező személyazonosító igazolványok érvényessége lejáratuk időpontjában szűnik meg.
- (3) A (2) bekezdés alkalmazásában géppel olvasható vizsgálati zóna:
 - a) az ICAO 9303. sz. dokumentuma harmadik részének megfelelő, géppel olvasható vizsgálati zóna; vagy
 - b) bármely más, géppel olvasható vizsgálati zóna, amelyre vonatkozóan a kiállító tagállam közli a benne tárolt információk leolvasásához és megjelenítéséhez szükséges szabályokat, kivéve, ha egy tagállam 2021. augusztus 2-ig értesíti a Bizottságot az ezen információk leolvasására és megjelenítésére vonatkozó képessége hiányáról.

Az első albekezdés (b) pontjában említett értesítés kézhezvételekor a Bizottság erről megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot és a Tanácsot.

III. FEJEZET

AZ UNIÓS POLGÁROK TARTÓZKODÁSI OKMÁNYAI

6. cikk

A feltüntetendő minimális információk

A tagállamok által az uniós polgárok számára kiállított tartózkodási okmányoknak legalább a következőket fel kell tüntetniük:

- a) az okmány elnevezése az érintett tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, és az uniós intézmények hivatalos nyelveinek legalább egyikén;
- b) egyértelmű hivatkozás arra, hogy az okmányt a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően, uniós polgár részére állították ki;
- c) az okmány száma;
- d) a birtokos neve (családi név és utónév (utónevek));
- e) a birtokos születési ideje;

- f) a 2004/38/EK irányelv 8. és 19. cikkével összhangban kiállított, a bejelentkezésről szóló igazolásokon és a huzamos tartózkodási jogot igazoló okmányokon feltüntetendő információk;
- g) a kiállító hatóság;
- h) az előlapon az okmányt kiállító tagállam kék négyszögben negatív nyomtatással készített, tizenkét sárga csillaggal körülvett kétbetűs országkódja.

Ha egy tagállam úgy dönt, hogy ujjnyomatot vesz, a 3. cikk (7) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

Azon személyek, akik az ujjnyomatadásra fizikailag képtelenek, mentesülnek az ujjnyomatadási kötelezettség alól.

IV. FEJEZET

TARTÓZKODÁSI KÁRTYA AZON CSALÁDTAGOK SZÁMÁRA, AKIK NEM VALAMELYIK TAGÁLLAM ÁLLAMPOLGÁRAI

7. cikk

Egységes formátum

(1) Amikor a tagállamok tartózkodási kártyákat állítanak az uniós polgárok azon családtagjai számára, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, ugyanazt a formátumot alkalmazzák, mint amelyet az (EU) 2017/1954 rendelettel módosított és a C(2018)7767 végrehajtási határozattal végrehajtott 1030/2002/EK rendelet meghatároz.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a kártyán fel kell tüntetni a „Tartózkodási kártya” vagy a „Huzamos tartózkodási kártya” elnevezést. A tagállamoknak jelölniük kell, hogy ezeket az okmányokat a 2004/38/EK irányelvvel összhangban uniós polgár családtagja részére állították ki. E célból a tagállamok az „uniós polgár 2004/38/EK irányelv 10. cikke szerinti családtagja”, vagy az „uniós polgár 2004/38/EK irányelv 20. cikke szerinti családtagja” szabványos kódot használnak a [10]-es adatmezőben az (EU) 2017/1954 rendelettel módosított 1030/2002/EK rendelet mellékletében említettek szerint.

(3) A tagállamok a nemzeti jogukkal összhangban rögzíthetnek nemzeti használatra szolgáló adatokat. Az ilyen adatok rögzítésekor és tárolásakor a tagállamok tiszteletben tartják az (EU) 2017/1954 rendelettel módosított 1030/2002/EK rendelet 4. cikkének második bekezdésében meghatározott előírásokat.

8. cikk

A meglévő tartózkodási kártyák fokozatos kivonása

(1) Az uniós polgárok valamelyik tagállam állampolgárságával nem rendelkező családtagjai azon tartózkodási kártyáinak érvényessége, amelyek nem felelnek meg a 7. cikk követelményeinek, a lejáratuk időpontjában vagy 2026. augusztus 3-ig szűnik meg, attól függően, hogy melyik következik be korábban.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az uniós polgárok valamelyik tagállam állampolgárságával nem rendelkező családtagjai azon tartózkodási kártyáinak érvényessége, amelyek nem felelnek meg az ICAO 9303. sz. dokumentumának második részében meghatározott biztonsági minimumszabályoknak, vagy amelyek nem tartalmazzak az ICAO 9303. sz. dokumentumának harmadik részében meghatározott, géppel olvasható vizsgálati zónát, a lejáratuk időpontjában vagy 2023. augusztus 3-ig szűnik meg, attól függően, hogy melyik következik be korábban.

V. FEJEZET

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Kapcsolattartó pont

(1) Mindegyik tagállam kijelöl legalább egy központi hatóságot kapcsolattartó pontként e rendelet végrehajtására. Amennyiben egy tagállam egynél több központi hatóságot jelölt ki, meg kell jelölnie, hogy az említett hatóságok közül e rendelet végrehajtásában melyik lesz a kapcsolattartó pont. A tagállam közli e hatóság nevét a Bizottsággal és a többi tagállammal. Ha egy tagállam az általa kijelölt hatóságot módosítja, erről tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kapcsolattartó pontok ismerjék a vonatkozó, az (EU) 2018/1724 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁴⁾ meghatározott egységes digitális kapuban foglalt uniós szintű információs és segítségnyújtó szolgáltatásokat, és képesek legyenek együttműködni az ilyen szolgáltatásokkal.

10. cikk

A biometrikus azonosítók gyűjtése

(1) A biometrikus azonosítók gyűjtését kizárólag a személyazonosító igazolványok és a tartózkodási kártyák kiállításáért felelős hatóságok által kijelölt szakképzett és kellően felhatalmazott személyzet végezheti a személyazonosító igazolványok tekintetében a 3. cikk (5) bekezdésében, a tartózkodási kártyák tekintetében pedig a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kiemelten biztonságos adathordozóba történő beillesztés céljából. Az első mondattól eltérve, az ujjnyomatokat kizárólag az említett hatóságok szakképzett és kellően felhatalmazott személyzete gyűjtheti be, kivéve abban az esetben, amikor a kérelmet a tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainál nyújtják be.

Annak biztosítása érdekében, hogy a biometrikus azonosítók egyezzenek a kérelmező személyazonosságával, a kérelmezőnek minden egyes kérelem esetében legalább egyszer személyesen meg kell jelennie a kiállítási eljárás során.

(2) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a biometrikus azonosítók gyűjtése tekintetében megfelelő és hatékony eljárások álljanak rendelkezésre, amely eljárások megfelelnek a Chartában, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményben, valamint az Egyesült Nemzetek gyermek jogairól szóló egyezményében meghatározott jogoknak és elveknek.

Amennyiben nehézségekkel jár a biometrikus azonosítók gyűjtése, a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre az érintett személy méltóságának tiszteletben tartása érdekében.

(3) Hacsak az uniós vagy a nemzeti jog adatkezelés céljából ezt nem írja elő, a személyazonosító igazolványok vagy tartózkodási okmányok személyre szabásának céljából tárolt biometrikus azonosítókat kiemelten biztonságos módon, csak az okmány átvételének időpontjáig, de minden esetben legfeljebb a kiállítástól számított 90 napig lehet tárolni. Ezen időszakot követően ezeket a biometrikus azonosítókat azonnal törölni kell vagy meg kell semmisíteni.

11. cikk

A személyes adatok védelme és a felelősség

(1) Az (EU) 2016/679 rendelet sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak az e rendelet alkalmazásában gyűjtött és tárolt adatok biztonságáról, sértetlenségéről, hitelességéről és titkosságáról.

(2) E rendelet alkalmazásában a személyazonosító igazolványok és tartózkodási okmányok kiállításáért felelős hatóságok az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének (7) bekezdésében említett adatkezelőnek tekintendők, és felelősek a személyes adatok kezeléséért.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok teljes körűen gyakorolhassák feladataikat az (EU) 2016/679 rendeletben említettek szerint, beleértve az összes személyes adathoz és az összes szükséges információhoz való hozzáférést, valamint az illetékes hatóságok bármely helyiségéhez vagy adatkezelő berendezéséhez való hozzáférést.

(4) A külső szolgáltatókkal való együttműködés nem zárja ki a tagállamnak a személyes adatokkal kapcsolatos kötelezettségek megsértése miatt az uniós vagy a nemzeti jog alapján keletkező felelősségét.

(5) A személyazonosító igazolvány vagy a tartózkodási okmány géppel olvasható formátumú információt csak e rendelettel és a kiállító tagállam nemzeti jogával összhangban tartalmazhat.

(6) A személyazonosító igazolványok és a tartózkodási okmányok adathordozójában tárolt biometrikus adatok csak az uniós és a nemzeti joggal összhangban, az illetékes nemzeti hatóságok és az uniós ügynökségek kellően felhatalmazott személyzete által, a következők ellenőrzése céljából használhatók fel:

- a) a személyazonosító igazolvány vagy a tartózkodási okmány hitelessége;
- b) az okmány birtokosának személyazonossága közvetlenül hozzáférhető, összehasonlítható jellemzők segítségével, amennyiben a személyazonosító igazolvány vagy a tartózkodási okmány bemutatását jogszabály írja elő.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1724 rendelete (2018. október 2.) az információkhoz, eljárásokhoz, valamint segítségnyújtó és problémamegoldó szolgáltatásokhoz hozzáférést biztosító egységes digitális kapu létrehozásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 295., 2018.11.21., 1. o.).

(7) A tagállamok nyilvántartást vezetnek az e rendelet 3. cikkének (5) bekezdésében említett adathordozóban tárolt biometrikus adatokhoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságokról, és azt évente közlik a Bizottsággal. A Bizottság az interneten közzéteszi ezen nemzeti nyilvántartások gyűjteményét.

12. cikk

Nyomon követés

A Bizottság 2020. augusztus 2-ig részletes programot határoz meg e rendelet kimeneteinek, eredményeinek és hatásának nyomon követésére, beleértve az alapvető jogokra gyakorolt hatását is.

A nyomonkövetési program meghatározza az adatok és az egyéb szükséges bizonyítékok gyűjtésének módjait és gyakoriságát. Meghatározza a Bizottság és a tagállamok által az adatok és az egyéb bizonyítékok gyűjtése és elemzése érdekében teendő intézkedéseket.

A tagállamok biztosítják a Bizottság számára az ilyen nyomon követéshez szükséges adatokat és egyéb bizonyítékokat.

13. cikk

Jelentéstétel és értékelés

(1) A Bizottság e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított két évvel, illetve tizenegy évvel jelentést nyújt be e rendelet végrehajtásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, különös tekintettel az alapvető jogok és a személyes adatok védelmére.

(2) A Bizottság e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított hat évvel, majd azt követően hatévente elvégzi e rendelet értékelését, és a főbb megállapításokról beszámol az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentés különösen a következőkre összpontosít:

- a) e rendelet alapvető jogokra gyakorolt hatása;
- b) az uniós polgárok mobilitása;
- c) a biometrikus ellenőrzés hatékonysága az úti okmányok biztonságának biztosításában;
- d) a tartózkodási kártyák úti okmányként való esetleges használata;
- e) a személyazonosító igazolványok kinézetének esetleges további harmonizációja;
- f) az ideiglenesen használt személyazonosító okmányok közös biztonsági elemei bevezetésének szükségessége azok jobb felismerhetősége érdekében.

(3) A tagállamok és az illetékes uniós ügynökségek megküldik az említett jelentések elkészítéséhez szükséges információkat a Bizottságnak.

14. cikk

További technikai előírások

(1) Annak biztosítása érdekében, hogy a 2. cikk a) és c) pontjában említett személyazonosító igazolványok és tartózkodási okmányok megfeleljenek a jövőbeni biztonsági minimumszabályoknak, a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén további technikai előírásokat állapít meg a következőkre vonatkozóan:

- a) újabb biztonsági elemek és követelmények, ideértve az utánzás, a meghamisítás és a hamisítás elleni megerősített előírásokat;
- b) a 3. cikk (5) bekezdésében említett biometrikus jellemzők adathordozójára és biztonságára vonatkozó műszaki előírások, beleértve a jogosulatlan hozzáférés megelőzését és a hitelesítés megkönnyítését is;
- c) az arckép és az ujjnyomatok minőségére és közös műszaki előírásaira vonatkozó követelmények.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 15. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A 15. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban olyan döntés is hozható, hogy az e cikkben említett előírásoknak titkosaknak kell lenniük és azokat nem lehet nyilvánosságra hozni. Ebben az esetben ezeket csak a tagállamok által kijelölt, a nyomtatásért felelős szervek, valamint a tagállamok vagy a Bizottság által kellően felhatalmazott személyek számára kell rendelkezésre bocsátani.

(3) Minden tagállam kijelöl egy szervezet, amely a személyazonosító igazolványok nyomtatásáért felelős, és egy szervezet, amely az uniós polgárok családtagjai tartózkodási kártyájának nyomtatásáért felelős, és közli e szervek nevét a Bizottsággal és a többi tagállammal. A tagállamoknak jogukban áll megváltoztatni e kijelölt szervezetet, és erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot és a többi tagállamot.

A tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a személyazonosító igazolványok és az uniós polgárok családtagjai tartózkodási kártyáinak nyomtatásáért egyetlen felelős szervezet jelölnek ki, és e szerv nevét közlik a Bizottsággal és a többi tagállammal.

Két vagy több tagállam egyetlen közös szervezet is kijelölhet az említett célból, és erről tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.

15. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 1683/95/EK rendelet 6. cikke által létrehozott bizottság segíti. E bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2021. augusztus 2-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1158 IRÁNYELVE

(2019. június 20.)

a szülők és a gondozók vonatkozásában a munka és a magánélet közötti egyensúlyról és a 2010/18/EU tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 153. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, összefüggésben annak 153. cikke (1) bekezdésének i) pontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 153. cikke (1) bekezdésének i) pontja rendelkezik arról, hogy az Uniónak a férfiak és nők munkaerőpiaci esélyegyenlősége és az egyenlő munkahelyi bánásmód terén támogatnia kell és ki kell egészítenie a tagállamok tevékenységeit.
- (2) A férfiak és nők közötti egyenlőség az Unió egyik alapelve. Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdése rendelkezik arról, hogy az Uniónak elő kell mozdítania a nők és férfiak közötti egyenlőséget. Hasonlóképpen, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 23. cikke megköveteli, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőséget minden területen, így a foglalkoztatás, a munkavégzés és a díjazás területén is biztosítani kell.
- (3) A Charta 33. cikke akként rendelkezik, hogy a család és a munka összeegyeztetése érdekében mindenkinek joga van a védelemre a gyermekvállalással összefüggő okból történő elbocsátás ellen, valamint joga van a fizetett szülési és szülői szabadságra, ha gyermeke születik, vagy gyermeket fogad örökbe.
- (4) Az Unió megerősítette a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló, 2006. évi ENSZ-egyezményt. Ez az egyezmény szerves részét képezi az Unió jogrendjének, és az uniós jogi aktusokat lehetőség szerint olyan módon kell értelmezni, amely összhangban van az egyezmennyel. Az egyezmény, és különösen annak 7. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a részes feleknek minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk annak érdekében, hogy a fogyatékossgal élő gyermekek számára más gyermekekkel egyenlő alapon biztosítsák valamennyi emberi jog és alapvető szabadság teljes körű gyakorlását.
- (5) A tagállamok megerősítették a gyermekek jogairól szóló, 1989. évi ENSZ-egyezményt. Az egyezmény 18. cikkének (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy a gyermek nevelése és fejlődésének biztosítása a szülők közös felelőssége, cselekedeteiket pedig a gyermek mindenek felett álló érdekének kell vezetnie.
- (6) A munka és a magánélet közötti egyensúlyra vonatkozó szakpolitikáknak hozzá kell járulniuk a nemek közötti egyenlőség megteremtéséhez azáltal, hogy előmozdítják a nők munkaerőpiaci részvételét, a gondozási feladatok egyenlő megosztását a férfiak és a nők között, valamint a jövedelmek és díjazás tekintetében a nemek közötti különbségek felszámolását. Az ilyen szakpolitikáknak figyelembe kell venniük a demográfiai változásokat, így a népesség elöregedésének a hatásait.

⁽¹⁾ HL C 129., 2018.4.11., 44. o.

⁽²⁾ HL C 164., 2018.5.8., 62. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 4-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

- (7) A demográfiai változásokból eredő kihívások, valamint az egyes tagállamokban az állami kiadásokra ebből kifolyólag nehezedő nyomás miatt az informális gondozás iránti igény várhatóan növekedni fog.
- (8) Uniós szinten már több, a nemek közötti egyenlőség és a munkakörülmények területére vonatkozó irányelv is foglalkozik egyes, a munka és a magánélet közötti egyensúly szempontjából lényeges kérdésekkel, többek között a 2006/54/EK⁽⁴⁾ és a 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁵⁾, valamint a 92/85/EGK⁽⁶⁾, a 97/81/EK⁽⁷⁾ és a 2010/18/EU tanácsi irányelv⁽⁸⁾.
- (9) A nemek közötti egyenlőség, valamint a munka és a magánélet közötti egyensúly elvét az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérének 2. és 9. pontja is megerősíti.
- (10) A munka és a magánélet közötti egyensúly azonban továbbra is jelentős kihívást jelent sok szülő és gondozási feladatokat ellátó munkavállaló számára, különösen a hosszabb munkaidő és a változó munkaidő-beosztás miatt, ami hátrányosan befolyásolja a nők foglalkoztatását. A nők munkaerőpiaci alulreprezentáltságának egyik fő oka az, hogy nehéz egyensúlyt teremteni a munkával és a családdal kapcsolatos kötelezettségek között. A gyermekvállalást követően a nők valószínűleg kisebb óraszámban végeznek keresőtevékenységet, és több időt töltenek fizetés nélküli gondozási feladataik teljesítésével. Az adatok szerint a beteg vagy gondozásra szoruló hozzátartozók hátrányosan befolyásolják a nők foglalkoztatását, és vannak nők, akik emiatt teljesen kiesnek a munkaerőpiacról.
- (11) A jelenlegi uniós jogi keret csak korlátozott mértékben ösztönzi a férfiakat arra, hogy egyenlő mértékben vegyék ki részüket a gondozási feladatokból. A fizetett apasági és szülői szabadság hiánya sok tagállamban hozzájárul ahhoz, hogy az apák alacsony mértékben veszik igénybe a szabadságot. A munka és a magánélet közötti egyensúlyra vonatkozó szakpolitikák kialakításában jelentkező, a nők és a férfiak tekintetében megfigyelhető kiegyensúlyozatlanság tovább erősíti a nemi sztereotípiákat és a nemek közötti különbségeket a munka és a gondozás terén. Az egyenlő bánásmódra vonatkozó szakpolitikák céljának kell lennie, hogy foglalkozzanak a sztereotípiák kérdésével a férfi és női szakmák és szerepek terén, a szociális partnerek pedig arra kapnak ösztönzést, hogy tegyenek eleget azon alapvető szerepüknek, hogy tájékoztassák a munkavállalókat és a munkaadókat, és felhívják a figyelmüket a megkülönböztetés elleni küzdelemre. Igazolást nyert továbbá, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésére vonatkozó intézkedések, mint például a szabadságok vagy a rugalmas munkafeltételek apák általi igénybevétele pozitív hatással bír a tekintetben, hogy csökken a nők által végzett nem fizetett családi munka relatív mennyisége, és a nőknek több ideje marad keresőtevékenység folytatására.
- (12) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak azt is figyelembe kell venniük, hogy a családi vonatkozású szabadságoknak a nők és férfiak közötti egyenlő felhasználása más megfelelő intézkedések függvénye is – mint például az elérhető és megfizethető gyermekgondozási, illetve tartós gondozási szolgáltatások –, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a szülők és más gondozási feladatokat ellátó személyek beléphessenek a munkaerőpiacra, továbbra is a munkaerőpiacon maradhassanak, vagy visszatérhessenek oda. A munkavállalás gazdasági ellenőrzőinek megszüntetése szintén arra sarkallhatja a második keresőket – többségükben nőket –, hogy teljes mértékben részt vegyenek a munkaerőpiacon.
- (13) Ezen irányelv hatásának értékeléséhez a Bizottságnak és a tagállamoknak továbbra is együtt kell működniük, hogy összehasonlítható, nemek szerinti bontásban készülő statisztikákat dolgozzanak ki.
- (14) A Bizottság kétszakaszos konzultációt folytatott a szociális partnerekkel a munka és a magánélet közötti egyensúly megteremtésével kapcsolatos kihívásokról, az EUMSZ 154. cikkével összhangban. A szociális partnerek nem értékelték egyet abban, hogy tárgyalásokat kívánnának kezdeni ezekről a kérdésekről, köztük a szülői szabadságról sem. Fontos azonban, hogy a jelenlegi jogi keret modernizálása és kiigazítása útján lépések szülessenek ezen a téren, figyelembe véve az említett konzultációk, valamint az érdekelt felek és a polgárok véleményét kikérő nyilvános konzultáció eredményét.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/54/EK irányelve (2006. július 5.) a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról (HL L 204., 2006.7.26., 23. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/41/EU irányelve (2010. július 7.) az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 180., 2010.7.15., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 92/85/EGK irányelve (1992. október 19.) a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) (HL L 348., 1992.11.28., 1. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 97/81/EK irányelve (1997. december 15.) az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a részmunkaidős foglalkoztatásról kötött keretmegállapodásról (HL L 14., 1998.1.20., 9. o.).

⁽⁸⁾ A Tanács 2010/18/EU irányelve (2010. március 8.) a BUSINESSEUROPE, az UEAPME, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött, felülvizsgált keretmegállapodás végrehajtásáról és a 96/34/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 68., 2010.3.18., 13. o.).

- (15) A 2010/18/EU irányelv a szociális partnerek között létrejött keretmegállapodás végrehajtásaként szabályozza a szülői szabadságot. Ez az irányelv elsősorban a 2010/18/EU irányelvben meghatározott szabályokra épít, és kiegészíti azokat a meglévő jogok megerősítésével és új jogok bevezetésével. Ezért a 2010/18/EU irányelvet hatályon kívül kell helyezni és helyébe ezt az irányelvet kell léptetni.
- (16) Ez az irányelv meghatározza az apasági szabadságra, szülői szabadságra és gondozói szabadságra, valamint a munkavállaló szülők vagy gondozók számára biztosított rugalmas munkafeltételekre vonatkozó minimális követelményeket. Azáltal, hogy elősegíti az ilyen szülők és a gondozók munkájának és családi életének összehangolását, ennek az irányelvnek hozzá kell járulnia azokhoz a Szerződésen alapuló célkitűzésekhez, amelyek a férfiak és nők munkaerőpiaci esélyegyenlőségére és az egyenlő munkahelyi bánásmódra, valamint az Unión belüli magas szintű foglalkoztatottság előmozdítására irányulnak.
- (17) Ezen irányelv minden munkaszerződéssel vagy más munkaviszonnyal rendelkező munkavállalóra alkalmazandó, ideértve a részmunkaidős munkavállalók, a határozott idejű szerződés alapján munkát vállalók, illetve munkaerő-kölcsönzőkkel kötött munkaszerződéssel rendelkező vagy ott munkaviszonyban álló munkavállalók foglalkoztatására vagy munkaviszonyára vonatkozó szerződéseket, a 2010/18/EU irányelv által korábban előírtak szerint. Figyelembe véve az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: a Bíróság) a munkavállaló státusza megállapításának kritériumaira vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, a munkaszerződések és a munkaviszony meghatározása a tagállamok feladata.
- (18) A tagállamok hatáskörébe tartozik a családi állapot és a családi jogállás, valamint annak meghatározása, hogy ki tekintendő szülőnek, anyának és apának.
- (19) A gondozási feladatok nők és férfiak közötti egyenlőbb megosztásának ösztönzése érdekében, valamint azért, hogy korán kialakulhasson az apák és gyermekeik közötti kötődés, jogot kell biztosítani az apáknak vagy – ha és amilyen mértékben a nemzeti jog elismeri – a velük egyenjogú társszülőknek arra, hogy apasági szabadságot vegyenek igénybe. Ezt az apasági szabadságot a gyermek születésének időpontja körül kell igénybe venni, és a gondozás biztosításának céljával egyértelműen kapcsolódnia kell a gyermek születéséhez. A tagállamoknak lehetőségük van apasági szabadság biztosítására halvszületés esetében is. A tagállamoknak kell meghatározniuk, hogy az apasági szabadság egy részét igénybe lehet-e venni a gyermek születése előtt is vagy csak azután, valamint azt, hogy az apasági szabadságot milyen időkereten belül kell felhasználni, és azt is, hogy az apasági szabadságot lehetséges-e – és ha igen, milyen feltételek mellett – részmunkaidőben, időszakok – például több, egymást követő szabadságon töltött nap és munkában töltött időszakok – váltakozásával vagy egyéb rugalmas módon felhasználni. A tagállamoknak lehetőségük van meghatározni, hogy az apasági szabadságot munkanapokban, hetekben vagy más időegységekben adják-e meg, figyelembe véve, hogy tíz munkanap két naptári hétnek felel meg. A tagállamok közötti különbségek figyelembevételére érdekében az apasági szabadság jogát a nemzeti jog szerint meghatározott családi állapottól illetve családi jogállástól függetlenül kell biztosítani.
- (20) Mivel az apák többsége nem él a szülői szabadsághoz való jogával, vagy a neki járó szabadság jelentős részét átruházza az anyára, ez az irányelv – annak érdekében, hogy ösztönözze az apákat a szülői szabadság igénybevételére amellet, hogy fenntartja mindegyik szülő jogát arra, hogy a 2010/18/EU irányelvben meghatározottaknak megfelelően legalább négy hónap szülői szabadságot vegyen igénybe – egy hónapról két hónapra hosszabbítja meg a szülői szabadság másik szülőre át nem ruházható minimális időtartamát. A legalább két hónapnyi, kizárólagosan mindegyik szülőt megillető, és a másik szülőre át nem ruházható szülői szabadság biztosításának célja, hogy ösztönözze az apákat arra, hogy éljenek az ilyen szabadsághoz való jogukkal. Ez az intézkedés támogatja továbbá az anyák szülési és szülői szabadság igénybevétele utáni visszailleszkedését a munkaerőpiacra.
- (21) Ezen irányelv legalább négy hónapos szülői szabadságot biztosít a munkavállaló szülők számára. A tagállamok arra kapnak ösztönzést, hogy a nemzeti jogrendszerrel összhangban minden olyan munkavállalónak biztosítsák a szülői szabadsághoz való jogot, aki szülői feladatokat lát el.
- (22) A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy meghatározzák, hogy a munkavállalónak mennyi idővel előre kell tájékoztatnia a munkáltatót szülői szabadság igénylése esetén, és hogy eldöntsék, hogy a szülői szabadsághoz való jog köthető-e bizonyos szolgálati időhöz. Tekintettel a szerződéses megállapodások növekvő sokféleségére, az ugyanazzal a munkáltatóval kötött egymást követő, határozott idejű munkaszerződések összességét kell figyelembe venni az említett szolgálati idő kiszámításakor. A munkavállalók és a munkáltatók szükségleteinek egyensúlyba hozása érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy eldöntsék, engedélyezik-e a munkáltatónak bizonyos körülmények között a szülői szabadság kiadásának elhalasztását, azzal a feltétellel, hogy az elhalasztást a munkáltatónak írásban meg kell indokolnia.

- (23) Mivel a rugalmasság megnöveli annak a valószínűségét, hogy mindegyik szülő – különösen az apák – él majd az ilyen szülői szabadsághoz való jogával, lehetőséget kell biztosítani a munkavállalók számára arra, hogy a szülői szabadságot teljes vagy részmunkaidőben, időszakok – például több, egymást követő hét szabadság és munkában töltött időszakok – váltakozásával vagy egyéb rugalmas módon vegyék ki. A munkáltatónak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy elfogadja vagy elutasítsa az ilyen, a teljes munkaidőtől eltérő formában kivett szülői szabadságra vonatkozó kéréseket. A tagállamoknak fel kell mérniük, hogy szükséges-e a különösen hátrányos helyzetben lévő szülők sajátos igényeihez igazítani a szülői szabadság feltételeit és részletszabályait.
- (24) Azt az időszakot, amelyen belül a munkavállalók szülői szabadságra jogosultak, a gyermek életkorához kell kötni. Ezt az életkort olyan módon kell meghatározni, hogy mindkét szülő valóban ki tudja használni az ezen irányelv alapján neki járó szülői szabadság teljes időtartamát.
- (25) A szülői szabadságot követően a munkába való visszatérés megkönnyítése érdekében ösztönözni kell, hogy a munkavállalók és a munkáltatók önkéntesen maradjanak kapcsolatban a szülői szabadság ideje alatt, és együtt határozhatják meg a munkahelyre való újbóli beilleszkedést segítő megfelelő intézkedéseket. Az ilyen kapcsolattartásról és intézkedésekről az érintett felek döntenek, figyelembe véve a nemzeti jogot, a kollektív szerződéseket vagy a gyakorlatot. A munkavállalóknak értesülniük kell az előléptetési eljárásokról és a belső álláshirdetésekről, és lehetőségük kell, hogy legyen az ilyen eljárásokban való részvétellel, valamint az ilyen álláshelyekre való jelentkezésre.
- (26) Tanulmányok igazolják, hogy azokban a tagállamokban, amelyek a szülői szabadság jelentős hányadát az apáknak biztosítják, és amelyek a munkavállalóknak ez alatt a szabadság alatt viszonylag magas díjazást vagy juttatást fizetnek, ott az apák nagyobb arányban veszik igénybe a szülői szabadságot, és az anyák foglalkoztatási rátája pozitív tendenciát mutat. Ezért helyénvaló lehetővé tenni az ilyen rendszerek további fenntartását, feltéve, hogy megfelelnek bizonyos minimumkövetelményeknek, ahelyett, hogy az apasági szabadság tekintetében az ezen irányelvben meghatározott díjazást vagy juttatást biztosítanak.
- (27) Annak érdekében, hogy a gondozási feladatokat ellátó férfiaknak és nőknek több lehetőségük legyen a munkaerőpiacon maradni, minden munkavállalónak biztosítani kell a jogosultságot évente legalább öt nap gondozói szabadságra. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy ezt a szabadságot egy vagy több munkanapos időszakokban lehet kivenni. Az eltérő nemzeti rendszerek figyelembevétele érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a gondozói szabadságról az egy évtől eltérő időszak alapján, a gondozásra vagy támogatásra szoruló személyre tekintettel vagy eseti alapon rendelkezzenek. Az idősödő népesség és következetesen az életkorral összefüggő egészségkárosodások gyakoriságának egyidejű növekedése miatt a gondozási igények növekedése előrelátható. A gondozási igények növekedését a tagállamoknak figyelembe kell venniük gondozási szakpolitikájuk alakítása során, a gondozási szabadság tekintetében is. A tagállamok arra kapnak ösztönzést, hogy a gondozói szabadsághoz való jogot terjesszék ki további hozzátartozókra, például nagyszülőkre és testvérekre vonatkozóan is. A tagállamok megkövetelhetik a súlyos egészségügyi ok miatti jelentős mértékű gondozás vagy támogatás szükségességének előzetes orvosi igazolását.
- (28) Az ezen irányelvben meghatározott gondozói szabadsághoz való jogon felül minden munkavállaló számára lehetővé kell tenni, hogy megőrizze a 2010/18/EU irányelvben meghatározott jogát arra, hogy a munkaviszonyhoz kapcsolódó, megszerzett, vagy megszerzés alatt álló jogok elvesztése nélkül sürgős és váratlan családi okból adódó *vis maior* alapján távol maradjon a munkából, a tagállamok által megállapított feltételekkel összhangban.
- (29) A munkavállaló szülők, különösen a férfiak arra való ösztönzésének növelése érdekében, hogy vegyék igénybe az ebben az irányelvben meghatározott szabadságokat, biztosítani kell a munkavállalók számára a megfelelő juttatásokhoz való jogot a szabadságuk alatt.
- (30) A tagállamoknak ezért az apasági szabadság minimális időtartamára vonatkozóan a díjazás vagy juttatás szintjét úgy kell megállapítaniuk, hogy az legalább a betegségi ellátás nemzeti szintjével egyenértékű legyen. Mivel az apasági és szülési szabadsághoz való jog hasonló célokat szolgál, nevezetesen a szülő és a gyermek közötti kötődés létrejöttét, a tagállamok arra kapnak ösztönzést, hogy az apasági szabadság esetében a nemzeti szintű szülési szabadsággal egyenértékű díjazást vagy juttatást biztosítsanak.
- (31) A tagállamoknak megfelelő szintű díjazást vagy juttatást kell megállapítaniuk a szülői szabadság ezen irányelv alapján biztosított minimális, át nem ruházható időtartamára. A szülői szabadság minimális át nem ruházható időtartama alatt fizetendő díjazás vagy juttatás szintjének megállapításakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy a szülői szabadság igénybevétele következtében a családok gyakran jövedelemtől esnek el, és hogy a családok első keresői csak akkor tudják érvényesíteni szülői szabadságra irányuló jogukat, ha a szabadság ideje alatt elegendően magas, megfelelő életszínvonalat biztosító jövedelemben részesülnek.

- (32) Bár a tagállamok szabadon dönthetnek arról, hogy biztosítanak-e díjazást vagy juttatást a gondozói szabadság idejére, arra kapnak ösztönzést, hogy vezessenek be ilyen díjazást vagy juttatást annak biztosítása érdekében, hogy a gondozók – különösen a férfiak – ténylegesen igénybe vegyék ezt a jogot.
- (33) Ezen irányelv nem érinti a szociális biztonsági rendszereknek a 883/2004/EK⁽⁹⁾ és az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁰⁾, valamint a 859/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹¹⁾ szerinti koordinálását. Az adott munkavállaló szociális biztonsága tekintetében illetékes tagállamot az említett rendeletek alapján kell meghatározni.
- (34) Annak ösztönzése érdekében, hogy a munkavállaló szülők és gondozók a munkaerő-állományban maradjanak, lehetővé kell tenni számukra, hogy munkarendjüket személyes igényeikhez és preferenciáikhoz igazítsák. Ennek érdekében és az igényeikre összpontosítva a munkavállalók jogosultak arra, hogy rugalmas munkafeltételeket kérjenek annak érdekében, hogy gondozás nyújtása céljából átszervezzék munkarendjüket, többek között – ha lehetséges – távmunka, rugalmas munkabeosztás vagy a munkaórák számának csökkentése útján.
- (35) A munkavállalók és a munkáltatók szükségleteinek figyelembevétele érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy korlátozzák a rugalmas munkafeltételek biztosításának időtartamát, így a bármilyen mértékben csökkentett óraszámban történő munkavégzés, valamint a távmunka időtartamát is. Miközben a részmunkaidős foglalkoztatás hasznosnak bizonyult a tekintetben, hogy egyes nők számára lehetővé tette, hogy gyermekvállalás vagy a gondozásra vagy támogatásra szoruló hozzátartozók gondozása után is a munkaerőpiacon maradjanak, a hosszú ideig tartó csökkentett idejű munkavégzés alacsonyabb társadalombiztosítási járulékokat, így csökkentett vagy nem létező nyugdíjjogosultságot eredményezhet.
- (36) A rugalmas munkafeltételekre irányuló kérelmek elbírálásakor a munkáltatóknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy egyebek mellett figyelembe vegyék a kérelmezett rugalmas munkafeltételek időtartamát, valamint a feltételek biztosításához meglévő forrásait és operatív kapacitásukat. A munkáltató számára lehetővé kell tenni a döntést, hogy a munkavállaló rugalmas munkafeltételekkel kapcsolatos kérelmét elfogadja vagy elutasítja. A rugalmas munkafeltételek szükségességét alátámasztó egyedi körülmények megváltozhatnak. A munkavállalóknak ezért nem csupán arra kell jogot biztosítani, hogy visszatérjenek az eredeti munkarendjükhöz egy kölcsönös megállapodás szerinti időszak végén, hanem lehetővé kell tenni számukra azt is, hogy ezt korábban kérelmezhesék, ha ez a mögöttes körülményekben bekövetkezett változás miatt szükségessé válik.
- (37) Amellett, hogy fel kell mérniük, hogy szükséges-e a különösen hátrányos helyzetben lévő szülők sajátos igényeihez igazítani a szülői szabadság feltételeit és részletszabályait, a tagállamok arra is ösztönzést kapnak, hogy felmérjék, szükséges-e hozzáigazítani az apasági szabadság, a gondozói szabadság és a rugalmas munkafeltételek igénybevételének feltételeit és részletszabályait az olyan szülők sajátos igényeihez, mint az egyedülálló szülők, az örökbefogadó szülők, a fogyatékossgal élő szülők, a fogyatékossgal élő vagy krónikus betegségben szenvedő gyermekek szülei, illetve a – például többes születés vagy koraszülés miatt – különleges helyzetben lévő szülők.
- (38) A szabadságra vonatkozó intézkedések célja a munkavállaló szülők és gondozók támogatása egy adott időszak során, valamint munkaerőpiaci kötődésük fenntartása és elősegítése. Ezért indokolt kifejezett rendelkezést hozni az ezen irányelv hatálya alá tartozó szabadságot igénybe vevő munkavállalók foglalkoztatáshoz kapcsolódó jogainak védelmére vonatkozóan. Ez az irányelv a munkavállalók azon jogát védi különösen, hogy az ilyen szabadság igénybevétele után ugyanabba vagy hasonló állásba térhessenek vissza, és hogy az ilyen szabadság igénybevétele miatt ne kerüljenek hátrányos helyzetbe a munkaszerződésük vagy munkaviszonyuk feltételei tekintetében. Szükséges, hogy a munkavállalók az ilyen szabadság végéig őrizzék meg a már megszerzett vagy megszerzés alatt álló jogait.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

⁽¹¹⁾ A Tanács 859/2003/EK rendelete (2003. május 14.) az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország és rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 124., 2003.5.20., 1. o.).

- (39) A 2010/18/EU irányelvben előírtak szerint a tagállamoknak meg kell határozniuk a munkaszerződés, illetve a munkaviszony státuszát a szülői szabadság idejére. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a munkavállaló és a munkáltató közötti munkaviszony fennmarad a szabadság ideje alatt, és ebből következően a szabadságot igénybe vevő személy az érintett időszakban az uniós jog alkalmazásában munkavállaló marad. Ezért a munkaszerződés vagy munkaviszony státuszának – ideértve a szociális biztonsági ellátásokra való jogosultság kérdését is – az ezen irányelv hatálya alá tartozó szabadságtípusok időszaka tekintetében történő meghatározásakor a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a munkaviszony fennmaradjon.
- (40) Az ezen irányelvben meghatározott szabadság igénybevételéhez vagy rugalmas munkafeltételek kérelmezéséhez való jogokkal élő munkavállalókat védeni kell az emiatt elszenvedett megkülönböztetéstől vagy kedvezőtlenebb bánásmódtól.
- (41) Az ezen irányelvben meghatározott szabadság igénybevételéhez vagy rugalmas munkafeltételek kérelmezéséhez való jogokkal élő munkavállalóknak védelmet kell élvezniük az elbocsátás, illetve az esetleges elbocsátásra irányuló bármilyen előkészület ellen, ha arra ilyen szabadság igénylése vagy igénybevétele, illetve az ilyen rugalmas munkafeltételek kérelmezéséhez való jog gyakorlása miatt kerül sor, összhangban a Bíróság ítélkezési gyakorlatával, beleértve a Bíróságnak C-460/06. sz. ügyben hozott ítéletét ⁽¹²⁾ is. Azon munkavállalók számára, akik úgy vélik, hogy az említett jogok gyakorlása miatt bocsátották el őket, lehetővé kell tenni, hogy a munkáltatótól kérjék az elbocsátás megfelelően megalapozott indokolását. Amennyiben a munkavállaló az ezen irányelvben említett apasági szabadságot, szülői szabadságot vagy gondozói szabadságot igényelt vagy vett igénybe, a munkáltató köteles írásban közölni az elbocsátás indokait.
- (42) A munkáltatóra hárul a bizonyítás terhe annak tekintetében, hogy az elbocsátásra nem az ebben az irányelvben említett apasági szabadság, szülői szabadság vagy gondozói szabadság igénylése vagy igénybevétele miatt került sor, ha a munkavállaló bíróság vagy egyéb illetékes hatóság előtt olyan tényeket állít, amelyek alapján vélelmezni lehet, hogy az említett indokból bocsátották el őt.
- (43) Az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértésének vagy az ezen irányelv hatálya alá tartozó jogokra vonatkozóan az irányelv hatálybalépésének napján már hatályban lévő rendelkezések megsértésének esetére a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell előírniuk. E szankciók magukban foglalhatnak közigazgatási és pénzügyi szankciókat is, így például bírságot vagy kártérítés fizetését, és más típusú szankciókat is.
- (44) Az egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség elveinek hatékony érvényesítése érdekében megfelelő bírósági védelmet kell biztosítani a munkavállalók számára az ebben az irányelvben előírt jogokhoz kapcsolódó panaszból vagy eljárásból eredő kedvezőtlen bánásmód vagy hátrányos következmények ellen. Az áldozatokat visszatéríthatja jogok gyakorlásától a megtorlás veszélye, ezért meg kell védeni őket az ezen irányelvben meghatározott jogok gyakorlása miatti kedvezőtlen bánásmódtól. Ez a védelem különösen fontos a munkavállalók képviselői tekintetében feladataik ellátása során.
- (45) Az ezen irányelvben meghatározott jogok védelmének további javítása érdekében az egyenlőség előmozdításával foglalkozó nemzeti szerveknek hatáskörrel kell rendelkezniük az ezen irányelv hatálya alá tartozó megkülönböztetéssel kapcsolatos kérdésekben, beleértve a független segítségnyújtás biztosítását a megkülönböztetés áldozatainak panaszuk érvényesítése során.
- (46) Ez az irányelv minimumkövetelményeket állapít meg, megadva ezzel a tagállamoknak azt a lehetőséget, hogy a munkavállalók számára kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn. Annak lehetővé tétele, hogy az egyik szülő az ezen irányelvben meghatározott négy hónapos szülői szabadságból több mint két hónapot átruházhasson a másik szülőre, nem minősül olyan rendelkezésnek, amely a munkavállaló számára kedvezőbb, mint az ezen irányelvben megállapított minimumszabályok. Az ezen irányelv hatálybalépésének napján már megszerzett jogokat továbbra is alkalmazni kell, kivéve, ha ez az irányelv kedvezőbb rendelkezéseket állapít meg. Ennek az irányelvnek a végrehajtása nem indokolhatja az uniós jog szerinti jogok korlátozását, és nem jelenthet jogalapot a munkavállalóknak az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken nyújtott védelem általános szintjének csökkentésére.

⁽¹²⁾ A Bíróság 2007. október 11-i ítélete, *Nadine Paquay kontra Société d'architectes Hoet és Minne SPRL*, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) Így különösen ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem értelmezhető a 2010/18/EU, a 92/85/EGK és a 2006/54/EK irányelvben – beleértve a 2006/54/EK irányelv 19. cikkét – meghatározott jogok korlátozásaként.
- (48) A 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁽¹³⁾ mellékletében meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: a kkv-k), amelyek az Unióban működő vállalkozások túlnyomó többségét képviselik, korlátozott pénzügyi, technikai és humán erőforrásokkal rendelkezhetnek. Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy ne írjanak elő olyan közigazgatási, pénzügyi vagy jogi korlátozásokat, amelyek ellenősztrőzőként hatnának a kkv-k alapítása és fejlődése tekintetében, vagy túlzott terhet rónának a munkáltatókra. A tagállamok ezért felkérést kapnak arra, hogy – biztosítandó az egyenlő bánásmódot minden munkavállaló részére – mélyrehatóan elemezzék végrehajtási intézkedéseik kkv-kra gyakorolt hatását annak érdekében, hogy a kkv-kra, különösen a mikrovállalkozásokra, ne háruljon aránytalan teher az intézkedések miatt, és hogy elkerüljék a szükségtelen adminisztratív terheket. A tagállamok ösztönzést kapnak arra, hogy ösztönzőkkel, iránymutatásokkal és tanácsadással segítsék a kkv-kat az ezen irányelvből fakadó kötelezettségeik teljesítésében.
- (49) A nemzeti jog vagy kollektív szerződések által biztosított bármely családi vonatkozású szabadságnak, különösen a szülési szabadságnak, az apasági szabadságnak, a szülői szabadságnak és a gondozói szabadságnak bele kell számítani az ezen irányelvben, valamint a 92/85/EGK irányelvben egy vagy több szabadságtípus tekintetében meghatározott követelmények teljesítésébe, feltéve hogy az említett irányelvekben megállapított minimumkövetelmények teljesülnek, és hogy a munkavállalóknak az említett irányelvek hatálya alá tartozó területeken nyújtott védelem általános szintje nem csökken. Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak nem kell átnevezniük vagy egyéb módon megváltoztatniuk a nemzeti jog vagy kollektív szerződések által előírt olyan különböző családi vonatkozású szabadságokat, amelyek az ezen irányelvnek való megfelelést szolgálják.
- (50) A tagállamok ösztönzést kapnak arra, hogy a nemzeti gyakorlattal összhangban mozdítsák elő a szociális partnerekkel folytatott szociális párbeszédet a munka és a magánélet összeegyeztetésének elősegítése érdekében, többek között a munka és a magánélet közötti egyensúlyra vonatkozó intézkedések munkahelyi előmozdítása, önkéntes tanúsítási rendszerek létrehozása, szakképzés biztosítása, valamint a tudatosság növelése és tájékoztató kampányok végrehajtása révén. Ezen túlmenően a tagállamok ösztönzést kapnak arra, hogy a munka és a magánélet közötti egyensúlyra vonatkozó szakpolitikák nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban történő előmozdítása érdekében folytassanak párbeszédet az érdekelt felekkel, például a nem kormányzati szervezetekkel, a helyi és regionális hatóságokkal és a szolgáltatókkal.
- (51) A szociális partnereket arra kell ösztönözni, hogy népszerűsítsék a munka és a magánélet közötti egyensúly munkahelyi megvalósulását értékelő önkéntes tanúsítási rendszereket.
- (52) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a férfiak és nők munkaerőpiaci esélyegyenlőségére és az egyenlő munkahelyi bánásmódra vonatkozó elv érvényesítésének biztosítását az egész Unióban – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban azok terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv olyan minimumkövetelményeket állapít meg, amelyek célja a férfiak és nők munkaerőpiaci esélyegyenlőségének és egyenlő munkahelyi bánásmódjának biztosítása a munkavállaló szülők vagy gondozók munkája és családi élete összehangolásának megkönnyítése révén.

E cél érdekében ez az irányelv egyéni jogokat határoz meg az alábbiakhoz kapcsolódóan:

- a) apasági szabadság, szülői szabadság és gondozói szabadság;
- b) rugalmas munkafeltételek a munkavállaló szülők vagy gondozók számára.

⁽¹³⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

2. cikk

Hatály

Ez az irányelv minden olyan férfi és női munkavállalóra alkalmazandó, aki az egyes tagállamokban hatályos jog, kollektív szerződések vagy gyakorlat által meghatározott munkaszerződéssel vagy munkaviszonyal rendelkezik, figyelembe véve a Bíróság ítélkezési gyakorlatát.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „apasági szabadság”: az apák vagy – ha és amilyen mértékben a nemzeti jog elismeri – a velük egyenjogú társszülők számára a gyermek születése alkalmával gondozás nyújtása céljából biztosított munkahelyi szabadság;
- b) „szülői szabadság”: gyermek születése vagy örökbefogadása esetén a gyermek gondozása céljából a szülőknek biztosított munkahelyi szabadság;
- c) „gondozói szabadság”: az egyes tagállamok által meghatározott, a munkavállalóknak abból a célból biztosított munkahelyi szabadság, hogy súlyos egészségügyi okból jelentős mértékű gondozásra vagy támogatásra szoruló hozzátartozójuknak vagy a munkavállalóval közös háztartásban élő személynek személyes gondozást vagy támogatást nyújtsanak;
- d) „gondozó”: az egyes tagállamok által meghatározott munkavállaló, aki súlyos egészségügyi okból jelentős mértékű gondozásra vagy támogatásra szoruló hozzátartozójának vagy a munkavállalóval közös háztartásban élő személynek személyes gondozást vagy támogatást nyújt;
- e) „hozzátartozó”: a munkavállaló fia, lánya, anyja, apja, házastársa vagy élettársa, amennyiben a nemzeti jog elismeri az ilyen élettársi viszonyt;
- f) „rugalmas munkafeltételek”: a munkavállalók számára lehetőség arra, hogy átszervezzék munkarendjüket, többek között távmunka, rugalmas munkabeosztás vagy a munkaórák számának csökkentése útján.

(2) A 4. és a 6. cikkben szereplő munkanapokra történő hivatkozást az adott tagállamban meghatározott teljes munkaidős munkarendre történő hivatkozásként kell értelmezni.

A munkavállaló szabadságra való jogosultsága kiszámítható a munkavállaló munkaidejével arányosan, a munkavállalónak a munkaszerződésében vagy munkaviszonyában meghatározott egyéni munkarendjével összhangban.

4. cikk

Apasági szabadság

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az apák vagy – ha és amilyen mértékben a nemzeti jog elismeri – a velük egyenjogú társszülők jogosultak legyenek 10 munkanap apasági szabadságra, amelyet a munkavállaló gyermekének születése alkalmával kell igénybe venni. A tagállamok meghatározhatják, hogy az apasági szabadság egy részét igénybe lehet-e venni a gyermek születése előtt, vagy csak a gyermek születése után, valamint azt, hogy e szabadságot rugalmas módon is igénybe lehet-e venni.

(2) Az apasági szabadsághoz való jog nem tehető függővé a munkában töltött idő tartamától vagy a szolgálati idő hosszától.

(3) Az apasági szabadsághoz való jogot a munkavállaló nemzeti jog szerint meghatározott családi jogállásától, illetve családi állapotától függetlenül kell biztosítani.

5. cikk

Szülői szabadság

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi munkavállaló egyénileg jogosult legyen négy hónapos szülői szabadságra, amelyet az előtt kell igénybe venni, mielőtt a gyermek eléri az egyes tagállamok által vagy kollektív szerződésben meghatározandó, legfeljebb nyolc éves életkort. Ezt az életkort olyan módon kell meghatározni, amely biztosítja, hogy mindegyik szülő ténylegesen és egyenlően gyakorolhassa a szülői szabadsághoz való jogát.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szülői szabadságból két hónap ne legyen átruházható.
- (3) A tagállamok meghatározzák, hogy a munkavállalóknak milyen észszerű értesítési határidő betartásával kell tájékoztatniuk a munkáltatót a szülői szabadsághoz való jog gyakorlásakor. Ennek során a tagállamok a munkáltatók és a munkavállalók igényeit egyaránt figyelembe veszik.
- A tagállamok biztosítják, hogy a munkavállalók szülői szabadság iránti kérelmében szerepeljen a szabadság időszakának tervezett kezdete és vége.
- (4) A tagállamok a szülői szabadságra való jogosultságot a munkában töltött idő tartamához vagy a szolgálati idő hosszához köthetik, amely nem haladhatja meg az egy évet. Az 1999/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁴⁾ szerinti, ugyanazzal a munkáltatóval kötött, egymást követő, határozott idejű munkaszerződések esetén a szerződések összességét kell figyelembe venni a jogosultságot megalapozó időtartam kiszámításakor.
- (5) A tagállamok meghatározhatják azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a munkáltató – a nemzeti jognak, a kollektív szerződéseknek vagy a gyakorlatnak megfelelő egyeztetést követően – észszerű időtartamra elhalaszthatja a szülői szabadság kiadását azzal az indokkal, hogy a szülői szabadság kért időszakban való igénybevétele súlyosan megzavarná a munkáltató megfelelő működését. A munkáltatók kötelesek írásban megindokolni a szülői szabadság elhalasztását.
- (6) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a munkavállalók jogosultak legyenek a szülői szabadság rugalmas módon történő igénybevételeének kérésére. A tagállamok meghatározhatják az ennek alkalmazására vonatkozó részletes szabályokat. A munkáltatónak meg kell vizsgálnia az ilyen kérelmeket, és válaszolnia kell azokra, a munkáltató és a munkavállaló igényeit egyaránt figyelembe véve. A munkáltató a kérelem benyújtását követő észszerű időtartamon belül köteles írásban megindokolni a kérelem elutasítását.
- (7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a teljes munkaidős szülői szabadságra irányuló kérelmek elbírálásakor a munkáltatók az (5) bekezdés szerinti esetleges halasztást megelőzően felkínálják a szülői szabadság (6) bekezdés szerinti rugalmas módjának lehetőségét.
- (8) A tagállamok megvizsgálják, hogy szükséges-e hozzáigazítani a szülői szabadság igénybevételeének feltételeit és alkalmazásának részletszabályait az örökbefogadó szülők, a fogyatékkal élő szülők és a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségben szenvedő gyermeket nevelő szülők igényeihez.

6. cikk

Gondozói szabadság

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy minden munkavállaló jogosult legyen évente öt munkanap gondozói szabadságra. A tagállamok a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban további részleteket határozhatnak meg a gondozói szabadság hatálya és feltételei tekintetében. E jog gyakorlása a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban megfelelő indokoláshoz köthető.
- (2) A tagállamok a gondozói szabadságról rendelkezhetnek egy évtől eltérő referencia-időszak alapján, gondozásra vagy támogatásra szoruló személyenként vagy eseti alapon is.

7. cikk

Munkából történő távolmaradás vis maior következtében

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy minden munkavállaló jogosult legyen arra, hogy sürgős családi okból adódó vis maior alapján távol maradjon a munkából olyan betegség vagy baleset esetén, amely elengedhetetlenné teszi a munkavállaló azonnali jelenlétét. A tagállamok korlátozhatják az egyes munkavállalókat megillető, vis maior miatti munkából történő távolmaradás jogát bizonyos évenkénti vagy esetenkénti időtartamra, vagy mindkét tekintetben.

⁽¹⁴⁾ A Tanács 1999/70/EK irányelve (1999. június 28.) az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról (HL L 175., 1999.7.10., 43. o.).

8. cikk

Díjazás vagy juttatás

(1) A tagállamok a nemzeti körülményekkel, például a nemzeti joggal, a kollektív szerződésekkel vagy a gyakorlattal összhangban, valamint a szociális partnerekre ruházott hatásköröket figyelembe véve biztosítják, hogy a 4. cikk (1) bekezdésében vagy az 5. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabadsághoz való jogukat gyakorló munkavállalók díjazásban vagy juttatásban részesüljenek e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban.

(2) A 4. cikk (1) bekezdésében említett apasági szabadság tekintetében ez a díjazás vagy juttatás legalább olyan jövedelmet kell, hogy biztosítson, mint amelyet az érintett munkavállaló tevékenységének egészségi állapotához kapcsolódó okokból történő megszakítása esetén kapna, a nemzeti jogban meghatározott esetleges felső határra is figyelemmel. A tagállamok a díjazáshoz vagy juttatáshoz való jogot a gyermek születésének várható időpontját közvetlenül megelőző, hat hónapot meg nem haladó korábbi foglalkoztatásban töltött időszakokhoz köthetik.

(3) Az 5. cikk (2) bekezdésében említett szülői szabadság tekintetében a díjazást vagy juttatást a tagállam vagy a szociális partnerek határozzák meg, olyan módon, hogy elősegítsék a szülői szabadság mindkét szülő általi igénybevételét.

9. cikk

Rugalmas munkafeltételek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy egy meghatározott életkorig, amely legalább nyolc év, a gyermeket nevelő munkavállalók, valamint a gondozást végzők jogosultak legyenek arra, hogy rugalmas munkafeltételeket kérjenek gondozási feladataik elvégzése céljából. Az ilyen rugalmas munkafeltételek időtartama észszerű korlátozások alá eshet.

(2) A munkáltatóknak észszerű időn belül meg kell vizsgálniuk az (1) bekezdésben említett, rugalmas munkafeltételekre irányuló kérelmeket, és válaszolniuk kell azokra, a munkáltató és a munkavállaló igényeit egyaránt figyelembe véve. A munkáltatók kötelesek megindokolni a kérelem elutasítását vagy a rugalmas munkafeltételek igénybevételének elhalasztását.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett rugalmas munkafeltételek időtartama korlátozott, a munkavállaló jogosult visszatérni az eredeti munkarendhez a megállapodás szerinti időtartam végén. Amennyiben a körülményekben bekövetkezett változás alapján indokolt, a munkavállaló jogosult kérelmezni, hogy az eredeti munkarendhez a megállapodás szerinti időtartam lejárta előtt térhessen vissza. A munkáltatónak meg kell vizsgálnia az eredeti munkarendhez való korai visszatérésre irányuló kérelmeket, és válaszolnia kell azokra, a munkáltató és a munkavállaló igényeit egyaránt figyelembe véve.

(4) A tagállamok a rugalmas munkafeltételek kérelmezésére való jogosultságot a munkában töltött idő tartamához vagy a szolgálati idő hosszához köthetik, amely nem haladhatja meg a hat hónapot. Az 1999/70/EK irányelv szerinti, ugyanazzal a munkáltatóval kötött, egymást követő, határozott idejű munkaszerződések esetén a szerződések összességét kell figyelembe venni a jogosultságot megalapozó időtartam kiszámításakor.

10. cikk

A foglalkoztatáshoz kapcsolódó jogosultságok

(1) A 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadság vagy a 7. cikkben meghatározott munkából történő távolmaradás megkezdésének napján a munkavállaló által megszerzett vagy akkor megszerzés alatt álló jogokat az ilyen szabadság vagy munkából történő távolmaradás végéig fenn kell tartani. Az ilyen szabadság vagy munkából történő távolmaradás végével ezek a jogok érvényesülnek, beleértve a nemzeti jogból, a kollektív szerződésekből vagy a gyakorlatból származó bármely változást is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadság végén a munkavállalók jogosultak legyenek visszatérni munkahelyükre vagy azzal egyenértékű álláshelyre számukra nem kevésbé kedvező feltételek mellett, és részesüljenek a munkakörülmények azon javulásából, amelyre jogosultak lettek volna, ha nem vettek volna szabadságot igénybe.

(3) A tagállamok meghatározzák a 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadság vagy a 7. cikkben meghatározott munkából történő távolmaradás időszakára a munkaszerződés vagy munkaviszony státuszát, többek között a szociális biztonsági ellátásokra való jogosultság tekintetében, ideértve a nyugdíjjogosultságot is, miközben biztosítják, hogy a munkaviszony fennmaradjon az adott időszakban.

11. cikk

Hátrányos megkülönböztetés

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a munkavállalókkal szembeni, azon alapuló kevésbé kedvező bánásmód megtiltása érdekében, hogy a munkavállaló a 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadságot, vagy a 7. cikkben meghatározott munkából történő távolmaradást igényelt vagy vett igénybe, illetve gyakorolta a 9. cikkben meghatározott jogokat.

12. cikk

Elbocsátás elleni védelem és bizonyítási teher

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadság igénylése vagy igénybevétele, vagy a 9. cikkben említett rugalmas munkafeltételek kérelmezésére vonatkozó jog gyakorlása miatt történő elbocsátás és a munkavállalók elbocsátására irányuló bármiféle előkészület megtiltása érdekében.

(2) Amennyiben a munkavállalók úgy vélik, hogy a 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadság igénylése vagy igénybevétele, vagy a 9. cikkben említett rugalmas munkafeltételek kérelmezésére vonatkozó jog gyakorlása miatt bocsátották el őket, kérhetik a munkáltatót, hogy közölje az elbocsátás megfelelően megalapozott indokait. A 4., az 5. vagy a 6. cikkben meghatározott szabadságot igénylő vagy igénybe vevő munkavállaló elbocsátása tekintetében a munkáltató köteles írásban indokolni az elbocsátást.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben azok a munkavállalók, akik úgy vélik, hogy a 4., az 5. és a 6. cikkben meghatározott szabadság igénylése vagy igénybevétele miatt bocsátották el őket, bíróság vagy egyéb illetékes hatóság előtt olyan tényeket állítanak, amelyek alapján vélelmezni lehet, hogy őket ilyen okból bocsátották el, a munkáltató legyen köteles bizonyítani, hogy az elbocsátásra egyéb okokból került sor.

(4) A (3) bekezdés nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a munkavállalók számára kedvezőbb bizonyítási szabályokat vezessenek be.

(5) A tagállamok nem kötelesek a (3) bekezdést alkalmazni azon eljárásokra, amelyekben a bíróság vagy az illetékes hatóság feladata a bizonyítékok feltárása.

(6) A (3) bekezdés nem alkalmazandó a büntetőeljárásokra, kivéve, ha a tagállamok másként rendelkeznek.

13. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése vagy az ezen irányelv hatálya alá tartozó jogokra vonatkozóan már hatályban lévő releváns rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

14. cikk

A kedvezőtlen bánásmód vagy hátrányos következmények elleni védelem

A tagállamok bevezetik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megvédjék a munkavállalókat – ideértve a munkavállalók képviselőit ellátó munkavállalókat – minden olyan, a munkáltató által alkalmazott kedvezőtlen bánásmóddal vagy hátrányos következménnyel szemben, amely a vállalkozáson belül tett panaszból vagy bármely, az ebben az irányelvben megállapított követelményeknek való megfelelés érvényre juttatása céljából kezdeményezett bírósági eljárásból fakad.

15. cikk

Az egyenlőséggel foglalkozó szervek

A munkaügyi felügyelőségek és a munkavállalók jogainak érvényesítésére hivatott más testületek – köztük a szociális partnerek – hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a 2006/54/EK irányelv 20. cikke alapján a minden személlyel szembeni egyenlő, nemi megkülönböztetéstől mentes bánásmód előmozdítása, elemzése, ellenőrzése és támogatása érdekében kijelölt testület vagy testületek illetékesek legyenek az ezen irányelv hatálya alá tartozó, megkülönböztetéssel kapcsolatos kérdésekben is.

16. cikk

A védelem szintje

(1) A tagállamok bevezethetnek vagy fenntarthatnak olyan rendelkezéseket, amelyek kedvezőbbek a munkavállalók számára az ezen irányelvben megállapított rendelkezéseknél.

(2) Ezen irányelv végrehajtása nem adhat okot az ezen irányelv hatálya alá tartozó területeken a munkavállalók általános védelmi szintjének csökkentésére. A védelmi szint csökkentésének e tilalma nem érinti a tagállamok és a szociális partnerek arra vonatkozó jogát, hogy a körülmények megváltozására való tekintettel a 2019. augusztus 1-jén hatályban lévőtől eltérő törvényi, rendeleti vagy szerződéses rendelkezéseket állapítsanak meg, feltéve, hogy teljesülnek az ezen irányelvben megállapított minimumkövetelmények.

17. cikk

Az információk terjesztése

A tagállamok biztosítják, hogy területükön a munkavállalók és munkáltatók – beleértve a kkv-nak minősülő munkáltatókat is – minden megfelelő eszközzel tájékoztatást kapjanak az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedésekről és a már hatályban lévő, az 1. cikkben meghatározott tárgyhoz kapcsolódó releváns rendelkezésekről.

18. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

(1) A tagállamok 2027. augusztus 2-ig közölnek a Bizottsággal az ezen irányelv végrehajtására vonatkozó minden olyan információt, amelyre a Bizottságnak szüksége van egy jelentés elkészítéséhez. Ezen információknak – ezen irányelv végrehajtásának megfelelő nyomon követése és értékelése céljából – magukban kell foglalniuk az ezen irányelv szerinti különböző típusú szabadságok és rugalmas munkafeltételek férfiak és nők általi igénybevételére vonatkozóan rendelkezésre álló összesített adatokat, különös tekintettel a nemek közötti egyenlőségre.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentést továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

A jelentéshez csatolni kell továbbá:

- a) egy tanulmányt az ebben az irányelvben meghatározott különböző típusú szabadságok kölcsönhatásáról, valamint a más típusú családi vonatkozású szabadságok, például az örökbefogadási szabadság kölcsönhatásáról; és
- b) egy tanulmányt az önálló vállalkozóknak biztosított családi vonatkozású szabadsághoz való jogról.

19. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 2010/18/EU irányelv 2022. augusztus 2-ával hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

(2) A 2010/18/EU irányelv e cikk (1) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezése ellenére a 2022. augusztus 2. előtt az említett irányelv alapján a munkavállalók által egy vagy több alkalommal igénybe vett vagy átruházott szülői szabadság teljes időtartamát le lehet vonni a munkavállalókat ezen irányelv 5. cikke alapján megillető szülői szabadságból.

20. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2022. augusztus 2-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) E cikk (1) bekezdése ellenére a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott szülői szabadság utolsó két hetének megfelelő díjazásra vagy juttatásra vonatkozóan a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2024. augusztus 2-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(3) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) és a (2) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(4) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(5) Ezen irányelv alkalmazásának részletes szabályait és feltételeit a nemzeti joggal, a kollektív szerződésekkel vagy a gyakorlattal összhangban kell meghatározni, tiszteletben tartva ezen irányelv minimumkövetelményeit és célkitűzéseit.

(6) Az ezen irányelv 4., 5., 6. és 8. cikkének és a 92/85/EGK irányelvnek való megfelelés céljából a tagállamok figyelembe vehetik a családi okokkal kapcsolatos, tagállami szinten rendelkezésre álló munkából való távolmaradás – különösen a szülési szabadság, az apasági szabadság, a szülői szabadság és a gondozói szabadság – minden olyan időszakát, valamint az ezek esetén biztosított olyan díjazást és jutatást, amely meghaladja az ebben az irányelvben vagy a 92/85/EGK irányelvben meghatározott minimumkövetelményeket, feltéve, hogy teljesülnek az ilyen szabadságokra vonatkozó minimumkövetelmények és nem csökken a munkavállalóknak az említett irányelvek hatálya alá tartozó területeken biztosított védelem általános szintje.

(7) Amennyiben a tagállamok mindegyik szülőnek a szülői szabadság legalább hat hónapos időtartamára a munkavállaló nettó munkabére legalább 65 %-ának megfelelő díjazást vagy juttatást biztosítanak – amelyre felső határ vonatkozhat –, dönthetnek úgy, hogy a 8. cikk (2) bekezdésében említett díjazás vagy juttatás biztosítása helyett fenntartják ezt a rendszert.

(8) A tagállamok – a szociális partnerek erre vonatkozó együttes kérelmére – megbízhatják a szociális partnereket ennek az irányelvnek a végrehajtásával, feltéve, hogy a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy mindenkor biztosítottak legyenek az ezen irányelv által elérni kívánt eredmények.

21. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

22. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
A. TAJANI

a Tanács részéről
az elnök
G. CIAMBA

MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

A 2010/18/EU irányelv	Ez az irányelv
1. szakasz, (1) bekezdés	1. cikk
1. szakasz, (2) bekezdés	2. cikk
1. szakasz (3) bekezdés	2. cikk
2. szakasz, (1) bekezdés	5. cikk, (1) bekezdés
2. szakasz, (2) bekezdés	5. cikk, (1) és (2) bekezdés
3. szakasz, (1) bekezdés, a) pont	5. cikk, (6) bekezdés
3. szakasz, (1) bekezdés, b) pont	5. cikk, (4) bekezdés
3. szakasz, (1) bekezdés, c) pont	5. cikk, (5) bekezdés
3. szakasz, (1) bekezdés, d) pont	—
3. szakasz, (2) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés:
3. szakasz, (3) bekezdés	5. cikk, (8) bekezdés
4. szakasz, (1) bekezdés	5. cikk, (8) bekezdés
5. szakasz, (1) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés
5. szakasz, (2) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
5. szakasz, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
5. szakasz, (4) bekezdés	10. cikk
5. szakasz, (5) bekezdés, első albekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
5. szakasz, (5) bekezdés, második albekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
6. szakasz, (1) bekezdés	9. cikk
6. szakasz, (2) bekezdés	(25) preambulumbekzdés
7. szakasz, (1) bekezdés	7. cikk
7. szakasz, (2) bekezdés	7. cikk
8. szakasz, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés
8. szakasz, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
8. szakasz, (3) bekezdés	—
8. szakasz, (4) bekezdés	—
8. szakasz, (5) bekezdés	—
8. szakasz, (6) bekezdés	—
8. szakasz, (7) bekezdés	—

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1159 IRÁNYELVE

(2019. június 20.)

a tengerészek képzésének minimumszintjéről szóló 2008/106/EK irányelv módosításáról és a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről szóló 2005/45/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 100. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A tengerészeti biztonság és a tengeri környezetszennyezés megelőzése magas szintjének megőrzése érdekében, illetve annak javítása céljából elengedhetetlen az uniós tengerészek tudás- és készség szintjének fenntartása és esetleges emelése a nemzetközi szabályokkal és a technológiai fejlődéssel összhangban lévő tengerészeti képzés és képzés kidolgozásával, valamint alapvető fontosságú további intézkedések meghozatala az európai tengerészeti készségbázis szélesítése érdekében.
- (2) A tengerészek képzését és képzését nemzetközi szinten a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a tengerészek képzéséről, képzéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló 1978. évi, módosított, 2010-ben jelentős mértékben felülvizsgált nemzetközi egyezménye (a továbbiakban: az STCW-egyezmény) szabályozza. Az STCW-egyezményhez 2015-ben módosításokat fogadtak el a gázt vagy alacsony lobbánáspontú egyéb tüzelő- és üzemanyagot használó hajók biztonságáról szóló nemzetközi szabályzat (a továbbiakban: az IGF-szabályzat) hatálya alá tartozó hajókon dolgozó tengerészek képzési és képzési követelményeivel kapcsolatban. Az STCW-egyezményhez 2016-ban fogadtak el módosításokat a személyszállító hajókon és a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon dolgozó tengerészek képzési és képzési követelményeivel kapcsolatban.
- (3) Az STCW-egyezményt a 2008/106/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ ülteti át az uniós jogba. Valamennyi tagállam az STCW-egyezmény aláíró fele, így a nemzetközi kötelezettségvállalásaik harmonizált végrehajtását a tengerészek képzésére és képzésére vonatkozó uniós szabályoknak az STCW-egyezménnyel való összehangolásával kell megvalósítani. Ezért a 2008/106/EK irányelv több rendelkezését módosítani kell annak érdekében, hogy azok tükrözzék az STCW-egyezménynek az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon, a személyszállító hajókon és a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon dolgozó tengerészek képzésére és képzésére vonatkozó legújabb módosításait.
- (4) Az STCW-egyezményben részes felek 1995-ös konferenciájának 2. határozatával elfogadott, a tengerészek képzéséről, képzéséről és az őrszolgálat ellátásáról szóló szabályzat, naprakész formájában (a továbbiakban: az STCW-egyezmény) már tartalmaz útmutatást a kimerültség megelőzéséről (B-VIII/1. szakasz) és a szolgálatra való alkalmasságról (A-VIII/1. szakasz). A biztonság érdekében elengedhetetlen a 2008/106/EK irányelv 15. cikkében foglalt követelmények betartása és kivétel nélküli alkalmazása, valamint az említett útmutatás kellő figyelembevétele.

⁽¹⁾ HL C 110., 2019.3.22., 125. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 4-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 6-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/106/EK irányelve (2008. november 19.) a tengerészek képzésének minimumszintjéről (HL L 323., 2008.12.3., 33. o.).

- (5) A tengeri szállítás területén a közös közlekedéspolitikai egyik célja, hogy megkönnyítse a tengerészek Unión belüli mozgását. A könnyebb mozgás hozzájárul többek között ahhoz, hogy az uniós tengeri szállítási ágazat vonzóvá váljon a jövőbeli generációk számára, azon helyzetet elkerülendő, hogy az európai tengerhasznosítási klaszterben hiány keletkezzen a megfelelő képzettséggel és készségekkel rendelkező, hozzáértő munkaerőből. A tagállamok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok kölcsönös elismerése elengedhetetlenül fontos a tengerészek szabad mozgásának megkönnyítéséhez. A megfelelő ügyintézéshez való jog alapján a tagállamok azon döntésének, hogy nemzeti képesítő bizonyítványok kiállítása céljából elfogadják-e a más tagállamok által a tengerészek számára kiadott jártassági bizonyítványokat, olyan indokokon kell alapulnia, amelyet az érintett tengerész ellenőrizni tud.
- (6) A 2008/106/EK irányelv a harmadik országok által kiadott tengerészképesítési bizonyítványok elismerésére szolgáló központosított rendszert is tartalmaz. A „Célravezető és hatásos szabályozás program” (REFIT) értékelése rámutatott, hogy a tagállamok jelentős költségmegtakarítást értek el a központosított rendszer bevezetése óta. Az értékelés azonban azt is feltárta, hogy egyes elismert harmadik országok esetében a tagállamok csak nagyon kevés, a bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítést adtak ki az ezen harmadik országok által kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokhoz kapcsolódóan. Ezért a rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrások hatékonyabb kihasználása érdekében a harmadik országok elismerésére szolgáló eljárásnak az ilyen elismerés iránti igény elemzésén kell alapulnia, amelynek keretében többek között, de nem kizárólagosan meg kell adni az adott harmadik országból származó, a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajókon valószínűsíthetően szolgálatot teljesítő parancsnokok, tisztek és rádiókezelők becsült számát. Az említett elemzést vizsgálatra meg kell küldeni a tengeri közlekedés biztonságával és a hajókról történő szennyezés megelőzésével foglalkozó bizottságnak (COSS).
- (7) A harmadik országok elismerési eljárásának alkalmazása során szerzett tapasztalatokra tekintettel a REFIT-értékelés feltárta, hogy a jelenlegi 18 hónapos időkeret nem veszi figyelembe, hogy mennyire összetett ez a folyamat, amely az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség által lefolytatott helyszíni vizsgálatot is magában foglalja. A vizsgálat megtervezéséhez és lefolytatásához szükséges diplomáciai megállapodások több időt igényelnek. Ezenfelül a 18 hónapos időszak nem elegendő, ha a harmadik országnak korrekciós intézkedéseket és jogi változtatásokat kell végrehajtania a rendszerében ahhoz, hogy eleget tegyen az STCW-egyezmény követelményeinek. Ennek alapján a bizottsági határozat elfogadási határidejét 18 hónapról 24 hónapra kell meghosszabbítani, és amennyiben a harmadik országnak jelentős korrekciós intézkedéseket kell végrehajtania – többek között jogi rendelkezéseket kell módosítania –, a határidőt még hosszabb, 36 hónapos időtartamban kell megállapítani. Ezenfelül az elismerési eljárás rugalmasságának megőrzése érdekében meg kell tartani azt a lehetőséget, hogy a megkereső tagállam ideiglenesen elismerhesse a harmadik országnak a tengerészek képzésére, képesítésére és az őrszolgálat ellátására vonatkozó előírásait meghatározó rendszerét.
- (8) Valamennyi tengerész tisztességes foglalkoztatáshoz való jogának biztosítása és a belső piaci verseny torzulásának korlátozása érdekében a harmadik országok jövőbeli elismerése tekintetében figyelembe kell venni, hogy az említett harmadik országok megerősítették-e a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezményt.
- (9) A harmadik országok elismerésére szolgáló központosított rendszer hatékonyságának további javítása érdekében a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók számára kevés tengerészt biztosító harmadik országok újraértékelését hosszabb időközönként kell elvégezni, amelynek tartamát tíz évre kell megemelni. Az ilyen harmadik országok rendszerének hosszabb időközönkénti újraértékelését ugyanakkor prioritási kritériumokkal kell ötvözni, amelyeknek figyelembe kell venniük biztonsági megfontolásokat, egyensúlyt teremtve a hatékonyság iránti igény és az eredményes védelmi mechanizmus között abban az esetben, ha az érintett harmadik országokban romlik a tengerészeknek nyújtott képzés minősége.
- (10) A harmadik országokból alkalmazott tengerészekre vonatkozó információk uniós szinten elérhetővé váltak azáltal, hogy a tagállamok közölték a nemzeti nyilvántartásaikban tárolt, a kiadott bizonyítványokra és érvényesítésekre vonatkozó információkat. Ezeket az információkat statisztikai és szakpolitikai döntéshozatali célokra kell felhasználni, mindenekelött arra a célra, hogy hatékonyabbá váljon a harmadik országok elismerésére szolgáló központosított rendszer. A tagállamok által közölt információk alapján újra meg kell vizsgálni azon harmadik országok elismerését, amelyek legalább nyolc évig nem biztosítottak tengerészeket a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajók számára. Ez az újbóli vizsgálat eredményezheti az érintett harmadik ország elismerésének megtartását vagy visszavonását. Ezenfelül ezek a tagállamok által közölt információk az elismert harmadik országok újraértékelésének rangsorolásához is felhasználandók.

- (11) A nemzetközi szintű fejlemények figyelembevétele, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az uniós szabályokat időben ezekhez a fejleményekhez lehessen igazítani, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az STCW-egyezményben és az STCW-szabályzat A. részében végrehajtott módosításoknak a – tengerészek képzésére és képzésére vonatkozó technikai követelmények naprakésszé tételével, valamint a 2008/106/EK irányelvben foglalt összes vonatkozó rendelkezésnek a tengerészek digitális bizonyítványaival kapcsolatos rendelkezésekkel való összehangolásával történő – beépítésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak (*) megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (12) Az ezen irányelv harmadik országok elismeréséről szóló rendelkezései végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (†) megfelelően kell gyakorolni.
- (13) A szakmai képzések elismerésére vonatkozó, a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben (‡) foglalt rendelkezések a tengerészképzési bizonyítványoknak a 2008/106/EK irányelv szerinti elismerésére nem alkalmazandók. A 2005/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (§) a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerését szabályozta. A tengerészképzési bizonyítványoknak a 2005/45/EK irányelvben említett fogalom meghatározásai azonban az STCW-egyezmény 2010. évi módosításait követően elavulttá váltak. Ezért a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerési rendszerét módosítani kell annak érdekében, hogy az tükrözze a nemzetközi módosításokat és a tengerészképzési bizonyítványoknak a 2008/106/EK irányelvben szereplő fogalom meghatározásait. Ezenfelül a tagállamok hatáskörében a tengerészeknek kiadott egészségügyi alkalmassági bizonyítványokat is be kell vonni a kölcsönös elismerési rendszerbe. A kétértelműség eloszlátása, valamint a 2005/45/EK és a 2008/106/EK irányelvek közötti következetlenségek kockázatának felszámolása érdekében a tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerését egyedül a 2008/106/EK irányelvnek kell szabályoznia. Továbbá a tagállamokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentése érdekében elektronikus rendszert kell bevezetni a tengerészképzési bizonyítványok bemutatására, mihelyt az STCW-egyezmény idevágó módosításai elfogadásra kerülnek.
- (14) Az adatok digitalizálása az adatgyűjtés és -közlés terén bekövetkezett technológiai fejlődés szerves része, amelynek célja a költségek csökkentéséhez és az emberi erőforrások hatékony felhasználásához való hozzájárulás. A Bizottságnak fontolóra kell vennie olyan intézkedések meghozatalát, amelyek a kikötő szerint illetékes állam által végzett ellenőrzés eredményességének javítását szolgálják, többek között értékelnie kell egy olyan központi adatbázis létrehozásának és kezelésének megvalósíthatóságát és hozzáadott értékét, amely a tengerészképzési bizonyítványokat tartalmazná, összekötésben állna a 2009/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¶) 24. cikkében említett ellenőrzési adatbázissal, és amelyhez az összes tagállam kapcsolódni fog. Az említett központi adatbázis a 2008/106/EK irányelv V. mellékletében foglalt valamennyi információt tartalmazná a képesítő bizonyítványokra és az STCW-egyezmény V/1-1. és V/1-2. szabályával összhangban kiadott jártassági bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítésekre vonatkozóan.
- (15) Az Unión belül a tengerészeti oktatási és képzési intézmények közötti diákcserék révén támogatni kell az európai tengerészek parancsnoki és tiszti oktatását és képzését. Az európai lobogó alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek készségeinek és képzéseinek gyakorlásához, illetve fejlesztéséhez szükség van a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjére. A tengerészek oktatásánál és képzésénél teljes mértékben ki kell használni az Erasmus+ program által kínált lehetőségeket.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

(†) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(‡) Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képzések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

(§) Az Európai Parlament és a Tanács 2005/45/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a tagállamok által kiállított tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismeréséről és a 2001/25/EK irányelv módosításáról (HL L 255., 2005.9.30., 160. o.).

(¶) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/16/EK irányelve (2009. április 23.) a kikötő szerint illetékes állam általi ellenőrzésről (HL L 131., 2009.5.28., 57. o.).

- (16) A Bizottságnak párbeszédet kell kialakítania a szociális partnerekkel és a tagállamokkal annak érdekében, hogy a tengerészek képzésének nemzetközileg elfogadott minimumszintjét meghaladó olyan tengerészeti képzési kezdeményezések induljanak, amelyeket a tagállamok kölcsönösen elismerhetnének mint európai tengerészeti kiválósági diplomákat. Ezeknek a kezdeményezéseknek a Bizottságnak a készségekkel kapcsolatos ágazati együttműködési tervében meghatározott, folyamatban lévő kísérleti projektek és stratégiák keretében tett ajánlásokon kell alapulniuk, illetve azokkal összhangban kell kidolgozni őket.
- (17) A jogi egyértelműség és a következetesség fokozása érdekében a 2005/45/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.
- (18) A 2008/106/EK irányelvet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2008/106/EK irányelv módosításai

A 2008/106/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő pontokkal egészül ki:

- „43. »fogadó tagállam«: az a tagállam, amelyben a tengerészek a képesítő bizonyítványuk, jártassági bizonyítványuk vagy igazoló okmányaik elfogadását vagy elismerését kérik;
44. »IGF-szabályzat«: a SOLAS 74 II-1/2.29. szabályában meghatározott, gázt vagy alacsony lobbanáspontú egyéb tüzelő- és üzemanyagot használó hajók biztonságáról szóló nemzetközi szabályzat;
45. »sarkvidéki szabályzat«: a SOLAS 74 XIV/1.1. szabályában meghatározott, a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókról szóló nemzetközi szabályzat;
46. »sarkvidéki vizek«: a SOLAS 74 XIV/1.2–XIV/1.4. szabályában meghatározott, az Északi-sarkvidék és/vagy az Antarktisz térségének vizei.”

2. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az egyetlen bekezdés bevezető szövegrészének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezt az irányelvet a valamely tagállam lobogója alatt hajózó tengerjáró hajókon szolgálatot teljesítő, ezen irányelvben említett tengerészekre kell alkalmazni, a következők kivételével!.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az 5b. cikket állampolgárságuktól függetlenül azokra a tengerészekre kell alkalmazni, akik rendelkeznek egy tagállam által kiadott bizonyítvánnyal.”

3. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A 19. cikk (7) bekezdésére is figyelemmel, az ebben az irányelvben előírt bármely bizonyítvány eredetijét nyomtatott vagy digitális formában azon a hajón kell őrizni, ahol a bizonyítvány tulajdonosa szolgál, eredetiségük és érvényességük pedig az e cikk (12) bekezdésének b) pontja szerinti eljárás keretében ellenőrizhető.”;

b) a (13) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(13) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy amikor az STCW-egyezménynek és az STCW-szabályzat A. részének a tengerészek digitális bizonyítványaival kapcsolatos, vonatkozó módosításai hatályba lépnek, a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el arra vonatkozóan, hogy ezen irányelv összes vonatkozó rendelkezésének az STCW-egyezményben és az STCW-szabályzat A. részében végrehajtott módosításokkal való összehangolása révén módosítsa ezt az irányelvet, a tengerészek bizonyítványainak és érvényesítéseinek digitalizálása érdekében.”

4. Az 5a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5a. cikk

A Bizottság tájékoztatása

A 20. cikk (8) bekezdésének és a 21. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, továbbá a tagállamok és a Bizottság által a szakpolitikai döntéshozatal során, valamint statisztikai célokra történő kizárólagos felhasználás céljára a tagállamok évente benyújtják a Bizottságnak az ezen irányelv V. mellékletében felsorolt, a képesítő bizonyítványokra és a képesítő bizonyítványok elismerését igazoló érvényesítésekre vonatkozó információkat. A tagállamok továbbá önkéntes alapon tájékoztatással – mint például ezen irányelv V. mellékletében megjelölt információkkal – szolgálhatnak a személyzeti állományú tengerészek részére az STCW-egyezmény melléklete II., III. és VII. fejezetének megfelelően kiadott jártassági bizonyítványokról.”

5. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„5b. cikk

A tagállamok által kiadott tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerése

(1) Minden tagállam elfogadja a más tagállamok által vagy azok hatáskörében kiadott jártassági bizonyítványokat és igazoló okmányokat nyomtatott vagy digitális formában annak érdekében, hogy lehetővé tegye a tengerészek számára, hogy a lobogója alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesítsenek.

(2) Minden tagállam elismeri a más tagállamok által kiadott képesítő bizonyítványokat vagy a más tagállamok által az ezen irányelv I. mellékletének V/1-1. és V/1-2. szabályával összhangban a parancsnokok és tisztek részére kiadott jártassági bizonyítványokat, az azok elismerését igazoló érvényesítés útján. Az elismerést igazoló érvényesítésnek az abban előírt szolgálati minőségre, feladatkörökre és képesítési vagy jártassági szintekre kell korlátozódnia. Az érvényesítést csak az STCW-egyezményben foglalt összes követelmény teljesülése esetén lehet kiadni, az STCW-egyezmény I/2. szabályának 7. pontjával összhangban. Az érvényesítésnek az STCW-szabályzat A-I/2. szakaszának 3. pontja szerinti formát kell követnie.

(3) Minden tagállam – annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tengerészek a lobogója alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesíthessenek – elfogadja a más tagállam hatáskörében a 11. cikknek megfelelően kiadott egészségügyi alkalmassági bizonyítványokat.

(4) A fogadó tagállam biztosítja, hogy az (1), a (2) és a (3) bekezdésben említett határozatokat észszerű időn belül kiadják. A fogadó tagállam biztosítja továbbá, hogy a tengerészek – a nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban – jogorvoslati joggal rendelkezzenek az érvényesítő bizonyítvány érvényesítésének vagy elfogadásának elutasítása, illetve a válaszadás elmulasztása esetén, valamint hogy a tengerészek e fellebbezésekkel kapcsolatban megfelelő tanácsadásban és segítségnyújtásban részesüljenek a vonatkozó nemzeti jogszabályokkal és eljárásokkal összhangban.

(5) E cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a fogadó tagállam illetékes hatóságai további korlátozásokat írhatnak elő a 7. cikkben említett part menti utakon történő hajózáshoz kapcsolódó szolgálati minőség, feladatkörök és képesítési vagy jártassági szintek tekintetében, illetve az I. melléklet VII/1. szabálya alapján kiadott alternatív bizonyítványok tekintetében.

(6) A (2) bekezdés sérelme nélkül, a fogadó tagállam szükség esetén engedélyezheti, hogy a tengerészek a lobogójuk alatt közlekedő hajókon három hónapot nem meghaladó időszakon át szolgáljanak, egy másik tagállam által kiadott és érvényesített, megfelelő és érvényes, de az érintett fogadó tagállam által elismerés céljából még nem érvényesített bizonyítvány birtokában.

Az érvényesítés iránti kérelem illetékes hatóságokhoz való benyújtásának tényét igazoló okmánynak könnyen hozzáférhetőnek kell lennie.

(7) A fogadó tagállamnak biztosítania kell, hogy az irányítási szintű feladatkörök ellátására jogosító bizonyítványok elismerését kérelmező tengerészek megfelelően ismerjék az adott tagállam azon tengerészeti jogszabályait, amelyek a számukra engedélyezett feladatkörök szempontjából relevánsak.”

6. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Minden olyan, az V. fejezet V/3. szabálya, illetve a VI. fejezet kivételével az I. melléklet bármelyik fejezete alapján kiadott vagy elismert bizonyítvánnyal rendelkező parancsnok, tiszt és rádiókezelő, aki tengeren teljesít szolgálatot vagy szárazföldön töltött időszak után szándékozik a tengerre visszatérni, a tengerhajózási szolgálatra való alkalmasság megszerzése érdekében öt évnél nem hosszabb időközönként köteles:

a) megfelelni a 11. cikkben előírt egészségügyi alkalmassági követelményeknek; és

b) igazolni a szakmai alkalmasság folyamatosságát az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszával összhangban.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon teljesített tengeri szolgálat folytatása érdekében minden parancsnoknak és tisztnek meg kell felelnie az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, továbbá öt évnél nem hosszabb időközönként igazolnia kell, hogy az STCW-szabályzat A-I/11. szakaszának (4) bekezdésével összhangban továbbra is rendelkezik a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon szükséges szakmai alkalmassággal.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 2017. január 1-jéig kiadott képesítő és/vagy jártassági bizonyítványok esetében minden tagállam összehasonlítja a jelöltektől megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal az alkalmassági követelményekkel, amelyeket a vonatkozó képesítő és/vagy jártassági bizonyítványhoz az STCW-szabályzat A. része ír elő, és eldönti, hogy az ilyen képesítő és/vagy jártassági bizonyítványok tulajdonosai számára előírja-e a megfelelő ismeretfelújító vagy korszerűsítő képzést vagy felmérést.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Minden tagállam összehasonlítja a gázüzemű hajókon szolgálatot teljesítő személyektől 2017. január 1-je előtt megkövetelt alkalmassági követelményeket azokkal az alkalmassági követelményekkel, amelyeket az STCW-szabályzat A-V/3. szakasza ír elő, és eldönti, hogy szükséges-e előírni az említett személyek számára a képesítéseik korszerűsítését.”

7. A 19. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az a tagállam, amely érvényesítéssel kívánja elismerni az e cikk (1) bekezdésében említett, valamely harmadik ország által parancsnokok, tisztek vagy rádiókezelők részére kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokat abból a célból, hogy azok tulajdonosai a saját lobogója alatt közlekedő hajókon teljesíthessenek szolgálatot, köteles a Bizottsághoz e harmadik ország elismerése iránti kérelmet benyújtani annak előzetes elemzésével együtt, hogy a harmadik ország eleget tesz-e az STCW-egyezményben foglalt követelményeknek, összegyűjtve az ezen irányelv II. mellékletében említett információkat. Az említett előzetes elemzésben a tagállamnak a kérelme alátámasztásául további információkkal kell szolgálnia a harmadik ország elismerésének indokairól.

Az ilyen kérelemnek a tagállam általi benyújtását követően a Bizottság haladéktalanul feldolgozza az említett kérelmet, és a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében dönt a harmadik országban működő képzési és képesítési rendszer értékelésének észszerű időn belül történő megindításáról, kellő figyelemmel az e cikk (3) bekezdésében meghatározott határidőre.

Az értékelés megindítására vonatkozó pozitív határozat elfogadása esetén a Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével és a kérelmet benyújtó tagállam, valamint bármely más érdekelt tagállam esetleges közreműködésével összegyűjti az ezen irányelv II. mellékletében említett információkat, és elvégzi az elismerés iránti kérelemben szereplő harmadik ország képzési és képesítési rendszerének értékelését annak ellenőrzése érdekében, hogy az érintett ország eleget tesz-e az STCW-egyezmény minden követelményének, és hogy megfelelő intézkedéseket tett-e a csalással érintett bizonyítványok kiadásának megakadályozása érdekében, valamint figyelembe veszi azt is, hogy az érintett ország megerősítette-e a 2006. évi Tengerészeti Munkaügyi Egyezményt.

(3) Ha az e cikk (2) bekezdésében említett értékelés eredményeként a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy teljesül az összes említett követelmény, a harmadik ország elismeréséről szóló határozatát megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Az említett végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni az e cikk (2) bekezdésében említett tagállami kérelem benyújtásától számított 24 hónapon belül.

Amennyiben az érintett országnak jelentős korrekciós intézkedéseket kell végrehajtania, többek között módosítania kell a jogszabályait, illetve az oktatási, képzési és képesítési rendszerét annak érdekében, hogy eleget tegyen az STCW-egyezmény követelményeinek, az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat az e cikk (2) bekezdésében említett tagállami kérelem benyújtásától számított 36 hónapon belül kell elfogadni.

Az említett kérelmet benyújtó tagállam határozhat úgy, hogy a végrehajtási jogi aktus e bekezdés szerinti elfogadásáig egyoldalúan elismeri a harmadik országot. Ilyen egyoldalú elismerés esetén a tagállam közli a Bizottsággal a harmadik ország által kiállított, az (1) bekezdésben említett képesítő és jártassági bizonyítványok elismerését igazoló, az említett harmadik ország elismerésére vonatkozó végrehajtási jogi aktus elfogadásáig kiadott érvényesítések számát.”

8. A 20. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a 19. cikk (1) bekezdésében említett, valamely harmadik ország által kiadott képesítő vagy jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban a tagállamok több mint nyolc éve nem adtak ki elismerést igazoló érvényesítést, az adott ország bizonyítványainak elismerését újra meg kell vizsgálni. A Bizottság az említett újbóli vizsgálatot követően a határozatát megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Az említett végrehajtási jogi aktusokat – a tagállamok, valamint az érintett harmadik ország legalább hat hónappal korábban történt előzetes értesítését követően – a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

9. A 21. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 19. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett eljárás szerint elismert harmadik országok vonatkozásában, beleértve a 19. cikk (6) bekezdésében említett országokat is, a Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével rendszeresen és az utolsó értékeléstől számított legalább tíz éven belül újraértékeli, hogy azok megfelelnek-e a II. mellékletben foglalt vonatkozó kritériumoknak, és hogy megtették-e a megfelelő intézkedéseket a csalással érintett bizonyítványok kiadásának megakadályozása érdekében.

(2) A Bizottság az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség segítségével prioritási kritériumok alapján végzi el a harmadik országok újraértékelését. E prioritási kritériumok többek között a következők:

- a) a kikötő szerint illetékes állam által a 23. cikk alapján végzett ellenőrzésre vonatkozó teljesítményadatok;
- b) a harmadik ország által az STCW-egyezmény V/1-1. és V/1-2. szabályának megfelelően kiadott képesítő bizonyítványokkal vagy a harmadik ország által kiadott jártassági bizonyítványokkal kapcsolatban kiadott elismerést igazoló érvényesítések száma;
- c) a harmadik ország által akkreditált tengerészeti oktatási és képzési intézmények száma;
- d) a harmadik ország által jóváhagyott tengerészképzési és tengerész szakmai továbbképzési programok száma;
- e) a harmadik ország utolsó Bizottság általi értékelésének dátuma és az említett értékelés során meghatározott kritikus jelentőségű folyamatok hiányosságainak a száma;
- f) a harmadik ország tengerészeti képzési és képesítési rendszerének jelentős változása;
- g) a harmadik országban bizonyítványt szerzett, a tagállamok lobogója alatt közlekedő hajókon szolgálatot teljesítő tengerészek teljes száma, valamint e tengerészek képzettségi és képesítési szintje;
- h) bármely érintett hatóság vagy más érdekelt fél által nyújtott, a harmadik ország oktatási és képzési normáival kapcsolatos információ, ha rendelkezésre áll.

Amennyiben valamely harmadik ország ezen irányelv 20. cikke szerint nem felel meg az STCW-egyezmény követelményeinek, az említett harmadik ország újraértékelése prioritást élvez a többi harmadik országgal szemben.”

10. A 25a. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a 20. cikk (8) bekezdésének és a 21. cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, valamint a tagállamok és a Bizottság általi szakpolitikai döntéshozatal céljából történő felhasználás érdekében közlik a Bizottsággal az V. mellékletben említett információkat.”

11. A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Értékelési jelentés

A Bizottság legkésőbb 2024. augusztus 2-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amely többek között javaslatokat foglal magában az említett értékelés fényében meghozandó nyomonkövetési intézkedésekre vonatkozóan. A Bizottság az említett értékelési jelentésben elemzi a tagállamok által kiadott tengerészképzési bizonyítványok kölcsönös elismerési rendszerének végrehajtását, valamint a tengerészek digitális bizonyítványaival kapcsolatos esetleges nemzetközi szintű fejleményeket. A Bizottság értékeli továbbá az európai tengerészeti kiválósági diplomák jövőbeli figyelembevételével kapcsolatos esetleges fejleményeket, a szociális partnerek ajánlásaira támaszkodva.”

12. A 27. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27. cikk

Módosítás

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. melléklete, valamint ezen irányelv vonatkozó rendelkezései annak érdekében történő módosítására vonatkozóan, hogy az említett mellékletet és az említett rendelkezéseket összehangolja az STCW-egyezménynek és az STCW-szabályzat A. részének a módosításaival.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv V. mellékletének a tagállamok által bejelentendő információk specifikus és releváns tartalma és részletei tekintetében történő módosítására vonatkozóan, feltéve, hogy e jogi aktusok kizárólag az STCW-egyezmény és az STCW-szabályzat A. része módosításainak figyelembevételére irányulnak, és megfelelnek az adatvédelmi garanciáknak. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem módosítják a 25a. cikk (3) bekezdésében foglalt, az adatok névtelenné tételére vonatkozó rendelkezéseket.”

13. A 27a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„27a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak az 5. cikk (13) bekezdésében és a 27. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2019. augusztus 1-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (13) bekezdésében és a 27. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) Az 5. cikk (13) bekezdése és a 27. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

14. A 2008/106/EK irányelv I. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

*2. cikk***Hatályon kívül helyezés**

A 2005/45/EK irányelv hatályát veszti.

*3. cikk***Átültetés**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2021. augusztus 2-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*4. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

*5. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
A. TAJANI

a Tanács részéről
az elnök
G. CIAMBA

MELLÉKLET

A 2008/106/EK irányelv I. mellékletének V. fejezete a következőképpen módosul:

1. Az V/2. szabály helyébe a következő szöveg lép:

„V/2. szabály

A személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokok, tisztek, személyzeti állományú tengerészek és egyéb személyzet képzésére és képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. Ez a szabály a nemzetközi útvonalon közlekedő személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokokra, tisztekre, személyzeti állományú tengerészekre és egyéb személyzetre alkalmazandó. E követelményeknek a belföldi útvonalon közlekedő személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő személyzetre való alkalmazhatóságát a tagállamok határozzák meg.
 2. A fedélzeten végzendő feladataik kijelölése előtt a személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő összes személynek eleget kell tennie az STCW-szabályzat A-VI/1. szakaszának (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.
 3. A személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokoknak, tiszteknek, személyzeti állományú tengerészeknek és egyéb személyzetnek a szolgálati minőségüknek, feladataiknak és felelősségi körüknek megfelelő, az alábbi 5–9. pontban előírt képzést és bevezető képzést kell elvégezniük.
 4. Azoknak a parancsnokoknak, tiszteknek, személyzeti állományú tengerészeknek és egyéb személyzetnek, akiknek az alábbi 7–9. pontnak megfelelően képzést kell teljesíteniük, öt évet nem meghaladó időközönként megfelelő ismeretfelújító képzésen kell részt venniük, vagy igazolniuk kell, hogy a megelőző öt évben teljesítették az előírt alkalmassági követelményt.
 5. A személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő személyzetnek az STCW-szabályzat A-V/2. szakaszának (1) bekezdésében meghatározott szolgálati minősége, feladatai és felelősségi köre szempontjából megfelelő, személyszállító hajókra vonatkozó vészhelyzeti bevezető képzést kell elvégeznie.
 6. A személyszállító hajókon az utasok számára az utastérben közvetlen szolgáltatást nyújtó személyzetnek az STCW-szabályzat A-V/2. szakaszának (2) bekezdése szerinti biztonsági képzést kell elvégeznie.
 7. Az e melléklet II., III. és VII. fejezetének megfelelően képesítést szerzett parancsnokoknak, tiszteknek és személyzeti állományú tengerészeknek, valamint a riadójegyzék szerint a személyszállító hajók fedélzetén az utasok számára vészhelyzeti segítségnyújtásra kijelölt egyéb személyzetnek az STCW-szabályzat A-V/2. szakaszának (3) bekezdésében meghatározott, személyszállító hajókon történő tömegirányításra vonatkozó képzést kell elvégezniük.
 8. A parancsnokoknak, gépüzemvezetőknek, első tiszteknek, másodgéptiszteknek és mindazon személyeknek, akik a riadójegyzék szerint személyszállító hajók fedélzetén vészhelyzetben felelősséget viselnek az utasok biztonságáért, az STCW-szabályzat A-V/2. szakaszának (4) bekezdésében meghatározott, válságkezelésre és emberi viselkedésre vonatkozó, elismert képzést kell elvégezniük.
 9. A ro-ro személyszállító hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokoknak, gépüzemvezetőknek, első tiszteknek, másodgéptiszteknek és minden, az utasok be- és kiszállításáért, a be- és kirakodásért vagy a rakomány rögzítéséért, vagy a hajótest nyílásainak lezárásáért közvetlenül felelős, kijelölt személynek az STCW-szabályzat A-V/2. szakaszának (5) bekezdésében meghatározott, az utasbiztonságra, a rakománybiztonságra és a hajótest sértetlenségére vonatkozó, elismert képzést kell elvégezniük.
 10. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az elvégzett képzést tanúsító okmányokat az e szabály 6–9. pontjában foglalt rendelkezések alapján megfeleltnek minősített minden személy számára kiadják.”
2. A szöveg a következő szabályokkal egészül ki:

„V/3. szabály

Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokok, tisztek, személyzeti állományú tengerészek és egyéb személyzet képzésére és képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. Ez a szabály az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokokra, tisztekre, személyzeti állományú tengerészekre és egyéb személyzetre alkalmazandó.

2. A tengerészeknek, mielőtt az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon fedélzeti feladatokra kerülnének beosztásra, el kell végezniük a szolgálati minőségüknek, feladataiknak és felelősségi körüknek megfelelő, az alábbi 4–9. pontban előírt képzést.
3. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon szolgálatot teljesítő valamennyi tengerésznek a fedélzeti feladatokra történő beosztása előtt az ezen irányelv 14. cikke (1) bekezdésének d) pontjában foglaltak szerinti, a hajóra és a felszerelésekre vonatkozó, megfelelő bevezető képzésben kell részesülnie.
4. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon lévő tüzelő- és üzemanyag felügyeletével, felhasználásával vagy az azzal kapcsolatos vészhelyzet-elhárítással összefüggésben kijelölt biztonsági feladatokért felelős tengerészeknek az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesített szolgálatra vonatkozó alapképzés elvégzését tanúsító bizonyítvánnyal kell rendelkezniük.
5. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesítendő szolgálatra vonatkozó alapképzési bizonyítványra pályázó valamennyi jelöltnek el kell végeznie az STCW-szabályzat A-V/3. szakaszának (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelő alapképzést.
6. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon lévő tüzelő- és üzemanyag felügyeletével, felhasználásával vagy az azzal kapcsolatos vészhelyzet-elhárítással összefüggésben kijelölt biztonsági feladatokért felelős tengerészek, akik a cseppfolyósított gázt szállító tartályhajókra vonatkozó V/1-2. szabály 2. és 5. pontja, vagy 4. és 5. pontja szerinti képesítést és bizonyítványt szereztek, úgy tekintendők, hogy eleget tesznek az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesítendő szolgálatra vonatkozó alapképzés tekintetében az STCW-szabályzat A-V/3. szakaszának (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
7. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon lévő tüzelő- és üzemanyagok, valamint tüzelő- és üzemanyagrendszerek felügyeletéért és felhasználásáért közvetlenül felelős parancsnokoknak, géptiszteknek és minden személyzetnek az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesítendő szolgálatra vonatkozó emelt szintű képzést tanúsító bizonyítvánnyal kell rendelkezniük.
8. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesítendő szolgálatra vonatkozó emelt szintű képzést tanúsító bizonyítványra pályázó valamennyi jelöltnek a 4. pontban ismertetett jártassági bizonyítvány megszerzése mellett a következő követelményeket kell teljesítenie:
 - 8.1. az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesítendő szolgálatra vonatkozó, elismert emelt szintű képzést kell elvégeznie, és meg kell felelnie az STCW-szabályzat A-V/3. szakaszának (2) bekezdésében előírt alkalmassági követelménynek; és
 - 8.2. teljesítenie kell legalább három hónapig tartó, elismert tengeri szolgálatot, amelynek keretében legalább három tüzelő- és üzemanyag-vételezési műveletet kell végeznie az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon. A három tüzelő- és üzemanyag-vételezési művelet közül kettő helyettesíthető a fenti 8.1. pont szerinti képzés keretében végzett tüzelő- és üzemanyag-vételezésre vonatkozó, elismert szimulátoros képzéssel.
9. Az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon lévő tüzelő- és üzemanyagok felügyeletéért és felhasználásáért közvetlenül felelős parancsnokok, géptisztek és mindazon személyek, akik az STCW-szabályzat cseppfolyósított gázt szállító tartályhajókra vonatkozó A-V/1-2. szakaszának (2) bekezdésében meghatározott alkalmassági követelmények szerinti képesítést és bizonyítványt szereztek, úgy tekintendők, hogy eleget tesznek az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon teljesítendő szolgálatra vonatkozó emelt szintű képzés tekintetében az STCW-szabályzat A-V/3. szakaszának (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek, amennyiben emellett:
 - 9.1. teljesítik a 6. pont követelményeit;
 - 9.2. teljesítik a 8.2. pontban foglalt tüzelő- és üzemanyag-vételezési követelményeket, vagy részt vettek a cseppfolyósított gázt szállító tartályhajón három rakománykezelési művelet lebonyolításában; valamint
 - 9.3. a megelőző öt évben három hónapig tartó tengeri szolgálatot teljesítettek:
 - 9.3.1. az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó hajókon;
 - 9.3.2. az IGF-szabályzat hatálya alá tartozó tüzelő- és üzemanyagot rakományként szállító tartályhajókon; vagy
 - 9.3.3. a tüzelő- és üzemanyagként gázt vagy alacsony lobbanáspontú tüzelő- és üzemanyagot használó hajókon.
10. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – adott esetben – a 4. vagy a 7. pontnak megfelelően képesítést szerzett tengerészek részére jártassági bizonyítványt adjanak ki.
11. A 4. vagy a 7. pontnak megfelelően jártassági bizonyítvánnyal rendelkező tengerészeknek öt évet nem meghaladó időközönként megfelelő ismeretfelújító képzésen kell részt venniük, vagy igazolniuk kell, hogy a megelőző öt évben teljesítették az előírt alkalmassági követelményt.

V/4. szabály

A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon szolgálatot teljesítő parancsnokok és fedélzeti tisztek képzésére és képesítésére vonatkozó kötelező minimumkövetelmények

1. A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókon navigációs őrszolgálatért felelős parancsnokoknak, első tiszteknek és tiszteknek – a sarkvidéki szabályzat előírásai szerinti – a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó alapképzési bizonyítvánnyal kell rendelkezniük.
2. A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó alapképzési bizonyítványra pályázó valamennyi jelöltnek a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó, elismert alapképzést kell elvégeznie, és eleget kell tennie az STCW-szabályzat A-V/4. szakaszának (1) bekezdésében meghatározott alkalmassági követelménynek.
3. A sarkvidéki vizeken üzemelő hajók parancsnokainak és első tisztjeinek – a sarkvidéki szabályzat előírásai szerinti – a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó emelt szintű képzési bizonyítvánnyal kell rendelkezniük.
4. A sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó emelt szintű képzési bizonyítványra pályázó valamennyi jelöltnek:
 - 4.1. eleget kell tennie a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó alapképzési bizonyítványra vonatkozó követelményeknek;
 - 4.2. sarkvidéki vizeken vagy egyenértékű, egyéb elismert tengeri szolgálat keretében legalább két hónapig tartó, elismert fedélzeti tengeri szolgálatot kell teljesítenie irányítási szinten vagy őrszolgálati feladatok ellátásakor üzemeltetési szinten; és
 - 4.3. a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozó, elismert emelt szintű képzést kell elvégeznie, valamint meg kell felelnie az STCW-szabályzat A-V/4. szakaszának (2) bekezdésében előírt alkalmassági követelménynek.
5. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – adott esetben – a 2. vagy a 4. pontnak megfelelően képesítést szerzett tengerészek részére jártassági bizonyítványt adjanak ki.
6. Azoknak a tengerészeknek, akik 2018. július 1-je előtt kezdték meg elismert tengeri szolgálatukat sarkvidéki vizeken, 2020. július 1-jéig tudniuk kell igazolni, hogy eleget tesznek a 2. pont követelményeinek azzal, hogy:
 - 6.1. sarkvidéki vizeken üzemelő hajón elismert tengeri szolgálatot vagy ezzel egyenértékű, elismert tengeri szolgálatot teljesítettek üzemeltetési vagy irányítási szintű fedélzeti feladatok ellátásával a megelőző előző öt év során összesen legalább három hónapig; vagy
 - 6.2. sikeresen elvégezték a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozóan a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által létrehozott képzési útmutató szerint szervezett tanfolyamot.
7. Azoknak a tengerészeknek, akik 2018. július 1-je előtt kezdték meg elismert tengeri szolgálatukat sarkvidéki vizeken, 2020. július 1-jéig tudniuk kell igazolni, hogy eleget tesznek a 4. pont követelményeinek azzal, hogy:
 - 7.1. sarkvidéki vizeken üzemelő hajón elismert tengeri szolgálatot vagy ezzel egyenértékű, elismert tengeri szolgálatot teljesítettek irányítási szintű fedélzeti feladatok ellátásával a megelőző öt év során összesen legalább három hónapig; vagy
 - 7.2. sikeresen elvégezték a sarkvidéki vizeken üzemelő hajókra vonatkozóan a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet által létrehozott képzési útmutató szerint szervezett tanfolyamot, valamint sarkvidéki vizeken üzemelő hajón elismert tengeri szolgálatot vagy ezzel egyenértékű, elismert tengeri szolgálatot teljesítettek irányítási szintű fedélzeti feladatok ellátásával a megelőző öt év során összesen legalább két hónapig.”

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1160 IRÁNYELVE**(2019. június 20.)****a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvnek a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazása tekintetében történő módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾, valamint a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ közös céljai közé tartozik, hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak a kollektív befektetési vállalkozások számára, felszámolják a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek és részvényeinek Unión belüli szabad mozgását gátló akadályokat, és emellett biztosítsák a befektetők egységesebb védelmét. Jóllehet e célok nagyrészt teljesültek, bizonyos akadályok továbbra is gátolják az alapkezelőket abban, hogy teljes mértékben kihasználják a belső piac nyújtotta előnyöket.
- (2) Ezen irányelvet kiegészíti az (EU) 2019/1156 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾. Az említett rendelet kiegészítő szabályokat és eljárásokat állapít meg az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV-k) és az alternatív befektetési alap-kezelőkre (ABAK-ok) vonatkozóan. Az említett rendeletnek és ezen irányelvnek együttesen kell a belső piacon működő alapkezelőkre vonatkozó feltételek nagyobb összhangját biztosítani, és megkönnyíteni az általuk kezelt alapok határokon átnyúló forgalmazását.
- (3) A szabályozási hézagot meg kell szüntetni, és a 2011/61/EU irányelvben meghatározott értesítési eljárást össze kell hangolni az illetékes hatóságoknak az ÁÉKBV-kal kapcsolatos változásokról történő értesítésére vonatkozó eljárással.
- (4) Az (EU) 2019/1156 rendelet tovább erősíti a 2009/65/EK irányelvben szabályozott forgalmazási közleményekre vonatkozó elveket, és kiterjeszti azok alkalmazását az ABAK-okra, ami a befektetők típusától függetlenül magas szintű befektetővédelmet eredményez. A 2009/65/EK irányelvnek a forgalmazási közleményekre és az ÁÉKBV-k befektetési jegyei forgalmazásának szervezésével kapcsolatos nemzeti jogok és rendelkezések hozzáférhetőségére vonatkozó rendelkezései ezért már szükségtelenek és azokat el kell hagyni.
- (5) A 2009/65/EK irányelv azon rendelkezései, amelyek előírják az ÁÉKBV-k számára, hogy a befektetők számára bizonyos eszközöket biztosítsanak, terhet jelentenek abban a formában, amelyben egyes nemzeti jogrendszerek ezen rendelkezéseket végrehajtják. Ezenkívül a befektetők ritkán használják a helyi eszközöket az irányelvben foglalt szándékkal összhangban. A kapcsolattartás előnyben részesített módszerévé a befektetők és az alapkezelő közötti közvetlen – elektronikus úton vagy telefonon történő – interakció vált, míg a kifizetéseket és a visszaváltásokat más csatornákon keresztül hajtják végre. Bár az említett helyi eszközöket jelenleg használják adminisztratív célokra, például a szabályozói díjak határokon átnyúló behajtására, ezeket az ügyeket más módon, többek között az illetékes hatóságok közötti együttműködés útján kellene kezelni. Következésképpen szabályokat kell alkotni, amelyek korszerűsítik és meghatározzák a lakossági befektetők számára biztosítandó eszközökre

⁽¹⁾ HL C 367., 2018.10.10., 50. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 14-i határozata.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302, 2009.11.17., 32. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1156 rendelete (2019. június 20.) a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítéséről, valamint a 345/2013/EU, a 346/2013/EU és az 1286/2014/EU rendelet módosításáról (lásd e Hivatalos Lap 55. oldalát).

vonatkozó követelményeket, a tagállamoknak pedig nem szabadna előírnia ezen eszközök biztosítása céljából a helyi fizikai jelenlétet. A szabályoknak minden esetben biztosítaniuk kell azt, hogy a befektetők hozzáférhessenek azokhoz az információkhoz, amelyek elérésére jogosultak.

- (6) A lakossági befektetők következetes kezelésének biztosítása érdekében az említett eszközökre vonatkozó követelményeknek az ABAK-okra is vonatkozniuk kell, amennyiben a tagállamok lehetővé teszik számukra, hogy az alternatív befektetési alapok (ABA-k) befektetési jegyeit vagy részvényeit a területükön lakossági befektetők részére forgalmazzák.
- (7) Az ÁÉKBV-k és az ABA-k befektetési jegyei vagy részvényei fogadó tagállamban való forgalmazásának megszüntetésére vonatkozó egyértelmű és egységes feltételek hiánya gazdasági és jogi bizonytalanságot teremt az alapkezelők számára. Ezért a 2009/65/EK és a 2011/61/EU irányelvnek egyértelmű feltételekhez kell kötnie az egyes befektetési jegyekre vagy részvényekre vagy azok egészére vonatkozóan a forgalmazás céljából hozott intézkedésekkel kapcsolatos bejelentés visszavonását. A feltételek egyensúlyt teremtenek egyrészt a kollektív befektetési vállalkozások vagy kezelőik számára a részvényeik vagy befektetési jegyeik forgalmazása céljából tett intézkedéseik – a feltételek teljesülése esetén történő – megszüntetésére rendelkezésre álló lehetőség, másrészt az ilyen vállalkozásokban érdekeltséggel rendelkező befektetők érdekei között.
- (8) Az ÁÉKBV-k vagy az ABA-k valamely tagállamban történő forgalmazása megszüntetésének lehetősége nem járhat költségekkel a befektetők számára, és nem csökkentheti a 2009/65/EK irányelv vagy a 2011/61/EU irányelv szerint őket megillető biztosítékokat, különös tekintettel az ezen alapok további tevékenységére vonatkozó pontos tájékoztatáshoz való jogukra.
- (9) Vannak olyan esetek, amikor a befektetőknek egy adott befektetési elképzelés vagy befektetési stratégia iránti érdeklődését felmérni kívánó ABAK a különböző nemzeti jogrendszerekben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás eltérő kezelésével szembesül. A forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás meghatározása és engedélyezésének feltételei tagállamonként jelentősen eltérnek egymástól azokban a tagállamokban, ahol ez engedélyezett, más tagállamokban pedig egyáltalán nem létezik a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás fogalma. E különbségek kezelése érdekében meg kell állapítani a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás harmonizált fogalom meghatározását, és meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek alapján az uniós ABAK-ok forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást nyújthatnak.
- (10) Egy adott tevékenység 2011/61/EU irányelv szerinti forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásként való elismeréséhez annak lehetséges szakmai befektetőkre kell irányulnia, és érdeklődésük felmérése érdekében egy olyan ABA vagy részalapja befektetési elképzelésére vagy befektetési stratégiájára kell vonatkoznia, amelyet vagy még nem hoztak létre, vagy már létrehozottak ugyan, de az adott tagállamban még nem történt meg a forgalomba hozattal kapcsolatos bejelentés az említett irányelvvel összhangban. Ennek megfelelően a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás során a befektetők még nem jegyezhetik egy ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit, és nem engedélyezhető jegyzési formanyomtatványoknak vagy hasonló dokumentumoknak a lehetséges szakmai befektetők körében tervezett vagy végleges formában történő terjesztése. Az uniós ABAK-oknak biztosítaniuk kell, hogy a befektetők a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás révén ne juthassanak hozzá ABA-befektetési jegyekhez vagy részvényekhez, és hogy azok a befektetők, akikkel a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás részeként kapcsolatfelvételre került sor, kizárólag a 2011/61/EU irányelvben engedélyezett forgalomba hozatal keretében juthassanak hozzá az adott ABA-ban befektetési jegyekhez vagy részvényekhez.

A szakmai befektetők általi minden olyan jegyzést, amelyre a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásnak az uniós ABAK általi megkezdésétől számított 18 hónapon belül került sor, és amelynek tárgyai valamely, a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásban említett ABA befektetési jegyei vagy részvényei, illetve valamely, a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás eredményeként létrehozott ABA befektetési jegyei vagy részvényei, forgalmazás eredményének kell tekinteni, és e jegyzésekre a 2011/61/EU irányelvben említett bejelentési eljárások alkalmazandók. Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes nemzeti hatóságok gyakorolni tudják a tagállamokban a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás feletti ellenőrzést, az uniós ABAK-oknak a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás megkezdésétől számított két héten belül – papíralapú vagy elektronikus formában – informális levelet kell küldeniük a letelepedésük szerinti tagállam illetékes hatóságai számára, amelyben többek között közlik, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást mely tagállamokban nyújtják vagy nyújtották, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra mely időszakokban kerül sor, és adott esetben a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatás tárgyát képező vagy korábban tárgyát képező ABA-kjaik és részalapjaik jegyzékét. Az uniós ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságainak haladéktalanul tájékoztatniuk kell azon tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben az uniós ABAK forgalomba hozatal megelőző tájékoztatást nyújt vagy nyújtott.

- (11) Az uniós ABAK-oknak biztosítaniuk kell, hogy a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatási tevékenységeik megfelelően dokumentálva legyenek.
- (12) A 2011/61/EU irányelvnek és különösen a forgalomba hozatal megelőző tájékoztatásra vonatkozó harmonizált szabályoknak való megfeleléshez szükséges nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések semmilyen módon nem hozhatják hátrányos helyzetbe az uniós ABAK-okat a nem uniós ABAK-okkal szemben. Ez egyformán vonatkozik arra a jelenlegi helyzetre, hogy a nem uniós ABAK-ok még nem rendelkeznek passzportálási jogokkal, valamint egy olyan helyzetre, amelyben a 2011/61/EU irányelvben foglalt passzportálási rendelkezések alkalmazandóvá válnak.

- (13) A jogbiztonság érdekében a forgalmazási közleményekre és a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések tekintetében össze kell hangolni az ezen irányelvet és az (EU) 2019/1156 rendeletet végrehajtó nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések alkalmazásának kezdőnapját.
- (14) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽⁶⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosításai

A 2009/65/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 17. cikk (8) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben az első albekezdésben említett változás miatt az alapkezelő társaság a továbbiakban már nem felel meg ezen irányelvnek, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az első albekezdésben említett valamennyi információ kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatják az alapkezelő társaságot arról, hogy ezt a változtatást nem hajthatja végre. Ebben az esetben az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai ennek megfelelően tájékoztatják az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságait.

Amennyiben az első albekezdésben említett változás a második albekezdéssel összhangban történő információtovábbítást követően végrehajtásra kerül, és a változás nyomán az alapkezelő társaság már nem felel meg ezen irányelvnek, az alapkezelő társaság székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a 98. cikkkel összhangban megteszik a megfelelő intézkedéseket, és haladéktalanul értesítik azokról az alapkezelő társaság fogadó tagállamának illetékes hatóságait.”

2. A 77. cikket el kell hagyni.
3. A 91. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.
4. A 92. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„92. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ÁÉKBV minden olyan tagállamban, ahol befektetési jegyeit forgalmazni kívánja, eszközöket bocsásson rendelkezésre a következő feladatok ellátása céljára:

- a) a IX. fejezet szerint megkövetelt dokumentumokban meghatározott feltételekkel összhangban az ÁÉKBV befektetési jegyeivel kapcsolatos jegyzési, visszavásárlási és visszaváltási megbízások feldolgozása és egyéb kifizetések teljesítése a befektetési-jegy-tulajdonosok számára;
- b) a befektetők tájékoztatása az a) pontban említett megbízások teljesítésének, valamint a visszavásárlási és visszaváltási összegek kifizetésének módjáról;
- c) az ÁÉKBV-be történő befektetéshez fűződő befektetői jogoknak az ÁÉKBV forgalmazása szerinti tagállamban való gyakorlásával kapcsolatos információk kezelésének, illetve a vonatkozó, 15. cikkben említett eljárásokhoz és szabályokhoz való hozzáférésnek a megkönnyítése;
- d) a befektetők számára – betekintés és másolat megszerzése céljából – a 94. cikkben megállapított feltételekkel a IX. fejezet szerinti információk és dokumentumok rendelkezésre bocsátása;
- e) az eszközök által ellátott feladatokkal kapcsolatos tudnivalóknak a befektetők rendelkezésére bocsátása tartós adathordozón; és
- f) kapcsolattartás az illetékes hatóságokkal való kommunikáció során.

⁽⁶⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(2) A tagállamok nem írhatják elő az ÁÉKBV-k számára, hogy az (1) bekezdés alkalmazása céljából a fogadó tagállamban fizikailag jelen legyenek vagy erre harmadik felet jelöljenek ki.

(3) Az ÁÉKBV biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett feladatok ellátását szolgáló eszközök elektronikusan is rendelkezésre álljanak:

- a) annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, ahol az ÁÉKBV-értékpapírokat forgalmazzák, vagy az adott tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven;
- b) maga az ÁÉKBV, vagy egy olyan harmadik fél révén, amelyre az elvégzendő feladatokat szabályozó rendelkezés és felügyelet vagy mindkettő vonatkozik.

A b) pont alkalmazásában, amennyiben a feladatokat harmadik fél végzi, a harmadik fél kijelölését írásbeli szerződésben kell rögzíteni, amely meghatározza, hogy az (1) bekezdésben említett feladatok közül melyeket nem látja el az ÁÉKBV, és hogy a harmadik fél az összes szükséges információt és dokumentumot megkapja az ÁÉKBV-től.”

5. A 93. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A bejelentő levél tartalmazza azokat az adatokat, többek között a címet is, amelyek szükségesek a számlázáshoz és ahhoz, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai közöljék az alkalmazandó szabályozási díjakat vagy illetékeket, valamint tartalmazza a 92. cikk (1) bekezdésében említett feladatok ellátására szolgáló eszközökre vonatkozó információkat.”;

- b) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az (1) bekezdés szerinti bejelentő levélben közölt információk változása vagy a forgalmazni kívánt részvénytársulatokkal kapcsolatos változás esetén a változás végrehajtása előtt legalább egy hónappal az ÁÉKBV írásban értesíti erről a változásról az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam és az ÁÉKBV fogadó tagállama illetékes hatóságait.

Amennyiben az első albekezdésben említett változás következtében az ÁÉKBV a továbbiakban nem felel meg ezen irányelv rendelkezéseinek, az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az első albekezdésben említett valamennyi információ kézhezvételét követő 15 munkanapon belül értesítik az ÁÉKBV-t arról, hogy ezt a változtatást nem hajthatja végre. Ebben az esetben az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai ennek megfelelően tájékoztatják az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságait.

Amennyiben az első albekezdésben említett változtatás a második albekezdéssel összhangban történő információ-továbbítást követően végrehajtásra kerül, és a változás nyomán az ÁÉKBV már nem felel meg ezen irányelvnek, az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a 98. cikkel összhangban megteszik a megfelelő intézkedéseket, többek között szükség esetén kifejezetten megtiltva az ÁÉKBV forgalmazását, és a megtett intézkedésekről haladéktalanul értesítik az ÁÉKBV fogadó tagállamának illetékes hatóságait.”.

6. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„93a. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ÁÉKBV visszavonhassa azon befektetési jegyei egy tagállamban történő forgalmazása céljából tett intézkedéseivel kapcsolatos bejelentéseit – adott esetben beleértve a részvényosztályokról szóló tájékoztatást is –, amelyek vonatkozásában a 93. cikkel összhangban bejelentést tett, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ÁÉKBV legalább 30 munkanapon keresztül nyilvánosan elérhető általános ajánlatot tesz közzé az összes ilyen befektetési jegy bármely díjtól vagy levonástól mentes visszavásárlására vagy visszaváltására az adott tagállamban, és az ajánlatot közvetlenül vagy pénzügyi közvetítőkön keresztül külön-külön megküldi az említett tagállambeli azon befektetőknek, akik személyazonossága ismert;
- b) az ÁÉKBV az ÁÉKBV-k forgalmazására szokásosan használt és a tipikus ÁÉKBV-befektető számára megfelelő, nyilvánosan elérhető médium útján – többek között elektronikus úton – közzéteszi azon szándékát, hogy megszüntesse az említett tagállamban az ilyen befektetési jegyek forgalmazása céljából hozott intézkedéseket;
- c) a pénzügyi közvetítőkkel vagy megbízottakkal kötött szerződéses megállapodások módosulnak vagy megszűnnek attól az időponttól kezdődő hatállyal, amikor a bejelentést visszavonta, a (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott befektetési jegyekre vonatkozó új vagy további, közvetlen vagy közvetett ajánlattétel vagy kibocsátás megakadályozása érdekében.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett tájékoztatás egyértelműen meghatározza, hogy a befektetőkre nézve milyen következményekkel jár, ha a befektetési jegyek visszaváltására vagy visszavásárlására vonatkozó ajánlatot nem fogadják el.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett információkat annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell közzétenni, amely tekintetében az ÁÉKBV a 93. cikkel összhangban bejelentést tett, vagy a szóban forgó tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven. Az első albekezdés c) pontjában említett időponttól kezdve az ÁÉKBV az említett tagállamban megszünteti az azon befektetési jegyekre vonatkozó új vagy további, közvetlen vagy közvetett ajánlattételt vagy kibocsátást, amelyek tekintetében a bejelentést visszavonta.

(2) Az ÁÉKBV értesítést küld a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amely tartalmazza az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett információkat.

(3) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy az ÁÉKBV által a (2) bekezdés alapján benyújtott értesítés hiánytalan-e. Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai legkésőbb a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 15 munkanapon belül továbbítják az értesítést a (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságainak, valamint az ESMA-nak.

Miután az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai az első albekezdés szerint továbbították az értesítést, haladéktalanul értesítik erről az ÁÉKBV-t.

(4) Az ÁÉKBV biztosítja az ÁÉKBV megmaradt befektetői számára, valamint az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai számára a 68–82. és a 94. cikkben előírt információkat.

(5) Az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbítják az e cikk (2) bekezdésében említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságai részére a 93. cikk (2) bekezdésében említett dokumentumok bármely változására vonatkozó információkat.

(6) Az e cikk (2) bekezdésében említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságai ugyanazokkal a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mint az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai a 21. cikk (2) bekezdésének, a 97. cikk (3) bekezdésének és a 108. cikknek megfelelően. A 21. cikk (2) bekezdésében és a 97. cikkben említett egyéb ellenőrzési tevékenységek és felügyeleti hatáskörök sérelme nélkül, az e cikk (5) bekezdése szerinti továbbítás időpontjától kezdődően az e cikk (2) bekezdésében említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságai nem írhatják elő az érintett ÁÉKBV számára, hogy bizonyítsa az (EU) 2019/1156 európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkében említett forgalmazási követelményeket szabályozó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek való megfelelést. (*)

(7) A tagállamok a (4) bekezdés alkalmazása céljából lehetővé teszik bármely elektronikus vagy egyéb távközlési eszköz használatát, amennyiben az információk és a kommunikációs eszközök a befektetők számára a befektető helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, vagy az említett tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven rendelkezésre állnak.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1156 rendelete (2019. június 20.) a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítéséről, valamint a 345/2013/EU, a 346/2013/EU és az 1286/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 188, 2019.7.12., 55. o.)”

7. A 95. cikk (1) bekezdésének a) pontját el kell hagyni.

2. cikk

A 2011/61/EU irányelv módosításai

A 2011/61/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„aea) »forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás«: az Unióban lakóhellyel vagy létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező lehetséges szakmai befektetők számára a befektetési stratégiákra vagy befektetési elképzelésekre vonatkozóan egy uniós ABAK által vagy annak nevében végzett közvetett vagy közvetlen információszolgáltatás vagy kommunikáció egy még létre nem hozott ABA vagy részalapja, illetve egy olyan, már létrehozott ABA vagy részalapja iránti érdeklődésük felmérése céljából, amelynek vonatkozásában a forgalomba hozatallal kapcsolatos, a 31., illetve a 32. cikknek megfelelő bejelentés még nem történt meg a lehetséges befektetők lakóhelye vagy létesítő okirata szerinti székhelye tagállamában, és amely egyik esetben sem minősül a lehetséges befektetőknek címzett, az ABA vagy részalapja befektetési jegyeibe vagy részvényeibe eszközölt befektetésre irányuló ajánlattételnek vagy az említett befektetési jegyek vagy részvények befektetőkhoz történő kihelyezésének;”

2. A VI. fejezet eleje a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

Az uniós ABAK által az Unióban végzett, forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyezett uniós ABAK forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatást nyújthasson az Unióban, kivéve, ha a lehetséges szakmai befektetők számára nyújtott információk:

- a) elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék a befektetők számára, hogy kötelezettséget vállaljanak egy adott ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek megszerzésére; vagy
- b) jegyzési formanyomtatványnak vagy hasonló dokumentumnak minősülnek, akár tervezetként, akár végleges formában;
- c) egy még létre nem hozott ABA alapító dokumentumainak, tájékoztatójának vagy ajánlattételi dokumentumainak minősülnek, végleges formában.

Amennyiben a tájékoztató vagy az ajánlattételi dokumentum tervezetét bocsátják rendelkezésre, ezek nem tartalmazhatnak olyan lényeges információkat, amelyek lehetővé tennék a befektetők számára a befektetési döntés meghozatalát, és egyértelműen ki kell mondaniuk, hogy:

- a) nem minősülnek egy ABA befektetési jegyeinek vagy részvényeinek jegyzésére irányuló ajánlatnak vagy felhívásnak; és
- b) a bennük közölt információk nem teljes körűek és változhatnak, ezért nem lehet rájuk hagyatkozni.

A tagállamok biztosítják, hogy az uniós ABAK-ok ne legyenek kötelesek bejelenteni a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás tartalmát, illetve címzettjeit az illetékes hatóságok számára, vagy a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás nyújtása előtt ne kelljen teljesíteniük az e cikkben meghatározottaktól eltérő feltételeket vagy követelményeket.

(2) Az uniós ABAK-ok kötelesek biztosítani, hogy a befektetők a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás révén ne juthassanak hozzá ABA-befektetési jegyekhez vagy -részvényekhez, és hogy azok a befektetők, akikkel a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás részeként kapcsolatfelvételt került sor, kizárólag a 31. vagy a 32. cikk értelmében engedélyezett forgalomba hozatal keretében juthassanak hozzá az adott ABA-ban befektetési jegyekhez vagy részvényekhez.

A szakmai befektetők általi minden olyan jegyzést, amelyre a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatásnak az uniós ABAK általi megkezdésétől számított 18 hónapon belül került sor, és amelynek tárgyai valamely, a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatásban említett ABA befektetési jegyei vagy részvényei, illetve valamely, a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás eredményeként létrehozott ABA befektetési jegyei vagy részvényei, forgalmazás eredményének kell tekinteni, és e jegyzésekre a 31. és a 32. cikkben említett bejelentési eljárások alkalmazandók.

A tagállamok biztosítják, hogy az uniós ABAK-ok a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás megkezdésétől számított két héten belül – papíralapú vagy elektronikus formában – informális levelet küldjenek a letelepedésük szerinti tagállam illetékes hatóságai számára. E levélnek meg kell adnia, hogy a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatásra mely tagállamokban és mely időszakokban kerül vagy került sor, tartalmaznia kell a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás rövid ismertetését, ideértve a bemutatott befektetési stratégiákkal kapcsolatos információkat, és adott esetben a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás tárgyát képező vagy korábban tárgyát képező ABA-k vagy ABA-részalapok jegyzékét. Az uniós ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul tájékoztatják azon tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben az uniós ABAK forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatást nyújt vagy nyújtott. Azon tagállam illetékes hatóságai, amelyben a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatásra kerül vagy került sor, kérhetik az uniós ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságait, hogy nyújtsanak további tájékoztatást a területükön sorra kerülő vagy sorra került, forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatásról.

(3) Harmadik fél kizárólag akkor vehet részt forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás nyújtásában valamely engedélyezett uniós ABAK nevében, ha a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) értelmében engedélyezett befektetési vállalkozásként, a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) értelmében engedélyezett hitelintézetként, a 2009/65/EK irányelv értelmében engedélyezett ÁÉKBV alapkezelő társaságként, ezen irányelv értelmében engedélyezett ABAK-ként, vagy a 2014/65/EU irányelv értelmében függő ügynökként jár el. Az ilyen harmadik felekre alkalmazni kell az e cikkben meghatározott feltételeket.

(4) Az uniós ABAK-oknak biztosítaniuk kell, hogy a forgalomba hozatalt megelőző tájékoztatás megfelelően dokumentálva legyen.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).”

3. A 32. cikk (7) bekezdése második, harmadik és negyedik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a tervezett változtatás következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam érintett illetékes hatóságai az első albekezdésben említett valamennyi információ kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül kötelesek tájékoztatni az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre. Ebben az esetben az ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes rendelkező hatóságai ennek megfelelően értesítik az ABAK fogadó tagállamának illetékes hatóságait.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha valamely nem tervezett változtatásra kerül sor, amelynek következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságai a 46. cikkkel összhangban meghoznak minden szükséges intézkedést, ideértve szükség esetén az ABA forgalmazásának kifejezett megtiltását is, és ennek megfelelően haladéktalanul értesítik az ABAK fogadó tagállamának illetékes hatóságait.

Ha a változtatások nem befolyásolják azt, hogy az ABAK ezen irányelvnek megfelelően kezeli-e az ABA-t, vagy hogy az ABAK más tekintetben megfelel-e ezen irányelvnek, a letelepedés szerinti tagállam illetékes hatóságai egy hónapon belül tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait e változásokról.”

4. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„32a. cikk

Egyes uniós ABA-k vagy az összes uniós ABA befektetési jegyei vagy részvényei forgalmazásának céljából hozott intézkedések bejelentésének visszavonása az ABAK letelepedése szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az uniós ABAK visszavonhassa azon egyes általa kezelt ABA-k vagy az összes általa kezelt ABA befektetési jegyei vagy részvényei forgalmazása céljából tett intézkedéseivel kapcsolatos bejelentéseit egy tagállamban, amelyek vonatkozásában a 32. cikkkel összhangban bejelentést tett, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a zárt végű ABA-k és az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) által szabályozott alapok kivételével az ABAK legalább 30 munkanapon keresztül nyilvánosan elérhető általános ajánlatot tesz közzé az ABA összes ilyen befektetési jegye vagy részvénye bármely díjtól vagy levonástól mentes visszavásárlására vagy visszaváltására az adott tagállamban, és az ajánlatot közvetlenül vagy pénzügyi közvetítőkön keresztül külön-külön megküldi az említett tagállambeli azon befektetőknek, akik személyazonossága ismert;
- b) az ABAK az ABA-k forgalmazására szokásosan használt és a tipikus ABA-befektető számára megfelelő, nyilvánosan elérhető médium útján – többek között elektronikus úton – közzéteszi azon szándékát, hogy megszüntesse az említett tagállamban egyes általa kezelt ABA-k vagy az összes általa kezelt ABA befektetési jegyeinek és részvényeinek forgalmazása céljából hozott intézkedéseket;
- c) a pénzügyi közvetítőkkel vagy megbízottakkal kötött szerződéses megállapodások módosulnak vagy megszűnnek attól az időponttól kezdődő hatállyal, amikor a bejelentést visszavonták, a (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott befektetési jegyekre vagy részvényekre vonatkozó új vagy további, közvetlen vagy közvetett ajánlattétel vagy kihelyezés megakadályozása érdekében.

Az első albekezdés c) pontjában említett időponttól kezdve az ABAK megszünteti az általa kezelt ABA befektetési jegyeire vagy részvényeire vonatkozó új vagy további, közvetlen vagy közvetett ajánlattételt vagy kihelyezést azon tagállamban, amely vonatkozásában a (2) bekezdéssel összhangban bejelentést tett.

(2) Az ABAK értesítést küld a letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságainak, amely tartalmazza az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett információkat.

(3) Az ABAK székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy az ABAK által a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott értesítés hiánytalan-e. Az ABAK székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai legkésőbb a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 15 munkanapon belül továbbítják az említett értesítést a (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságainak, valamint az ESMA-nak.

Az értesítésnek az első albekezdés szerinti továbbítását követően az ABAK székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai haladéktalanul értesítik az ABAK-ot a továbbításról.

Az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett időponttól számított 36 hónapos időtartamon belül az ABAK a (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott tagállamban nem nyújthat forgalomba hozatal előtti tájékoztatást az értesítésben említett uniós ABA-k befektetési jegyeivel vagy részvényeivel kapcsolatban, vagy hasonló befektetési stratégiákra vagy befektetési elképzelésekre vonatkozóan.

(4) Az ABAK biztosítja az uniós ABA megmaradt befektetői, valamint az ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságai számára a 22. és a 23. cikkben előírt információkat.

(5) Az ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságai továbbítják a (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságai részére a IV. melléklet b)–f) pontjában említett dokumentumok és információ bármely változására vonatkozó információkat.

(6) A (2) bekezdésben említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságai ugyanazokkal a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek, mint az ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságai, a 45. cikkben meghatározottaknak megfelelően.

(7) A 45. cikk (3) bekezdésében említett egyéb felügyeleti hatáskörök sérelme nélkül, az e cikk (5) bekezdése szerinti továbbítás időpontjától kezdődően az e cikk (2) bekezdésében említett bejelentésben meghatározott tagállam illetékes hatóságai nem írhatják elő az érintett ABAK számára, hogy bizonyítsa az (EU) 2019/1156 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**). 5. cikkében említett forgalmazási követelményeket szabályozó nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek való megfelelést.

(8) A tagállamok lehetővé teszik bármilyen elektronikus vagy egyéb távközlési eszköznek a (4) bekezdés alkalmazása céljából történő használatát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1156 rendelete (2019. június 20.) a kollektív befektetési vállalkozások határokon átnyúló forgalmazásának megkönnyítéséről, valamint a 345/2013/EU, a 346/2013/EU és az 1286/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 188, 2019.7.12., 55. o.)."

5. A 33. cikk (6) bekezdése második és harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a tervezett változtatás következtében az ABAK már nem ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam érintett illetékes hatóságai az első albekezdésben említett valamennyi információ kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül tájékoztatják az ABAK-ot arról, hogy a változtatást nem hajthatja végre.

Ha a tervezett változtatást az első és második albekezdés ellenére végrehajtják, vagy ha előre nem tervezett változtatásra került sor, amelynek következtében az ABAK már nem az ezen irányelvnek megfelelő módon kezelné az ABA-t, vagy az ABAK más tekintetben nem felelne meg ezen irányelvnek, az ABAK letelepedése szerinti tagállam illetékes hatóságai a 46. cikkkel összhangban meghoznak minden szükséges intézkedést, és ennek megfelelően haladéktalanul értesítik az ABAK fogadó tagállamának illetékes hatóságait.”

6. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„43a. cikk

A lakossági befektetők rendelkezésére álló eszközök

(1) Az (EU) 2015/760 rendelet 26. cikkének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az ABAK minden olyan tagállamban, ahol valamely ABA befektetési jegyeit vagy részvényeit lakossági befektetők számára forgalmazni kívánja, rendelkezésre bocsássa az alábbi feladatok ellátására szolgáló eszközöket:

a) az ABA okmányaiiban meghatározott feltételekkel összhangban az ABA befektetési jegyeivel és részvényeivel kapcsolatos jegyzési, kifizetési, visszavásárlási és visszaváltási befektetői megbízások feldolgozása;

b) a befektetők tájékoztatása az a) pontban említett megbízások teljesítésének, valamint a visszavásárlási és visszaváltási összegek kifizetésének módjáról;

- c) az ABA-ba történő befektetésből származó befektetői jogok gyakorlásával kapcsolatos információk kezelésének megkönnyítése abban a tagállamban, ahol az ABA-értékpapírokat forgalmazzák;
- d) a befektetők számára – betekintés és másolat megszerzése céljából – a 22. és a 23. cikk szerinti információk és dokumentumok rendelkezésére bocsátása;
- e) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének m) pontja szerinti tartós adathordozón az ezen eszközök által ellátott feladatokkal kapcsolatos tudnivalóknak a befektetők rendelkezésére bocsátása; és
- f) kapcsolattartás az illetékes hatóságokkal folytatott kommunikáció során.

(2) A tagállamok nem írhatják elő az ABAK számára, hogy az (1) bekezdés alkalmazásában a fogadó tagállamban fizikailag jelen legyen vagy erre harmadik felet jelöljön ki.

(3) Az ABAK biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett feladatok ellátását szolgáló eszközök elektronikusan is rendelkezésre álljanak:

- a) annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, ahol az ABA-értékpapírokat forgalmazzák, vagy az adott tagállam illetékes hatóságai által jóváhagyott nyelven;
- b) maga az ABAK vagy egy olyan harmadik fél révén, amelyre az elvégzendő feladatokat szabályozó rendelkezés és felügyelet vagy mindkettő vonatkozik.

A b) pont alkalmazása során, amennyiben a feladatokat harmadik fél végzi, a harmadik fél kijelölését írásbeli szerződésben kell rögzíteni, amely meghatározza, hogy az (1) bekezdésben említett feladatok közül melyeket nem látja el az ABAK, és hogy a harmadik fél az összes szükséges információt és dokumentumot megkapja az ABAK-tól.”

7. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„69a. cikk

A passzportálási rendszer értékelése

A 67. cikk (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok – amelyek alapján a 35. és a 37–41. cikkben meghatározott szabályok alkalmazandóvá válnak – hatálybalépése előtt a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, figyelembe véve az ezen irányelvben foglalt passzportálási rendszer értékelésének eredményeit, beleértve a rendszernek a nem uniós ABAK-okra való kiterjesztését is. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot kell csatolni.”

8. A IV. melléklet az alábbi pontokkal egészül ki:

- „i) azok az adatok, többek között a cím, amelyek szükségesek a számlázáshoz és ahhoz, hogy a fogadó tagállam illetékes hatóságai közöljék az alkalmazandó szabályozási díjakat vagy illetékeket;
- j) a 43a. cikkben említett feladatok ellátására szolgáló eszközökre vonatkozó információk.”

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2021. augusztus 2-ig elfogadják és kihirdetik azokat a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2021. augusztus 2-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

*4. cikk***Értékelés**

A Bizottság 2024. augusztus 2-ig egy nyilvános konzultáció, valamint az ESMA-val és az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján értékeli ezen irányelv alkalmazását. A Bizottság 2025. augusztus 2-ig jelentést készít ezen irányelv alkalmazásáról.

*5. cikk***Felülvizsgálat**

A Bizottság 2023. augusztus 2-ig jelentést készít, amelyben értékeli többek között a befektetők meghatározott befektetési elképzeléssel vagy befektetési stratégiával kapcsolatos befektetési hajlandóságát tesztelő ÁÉKBV alapkezelő társaságokra vonatkozó rendelkezések harmonizálásának előnyeit, valamint azt, hogy e célból szükség van-e a 2009/65/EK irányelv módosítására.

*6. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1161 IRÁNYELVE**(2019. június 20.)****a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról szóló 2009/33/EK irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 192. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben kiemeltéknek megfelelően az Unió elkötelezett a fenntartható, versenyképes, biztonságos és dekarbonizált energiarendszer megvalósítása iránt. Az „Éghajlat- és energiapolitikai keret a 2020–2030-as időszakra” című, 2014. január 22-i bizottsági közlemény ambiciózus kötelezettségvállalásokat ír elő az Unió számára arra vonatkozóan, hogy 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkentse az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, legalább 27 %-ra növelje a megújuló energiaforrások felhasználásának arányát, legalább 27 %-os energiamegtakarítást érjen el, és javítsa az Unió energiabiztonságát, versenyképességét és fenntarthatóságát. Azóta az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 2030-ra az Unió teljes bruttó energiafogyasztásának legalább 32 %-ában határozta meg a megújuló forrásokból előállított energia arányát, az (EU) 2018/2002 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ pedig 2030-ra legalább 32,5 %-os új energiahatékonsági célértéket határozott meg.
- (2) „Az alacsony kibocsátású mobilitás európai stratégiája” című, 2016. július 20-i közleményében a Bizottság bejelentette, hogy ahhoz, hogy az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményéhez csatlakozott felek 2015-ben Párizsban rendezett 21. konferenciáján tett uniós kötelezettségvállalások teljesüljenek, fel kell gyorsítani a közlekedési ágazat szén-dioxid-mentesítését, és ezért az évszázad közepére a közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és szennyezőanyag-kibocsátásnak határozottan a nulla felé kell majd közelednie. Emellett a közlekedésből származó, az egészségre és a környezetre káros légszennyező anyagok kibocsátásának jelentős csökkentéséről is késedelem nélkül intézkedni kell. Ezt többféle szakpolitikai kezdeményezéssel el lehet érni, többek között a tömegközlekedésre történő áttállást támogató intézkedésekkel, valamint a tiszta járművek használatát ösztönző közbeszerzések alkalmazásával.
- (3) A Bizottság 2017. május 31-i, „Európa mozgásban – A mindenkit megillető tiszta, versenyképes és összekapcsolt mobilitás felé való, társadalmilag igazságos átmenet programja” című közleményében hangsúlyozza, hogy a tiszta járműveknek, az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának és a digitalizációt és az automatizálást kiaknázó új mobilitási szolgáltatásoknak az Unióban való elterjedése számos előnnyel járna az uniós polgárok, a tagállamok és az ipar számára. Ezen előnyök közé tartoznak a biztonságosabb és zökkenőmentesebb mobilitási megoldások, valamint a káros szennyezőanyag-kibocsátásnak való kitettség csökkenése. Emellett az Unió helyzetét értékelő, 2017. szeptember 13-i beszédben elhangzott, hogy az Unió egyik fő célkitűzése, hogy világszinten vezető szerepe legyen a dekarbonizáció terén.

⁽¹⁾ HL C 262., 2018.7.25., 58. o.

⁽²⁾ HL C 387., 2018.10.25., 70. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. június 13-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2018.12.21., 210. o.).

- (4) Amint azt a Bizottság az „Európa mozgásban” című közleményében bejelentette, ez az irányelv annak a második javaslatcsomagnak a részét képezi, amely hozzá fog járulni az Unió alacsony kibocsátású mobilitásra irányuló törekvéseinek elősegítéséhez. Ennek az intézkedéscsomagnak, amelyet „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású mobilitás megteremtése – A Földet védelmező, a polgárait jogokkal felruházó, az iparágai és munkavállalói számára biztonságot nyújtó Európai Unió” című, 2017. november 8-i bizottsági közlemény ismertetett, az a célja, hogy kínálat- és keresletorientált intézkedések együttes alkalmazása révén biztosítsa, hogy az Unió ráálljon az alacsony kibocsátású mobilitáshoz vezető pályára, és egyúttal fokozza az Unió mobilitási ökoszisztémájának versenyképességét. A tiszta járművek használata előmozdításának párhuzamosan kell történnie a tömegközlekedés további fejlesztésével, hogy csökkenjenek a forgalmi dugók és ennek következtében csökkenjen a kibocsátás és javuljon a levegő minősége.
- (5) Az új technológiáknak köszönhető innováció elősegíti a járművek szén-dioxid kibocsátása és a levegő- és zajszennyezés csökkentését, támogatva ugyanakkor a közlekedési ágazat dekarbonizációját. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású közúti járművek fokozott elterjedése csökkenteni fogja a szén-dioxid-kibocsátást és egyes szennyezőanyagok (szilárd részecskék, nitrogén-oxidok és nemmetán szénhidrogének) kibocsátását, és ezáltal javítja majd a városok és egyéb szennyezett térségek levegőminőségét, egyben hozzájárulva az uniós ipar versenyképességéhez és növekedéséhez a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek növekvő globális piacán. A Bizottságnak olyan szakpolitikai intézkedésekre kell törekednie, amelyek az egyenlő versenyfeltételek és a tagállamok közötti kiegyensúlyozott fejlődés elősegítése érdekében valamennyi tagállamban előmozdítják az ilyen új technológiák széles körű ipari elterjedését és gyártási kapacitásának növekedését.
- (6) A piaci előrejelzések azt jelzik, hogy a tiszta járművek beszerzési ára folyamatosan csökkenni fog. Az alacsonyabb üzemeltetési és fenntartási költségek már ma is versenyképes összköltséget jelentenek a tulajdonosok számára. A beszerzési árak várható csökkenése tovább csökkenti a tiszta járművek piacra jutásának és elterjedésének akadályait a következő évtizedben.
- (7) Jóllehet az Unió a kutatás és a nagy értékű ökoinnováció terén a vezető régiók egyike, az akkumulátorral működő elektromos buszok és az akkumulátorok legnagyobb gyártóinak az ázsiai és csendes-óceáni térség ad otthont. Hasonlóképpen, az akkumulátoros elektromos járművek globális piacának fejlődését a kínai és az egyesült államokbeli piacok hajtják. A tiszta járművek beszerzésére irányuló, nagyratörő uniós szakpolitika segíteni fogja az innováció ösztönzését és az uniós ipar versenyképességének és növekedésének további előmozdítását a tiszta járművek és a kapcsolódó technológiai infrastruktúra növekvő globális piacain. Amint azt 2017. október 3-i, „Közbeszerzés Európában és Európa szolgálatában” című közleményében megjegyezte, a Bizottság továbbra is az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a harmadik országok közbeszerzési piacaihoz való jobb hozzáférés érdekében tett erőfeszítések élére áll, ideértve a közúti járművek megvásárlását, lízingjét, bérletét és részletvételt is.
- (8) Figyelembe véve, hogy az árukra, építési beruházásokra és szolgáltatásokra fordított közkiadások 2018-ban a GDP megközelítőleg 16 %-át tették ki, a hatóságok közbeszerzési politikájukon keresztül az innovatív áruk és szolgáltatások tekintetében ösztönözni és támogatni tudják a piacokat. E cél megvalósítása érdekében a 2009/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽⁶⁾ egyértelmű és átlátható követelményeket kell megállapítania, többek között világos, hosszú távú beszerzési célértékeket és egyszerű módszert ezek kiszámítására. A 2014/24/EU ⁽⁷⁾ és a 2014/25/EU ⁽⁸⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv olyan közbeszerzési minimumszabályokat határoz meg, amelyek összehangolják az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők által az építési beruházások, az áruk és a szolgáltatások beszerzése során alkalmazott eljárásokat. Az említett irányelvek különösen monetáris értékhatárokat állapítanak meg annak meghatározására, hogy mely közbeszerzési szerződések tartoznak az uniós közbeszerzési jogszabályok hatálya alá. Az említett értékhatárok a 2009/33/EK irányelv tekintetében is alkalmazandók.
- (9) A járművek megfelelő feltöltésére szolgáló infrastruktúra rendelkezésre állása szükséges az alternatív üzemanyagot használó járművek bevezetéséhez. 2017. november 8-án a Bizottság cselekvési tervet fogadott el az Unión belüli alternatívüzemanyag-infrastruktúra gyorsabb kiépítése érdekében, többek között a nyilvánosság rendelkezésére álló infrastruktúra uniós alapok révén történő kiépítéséhez nyújtott megerősített támogatás révén, elősegítve a tiszta járművek – többek között a tömegközlekedés – felé való átmenet kedvezőbb feltételeinek megteremtését. A Bizottság 2020. december 31-ig felül fogja vizsgálni a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ végrehajtását, és ha a felülvizsgálat alapján szükségesnek tartja, jogalkotási javaslatot nyújt majd be az említett irányelv módosítására.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/33/EK irányelve (2009. április 23.) a tiszta és energiahatékony közúti járművek használatának előmozdításáról (HL L 120., 2009.5.15., 5. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

- (10) A 2009/33/EK irányelv kiegészíti az Unió horizontális közbeszerzési jogszabályait, és fenntarthatósági kritériumok meghatározása révén törekszik a tiszta és energiahatékony közúti járművek piacának előmozdítására. A Bizottság 2015-ben utólagos értékelést készített a 2009/33/EK irányelvről, és arra a következtetésre jutott, hogy az említett irányelv – elsősorban hatályának és a gépjármű-vásárlásra vonatkozó rendelkezéseinek hiányosságai miatt – nem segítette elő a tiszta járművek Unió-szerte való piaci elterjedését. Az említett értékelés megállapította, hogy az említett irányelvnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a légszennyező anyagok kibocsátásának csökkentésére, valamint az ipar versenyképességének előmozdítására gyakorolt hatása meglehetősen korlátozott volt.
- (11) A Bizottság által a 2009/33/EK irányelv felülvizsgálatakor elvégzett hatásvizsgálat kiemeli a tiszta járművek beszerzésére vonatkozó uniós szintű átfogó irányítási megközelítés megváltoztatásával járó előnyöket. A minimális beszerzési célértékek meghatározása – a külső költségeknek a beszerzésekkel kapcsolatos döntések során való internalizálásához képest – ténylegesen elősegítheti a tiszta járművek piaci elterjedése ösztönzésének és előmozdításának célját, ugyanakkor a hatásvizsgálat megjegyzi annak a jelentőségét, hogy a környezetvédelmi szempontokat minden közbeszerzési döntés meghozatalakor figyelembe kell venni. Azok az előnyök, amelyeket az uniós polgárok és vállalkozások közép- és hosszú távon élveznek, teljes mértékben indokolják ezt a megközelítést, feltéve, hogy elegendő rugalmasságot biztosít az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők számára az alkalmazandó technológia megválasztása tekintetében.
- (12) A 2009/33/EK irányelv hatályának a járművek lízingjére, bérletére vagy részletvételére, továbbá bizonyos szolgáltatásokra való kiterjesztésével biztosítható, hogy annak valamennyi releváns beszerzési mód a hatálya alá tartozzon. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatások, például a közúti közösségi közlekedési szolgáltatások, a különleges célú közúti személyszállítási szolgáltatások, a nem menetrend szerinti személyszállítás, valamint bizonyos postai és csomagkézbesítési szolgáltatások és hulladék szállítási szolgáltatások azok, ahol az ilyen szolgáltatásnyújtáshoz használt járművek az ezen irányelv hatálya alá tartozó járműkategóriákba tartoznak és a szerződés jelentős összetevőjét képezik. Ezeket a szolgáltatásokat a mellékletben felsorolt közös közbeszerzési szójegyzék kódjain keresztül kell azonosítani. A meglévő szerződéseket ez az irányelv nem érintheti visszaható hatállyal.
- (13) A fő érdekelt felek széles körben támogatják a tiszta járművek fogalmának a könnyűgépjárművek tekintetében az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és a légszennyező anyagok csökkentésére vonatkozóan megállapított követelmények figyelembevételével történő meghatározását. Annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő ösztönzők álljanak rendelkezésre az Unióban a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek piaci elterjedésének ösztönzésére, az ezen irányelv szerinti közbeszerzési rendelkezéseket össze kell hangolni a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járműveknek az (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁰⁾ megállapított fogalmával. Az ezen irányelv alapján végrehajtott intézkedések hozzá fognak járulni az (EU) 2019/631 rendeletben meghatározott előírások követelményeinek való megfeleléshez. A levegő minőségének javítása érdekében a tiszta járműveknek a nitrogén-oxidra és az ultrafinom részecskékre – részecskeszámra – vonatkozó, valós vezetési feltételek melletti, hatályos kibocsátási határértékek által meghatározott minimumkövetelményekhez képest jobb teljesítményt kell nyújtaniuk. A kibocsátásmentes járművek mellett jelenleg kevés olyan könnyűgépjármű létezik, amelynek a levegőszennyező kibocsátása a jelenlegi kibocsátási határértékek 80 %-a vagy annál kevesebb. Az ilyen járművek száma azonban várhatóan növekedni fog az elkövetkező években, különösen a hálózatról tölthető hibrid járműveké. A közbeszerzésekre vonatkozó ambiciózusabb megközelítés további jelentős ösztönzést jelenthet a piac számára.
- (14) A tiszta nehézgépjárműveket alternatív üzemanyagok használatával kell meghatározni a 2014/94/EU irányelvvél összhangban. Amikor folyékony bioüzemanyagokat, szintetikus vagy paraffinos üzemanyagokat kell használni a beszerzett járművekben, az ajánlatkérő szerveknek és a közszolgáltató ajánlatkérőknek kötelező szerződési feltételek vagy a közbeszerzési eljáráson belüli, hasonlóan hatékony eszközök révén biztosítaniuk kell, hogy a járművekben csak ilyen üzemanyagokat használjanak. Bár ezek az üzemanyagok üzemanyag-adalékokat tartalmazhatnak, mint például az adaptált dízelmotorokhoz használt ED95 etanol alapú üzemanyag esetében, ezeket nem szabad fosszilis tüzelőanyagokkal keverni.
- (15) A települések levegőminőségének javítása érdekében alapvető fontosságú a járműflotta tiszta járművek révén történő megújítása. Ezenkívül a körforgásos gazdaság elvei megkövetelik a termék élettartamának meghosszabbítását. Ezért a tiszta járművekre vagy a kibocsátásmentes járművekre vonatkozó követelményeknek utólagos átalakítás eredményeként megfelelő járműveket is bele kell számítani a vonatkozó minimális beszerzési célértékek teljesítésébe.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 111., 2019.4.25., 13. o.).

- (16) Mivel a könnyűgépjárműveket és a nehézgépjárműveket különböző célokra használják, és piaci érettségük is eltérő, célszerű lenne, ha a közbeszerzési rendelkezések figyelembe vennék ezeket a különbségeket. A hatásvizsgálat elismerte, hogy a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású városi autóbuszok piaca egyre fejlettebb, míg a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású tehergépjárművek piaca a piaci fejlődés korábbi szakaszában van. A kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású távolsági buszok piacának korlátozott fejlettségi szintje, ebben a piaci szegmensben a közbeszerzések viszonylag korlátozott szerepe és az említett távolsági buszok egyedi működési követelményei miatt a távolsági buszoknak nem kell ezen irányelv hatálya alá tartozniuk. A 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾, valamint az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) 107. sz. előírása által követett megközelítéssel összhangban az álló utasok számára fenntartott területekkel rendelkező M₃ kategóriájú járművek, amelyek lehetővé teszik az utasok gyakori mozgását, városi buszoknak tekintendők, míg az olyan M₃ kategóriájú járművek, amelyek az álló utasok számára fenntartott terület nagyon korlátozott, vagy nincs is, távolsági buszoknak minősülnek. Tekintettel az emeletes buszok igen korlátozott piacára és azok sajátos tervezési korlátaira, az ezen irányelv hatálya alá tartozó első referencia-időszakban helyénvaló alacsonyabb minimális beszerzési célértékeket alkalmazni az adott nehézgépjármű-kategóriába tartozó kibocsátásmentes járművekre vonatkozóan azokban a tagállamokban, ahol az emeletes buszok a közbeszerzések jelentős hányadát teszik ki.
- (17) Annak elkerülése érdekében, hogy aránytalan terhek háruljanak a hatóságokra és a piaci szereplőkre, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezen irányelv követelményei alól mentesítsék a működési követelményeikhez kapcsolódó egyedi jellemzőkkel rendelkező egyes járművek közbeszerzéseit. E járművek közé tartoznak a páncélozott járművek, a mentőautók, a halottszállító járművek, a kerekesszékekkel hozzáférhető M₁ kategóriájú járművek, a mobil daruk, az elsősorban építkezéseken vagy kőbányákban, kikötői vagy repülőtéri létesítményekben való használatra tervezett és kialakított járművek, valamint a kifejezetten a fegyveres erők, a polgári védelem, a tűzoltóság és a közrend fenntartásáért felelős erők általi használatra tervezett vagy átalakított járművek. Az ilyen átalakítások speciális kommunikációs berendezések vagy vészvilágítás beszerelésére is vonatkozhatnak. Az ezen irányelvben előírt követelményeket nem kell alkalmazni azokra a járművekre, amelyeket kifejezetten munkavégzésre terveztek és gyártottak, és amelyek nem alkalmasak utasok vagy áruk szállítására. Az ilyen járművek közé tartoznak a közút-karbantartási járművek, például a hóekék.
- (18) A tiszta járművekre vonatkozó, tagállami szinten két, 2025-ben és 2030-ban véget érő referencia-időszakban teljesítendő minimális beszerzési célértékek meghatározása hozzá kell járuljon a szakpolitikai kiszámíthatósághoz azokon a piacokon, ahol a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású mobilitást célzó beruházásra van szükség. A minimális célértékek Unió-szerte hozzájárulnak a tiszta járművek piacának megteremtéséhez. Ezen célértékek időt biztosítanak a közbeszerzési folyamatok kiigazítására, és egyértelmű piaci jelzéssel szolgálnak. Továbbá annak előírása, hogy az említett referenciaidőszakokban beszerzendő buszokra vonatkozó minimális célérték felét kibocsátásmentes buszok beszerzésével teljesítsék, erősíti a közlekedési ágazat dekarbonizációja iránti elkötelezettséget. Meg kell jegyezni, hogy a trolibuszok kibocsátásmentes buszoknak számítanak, feltéve, hogy csak villamos energiával működnek, vagy csak kibocsátásmentes erőátviteli rendszert használnak, amikor nem csatlakoznak a hálózathoz, egyéb esetben pedig még mindig tiszta járműnek számítanak. A hatásvizsgálat megjegyzi, hogy a tagállamok egyre többször határoznak meg célértékeket gazdasági kapacitásuktól és a probléma súlyosságától függően. Az egyes tagállamokra vonatkozóan eltérő célértékeket kell meghatározni gazdasági kapacitásukkal (egy főre eső bruttó hazai termék) és a szennyezésnek való kitettségükkel (a városi területek népsűrűsége) összhangban. Az ezen irányelvre vonatkozóan lefolytatott területi hatásvizsgálat azt mutatta, hogy a hatások egyenletesen oszlanak majd meg az Unió egyes régiói között.
- (19) A tagállamoknak rugalmasan kell elosztaniuk erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy – saját alkotmányos keretükkel és közlekedéspolitikai célkitűzéseikkel összhangban – teljesítsék területükön a minimális célértékeket. Az erőfeszítések egyes tagállamokon belüli felosztásánál különböző tényezőket lehet figyelembe venni, mint például a gazdasági kapacitást, a levegőminőséget, a népsűrűséget, a közlekedési rendszerek jellemzőit, a közlekedés dekarbonizációjára és a légszennyezés csökkentésére irányuló politikákat, illetve bármely más releváns kritériumot.
- (20) A kipufogócsőnél mért nulla kibocsátással rendelkező járművek szintén hagynak környezeti lábnyomot maguk után a kitermeléstől a gépjárművekben történő felhasználásig terjedő üzemanyag-ellátási láncból származó kibocsátások és az alkatrészek gyártási folyamata és azok újrafeldolgozhatósági szintje miatt. A fenntarthatóság célkitűzéseivel való összhang érdekében az akkumulátorokat minimális környezeti hatásokkal kell előállítani az Unióban és azon kívül, különösen ami az akkumulátorok gyártásánál használt nyersanyagok kitermelésének folyamatát illeti. Az e kihívást kezelő technológiák – például a fenntartható és újrafeldolgozható akkumulátorok – előmozdítása hozzájárulhat az elektromos járművek általános fenntarthatóságához, olyan kezdeményezések

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 661/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról (HL L 200., 2009.7.31., 1. o.).

révén, mint az uniós akkumulátoripari összefogás és az akkumulátorokra vonatkozó uniós cselekvési terv, valamint a 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ felülvizsgálata révén. A 2030 utáni időszakban a járművek teljes életciklusra számított és a „kitermeléstől a gépjárművekben történő felhasználásig” („well-to-wheel”) történő széndioxid-kibocsátását figyelembe kell venni, figyelembe véve az uniós jog az adott időpontban történő kiszámításukra vonatkozó releváns rendelkezéseit.

- (21) Az Európai Parlament a gépjárműiparban alkalmazott kibocsátásmérés vizsgálatát követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett 2017. április 4-i ajánlásában⁽¹³⁾ felszólította a tagállamokat arra, hogy mozdítsák elő a zöld közbeszerzési politikákat azáltal, hogy hatóságaik kibocsátásmentes és nagyon alacsony kibocsátású gépjárműveket szereznek be saját gépjárműflottájukba vagy közös gépkocsihasználatra irányuló közprogramok vagy részlegesen közprogramok részére, valamint arra, hogy 2035-ig szüntessék meg a szén-dioxidot kibocsátó új járművek forgalomba helyezését.
- (22) A legnagyobb hatás akkor érhető el, ha a tiszta járművek közbeszerzésének előmozdítása olyan területekre irányul, ahol viszonylag magas a lég- és zajszennyezés mértéke. Célszerű, ha a hatóságok különösen ezekre a területekre összpontosítanak a hazai minimális beszerzési célértékek végrehajtásakor. A hatóságok célszerű, ha intézkedéseket hoznak – például megfelelő pénzügyi források rendelkezésre bocsátása az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők számára – annak elkerülése érdekében, hogy az ebben az irányelvben meghatározott minimális beszerzési célértékeknek való megfelelés költségei a fogyasztók számára magasabb jegyárakat vagy a tömegközlekedési szolgáltatások csökkenését eredményezzék, vagy hogy visszafogják a tiszta, de nem közúti közlekedési szolgáltatások, például a villamosok és a metróvonatok fejlesztését. A hatóságoknak az ezekre vonatkozó intézkedéseiket bele kell foglalniuk az ezen irányelv szerinti jelentéseikbe. Az aránytalan terhek elkerülése és ezen irányelv potenciális eredményeinek optimalizálása érdekében megfelelő technikai segítséget kell nyújtani a hatóságok számára.
- (23) A közösségi közlekedés csak kis mértékben járul hozzá a közlekedési ágazatból származó kibocsátásokhoz. A közlekedés decarbonizációjának további előmozdítása, a levegőminőség javítása és a különböző piaci szereplők közötti egyenlő versenyfeltételek fenntartása érdekében a tagállamok – az uniós joggal összhangban – dönthetnek úgy, hogy hasonló követelményeket írnak elő az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó magánüzemeltetőkre és szolgáltatásokra is, például a taxi-, az autókölcsönző és a telekocsi-vállalkozásokra.
- (24) Az életciklusköltség-elemzés fontos eszköz az ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők számára ahhoz, hogy számba vegyék a jármű életciklusa során jelentkező energia- és környezeti költségeket, köztük az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és az egyéb szennyezőanyag-kibocsátás költségét, az ezek pénzben kifejezhető értékének meghatározására szolgáló adott módszer alapján. Tekintettel arra, hogy a teljes életciklusra vonatkozó költségek kiszámítására vonatkozóan a 2009/33/EK irányelvben szereplő módszert kevésbé alkalmazzák, és figyelembe véve az ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők által a saját egyedi körülményeikhez és szükségleteikhez igazított módszerek használatára vonatkozóan rendelkezésre bocsátott információkat, nem célszerű kötelezővé tenni egy adott módszer használatát, hanem az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők számára lehetővé kell tenni, hogy beszerzési eljárásaik támogatása érdekében választhassanak a különböző életciklusköltség-elemzés módszerek közül, a 2014/24/EU irányelv 67. cikkében és 2014/25/EU irányelv 82. cikkében leírt, gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat kritérium alapján, figyelembe véve a jármű teljes élettartama során jelentkező költséghatékonyságot, valamint a környezeti és társadalmi szempontokat.
- (25) Az ezen irányelv szerinti közbeszerzésekről való jelentéstételnek egyértelmű áttekintést kell adnia a piacról, lehetővé téve az irányelv végrehajtásának hatékony nyomon követését. E jelentéstételnek azzal kell kezdődnie, hogy a tagállamok 2022. augusztus 2-ig előzetesen információkat nyújtanak be a Bizottságnak, majd első alkalommal 2026-ban, azt követően pedig háromévente átfogó jelentést kell benyújtaniuk a minimális beszerzési célértékek eléréséről. Az időkeretet a 2014/24/EU és a 2014/25/EU irányelv szerinti, meglévő jelentéstételi kötelezettségekhez kell igazítani. Az állami szervekre nehezedő adminisztratív terhek minimálisra csökkentése és a piac hatékony áttekintése érdekében elő kell segíteni az egyszerűsített jelentéstételt. A Bizottság megoldásokat fog biztosítani a közbeszerzési felhívások elektronikus adatbázisában (Tenders Electronic Daily adatbázis, a továbbiakban: a TED) való nyilvántartásba vételhez és nyomon követéshez, és az Unió közös közbeszerzési szójegyzéke keretében biztosítani fogja a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású járművek, illetve az alternatív üzemanyagot használó egyéb járművek átfogó bejelentését. A közös közbeszerzési szójegyzékben külön kódok segítik majd a TED-ben való nyilvántartásba vételt és nyomon követést.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EKG irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

⁽¹³⁾ HL C 298., 2018.8.23., 140. o.

- (26) Nemzeti és uniós szintű célzott állami támogatási intézkedések révén további támogatást lehet nyújtani a tiszta járművek és infrastruktúráik piaci elterjedéséhez. Ezen intézkedések közé tartozik az uniós források közösségi közlekedési flották megújítását támogató, nagyobb mértékű használata és az ismeretek hatékonyabb cseréje, valamint a beszerzések összehangolása annak érdekében, hogy a költségsökkentés és a piaci hatások szempontjából kellően nagy volumenű intézkedéseket lehessen megvalósítani. A 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás⁽¹⁴⁾ elismeri az alternatív üzemanyagok forgalmazásához szükséges infrastruktúrák fejlesztését elősegítő állami támogatás lehetőségét. Mindazonáltal az Európai Unió működéséről szóló szerződést és különösen annak 107. és 108. cikkét továbbra is alkalmazni kell az ilyen állami támogatásra.
- (27) A tiszta járművek beszerzéséhez nyújtott célzott támogatási intézkedések segíthetik az ajánlatkérő szervezetet és a közszolgáltató ajánlatkérőket. A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó jelenlegi többéves pénzügyi keret alapján az Unió különböző alapokkal rendelkezik, amelyek célja a tagállamok, a helyi hatóságok és az érintett piaci szereplők támogatása a fenntartható mobilitásra való áttérésben. Különösen, az európai strukturális és beruházási alapok fontos forrást jelentenek a városi mobilitási projektek finanszírozásához. A Horizont 2020, az Unió 1291/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁵⁾ létrehozott kutatási programja finanszírozza a városi mobilitással és az intelligens városokkal és közösségekkel kapcsolatos kutatási és innovációs projekteket, míg az 1316/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁶⁾ létrehozott Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz a városi csomópontokban a releváns infrastruktúra kiépítését támogatja. A tiszta jármű meghatározásának bevezetése és az ezen irányelvben a beszerzésükre vonatkozó minimális célértékek meghatározása segítheti az uniós pénzügyi eszközök – ideértve a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó következő többéves pénzügyi keretet – még célzottabb felhasználásának biztosítását. Ezek a támogatási intézkedések segíteni fogják az infrastrukturális változások magas kezdeti beruházási költségeinek csökkentését és támogatni fogják a közlekedés decarbonizációját.
- (28) A lehetséges előnyök teljes mértékű kiaknázása biztosításának elősegítése érdekében a Bizottságnak iránymutatást kell nyújtania a tagállamoknak a különböző felhasználható uniós alapokra vonatkozóan, valamint meg kell könnyítenie és strukturálnia kell a tagállamok között az ismeretek és a bevált gyakorlatok cseréjét, hogy előmozdítsa a tiszta és az energiahatékony közúti járművek ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők általi megvásárlását, lízingjét, bérletét vagy részletvételét. A Bizottságnak emellett továbbra is technikai és pénzügyi tanácsadási szolgáltatásokat kell nyújtania a helyi hatóságoknak és a piaci szereplőknek olyan eszközök révén, mint az Európai Beruházási Tanácsadó Platform, a JASPERS és a JESSICA. E támogatásnak magában kell foglalnia az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők arra való ösztönzését, hogy vonják össze erőforrásaikat az alacsony kibocsátású és energiahatékony közúti járművek közös beszerzésébe a méretgazdaságosság elérése és ezen irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében.
- (29) A beruházások hatásának maximalizálása érdekében jobban össze kell hangolni a mobilitást és a várostervezést, például fenntartható városi mobilitási tervek alkalmazása révén. A fenntartható városi mobilitási terveket több szakpolitikai területre kiterjedően, különböző irányítási szintekkel együttműködve dolgozzák ki, egybevonva a különböző közlekedési módokat, a közúti közlekedésbiztonságot, az árufuvarozást, a mobilitásirányítást és az intelligens közlekedési rendszereket. A fenntartható városi mobilitási tervek fontos szerepet játszanak a széndioxid-kibocsátás, a zaj- és a levegőszennyezés csökkentésére vonatkozó uniós célok elérésében.
- (30) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a tagállamoktól származó jelentések közös formátuma és azok továbbítási szabályai meghatározására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁷⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (31) A Bizottság 2027. december 31-ig felül kell hogy vizsgálja a 2009/33/EK irányelv végrehajtását. Ezt a felülvizsgálatot adott esetben az említett irányelv 2030 utáni időszakra vonatkozó módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie, beleértve új, nagyra törő célok meghatározását és a hatály kiterjesztését más járműkategóriákra, például az L kategóriájú járművekre és az építkezéseken használt gépekre. Az említett irányelv felülvizsgálata során a Bizottságnak többek között értékelnie kell azt a lehetőséget is, hogy ezt az irányelvet összhangba

⁽¹⁴⁾ HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1291/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) létrehozásáról és az 1982/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 104. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1316/2013/EU rendelete (2013. december 11.) az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz létrehozásáról, a 913/2010/EU rendelet módosításáról és a 680/2007/EK és 67/2010/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 348., 2013.12.20., 129. o.).

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

hozza minden olyan módszerrel, amely a járművek szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó uniós előírások keretében az élettartam során és a kitermeléstől a gépjárművekben történő felhasználásig tartó időszakban megvalósuló szén-dioxid-kibocsátások kiszámítására szolgál, valamint értékelnie kell a fenntartható és újrafeldolgozható akkumulátorok, és a legjobb besorolású és felújított gumiabroncsok használata előmozdításának lehetőségét.

- (32) Bár az ezen irányelv által meghatározott minimális beszerzési célértékek nem alkalmazandók az uniós intézményekre, kívánatos, hogy az uniós intézmények példát mutassanak.
- (33) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az alacsony kibocsátású mobilitás felé való elmozdulás elősegítése érdekében a tiszta járművek számára a keresleti oldalon további ösztönzők biztosítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban egy közös, hosszú távra szóló szakpolitikai keret rendelkezésre állása érdekében, valamint méretgazdaságossági okokból ez a cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (34) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁸⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (35) A 2009/33/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/33/EK irányelv módosításai

A 2009/33/EK irányelv a következőképpen módosul:

- (1) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az Európai Parlament és a Tanács 2009/33/EK irányelve (2009. április 23.) a tiszta közúti járművek használatának az alacsony kibocsátású mobilitás támogatása érdekében történő előmozdításáról”.

- (2) Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy és célkitűzések

Ez az irányelv előírja, hogy a tagállamok biztosítsák, hogy az ajánlatkérő szervek és a közszolgáltató ajánlatkérők a közúti járművek beszerzésekor figyelembe vegyék a járművek teljes élettartamához kapcsolódó energetikai és környezeti hatásokat, beleértve az energiafelhasználást, valamint a szén-dioxid és bizonyos szennyező anyagok kibocsátását azzal a céllal, hogy ez ösztönözze és előmozdítsa a tiszta és energiahatékony járművek piacát és javítsa a közlekedési ágazatnak az Unió környezetvédelmi, éghajlat- és energiapolitikájához való hozzájárulását.”

- (3) A 2. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2. cikk

Mentességek

A tagállamok mentesíthetik az ezen irányelvben meghatározott követelmények alól az (EU) 2018/858 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikke (2) bekezdésének d) pontjában, 2. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint I. melléklete A. részének 5.2–5.5. és 5.7. pontjában említett járműveket.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/858 rendelete (2018. május 30.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkotóelemeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról és piacfelügyeletéről, a 715/2007/EK és az 595/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2007/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 151., 2018.6.14., 1. o.)”

⁽¹⁸⁾ HLC 369., 2011.12.17., 14. o.

(4) A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

Hatály

1. Ez az irányelv a következő közbeszerzésekre alkalmazandó:

- a) ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők által odaítélt, közúti járművek megvásárlására, lízingjére, bérletére vagy részletvételére vonatkozó szerződések, amennyiben azok kötelesek alkalmazni a 2014/24/EU (*) és a 2014/25/EU (**) európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott közbeszerzési eljárásokat;
- b) az 1370/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (***) szerinti közszolgáltatási szerződések, melyek tárgya közúti személyszállítási szolgáltatások biztosítása azon a küszöbértéken felül, melyet a tagállamok határoznak meg, nem túllépve az említett rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott alkalmazandó küszöbértéket;
- c) az ezen irányelv mellékletének 1. táblázatában meghatározott szolgáltatási szerződések, amennyiben az ajánlatkérő szervek vagy közszolgáltató ajánlatkérők kötelesek alkalmazni a 2014/24/EU és a 2014/25/EU irányelvben meghatározott közbeszerzési eljárásokat.

Ez az irányelv csak azokra a szerződésekre alkalmazandó, amelyek esetében az eljárást megindító felhívást 2021. augusztus 2. után küldték el, illetve azokban az esetekben, amikor ilyen felhívásra nem kerül sor, amennyiben az ajánlatkérő szerv vagy a közszolgáltató ajánlatkérő az említett időpont után indította meg a közbeszerzési eljárást.

2. Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) az (EU) 2018/858 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint 2. cikke (3) bekezdésének c) pontjában említett járművekre;
- b) a 661/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (****) 3. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott I. és A. osztályú járművek kivételével az M₃ kategóriájú járművekre.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/25/EU irányelve (2014. február 26.) a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatási ágazatban működő ajánlatkérők beszerzéseiről és a 2004/17/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 243. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 1370/2007/EK rendelete (2007. október 23.) a vasúti és közúti személyszállítási közszolgáltatásról, valamint az 1191/69/EGK és az 1107/70/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2007.12.3., 1. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 661/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a gépjárművek, az ezekhez tervezett pótkocsik és rendszerek, alkatrészek, valamint önálló műszaki egységek általános biztonságára vonatkozó típus-jóváhagyási előírásokról (HL L 200., 2009.7.31., 1. o.).”

5. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »ajánlatkérő szervek«: a 2014/24/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában és a 2014/25/EU irányelv 3. cikkében meghatározott ajánlatkérő szervek;
2. »közszolgáltató ajánlatkérők«: a 2014/25/EU irányelv 4. cikkében meghatározott közszolgáltató ajánlatkérők;
3. »közúti jármű«: az (EU) 2018/858 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott, M vagy N kategóriájú jármű;

4. »tisztá jármű«:

- a) M_1 , M_2 vagy N_1 kategóriájú olyan jármű, amelynek CO_2 g/km-ben kifejezett maximális kipufogógáz-kibocsátása és valós vezetési feltételek melletti szennyezőanyag-kibocsátása nem éri el a melléklet 2. táblázatában meghatározott alkalmazandó százalékos kibocsátási határértékeket; vagy
- b) M_3 , N_2 vagy N_3 kategóriájú, a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikkének 1. és 2. pontjában meghatározott alternatív üzemanyagokat használó járművek, kivéve a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében magas kockázatot jelentő alapanyagokból készített üzemanyagokat használókat, amelyek esetében az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 26. cikkével összhangban megfigyelték a nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való jelentős mértékű termőterület-kiterjesztést. A folyékony bioüzemanyagokat, szintetikus és paraffinos üzemanyagokat használó járművek esetében ezeket az üzemanyagokat nem szabad hagyományos fosszilis tüzelőanyagokkal keverni;
5. »kibocsátásmentes nehézgépjármű«: olyan, az e cikk 4. pontjának b) alpontjában meghatározott tiszta jármű, amely nem rendelkezik belső égésű motorral, vagy olyan belső égésű motorral rendelkezik, amelynek kibocsátása a 595/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) és végrehajtási intézkedéseivel összhangban mérve kevesebb mint 1 g CO_2 /kWh, vagy a 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (****) és végrehajtási intézkedéseivel összhangban mérve kevesebb mint 1 g CO_2 /km.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 595/2009/EK rendelete (2009. június 18.) a nehéz tehergépjárművek kibocsátásai (Euro VI) tekintetében a gépjárművek és motorok típusjövahagyásáról, a járművek javítására és karbantartására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről, a 715/2007/EK rendelet és a 2007/46/EK irányelv módosításáról, valamint a 80/1269/EGK, a 2005/55/EK és a 2005/78/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 188., 2009.7.18., 1. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 715/2007/EK rendelete (2007. június 20.) a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjövahagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről (HL L 171., 2007.6.29., 1. o.).

6. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

Minimális beszerzési célértékek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 3. cikkben említett járművek és szolgáltatások beszerzése a tiszta könnyűgépjárművekre vonatkozóan megfeleljen a melléklet 3. táblázatában, a tiszta üzemű nehézgépjárművekre vonatkozóan pedig a melléklet 4. táblázatában meghatározott minimális beszerzési célértékeknek. E célértékeket a tiszta járművek minimális százalékos arányaként fejezik ki a 3. cikkben említett, az első referencia-időszak tekintetében 2021. augusztus 2. és 2025. december 31. között, a második referencia-időszak tekintetében pedig 2026. január 1. és 2030. december 31. között odaítélt valamennyi szerződés hatálya alá tartozó közúti járművek teljes számán belül.

(2) A minimális beszerzési célértékek kiszámítása céljából a közbeszerzési eljárás figyelembe veendő időpontja a közbeszerzési eljárás szerződés odaítélésével történő befejezésének időpontja.

(3) A tiszta jármű 4. cikk 4. pontja szerinti meghatározásának és a kibocsátásmentes nehézgépjármű 4. cikk 5. pontja szerinti meghatározásának utólagos átalakítás eredményeként megfelelő járműveket tiszta járműveknek vagy kibocsátásmentes nehézgépjárműveknek lehet tekinteni a minimális beszerzési célértékeknek való megfelelés céljából.

(4) A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett szerződések esetében a minimális beszerzési célértékek teljesítésének értékelése céljából az egyes szerződések keretében megvásárolt, lízingelt, bérelt vagy részletre vásárolt közúti járművek számát kell figyelembe venni.

(5) A 3. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett szerződések esetében a minimális beszerzési célértékek teljesítésének értékelése céljából az egyes szerződések hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtására használandó közúti járművek számát kell figyelembe venni.

(6) Amennyiben a 2030. január 1. utáni időszakra vonatkozóan nem fogadnak el új célértékeket, a második referencia-időszakra meghatározott célértékeket kell továbbra is alkalmazni, és azokat a későbbi öt éves időszakokra vonatkozóan az (1)–(5) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani.

(7) A tagállamok alkalmazhatnak magasabb nemzeti célértékeket vagy a mellékletben említetteknel szigorúbb követelményeket, és ajánlatkérő szerveik és közszolgáltató ajánlatkérőik számára is engedélyezhetik ezt.”;

7. A 6. és a 7. cikket el kell hagyni.

8. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

Az ismeretek és a bevált gyakorlatok cseréje

A Bizottság megkönnyíti és strukturálja az ismeretek és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a tiszta és energiahatékony közúti járműveknek az ajánlatkérő szervek és közszolgáltató ajánlatkérők általi beszerzését előmozdító gyakorlatok tekintetében.”

9. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2014/94/EU irányelv 9. cikkével létrehozott bizottság segíti.

Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

10. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Jelentéstétel és felülvizsgálat

(1) A tagállamok 2022. augusztus 2-ig tájékoztatják a Bizottságot az ezen irányelv végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről és a tagállamoknak a jövőbeli végrehajtási tevékenységekkel kapcsolatos szándékairól, például az időzítésről és a különböző kormányzati szintek közötti lehetséges erőfeszítés-megosztásról, valamint bármely egyéb, a tagállam által relevánsnak ítélt információról.

(2) A tagállamok 2026. április 18-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról. Ezeket a jelentéseket csatolni kell a 2014/24/EU irányelv 83. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében és a 2014/25/EU irányelv 99. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében előírt jelentésekhez, és információkat kell tartalmazniuk az ezen irányelv végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről, a jövőbeli végrehajtási tevékenységekről, valamint minden egyéb, a tagállam által relevánsnak ítélt információról. Ezek a jelentések tartalmazzák továbbá az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében említett szerződések hatálya alá tartozó járművek számát és kategóriáit, a Bizottság által az e cikk (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre bocsátott adatok alapján. Az információkat a 2195/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott kategóriák szerint kell bemutatni.

(3) A Bizottság, hogy segítse a tagállamokat jelentéstételi kötelezettségeik teljesítésében, összegyűjti és közzéteszi az ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett szerződések hatálya alá tartozó járművek számát és kategóriáit, azáltal, hogy kivonatokat készít a 2014/24/EU és a 2014/25/EU irányelvvel összhangban a közbeszerzési felhívások elektronikus adatbázisában (Tenders Electronic Daily (TED)) közzétett szerződések odaítéléséről szóló tájékoztatók releváns adataiból.

(4) 2027. április 18-ig, majd azt követően háromévente a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról, amelyben a (2) bekezdésben említett jelentéseket követően ismerteti a tagállamok által e tekintetben hozott intézkedéseket.

(5) 2027. december 31-ig a Bizottság felülvizsgálja ezen irányelv végrehajtását, és adott esetben a 2030 utáni időszakra vonatkozó módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt elő, többek között új célértékek kitzűzésével és más járműkategóriák – például a két- vagy háromkerekű járművek – felvételével kapcsolatban.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban, hogy meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett jelentések formátumát és továbbítási szabályait.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2195/2002/EK rendelete (2002. november 5.) a Közös Közbeszerzési Szószedetéről (CPV) (HL L 340., 2002.12.16., 1. o.)”

11. A melléklet helyébe ezen irányelv mellékletének szövege lép.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2021. augusztus 2-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. június 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

AZ ALACSONY KIBOCSÁTÁSÚ MOBILITÁS TAGÁLLAMI ELŐMOZDÍTÁSÁT SZOLGÁLÓ, A TISZTA KÖZÚTI JÁRMŰVEKRE VONATKOZÓ MINIMÁLIS BESZERZÉSI CÉLÉRTÉKEK VÉGREHAJTÁSÁHOZ SZÜKSÉGES INFORMÁCIÓK

1. táblázat: A közös közbeszerzési szójegyzéknek (CPV) a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett szolgáltatásokra vonatkozó kódjai

CPV-kód	Leírás
60112000-6	Közúti tömegközlekedési szolgáltatások
60130000-8	Különleges közúti személyszállítási szolgáltatások
60140000-1	Nem menetrendszerű utasszállítás
90511000-2	Hulladékgyűjtési szolgáltatások
60160000-7	Közúti postai szállítás
60161000-4	Csomagszállítási szolgáltatás
64121100-1	Postai kézbesítési szolgáltatások
64121200-2	Csomagkézbesítési szolgáltatások

2. táblázat: A tiszta könnyűgépjárművekre vonatkozó kibocsátási küszöbértékek

Jármű-kategóriák	2025. december 31-ig		2026. január 1-jétől	
	CO ₂ g/km	Valós vezetési feltételek melletti légszennyezőanyag-kibocsátás ⁽¹⁾ a kibocsátási határértékek százalékában ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Valós vezetési feltételek melletti légszennyezőanyag-kibocsátás ⁽¹⁾ a kibocsátási határértékek százalékában ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	n. a.
M ₂	50	80 %	0	n. a.
N ₁	50	80 %	0	n. a.

(¹) Valós vezetési feltételek mellett a részecskék számának (PN) bejelentett maximális kibocsátása (#/km) és a nitrogén-oxid (NO_x) kibocsátása (mg/km) a 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) IX. mellékletében leírt megfelelőségi tanúsítvány 48.2. pontjában jelentetteknek megfelelően.

(²) A 715/2007/EK rendelet I. mellékletében vagy az azt felváltó jogi aktusban meghatározott alkalmazandó kibocsátási határérték.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2007/46/EK irányelve (2007. szeptember 5.) a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról („keretirányelv”) (HL L 263, 2007.10.9., 1. o.).

3. táblázat: A 2. táblázattal összhangban tiszta könnyűgépjárművek részarányára vonatkozó minimális beszerzési célérték a 3. cikkben említett szerződések hatálya alá tartozó összes könnyűgépjármű számán belül, tagállami szintű bontásban

Tagállam	2021. augusztus 2-től 2025. december 31-ig	2026. január 1-jétől 2030. december 31-ig
Luxemburg	38,5 %	38,5 %
Svédország	38,5 %	38,5 %
Dánia	37,4 %	37,4 %
Finnország	38,5 %	38,5 %
Németország	38,5 %	38,5 %
Franciaország	37,4 %	37,4 %
Egyesült Királyság	38,5 %	38,5 %
Hollandia	38,5 %	38,5 %
Ausztria	38,5 %	38,5 %
Belgium	38,5 %	38,5 %
Olaszország	38,5 %	38,5 %
Írország	38,5 %	38,5 %
Spanyolország	36,3 %	36,3 %
Ciprus	31,9 %	31,9 %
Málta	38,5 %	38,5 %
Portugália	29,7 %	29,7 %
Görögország	25,3 %	25,3 %
Szlovénia	22 %	22 %
Csehország	29,7 %	29,7 %
Észtország	23,1 %	23,1 %
Szlovákia	22 %	22 %
Litvánia	20,9 %	20,9 %
Lengyelország	22 %	22 %
Horvátország	18,7 %	18,7 %
Magyarország	23,1 %	23,1 %
Lettország	22 %	22 %
Románia	18,7 %	18,7 %
Bulgária	17,6 %	17,6 %

4. táblázat: A tiszta nehézgépjárművek részarányára vonatkozó minimális beszerzési célérték a 3. cikkben említett szerződések hatálya alá tartozó összes nehézgépjármű számán belül, tagállami szintű bontásban (*)

Tagállam	Tehergépkocsik (N ₂ és N ₃ jármű-kategória)		Buszok (M ₃ jármű-kategória) (*)	
	2021. augusztus 2-től 2025. december 31-ig	2026. január 1-jétől 2030. december 31-ig	2021. augusztus 2-től 2025. december 31-ig	2026. január 1-jétől 2030. december 31-ig
Luxemburg	10 %	15 %	45 %	65 %
Svédország	10 %	15 %	45 %	65 %
Dánia	10 %	15 %	45 %	65 %
Finnország	9 %	15 %	41 %	59 %
Németország	10 %	15 %	45 %	65 %
Franciaország	10 %	15 %	43 %	61 %
Egyesült Királyság	10 %	15 %	45 %	65 %
Hollandia	10 %	15 %	45 %	65 %
Ausztria	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgium	10 %	15 %	45 %	65 %
Olaszország	10 %	15 %	45 %	65 %
Írország	10 %	15 %	45 %	65 %
Spanyolország	10 %	14 %	45 %	65 %
Ciprus	10 %	13 %	45 %	65 %
Málta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugália	8 %	12 %	35 %	51 %
Görögország	8 %	10 %	33 %	47 %
Szlovénia	7 %	9 %	28 %	40 %
Csehország	9 %	11 %	41 %	60 %
Észtország	7 %	9 %	31 %	43 %
Szlovákia	8 %	9 %	34 %	48 %
Litvánia	8 %	9 %	42 %	60 %
Lengyelország	7 %	9 %	32 %	46 %
Horvátország	6 %	7 %	27 %	38 %
Magyarország	8 %	9 %	37 %	53 %
Lettország	8 %	9 %	35 %	50 %

Tagállam	Tehergépkocsik (N ₂ és N ₃ jármű-kategória)		Buszok (M ₃ jármű-kategória) (*)	
	2021. augusztus 2-től 2025. december 31-ig	2026. január 1-jétől 2030. december 31-ig	2021. augusztus 2-től 2025. december 31-ig	2026. január 1-jétől 2030. december 31-ig
Románia	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulgária	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) A tiszta buszok részarányára vonatkozó minimális célérték felének a 4. cikk 5. pontjában meghatározott kibocsátásmentes buszok beszerzése révén kell eleget tenni. Ez a követelmény a minimális célérték negyedére csökken az első referencia-időszakra, ha az egy tagállamban az említett időszakban odaítélt, a 3. cikkben említett összes szerződés hatálya alá tartozó összes busz több mint 80 %-a emeletes busz.”.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

INTÉZMÉNYKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közös nyilatkozata

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság megjegyzi, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság székhelyének kiválasztására irányuló eljárás az alapító rendelet ⁽¹⁾ elfogadásakor nem zárult le.

A három intézmény – emlékeztetve az őszinte és átlátható együttműködés iránti elkötelezettségre és a Szerződésekre – elismeri az információcsere értékét az Európai Munkaügyi Hatóság székhelyének kiválasztására irányuló folyamat kezdeti szakaszától fogva.

Az ilyen korai információcsere megkönnyítené a három intézmény számára a Szerződésekben foglalt jogaik gyakorlását a vonatkozó eljárások során.

Az Európai Parlament és a Tanács tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy megtesz minden megfelelő lépést annak érdekében, hogy az alapító rendelet tartalmazzon az Európai Munkaügyi Hatóság székhelyére irányuló rendelkezést, és gondoskodik arról, hogy az Európai Munkaügyi Hatóság az említett rendelettel összhangban autonóm módon működjön.

⁽¹⁾ HLL 186., 2019.7.11., 21. o.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU